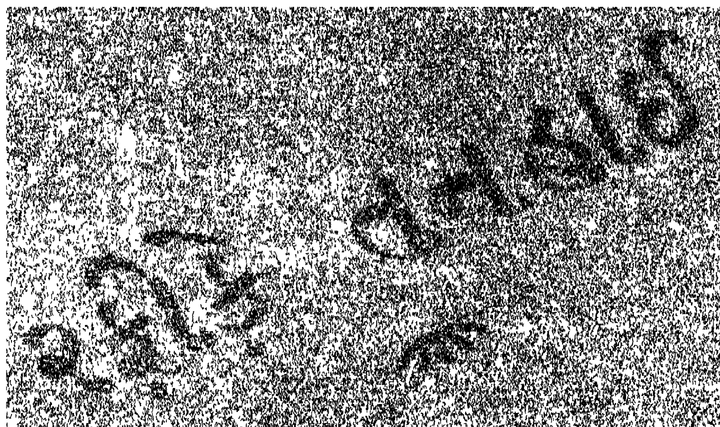

પ્રસીદ્ધ કરનાર અકબર મુરાજના માટે પ્રીન્ટર એ. એસ. ફેઝીએ
જેમ પ્રેસ, પાટકવાડી રોડ, ગોકલદાસ હોસ્પીટલ સામે
છાપી તેજ ઠેકાણે પ્રગટ કીધું છે.

રફીકે તનહાઈ

ઈન્દલીબાંરા ચીઝાએ રૂહ બાશદ બુએ ગુલ

લાવા લૉજ,
સુટર સ્ટ્રીટ.
મુંબઈ, ૮.

અકબર મુરાજ.

ફેહરીસ્તે મઝામીન.

		સફા.
મુનાજાત	...	૧
હમ્દે બારી	...	૨
અલ્લાહ	...	૩
પયગમ્બર	...	૬
જલ્વા	...	૮
ગુનાહ—બક્ષેશ	...	૯
તવક્કુલ	...	૧૦
રીઝક	...	૧૧
ઈબાદત	...	૧૧
શુક્ર—સબ્ર	...	૧૨
તલબ	...	૧૩
ફના	...	૧૪
આખેરત	...	૧૫
ચર્ખ	...	૧૫
દુઆ	...	૧૭
તક્દીર	...	૧૮
દુન્યા	...	૨૦
ઝમાના	...	૨૩
ઝીંદગી	...	૨૪
હસ્તી	...	૨૭
મૌત—કઝા	...	૨૮
મરના	...	૩૧
કબ્ર	...	૩૨
ખાક	..	૩૬
ઈબ્રત	...	૩૭
ખાકસારી	...	૩૮
વઝઅ	...	૩૮
ઈન્સાન	...	૩૮
ફકીરી	...	૩૯
ઈશ્ક	...	૩૯
આશક	...	૫૨
માઅશુક	...	૫૪
બુત	...	૬૨
કુએ યાર	...	૬૫
મન્ઝીલ	...	૬૮
રકીબ	...	૭૦
રાઝે મોહોબ્બત	...	૭૦
ગુલ	...	૭૨
બુલબુલ	...	૭૩
આશીયાના	...	૮૬
શમ્અ—પરવાના	...	૮૭
કોહકન	...	૮૮
લયલી	...	૮૯
મજનું	...	૯૧
દીવાના	...	૯૫
જુનું	...	૯૭
વહશત	...	૧૦૦
દીલ	...	૧૦૧
અરમાન	...	૧૧૩
આરઝુ	...	૧૧૪
તમન્ના	...	૧૧૬
રૂસ્વાઇ	...	૧૧૭
ઇફશાએ રાઝ	...	૧૧૮
રાઝ	...	૧૨૧
પરેશાની	...	૧૨૨
નાલાહ	...	૧૨૪
આહ	...	૧૨૭
ફરીયાદ	...	૧૨૯
હસરત	...	૧૩૨
યાસ	...	૧૩૬
એકસી	...	૧૩૮
ગમ	...	૧૩૯

	સફા
તડપના	... ૧૪૧
રોના	... ૧૪૨
સરફોડના	... ૧૪૪
આંસુ	... ૧૪૫
દર્દ	... ૧૪૬
દાગ	... ૧૪૯
મુસીબત-રંજ	... ૧૪૯
ઝબ્ત	... ૧૫૦
વસ્લ	... ૧૫૧
શબે વસ્લ	... ૧૫૨
શબે હીજ્ર	... ૧૫૩
હીજ્ર	.. ૧૫૬
જુદાઈ	... ૧૬૩
અયાદત	... ૧૬૪
મીન્નત	... ૧૬૫
ખત-પયગામ	... ૧૬૫
કાસીદ	... ૧૬૬
તસવ્વુર	... ૧૬૬
તસ્વીર	... ૧૬૮
દીદાર	... ૧૬૮
ઇન્તેઝાર	... ૧૭૦
દીલાસા	... ૧૭૨
યાદ	... ૧૭૨
હીચકી	... ૧૭૪
હુસ્ન	... ૧૭૫
જવાની	... ૧૭૭
ઓસા	... ૧૭૭
હંસી	... ૧૭૮
હયા	... ૧૭૯
પર્દા	... ૧૮૦

	સફા.
નાઝ	... ૧૮૧
શાહીદે નાઝ	... ૧૮૨
નીયાઝ	... ૧૮૨
નઝાકત	... ૧૮૩
ઇમ્તેહાં	... ૧૮૩
વફા	... ૧૮૩
બેવફા	... ૧૮૬
જફા	... ૧૮૬
ખફા-ગુસ્સા	... ૧૯૧
રહેમ	... ૧૯૧
રૂઠના	... ૧૯૧
મનાના	... ૧૯૧
પશેમાની	... ૧૯૨
વાએદા	... ૧૯૩
દોસ્તી	... ૧૯૪
બદદુઆ	... ૧૯૫
આંખ	... ૧૯૬
નીંદ	... ૧૯૭
નાતવાની	... ૧૯૭
શરાબ	... ૧૯૮
તોબા	... ૨૦૨
ઝાહેદ	... ૨૦૨
રીન્દ	... ૨૦૬
મસ્ત	... ૨૦૭
નાસેહ	... ૨૦૮
નસીહત	... ૨૧૧
ગુરૂર	... ૨૧૨
હીર્સ—તમઅ	... ૨૧૩
મઝાક	... ૨૧૩
ઈદ	... ૨૧૪
દોહે	... ૨૧૬

અય ખાલેકે જુઝ્વ ફુઝલો કરમ, રહ઼્મત કર
અય દાફ઼ેએ હર રંજો અલમ, રહ઼્મત કર
સાબ્કૃત હય સદા ગઝબપે તેરી રહ઼્મત કો
અપની તુજે રહ઼્મત કી કૃસમ, રહ઼્મત કર

ગુલશનમેં ફીરૂં કે સયરે સેહ઼રા દેખું
યા મામ્અદનો કોહ ઓ દશ્તો દરીયા દેખું
હરજા તેરી કુદરત કે હયેં લાખોં જલ્વે
હ઼યરાન હું કે દો આંખોંસે કયા કયા દેખું

ગુલશનમેં સબાકુ જુસ્તજુ તેરી હય
બુલબુલકી ઝબાંપે ગુફ઼્તગુ તેરી હય
હર રંગમેં જલ્વા હય, તેરી કુદરતકા
જીસ ફુલકો સુંગતા હું બુ તેરી હય

સાલેહ઼ભી તેરા હય, ઝાશત ભી તેરા હય
કાઅ઼બાભી તેરા, કનીશત ભી તેરા હય
હ઼ાઝર હય ગુનાહગાર, જીધર ભેજે તુ
દોઝખ઼ ભી તેરા, બહીશ્તભી તેરા હય

ગુઝરે હર દમ મેરા ઈ઼બાદતમેં તેરી
ગરદન યે જુકી રહે ઈ઼બાદત મેં તેરી
યા રબ મુજે તુલે ઉ઼મ્ર દે તુ લેકીન
વો ઉ઼મ્ર જો કામ આએ તાઅ઼તમેં તેરી

દોલતકી ન ખ઼ાહીશ હય, ન ઝર ચાહતા હું
નય માલ ન અસ્બાબ, ન ઘર ચાહતા હું
જો મઝરએ આખ઼ેરત હય વો ખુશ્ક ન હો
હાં, એક તેરી રહ઼્મત કી નઝર ચાહતા હું

ઈ઼ઝઝત રહે યાર ઓ આશનાકે આગે
મેહ઼જુબ ન હોઉં શાહ ઓ ગદાકે આગે
યે પાંઉં ચલેં તો રાહે મૌલામેં ચલેં
યે હાથ ઉઠેં જબ તો ખુદાકે આગે

કોનેન કી દૌલત હય ઇનાયત તેરી
માબાપ સેભી સીવા હય શફ઼ક઼્ક઼ત તેરી
મુસ્તવ્જબે દોઝખ હું, અગર અદલ કરે
યા રબ, ગર બક્ષ દે, તો રહ઼મત તેરી

લાયક઼ તેરે કીસને કી ઇબાદત તેરી
મુજરીમ પેભી હરદમ હય ઇનાયત તેરી
દીન હ઼શ્રકા હો તો દેખતાં હું મયંભી
ઇસ્યાં હયેં મેરે કુઝું કે રહ઼મત તેરી

ઇસ્યાંસે હું શર્મસાર, તૌબા યારબ
કરતા હું મયેં બારબાર, તૌબા યારબ
ન જુર્મ કા પાયાં, ન ગુનાહોંકા શુમાર
એક તૌબા કયા, હઝાર તૌબા યારબ

હ઼મ્દે બારી.

યારબ હય તેરી ઝાતકો, દોનોં જહાં મેં બરતરી
હય યાદ તેરે ફ઼ઝલકો, રસ્મે ખ઼લાયક઼ પરવરી
દાયમ હય ખ઼ાસો આમપર લુત્ફ઼ો અતા હ઼ીફ઼્ઝ આવરી
ઇનસાન કયા, કયા તાયરાં, કયા વહ઼શ, કયા જીન્નોપરી
પાલે હય સબકો હર ઝમાં, તેરા કરમ ઓર ચાવરી

તુ ખ઼ાલેકે અર્ઝો સમા, તુ હ઼ાકેમે કુદરત નુમા
હય હુકમ તેરા જાબજા, લે અર્શ તા તહ઼તુસ્સરા
બરતર મુક઼દદસ ઝુલ્અલા, બંદે તેરે શાહો ગદા
દુન્યા ઓ દીંકી, યા ખુદા, બરહ઼ક તુજહીકો હય રવા
ફ઼ર્માંરવાઈ, હ઼ાકમા, શાહી, ખુદાઈ, સરવરી

કુદરતને તેરી હર જમાં લેકર ઝમીં તા આસમાં
કયા કયા બહારેં કીં અયાં કયા કયા દીખાઈ ખુબીયાં
મરગુબ રંગ આમીઝીયાં મેહબુબ હુસ્ન આરાઈયાં
હક્કા તેરી કુદરતપે હાં હય ખત્મ લારય્બો ગુમાં
રંગીની ઓ તરરાહી ઓ નક્‌કાશી ઓ સુરતગરી

તું કાદર ઓ સુબ્હાન હય અકદસ મોઅલ્લા શાન હય
ખાલેક હય ઓર રેહમાન હય રઝઝાક ઓર મન્નાન હય
તેરા કરમ હર આન હય, એહસાન બેપાયાન હય
હમકો યહી શાયાન હય, જબતક બદનમેં જાન હય
હર આનમેં લાવેં બજા, શુકરાના ઓ ફરમાંબરી

જો જો હયેં તેરી કુદરતેં, કયા કયા બયાં ઉન્કા કરેં
આતી નહીં કુછ ફેહમ મેં, જુઝ યે કે ઈન્કો તક રહેં
કયા કયા બનાઈ નાઅમતે, કયા કયા બતાંઈ રહમતેં
કબ શુક્ર ઉન્કા કર સકેં, લેકીન યહી હરદમ કહેં
યારબ તેરા ફઝલો કરમ, લુત્ફો ઈનાયત ગુસ્તરી

હય તુહી રબ્બુલ આલમીં, ઓર તુહી ખયરૂલ રાહમીં
યકતાઇ હય તેરે તઈં, હમસર તેરા કોઈ નહીં
લે આસમાંસે તા ઝમીં, હયે સબ એબાદ ઓર તાબેઈ
હય યે નઝીર ઈસ્યાં ફરીં, જાને હય બા સીદકો યકીં
હોગી તેરે હી ફઝલ સે, હરજા મેરી ખોટી ખરી

અલ્લાહ.

અય ખાલેકે હર બુલંદી ઓ પસ્તી
શશ ચીઝ અતા બકુન ઝ હસ્તી
ઈમાનો અમાનો તંદરૂસ્તી
ઈલ્મો આમલો ફરરાખદસ્તી

ખુદાયા તુ ચુનીં કુન કે પરેશાં ન શવમ
મોહતાજે બીરાદરાં વ ખેશાં ન શવમ

હર સીમ્તસે આ રહી હય આવાઝ
અલ્લાહ ભલા હય બશર બુરે હયેં
અલ્લાહ હમારી શર્મ તુ રખીયો
તેરે હી હયેં અગર બુરે હયેં

હય ખોફ અગર જીમેં તો હય તેરે ગઝબકા
ઓર દીલમેં ભરોસા હય તો હય તેરે કરમકા

કીસીકા મુજકુ ન મોહતાજ રખ ઝમાનેમેં
કમી હય કોનસી યારબ તેરે ખઝાનેમેં

ગઝબ સે તેરે ડરતા હું, રઝાકી તેરી ખાહીશ હય
ન મયેં બેઝાર દોઝખસે, ન મયેં મુશ્તાક જન્નતકા

અય જલ્લશાનહુ, તુ ગફુર રહીમ હય
હમ સબ હયેં દર્દમંદ, તુ કુલકા હકીમ હય
રેહમાન ઓ મુસ્તુઆન ઓ રઉફ ઓ હલીમ હય
તેરે સીવા ભલા કોઈ અયસા કરીમ હય
ઈમાનભી દે મુરાદભી દે ઈઝ્ઝો જાહભી
રોઝીભી બક્ષે, ખુલ્દભી બક્ષે ગુનાહ ભી

ઈલાહી તુ રેહમાન હય ઓર કરીમ
ઇલાહી તુ ગફ્ફાર હય ઓર રહીમ
મુકદ્દસ મોઅલ્લા મુનઝઝાહ અઝીમ
ન તેરા શરીક ઓર ન તેરા સહીમ
તેરી ઝાતે વાહેદ હય યકતા કદીમ

ન કર એવઝ મેરે જુર્મો ગુનાહે બેહદકા
ઈલાહી તુજકો ગફુર રહીમ કેહતે હયેં
કહીં કહેં ન અદુ દેખકર મુજે મોહતાજ
યે ઉસ્કા બંદા હય જીસ્કો કરીમ કેહતે હયેં

ઝમીંપે, આસમાંપે, અર્શપે, કાઅબેમેં, મંદીરમેં
અબસ તાલાશથી વો છુપકે બયઠેથે મેરે ઘરમેં

કુમરીયાં આશક હયેં તેરી સર્વ બંદા હય તેરા
બુલબુલેં તુજપર ફીદા હયેં, ગુલ હય દીવાના તેરા

રહેગી ગુંચેમેં રંગત ન ગુલમેં બુ બાકી
યે સબ તુજહીપે મીટેંગે રહેગા તુ બાકી

બીરાહમન યા સનમ કેહતા હય ઝાહેદ યા સમદ યારબ
ઝબાં જીસકી હય જો ઉસમેં વો તુજકો યાદ કરતા હય

નસમજે થે ખુદાકો જબતલક, સમજેથે હમ સમજે
જો સમજે અબ, તો યે સમજે, ન સમજેથે ન સમજેંગે

કહીં ગુલ બનકે હો ખંદાં, કહીં હો બુલબુલે નાલાં
જલકતા હય યહાં સબમેં તેરા રંગે તરાહદારી

શેખ હો યા બીરહમન, માઅબુદ સબકા હય વહી
એક હય દોનોંકી મન્ઝીલ ફેર હય કુછ રાહકા

લડતે હયેં જાકે બાહેર, યે શેખ ઓર બીરાહમન
પીતે હયેં મયકદેમેં સાગેર બદલ બદલ કર

અઝાં દી કાઅબેમેં નાકુસ દયરમેં ફુંકા
કહાં કહાં તેરા આશક તુજે પુકાર આયા

ચાર દર ખાના ઓ મન ગીર્દ જહાં મીગર્દમ
આબ દર કુઝા ઓ મન તીશના દહાં મીગર્દમ

આસ્તીં બર રૂ કશીદા હમચુ મકકાર આમદી
બા ખુદી કર્દી તમશા સુએ બાઝાર આમદી

મુશ્કીલ હીકાયતેસ્ત કે હર ઝર્રા અયને ઉસ્ત
અમ્મા નમીતવાં કે ઈશારત બઉ કુનન્દ

ખુશ્ક તારો ખુશ્ક ચોબો ખુશ્ક પુસ્ત
અઝ કુજા મીઆયદ ઈં આવાઝે દુસ્ત

ઝાહેદ અઝ તોબા ઓ તકવા, ઓ મન અઝ મુતરબો મય
હર કે બાશદ બતરીકે બતો રાહે દારદ

જમાલે ખીશ "ચું દીદ આં નીગાર આશક શુદ
ઝ ચેહરા પર્દા બર અફુગંદ ઓ દર તમાશા શુદ

મારા દરઈં મયાના બરાએ યે સાખ્તી
ચું આશકે જમાલે ખુદ અયજાં તો બુદેઈ

નાખુદા દર કીશ્તીએ મા ગર નબાશદ ગો મબાશ
મા ખુદા દારીમ મારા નાખુદા દરકાર નીસ્ત

ચે હાજતસ્ત બપીશે તો હાલે દીલ ગોફતન
કે હાલે ખસ્તા-દીલાં રા તો ખુબ મીદાની

અય વો કે બેકસોંકો આતી હય યાદ તેરી
મેરાભી બે કસીમેં તેરે સીવા નહીં હય

પયગમ્બર

અય સરવરે પયગમ્બરાં મુશ્તાકે દીદારે તો અમ
અય ઇબ્તેદાએ મુરસલાં મુશ્તાકે દીદારે તો અમ
તો બાદશાહ ઓ મન ગદા તો કીબ્લા મન કીબ્લાનુમા
અય દસ્તગીરે બેકસાં મુશ્તાકે દીદારે તો અમ
અય કીબ્લએ કોનયને મા વય કાઅબએ દારયને મા
અય શાફૂએ ઇસ્યાને મા મુશ્તાકે દીદારે તો અમ

દર બહુરે ઈસ્યાં માન્દેઅમ કીશ્તી બતુફાં રાન્દેઅમ
અય રાહબરે મન્ઝીલરસાં મુશ્તાકે દીદારે તો અમ

તુમ્હી સરદારે આલમ યા મોહમ્મદ મુસ્તુફા ઠયરે
કસીમે હુબ્ઝે કવ્સર, શાફીએ રોઝે જઝા ઠયરે
રસુલે હાશમી નબયોંમેં ખત્મુલ અમ્બીયા ઠયરે
હસીનોંમેં હસીં અયસે કે મેહબુબે ખુદા ઠયરે

તજલ્લીએ નુરેઝાત તુ હય ઝહુરે શાને સીફાત તુ હય
કમાલે રાઝે વજુદ તુ હય, જમાલે સીર્રે હયાત તુ હય
કસમ ખુદાકી ખુદા નહીં હય, મગર ખુદાસે જુદા નહીં હય
ન અયને હક હય ન ગયરે હક હય ખુલાસએ કાયનાત તુ હય

ખબર લેના બરોઝે હશ્ર ખત્મુલ મુરસલીં મેરી
શફાઅત કરના પેશે હક શફીએ મુઝબીં મેરી

ગમ હય કયા જબ દસ્તગીરો હામીઓ શાફેઅ તુ હય
મુજસે આજેઝ મુજસે બેકસ મુજસે ઈસ્યાંકાર કા

મુજે અપને ગુનાહોંસે ન હો મેહશરમેં રૂસ્વાઈ
તુમારા હું શહે વાલા, છુપાના મુજકો દામનમેં

' સલ્લે અલા મોહમ્મદીન અલ શાફેઅ ઉલ ઉમમ ''
દીન હશ્રકે ઉઠુંગા યહી મયેં પુકારતે

રહું મયેં સાયએ દામાને પાકે લુત્ફે આહમદમેં
સવા નેઝપે જીસદીન, યા ખુદા મેહેરે કેયામત હો

નબીયોંમેં રહમત લકબ પાનેવાલા
મુરાદેં ગરીબોંકી બર લાનેવાલા
મુસીબતમેં ગયરોંકે કામ આનેવાલા
તુ અપને પરાયોંકા ગમ ખાનેવાલા
ફકીરોંકા મલજા, ઝઈફોંકા માવા
યતીમોંકા વાલી, ગરીબોંકા મવલા

ન દેખા વો કહીં જલ્વા જો દેખા ખાનએ દીલમેં
બહોત મસ્જીદમેં સર મારા બહોતસા ઢુંઢા બુતખાના

તલાશે દયરો હુરમ હય બેજા
કે જાબજા હય વો જલ્વા ફૂર્મા
જહાંપે ઢુંઢા વહીંપે પાયા
હરએક મકાં હય વહી મકીંકા

સુન્તે હયેં જો બહીશ્તકી તાઅરીફ સબ દુરોસ્ત
લેકીન ખુદા કરે કે તેરી જલ્વાગાહ હો

દરો દીવારસે આતા હય નઝર જલ્વએ દોસ્ત
આઈનાખાના મેરા ગોશએ તન્હાઈ હય

ઉસ નુરકી મુજકો જુસ્તજુ હય
જીસ્કા જલ્વા ચાર સુ હય

કોંદના બર્કે તજલ્લીકા યે કેહતા હય
કોઈ માઅશુક હય પર્દેસે નીકલનેકે લીયે

બાગે જહાંકી થી હવસ ઉસકી બહાર દેખકર
હશ્રમેં હમ મચલ ગએ જલ્વએ યાર દેખકર

મસ્જીદમેં મયકદેમેં હરમમેં કનીશ્તમેં
વો ખુદ નુમા જહાનમેં કહીયે કહાં નહીં

એકહી હુસ્નકા જલ્વા હય કે પર્દેમેં
દીલકો લેતા હય કહીં રંગ કહીં બુ બનકર

કોઈ ઉન્વાન ન દેખા કુફ્રો ઈમાંમે જુદાઈકા
હરએક બુતમેં નઝર આયા હમેં જલ્વા ખુદાઈકા

જલ્વેકો ઉસકે દેખકે કુછ ગશસા આગયા
ઉસકા પતા મીલા તાઈર અપના પતા નહીં

આં મુદ્દઇયાંને ખ઼બરશ બીખ઼બરાંનન્દ
કાંરા કે ખ઼બર શુદ, ખ઼બરશ બાઝ નયામદ

એ વસ્લે તો મા જન્નતે જાવીદ નખ઼ાહીમ
દીદારે તો બા રોઝએ રીઝવાં નફ઼રોશીમ

તમાશાએ જમાલશ બુદ કારમ
અગર દર મસ્જીદો બુતખ઼ાના બુદમ

ગર્દ ગર કાઅ઼બા બો ગર દયર બુવદ મન્ઝીલે મા
હમેજા આરઝુએ દીદને દીલ્દાર કુનીમ

કાઅ઼બએ અરબાબે સુરત જુઝ દરોદીવાર નીસ્ત
ક઼ીબ્લએ આ઼શક઼ વલે, ગ઼યર અઝ જમાલે યાર નીસ્ત

હ઼ાજી અગર બતવફ઼ સુએ કાઅ઼બા મીરવદ
માહુમ બઇન્તેઝારે જમાલે તો, યા નસીમ

ગર હ઼ાજાબે દુઈ અઝ પીશે નઝર બરખ઼ીઝદ
હમેજા ચેહરએ મક઼સુદ અ઼યાં ખ઼ાહદ શુદ

ચું દીદા પાક ગશ્ત ઝ દીદારે ગ઼યરે યાર
હુસ્નો જમાલે દુસ્ત ઝ દીવારો દર નમુદ

જલ્વે મેરી નીગાહમેં કોનો મકાં કે હયેં
મુજસે કહાં છુપેંગે, વો અયસે કહાંકે હયેં

ખુદ અપની હી હસ્તીમેં જલ્વા નુમા હયેં
હમારા ખુદા કયા કે હમ ખુદ ખુદા હયેં

ગુનાહ ઓ બક્ષેશ.

દર મયાને ક઼અ઼રે દરીયા તખ઼્તાબંદમ કર્દઇ
બાઝ મીગોઈ કે દામન તર મકુન હુશ્યાર બાશ

શનીદમ કે દર રોઝે ઉમ્મીદો બીમ
બદાંરા બનીકાં બબખ઼્શદ કરીમ

કુબે઼ હક હમ આસીયોંકુ હશ્રમેં હાસીલ હોગા
બેગુનાહ દુર ખડે હોંગે ગુનાહગ.રોંસે

ઝાહેદ તો બક્શી જાએં, ગુનાહગાર મુંહ તકેં
અય રહમતે ખુદા તુજે અયસા નચાહીયે

ફરીશ્તે આકે ઈસ જહાંમેં ગુનાહગાર હુવે
કીયે ગુનાહ જો હમને તો કયા ગુનાહ કીયા

મુકીર ગુનાહકે અય કીર્દગાર હમભી હયેં
ગફુર તુ હય તો ઉમ્મીદવાર હમભી હયેં

અગર બક્શી ઝહે કીસ્મત, ન બક્શેતો શીકાયત કયા
સરે તસ્લીમ ખમ હય, જો મીઝાજે યારમેં આએ

હાસાબ કાહેકા રોઝે શુમાર મેં મુજસે
શુમારહી નહીં હય કુછ મેરે ગુનાહોંકા

કહા એહબાબને યે દફનકે વક્ત
કે હમ કયુંકર વહાંકા હાલ જાનેં
લહદ તક આપકી તાઅઝીમ કરદી
અબ આગે આપકે આઅમાલ જાનેં

ખુલા હય બાબે ઈજાબત, દુઆ તુ કર ગાફીલ
દરે કરીમ સુના હય કહીં કે બંદ હુવા

તવક્કુલ.

એહસાન નાખુદાકે ઉઠાએ મેરી બલા
કીશ્તી ખુદાપે છોડદું, લંગરકો તોડદું

હમારી કીશ્તીએ ઉમ્મીદ ચલ્તી હય તવક્કુલ પર
સહારા નાખુદાકા ચાહીયે ઉસ્કો ન લંગરકા

ખુદાકો ભુલ ગયે લોગ ફીકે રોઝીમેં
ખેયાલે રીઝક્ હય, રઝ્ઝાક્કા ખેયાલ નહીં

બેમગસ હરગીઝ નમાનદ અન્ક્બુત
રીઝક્રા રોઝીરસાં પર મીદહદ

ઇબાદત.

નીસ્તી હસ્તી હય યારો, ઓર હસ્તી કુછ નહીં
બેખુદી મસ્તી હય યારો, ઓર મસ્તી કુછ નહીં
બંદગી ઓર હક્પરસ્તી કુછ નહોના હય, નીયાઝ
કુછ નહોનેકે સીવા ઓર હક્પરસ્તી કુછ નહીં

ભલા થા વો મયખાના જીસમેં પડેથે
થકે હમ તવાફે હરમ કરતે કરતે

હીંદુ હયેં બુતપરસ્ત, મુસલમાં ખુદાપરસ્ત
મયેં ઉસકો પુજતાહું જો મેરે દીલમેં મકીં હય

જો મયેં સર બસીજદા હુવા કભી
તો ઝમીંસે આઈ યે સદા
તેરા દીલ તો હય સનમઆશના
તુજે બંદગીસે મીલેગા કયા

કભી કાઅ્બા કભી બુતખાના હય મસ્કન અપના
દીનો મઝહબ કહું કયા શેખો બીરહમન અપના

કયું કાઅ્બા ઓર કનીશતમેં હોતા હય તુ ખરાબ
જીસકી તુજે તલાશ હય, ગાફીલ યહીં નહો

લુત્ફે ચમન હય, બાદએ ગુલગું હય, યાર હય
અબ મોસમે બહારમેં, માંગું ખુદાસે કયા

શાલો ઝરબફ્ત મુબારક તુમેં દૌલતમંદો
મુજકો કમ્બલમેં દુશાલેકા મઝા આતા હય

બે સવાલી સબ્રકી દૌલત અગર પયદા કરે
મીસ્લે ગુલ, બેમીન્નતે મખ્લુક઼ ઝર પયદા કરે

હર રંગમેં રાઝી બરઝા હો તો મઝા હો
દુન્યાહીમેં બયઠે હુવે જન્નતકા મઝા હો

હય સુન્નતે અરબાબે વફા સબ્રો તહમ્મુલ
છુટે ન કહીં હાથસે દામાને રઝા દેખ

શીકવા અચ્છા હય કીસીસે ન શીકાયત અચ્છી
સબ્રકી ખુ હય ભલી, શુક્રકી આદત અચ્છી

ન સીતમકા કભી શીકવા, ન કરમકી ખ્વાહેશ
દેખ તો હમભી હયેં કયા સબ્રો ક઼ીનાઅતવાલે

મુસીબત હો કે રાહ઼ત હો, નહીં લાઝીમ ગીલા કરના
બશરકા ફ઼ર્ઝ હય હર હ઼ાલમેં શુક્રે ખુદા કરના

તકલીફ઼ હય પર શુક્ર ગદાકો હય મુનાસીબ
શાહોંકી તરાહ઼ કુછ ગમે આલમ નહીં રખતે

મુર્દાંસે નઝીંદાંસે ન ફ઼ુક઼રાઓ વલીસે
સાલેકસે ન મજઝુબસે નય શેખો વલીસે
નાદાં હયેં વો ઉમ્મીદ જો રખતે હયેં કીસીસે
તકીયા ફ઼ક્ત અલ્લાહ પર હમ રખતે હયેં જીસે

નીગાહે લુત્ફ જો બંદેપે કારસાઝ કરે
નફ્સકે તારસે પયદા નવાએ રાઝ કરે
અજીબ શય હય મોહોબ્બતકી આતીશે ખામોશ
બશરતો કયા હય, ફરેશ્તોંકા દીલ ગુદાઝ કરે
અગર બશર હો ગની દૌલતે કનાઅતસે
કીસીકે આગે ન દસ્તે તલબ દરાઝ કરે
હુજુમે યાસમેંભી કોઇ નાઉમીદ નહો
ખબર હય કયા સરોસામાન સાઝગાર કરે
ઉસી કરીમસે ચશ્મે કરમ રખો તુમભી
જો પલમેં ખાકનશીનોં કો સરફરાઝ કરે

ચશ્મે કરમ બશરસે ઝીલ્લાતકા સામના હય
અલ્લાહસે તલબ કર જો તુજકો માંગના હય

ન પકડેં દામને ઈલ્યાસ, ગીર્દાબે બલામેં હમ
કે બદતર ડુબકર મરનેસે હય જીના સહારેકા

નાદાન હયેં જો રખતે હયેં ઉમ્મીદ કીસીપર
જીઝ ઝાતે ખુદા કોઈ કીસીકા નહીં હોતા

ફયલાએ કયા કોઈ મેરે પરવર દીગાર હાથ
બંદેકા એક હાથ હય, તેરે હઝાર હાથ

યે સચ હય બેગરઝ આઝાદ હોતા હય
તમન્ના જો ન રખતા હો જુકાએ વો નઝર કીસસે

ગુઝર ઈસ વક્ત હુવા હય સરે મદફન ઉનકા
અબતો અય દસ્તે તલબ છોડ ન દામન ઉનકા

કયા મીલા અર્ઝે મુદદુઆ કરકે
બાતભી ખોઈ ઈલ્તેજા કરકે

ફ્રૂના હય સમ્જકે લીયે ઇસિમેં કુછ નહીં હય કલામ
મુસાફીરાના ગુઝર હય, યહાં કીસે હય ક્યામ
બજા હય, શાદ કહો "કુલ્લે મન અલયહા ફ્રાન
વયબ્કા વજ્હેકા યા ઝુલજલાલે વલ ઈકરામ"

સુરતેં આંખોમેં ફીરતી હયેં, વો નક્શે યાદ હયેં
કયસી કયસી સોહબતેં આએ પરેશાં હો ગઇં

શમ્અ મેહફીલમેં જો આઈ તો હવાભી આઈ
રૂહ કાલેબમેં જો આઈ તો કઝાભી આઈ

હયફ દર ચશ્મઝદન સોહબતે યાર આખીર શુદ
રૂએ ગુલ સયર ન દીદીમ ઓ બહાર આખીર શુદ

અબસ દારે ફ્રૂનામેં ઘર સુકુનતકા બનાતા હય
કે આખીર એક દીન દારે બકાકો યાંસે જાના હય

લગાએ દીલકો ન દુન્યાસે જોકે હો હુશ્યાર
કે પાયદાર નહીં આહ ઇસિ ચમનકી બહાર

કયા દીલ લગાએં, ગુલશને આલમ હય બેસબાત
આએ હયેં ચાર દીનકે લીયે ઇસિ ચમનમેં હમ

બહારે ઝીંદગી એક ખાબે ગફ્લતકા ઝમાના હય
ખેયાલી ચેહચહે હયેં ઓર હવાએ આશીયાના હય
સદાએ કુસે રેહલત નગ્માસંજોંકા તરાના હય
જીસે કેહતે હયેં દુન્યા, વો કહાની હય, ફીસાના હય

ખીલ ન સકીથી વો કલી, શાખસે જોકે ગીર પડી
આહ ખીઝાં સીતમ કીયા, તુને કીસે મીટા દીયા

આખેર યે કેયામે દારે ફાની કબતક
ઈશરત કબતક, યે શાદમાની કબતક
માનાકે જીયોગે ઝીંદગીભર લેકીન
અય યાર મેરે યે ઝીંદગાની કબતક

નસીમે સુબ્હ હું યા બુએ ગુલ, યા ચશ્મે સોઝાં હું
મયેં હું જીસ રંગમેં સાહેબ, ગરઝ, દમભરકા મેહમાં હું

અભી ગમ હય, અભી શાદી, અભી રોના, અભી હંસના
તમાશા દીદકે કાબીલ હય ઈસ દુન્યાએ ફાનીકા

ભલા મીઠીભી કોઈ શય હય, લેકીન, ઉફ્રે નયરંગી
અભી ગુલ હય, અભી ગીલ હય, અભી ગીલ હય, અભી ગુલ હય

દોલત ઓ હશમત પર મત કર ગુરૂરી
કીસકી રહી હય જો તેરી રહેગી

આખેરત.

હય રાહ કડી ઝાદે સફ્ર પાસ નહીં હય
મન્ઝીલકુ પહોંચનેકી હમેં આસ નહીં હય

આખેરતમેં અમલે નેકહી કામ આવેંગે
પેશ હય તુજકો સફ્ર, ઝાદે સફ્ર પયદાકર

ફીકે ઉકબા ઓર હુબ્બે દુન્યવી
બાઝ આતુ ઈસ ખેયાલે ખામસે

હમ ખુદા ખાહી ઓ હમ દુન્યા ઓ દું
ઈં ખેયાલસ્ત ઓ મહાલસ્ત ઓ જીનું

હશ્રમેં પુરસીશ મેરી પહુલે હો યારબ, વર્ના મયેં
જબતલક ચુપકા રહુંગા, જી મેરા ઘભરાયગા

ચર્ખ.

ચર્ખકો કબ યે સલીકા થા સીતમગારીમેં
કોઈ માઅશુક હય ઈસ પર્દએ ઝંગારીમેં

હમ તુજસે કીસ હવસકી ફ્લક જુસ્તજુ કરેં
દીલહી નહીં રહા હય જો કુછ આરઝુ કરેં

હો રહે હયેં ઝુલ્મ હક્રૂત અફ્લાકકે
ઇમ્તેહાં મેં એક મુશ્તે ખાકકે

યે આસમાં ગુલામ હય કીસ મેહજમાલકા
પેહને શીરે હય કાનમેં બાલા હીલાલકા

એક હમીં હયેં અય ફલક કયા આઝમાનેકે લીયે
ઓર દુન્યામેં નહીં કોઇ સતાનેકે લીયે

કયા શાખે ગુલપે ફુલકે બયઠી હય ઇન્દલીબ
ડરતા હું મયેં ન ચશ્મે ફલકકો બુરા લગે

નઈ અદા યે નહીં ફલકકી, સદાસે ઇસ્કા યેહી હય શેવા
કીસીકો હદસે સીવા બડાના, કીસીકો બીલકુલ તબાહ કરના

કીસ કીસકા દીલ ન શાદ કીયા તુને અય ફલક
એક મયેંહી ગમઝદા હું કે નાશાદ રહે ગયા

ઝમીને ચમન ગુલ ખીલાતી હય કયા કયા
બદલતા હય રંગ આસમાં કયસે કયસે

આસમાં ટુટ પડા હય સીતમે બેજાકા
યે હય મેરાહી કલેજા કે ઉઠાતા હું મયેં

વક્ત આએગા બતા દેગે તુજે અય આસમાં
હમ અભીસે કયું બતાએં કયા હમારે દાલમેં હય

અય ફલક છાતીપે અબ હમનેભી પથ્થર રખ લીયા
રોઝ કે રંજો અલમ, હર વક્તકે ગમ દેખ કર

નાલા ઇસ શોરસે કયું મેરા દોહાઈ દેતા
અય ફલક ગર તુજે ઉંચા ન સુનાઈ દેતા

અપની સીતમકશીકા મુજે ઇમ્તેહાં હય અબ
દરકાર એક ઓર નયા આસમાન હય

દુર રખ દવરાને સરસે ગર્દીશે દવરાં મુજે
મત રખ અય દયરે ખરાબઆબાદ, સરગર્દાં મુજે

કુછ તો દે અય ફલકે ના ઇન્સાફ
આહ ઓર ફરીયાદકી રૂખસત સહી

બીછાતા ખારે ગમ હય વાં, જહાં બીસ્તર બીછાતા હું
ખટકતી મેરી દો દીનકી ફલકકો ઝીંદગાની હય

ન સંવરા એકભી કામ અપને દીલકા તુજસે અય ઝાલીમ
તેરે હાથોંસે હરએક કામ અય ચર્ખે કોહન બીગડા

દર ગુઝરે દવાસે તો ભરોસેપે દુઆકે
દરગુઝરેં દુઆસેભી, દુઆ હય યે ખુદાસે

મોત માંગીથી, ખુદાઈ તો નહીં માંગીથી
લે, દુઆ કર ચુકે, અબ તર્કે દુઆ કરતે હયેં

નીકલ જાએ દુન્યામેં હસરત કીસીકી
હમારે લીયે યે દુઆ કીજીયેગા

મેરી દુઆએંભી મેરી તરાહ હયેં સરગરદાં
દરે કબુલકા ઉનકો પતા નહીં મીલતા

કરતાં હું દુઆએં તો યે આતી હયેં નીદાએં
તુહો કીસી કાબીલતો દુઆમેં અસર આયે

દુઆ

માંગા કરેંગે અબસે દુઆ હીજ્રે યારકી
આખેર તો દુશ્મની હય અસરકો દુઆકે સાથ

યે જાનલો કે હાથ ઉઠાનેકી દેર હય
ખાલી ગઈ ન જાયગી અપની દુઆ કભી

કુછભી રહ્મ ખુદાને અગર તુજકો દીયા હય
ઈતનીહી દુઆ માંગ કે વો મુજકો ઉઠાલે

મેરી દુઆસે પેશતર આતી હય યે નીદા કે બસ
બાબે કબુલ બંદ હય, માંગતે હો દુઆ અબસ

માંગે ક્યું કર દુઆએ તુલે ઉમ્ર
મુંહકી માંગી મૌતભી નહીં મીલતી

અતા હો ઉસ જફ઼ાપરવરકો તવફ઼ીકે કરમ યારબ
નહીંતો ફીર મુજહીકો બેનીયાઝે મુદદુઆ કરદે

તક઼દીર

જીસ તરફ઼ જાતા હું તક઼દીર યે કેહતી હય
આરઝુ ક્યું લીયે આતા હય, યહાં કુછભી નહીં

નહીં ચલતા કીસીકા બસ કરેં ગો લાખોં તદબીરેં
વહી બાત આએગી આગે જો ક઼ીસમતમેં લીખી હોગી

તક઼દીર કી તેહરીર મીટાઈ નહીં જાતી
સબ જાતી હય ક઼ીસમતકી બુરાઈ નહીં જાતી

લાખ તદબીર કરે કોઈ તો કયા હોતા હય
વહી હોતા હય જો મંઝુરે ખુદા હોતા હય

ક઼ીસમતમેં ગમ અઝલસે હય, રોનેસે ફ઼ાયદા
તક઼દીરકે લીખેકો મીટાયા ન જાયગા

દીનકો ઝીયાએ આફ઼તાબ ઓર રાતકો અખ્તર મીલે
ગુલશનકો ગુલ ઓર ફુલકો ખુશબુ મીલે રંગત મીલે
દરયા કો મોતી કોહકો ગંજીનહા એ ઝર મીલે
ઓર હમકો દસ્તે ફ઼ૈયઝસે ફુટીહુઈ ક઼ીસમત મીલે

ગીલા કુછ આસમાંસે હય ન શીકવા ઈસ સીતમગરસે
શીકાયત હય અગર મુજકો તો ઈસ ફુટે મુકદ્દરસે

હમ હયેં વો બરગશતા કીસમત, જાનેમન
તુમતો કયા, મુંહ ફેરલે તલવાર તક

કીસમત તો દેખીયે કે કહાં ટુટી હય કમંદ
દોચાર હાથ જબકે લબે બામ રેહ ગયા

કામ સબ તકદીરપર હયેં હય મગર તદબીર શર્ત
કુછ સબબભી ચાહીયે ઈસ આલમે અસબાબમેં

ચલ નહીં સકતા હય કુછ બસ ચારાહગર તદબીરકા
મીટ નહીં સકતા કભી લીખ્ખા હુવા તકદીર કા

ચાહીયે સબકુછ મગર અય દોસ્તો આતી હય શર્મ
ઈન નસીબોંમેં કીસી શયકી તમન્ના કયા કરેં

ઉંગલીયાં ઘીસ ગઈ યાં હાથોંકુ મલતે મલતે
લેકીન અફસોસ નવેશ્તા ન મીટા કીસમતકા

સખ્ત મુઝતર દીલે હીંગામા તલબ હય યારબ
આજ હી કયું નહો જાએ જો કે ફરદાં હોગા

યારે ગમખાર મેરે હાલકો સબ પુછતે હયેં
ઓર ફીર પુછકે કહેતે હયેં "કીસમત તેરી"

વાય બરબાદીયે કીસમત, કે ગલીમેં તેરી
ખાક હોકરભી રહે હમ તો હવા લેહી ચલી

જાંકતેથે હમ ઉન્હેં જીસ રોઝને દીવારસે
વાય કીસ્મત હો ઉસી રોઝનમેં ઘર ઝંબુરકા

દર્દો ગમકોભી હય નસીબા શર્ત
યેભી કીસમત સીવા નહીં મીલતા

અપને અપને બખ્ત, યુસુફકો ઝુલેખા મોલલે
જાને શીરીં મુફ્તમેં જાતી રહે ફરહાદકી

આશકો માઅશુક એકહી ખાકસે પયદા હુયે
યેભી કીસ્મત હય કોઇ લયલા કોઈ મજનું બના

ઓરતો સબ લુટતે હયેં બાગે ઇશરતકી બહાર
એક મેરા નખ્લે તમન્ના રહેતા હય બે બર્ગો બાર

હય નવીશ્તેમેં તેરે બીમારકે સેહત કહાં
જીસકે નુસ્ખેમેં દવાકે લફ્ઝે સેહતહી નહીં

શીકવા ન યારસે ન શીકાયત રકીબસે
જો કુછ હુવા ખુદાસે યા મેરે નસીબસે

યે નથી હમારી કીસ્મત કે વીસાલે યાર હોતા
અગર ઔર જીતે રહેતે યેહી ઇન્તેઝાર હોતા

તહી દસ્તાંને કીસમતરા ચેસુદ અઝ રહબરે કામીલ
કે ખીઝ્ર અઝ આબે હયવાં તીશ્ના મીઆરદ સીકંદરરા

મીસાલે મન બજહાં કસ નઆફરીદ ખુદા
મરા કશીદા વદસ્ત અઝ કલમ કશીદ ખુદા

દુન્યા

દુન્યાકા ઇન્તેદાસે યેહી કારખાના હય
કલથા કીસીકા આજ કીસીકા ઝમાના હય
કોઈ યહાં મુકીમ હય કોઇ રવાના હય
કાબીઝ હય કોઇ ઔર કીસીકા ઝમાના હય
આ હોશમેં અરે, યે ઝમાનેકા હાલ હય
ઔર ઇસિપે તુજકો ખાહીશે જાગીરો માલ હય

યે ચમન યુંહી રહેગા ઔર હઝારોં જાનવર
અપની અપની બોલીયાં સબ બોલકર ઉડ જાએંગે

ઘેરા હુય અબ્ર બરસેગા કીસી મયકશકે ગુલશનમેં
ગીરાએગા યેહી બીજલી કીસી બેકસ કે ખીરમનમેં
ઈસી બાગ઼ે જહાંમેં કોઈ નાખુશ હુય કોઈ ખુશ હુય
કભી દામન હુય કાંટોંમેં કભી હુયેં ફુલ દામન મેં

ખુદા જાને યે દુન્યા જલ્વગાહે નાઝ કીસ્કી હુય
હઝારોં ઉઠગએ લેકીન વહી રોનક઼ હુય મેહ઼ફીલકી

હીય દુન્યા હુય યે ઉક઼બાકી સરોકારીમેં
આખરી સાંસ જો નીકલે તો વફ઼ાદારી મેં

કીસ બાગ઼મેં આસેબે ખીઝાં આ નહીં જાતા
ગુલ કોનસા ખીલતા હુય જો મુરજા નહીં જાતા

કોઈ ખટકા, ન કીસી બાતકા જગડા હોતા
કાશ ઈસ આલમે હસ્તીમેં ન પયદા હોતા

કયા રહીયે ઈસ ચમનમેં અફ઼સુર્દગી બડી હુય
હરશાખ઼ ગુલકે નીચે બુલબુલ મરી પડી હુય

ચમનકે તખ્ત પર જીસદમ શાહે ગુલકા તજમ્મુલથા
હઝારોં બુલબુલોંકા શોરથા, ફ઼રીયાદથી, ગુલથા
ખીઝાંકે દીનજો આએ, કુછ નથા જુઝ ખ઼ાર ગુલશનમેં
બતાતા બાગ઼બાં રો રો, યહાં ગુંચા, યહાં ગુલથા

ઈસ સુરાએ રંગો બુકો ગુલસીતાં સમજા હુય તુ
આહ, અય નાદાં ક઼ફ઼સકો આશીયાં સમજા હુય તુ

રંગ ઈશરત બાગ઼ે આલમમેં નઝર આતા નહીં
ગુલકો ગુલચીંકા ખતર બુલબુલકો ગ઼મ સૈયાદકા

દુન્યા હય તુર્ફા મયકદએ બેખુદી અમીર
સબ મસ્ત હયેં, કીસીકો કીસીકી ખબર નહીં

દુન્યાકે જો મઝે હયેં, હરગીઝ વો કમ ન હોંગે
ચર્ચે યેહી રહેંગે, અફ્સોસ હમ ન હોંગે

વાય નાદાની કે બાઅદ અઝ મર્ગ યે સાબીત હુવા
જો કુછ કે દેખા ખાબથા, જો કુછ સુના અફ્સાના થા

હય યકીં દસકા કે એકદીન બે ગુમાં કુછભી નહીં
યે ઝમીં કુછભી નહીં યે આસમાં કુછભી નહીં
કયા હય ઈન્સાં, એક મુશ્તે ખાક, ઔર કુછભી નહીં
બુલબુલા પાની કા હય ઉમ્રે રવાં કુછભી નહીં
સબ હય ફાની કયા ઝમીં, કયા આસમાં, કુછભી નહીં
એક ખુદાકો હય બકા દોનોં જહાં કુછભી નહીં
ઝીન્દગી તક એક આલમ જીન્કે થા ઝેરે નગીં
બાઅદ મુર્દન ઉન્કા અબ નામો નીશાં કુછભી નહીં
રંગ કયા ફસ્લે ખીઝાં લાએગી રખ ઈસ્કા ખયાલ
ફુલકી દોદીન બહાર, અય બાગબાં કુછભી નહીં
કયસી નાદાની હય કારે ખયર મેં કરતા હય ઢીલ
મોતકે તો સામને પીરો જવાં કુછભી નહીં

અય તાઝા વારદાને બીસાતે હવાસે દીલ
ઝીન્હાર ગર તુમે હવસે નાઓ નોશ હો
દેખોમુજે જોદીદએ ઈબ્રત નીગાહ હો
મેરી સુનો જો ગોશે નસીહત નીયોશ હો
સાકી બજલ્વા દુશ્મને ઇમાનો આગહી
મુતરીબ બનગમા રેહઝને તમકીનો હોશ હો
યા શબકો દેખતેથે કે હર ગોશએ બીસાત
દામાને બાગબાંઓ કફે ગુલ ફરોશ હો
લુત્ફે ખીરામે સાકી ઓ ઝોકે સદાએ ચંગ
યે જન્નતે નીગાહ વો ફીરદોસે ગોશ હો

યા સુખ્હુદમ જો દેખીયે આકર તો બઝમમેં
ન વો સુરૂદ ઓ સોઝ ન જોશો ખુરોશ હય
દાગે ફીરાકે સોહબતે શબકી જલી હુઈ
એક શમ્અ રેહ ગઇ હય ઓરવોભી ખમોશ હય
આતે હયેં ગયબસે યે મઝામીં ખયાલમેં
ગાલીબ, સરીરે ખામા સદાએ સરોશ હય

ઝમાના

યે ખીલાફ હો ગયા આસમાં
યે હવા ઝમાને કી ફીર ગઈ
કહીં ગુલ ખીલેભી તો બુ નહીં
કહીં હુસ્ન હય તો વફા નહીં

પુછો ન ઇસ ઝમાનેમેં ઉલ્ફત કા હાલ કુછ
એક રસ્મથી કદીમ સો મૌકુફ હો ગઈ

દીલ ઝમાનેસે હુચી ગયા અપના
હમ ભલે ઓર ઘર ભલા અપના

ઇશ્કે બુલબુલહી મેં વો જઝબએ પીનહાં ન રહા
યે ગલત હય કે વોહ અગલાસા ઝમાના ન રહા
વાદીયે નજદ સે રેહ રેહ કે યે આતી હય સદા
કયસ કે બાઅદ કોઈ મર્દે બયાબાં ન રહા

ન વફા ગુલમેં હયે, ન નાલએ બુલબુલ મેં અસર
બાગે આલમકી હવા, હાય યે કયસી બદલી

આપહી ઝુલ્મ કરો, આપહી શીકવા ઉલ્ટા
સચ હય સાહેબ, રવીશ ઉલ્ટી હય, ઝમાના ઉલ્ટા

તુમભી વહી કહો, તો કહે એક જહાં "બજા"
મયેંભી વહી કહું તો કહે એક જહાં "ગલત"

જયસે ખુદા કો ભુલે ઓર ઉસ્કો છોડ બયઠે
આંખેં દીખા રહા હય બીગડા હુવા ઝમાના
ફુલોંમેં તુલ રહેથે જો લાડલે ધરોંકે
ઉન્કો ઝમીં કે ઉપર મીલતા નહીં ઠીકાના
દોલત રહી ન હશમત ઈઝઝત રહી ન હુરમત
અબતો ઝબાન પર હય અફસાના ઝમાના

રસીદ મુઝદહ કે એયામે ગમ નખાહદ માન્દ
ચુનાં નમાન્દ ઓ ચુનીં નીઝ હમ ન ખાહદ માન્દ
ગનીમતે શુમર અય શમ્અ વસ્લે પરવાના
કે ઈં મોઆમેલા તા સુબ્હદમ નખાહદ માન્દ
ચે જાએ શુકો શીકાયત ઝનક્શે નીક ઓ બદ
કે કસ હમીશા ગીરફ્તારે ગમ નખાહદ માન્દ

ઝીંદગી

ઝીંદગી હય યાકે એક તુફાન હય
હમતો ઈસ જીનેકે હાથોં મર ચલે
શમ્અકે માનીંદ હયેં ઈસ બઝમ મેં
ચશ્મ તર આએ થે દામન તર ચલે

સુબ્હ હોતી હય શામ હોતી હય
ઉમ્ર યુંહી તમામ હોતી હય

અય શમ્અ તેરી ઉમ્રે તબીઈ હય એક રાત
હંસ કર ગુઝાર યા ઉસે રોકર ગુઝારલે

અય શમ્અ સુબ્હ હોતી હય રોતી હય કીસલીએ
થોડીસી રહ ગઈ હય ઉસેભી ગુઝારલે

શમ્અ મગરૂર નહો અપની ખુદ આરાઈ પર
રાત ભરકી યેહ તજલ્લી હય, સહર કુછભી નહીં
સામને આરેઝે અનવર કે કમર કુછભી નહીં
સચ હય આતીશ કે મુકાબાલમેં શરર કુછભી નહીં
શકલે હસતી ઓ અદમ આઈના દીખલાતા હય
કે ઈધર સબ નઝર આતા હય, ઉધર કુછભી નહીં

ફીકે મઆશ ઓ ઈશ્કે બુતાં, યાદે રફતગાં
ઈસ ઝીંદગીમેં અબ કોઈ કયા કયા કીયા કરે

કોઈ ઝીંદગી હય યે ઝીંદગી, ન હંસી રહી નખુશી રહ
થીં જો હસરતેં દીલમેં મીટ ગઈ, મયેં ઉન હસરતોંકા મઝાર

એક ન એક ખટકા લગા હય સબકો બાગે દહેરમે
ગુલકો ગુલચીં કા ખતર બુલબુલકો ડર સૈયાદ કા

કોનસા જોંકા બુજાદેગા કીસે માઅલુમ હય
ઝીંદગી એક શમ્એ રોશન હય હવાકે સામને

અપને દમકો આદમી હર દમ ગનીમત જાનલે
ખાકકા ફીર ઢેર હય બાઅદે ફના કુછભી નહીં

નફુલ ઈસ ઝીંદગી પર ગાફીલ
નહીં હય કુછ એઅતેબાર ઈસકા
કે રાહ લેગી યે અપની એક દીન
અદમ કા રસ્તા તુજે બતા કર

દીન ઝીંદગી કે ચશ્મ ઝદનમેં ગુઝર ગએ
જોંકે હવાકે થે ઈધર આએ ઉધર ગએ

દુન્યાં હય એક ખાબ ઓર ઉસમેં ઝીંદગી
ગોયા કે ખાબ દેખ રહે હયેં હમ ખાબમેં

નગ્મહા એ ગમકોભી અય દીલ ગનીમત જાનીયે
બે સુરા હો જાએગા યે સાઝે હસતી એક દીન

બહોત અચ્છી નીહાયત ખુબ ગુઝરી
ભલા આફ્રત ઝદોંકા પુછના કયા

રૂએ ગુલ રંગે ખીઝાં જોશે જુનું ફ્રસ્લે બહાર
ચાર દીનકે લીયે ઇસિ બાગમેં કયા કયા દેખા

કુછ રંજ હય દુન્યામેં તો કુછ હમકો ખુશી હય
આંખોંમેં જો આંસુ હયેં તો હોંઠોંપે હંસી હય

તારીક શબ, રાહ પુર ખતર, કોઇ ન યાર ઓ રાહબર
દેખેંકે હમ બે પાઓ સર કરતે હયેં અબ મંઝીલ કહાં

શબે તારીક ઓ બીમે મૌજ ઓ ગીરદાબે ચુનીં હાયલ
કુજા દાનંદ હાલે મા સુબુક સારાને સાહેલહા

કોન રહે જાએગા, સબ જાએંગે આગે પીછે
જીતને બયઠે હયેં યહાં, પા બસફ્રર બયઠે હયેં

લાઈ હયાત, આઈ ક્રઝા, લેચલી, ચલે
અપની ખુશી નઆએ ન અપની ખુશી ચલે

કીસીકે મર્ગ પર અય દીલ ન કીજીએ ચશ્મ તર હરગીઝ
બહોત સા રોઈએ ઉનકો જો ઇસ જીનેપે મરતે હયેં

નસીમ ગફ્રલતકી ચલ રહી હય
ઉમંડ રહી હયેં બલાકી નીંદેં
કુચ્છ અયસે સોએ હયેં સોનેવાલે
કે જાગના હશ્ર તક ક્રસમ હય

કયા કહેં આલમ મેં હમ હયવાન યા ઇનસાન થે
ખાક થે, કયા થે, મગર, એક આનકે મેહમાન થે
કર રહે થે હમતો કબઝા ગયરકી ઇમલાક પર
છીનલી જબ ઉસને, તબ જાના કે હમ નાદાન થે
ગયર કી ચીઝેં દબા રખના બડી સમજે થે અક્રલ

શોર કર દેખા તો હમભી સખ્ત બે ઈમાન થે
એક દીન એક ઓસ્તખ્વાં ઉપર પડા જો મેરા પાંઉં
કયા કહું ઉસદમ મુજે ગફલતમેં કયા કયા ધ્યાન થે
પાંઉં પડતેહી અરઝ ઉસ ઓસ્તખ્વાંને આહ કી
ઔર કહા ગાફીલ કભી હમભીતો સ હેબે જાન થે
અબરૂઓ બીની જબીં, નક્શા નીગાર ઓ ખાલો ખત
લાઅલો મરવારીદસે બેહતર લબો દંદાન થે
દસ્તો પા, બાઝુઓ સર, ગરદન. શીકમ પુશ્તો કમર
દેખનેકો આંખ ઔર સુનને કે ખાતીર કાન થે
રાતકો સોનેકો કયા કયા નર્મો નાઝુક થે પલંગ
બયઠનેકો દીનમેં કયા કયા ફર્શ ઔર અયવાન થે
ખીલ રહાથા રૂબરૂ જન્નત કે ગુલશનકા ચમન
નાઝનીં મેહબુબ ગાયા હુર ઔર ગીલમાન થે
લગ રહાથા દીલ કહીં ચંચલ પરીઝાદોં કે સાથ
કુછ કીસીસે અહદ થે ઔર કુછ કહીં પયમાન થે
હો રહે થે ચોહ ચહે ઔર મચ રહે થે કોહ કહે
સાકીઓ સાગેર સુરાહી ફુલો ઈત્રોપાન થે
એકહી ચક્કર અજલને આનકર અયસા દીયા
જો, નવો હમથે, નયે સબ અયશ કે સામાન થે
અયસી બે દર્દીસે હમપર પાંઉં મત રખ અય અમીર
ગાફીલ શોક ગાફીલ હમભી કભી તેરી તરાહ ઈનસાન થે

હસ્તી

નહીં રાઝે હસ્તી જતાનેકે કાબીલ
યે પર્દા નહીં હય ઉઠાનેકે કાબીલ

ફ઼ય્દે હસ્તીમેં ફંસે યાદે વતન ભુલ ગએ
દામ હમકો યે ખુશ આયા કે ચમન ભુલ ગએ

સીવાએ અંદુહો યાસો હીરમાં, હુવા ન હાસીલ જહાંસે હમકો
ઉઠાએં કાંધેપે બારે હસ્તી, સફર હય બેહતર યહાંસે હમકો

ન થા કુછ તો ખુદા થા, કુછ ન હોતા તો ખુદા હોતા
ડુબોયા મુજકો હોનેને, નહોતા મયેં તો કયા હોતા

ન હોતી ગર ખુદી હમમેં તો જો તુથા વહી હમ થે
યે પર્દા કીસ લીયે ડાલા હય યારબ દરમયાં તુને

મન અઝઆં ગુલશને ઝેબા બજહાં આમદેઅમ
બુલબુલે આં ચમનમ, સુએ ચમન બાઝ રવમ
તૌબા કર્દમ કે દીગર હીચ મુસાફીર નશાવમ
ઝીં સફર ગર બસલામત બવતન બાઝ રવમ

મૌત—કઝા.

અય બેખબર હયાતકા કયા એઅ્તેબાર હય
હર વક્ત મૌત સરપે બશરકે સવાર હય

મૌતસે કોઈ ન ઘભરાએ અગર યે સમજે
કે યે દુન્યાકે બખેડોંસે છુડા દેતી હય

હમ દામે ગમસે છુટે, મુદ્દતકે બાઅ્દ મરકર
રોતે હયેં કયું અહબ્બા મૌકા હય યે ખુશીકા

કયું ગુલ હય મેરી નાઅ્શ પર નૌહેકી સદાકા
રોનેકા નહીં વક્ત, યે હય વક્ત દુઆકા

મૌતજો આઈ તેરા બીમાર અચ્છા હો ગયા
બઢતે બઢતે દર્દ દીલ આખીર મસીહા હો ગયા

ઇતનેસે દીનમેં જીસે ગુઝરનેકે દીન નથે
અય મરનેવાલે, યે તેરે મરનેકે દીન નથે

ફુલ તો અપની બહારે જાંફીઝા દીખલા ગએ
હસરત ઉન ગુન્ચાંપે હય જો બેખીલે મુર્ઝા ગએ

હાફ઼ેઝ અગર બગેર્યાં મોયસ્સર શુદે વીસાલ
સદ સાલ મીતવાં બતમન્ના ગેરીસ્તન

આગાહ અપની મૌતસે કોઇ બશર નહીં
સામાન સો બરસકે હયેં, કલકી ખબર નહીં

ન પહોંચા કોઈ અપને પાસ, પહોંચા જબકે વક઼્ત અપના
અજલકો આફ઼રીં હય, વક઼્ત પર પહોંચી તો યે પહોંચી

હયફ઼ દર ચશ્મઝદન સોહબતે યાર આખેર શુદ
રૂએ ગુલ સયર નદીદીમ ઓ બહાર આખેર શુદ

જબ કોઈ દુન્યામેં આયા, હંસકે બોલી ઉસસે મૌત
ઓર લો દોચાર દીનકા મેહમાં પયદા હુવા

આનેવાલે જાએંગે એક દીન ઝરૂર
ફીર કીસીકે મર્ગકા કયા ગમ કરેં

હાય બનબનકે બીગડ જાતી હયેં શકલેં કયા કયા
મતલબ ઇસ આલમે ફ઼ાનીકા ખુદાયા કયા હય

રાત દીન ઝેરે ઝમીં લોગ ચલે જાતે હયેં
નહીં માઅ્લુમ તહે ખાક તમાશા કયા હય

લાખોં હઝારોં સયેંકડોં મરતે હયેં આજ કલ
હમ અયસે સખ્તજાં હયેં હમારી ક઼ઝા નહીં

કીસીકે મુંહસે ન નીકલા હમારે દફ઼નકે વક઼્ત
કે ઇનપે ખાક નડાલો યે હયેં નહાએ હુવે

યે કહેના બાદે સબાસે ઝરા વો થમકે ચલે
ઉડે ન ખાક અભી વો નહાએ બયઠે હયેં

દોસ્તી એહબાબકી બાઅ્દ અઝ ફ઼ના મુજપર ખુલી
જો મેરી મરક઼દપે આયા વો કુલુખ અંદાઝ થા

ઉઠ ગઈ હયેં સામનેસે કયસી કયસી સુરતેં
. રોઈયે કીસ કીસકો અબ, કીસ કીસકા માતમ કીજીયે

દેખ લીજે ચલકે અપને ચાહનેવાલેકી નાઅ્શ
આપ ફ઼રમાતેથે અયસેકો ક઼ઝા આતી નહીં

રાહી હયેં સુબ્હ શામ મુસાફ઼ીર સુએ અદમ
હોતી નહીં હય શબકોભી યે શાહરાહ બંદ

નઝઅકા વક઼્ત બુરા વક઼્ત હય, ખ઼ાલેક઼કી પનાહ
હય યે વો સાઅત કે ક઼ેયામતસે સીવા હોતી હય
રૂહતો એક તરફ઼ હોતી હય રૂખ઼સત તનસે
આરઝુ એક તરફ઼ દીલસે જુદા હોતી હય

હાય વો વક઼્તે નઝઅ ઉનકા તસલ્લી દેના
ઔર મેરા રોકે યે કહેના કે મેરી યાદ રહે

જાનતા હું મયેં કેં ખ઼ાહીશ મૌતકી અચ્છી નહીં
ઝીંદગી બે લુત્ફ઼ હોજાએ, મગર, તો કયા કરૂં

અજલકે મુન્તઝીર હયેં, ગ઼મમેં કબ ફ઼રીયાદ કરતે હયેં
જીસે તુમ ભુલ બયઠે હો, ઉસે હમ યાદ કરતે હયેં

અગર હમરાહે મૈયત દો ક઼દમ તુ સાથ આજાતા
શાહીદે નાઝ, અય ક઼ાતીલ, દુઆ દેતા ચલા જાતા

અબ ખ઼બર લીજીયે, લાશ ઉઠતી હય, મજબુર હું મયેં
સબ મુજે આપકે કુચેસે લીયે જાતે હયેં

ઉસ બદગુમાનને યે કહા મેરી લાશ પર
અલ્લાહરે ફ઼રેબ, કોઇ જાને મર ગયા

દફ઼નાના દેખભાલકે હસરત ભરેકી લાશ
લીપટી હુઈ કફ઼નસે કોઈ આરઝુ નહો

પડા હય દેરસે મીટટી ખરાબ હોતી હય
લગાદો હાથ જનાઝેકો ફીર સંવર લેના

કરેં સવાલ નકીરયેન કીસસે બાઅદે ફના
બદન મઝારમેં હય, રૂહ કુએ યારમેં હય

યે કીસકી લાશ જાતી હય કે જીસકે સાથ, અય ગર્દુ
ગમો દર્દો અલમ ફરીયાદો અફગાં મરસીયાખ્વાં હયેં

મરના.

હોશો હવાસો તાબો તવાં સબહી જાચુકે
અબ હમભી જાનેવાલે હયેં, સામાનતો ગયા

કહા ઝાલીમને મેરા હાલ સુનકર
વો ઇસ જીનેસે મર જાએ તો બેહતર

મયેંને ચાહાથા કે અંદુહ ઓ બલાસે છુટું
વો સીતમગર મેરે મરનેપેભી રાઝી ન હુવા

લબપે દમ હય, નહીં જીનેકા ભરોસા મુજકો
દેખજા એક નઝર ઓ મેરે મસીહા મુજકો

દમે આખીર હય લાઝીમ હય નઝારા કરલેના
ખુદાસે કામ પડા હય, બુતોં ખબર લેના

ગર મરઝ હો, દવા કરે કોઇ
મરનેવાલેકો કયા કરે કોઇ

યહાં આંખોંમેં દમ હય અબ કોઇ સાઅતમેં મરતે હયેં
કઝા કહેતી હય, જલ્દી કયા હય, આએંગે, સંવરતે, હયેં

દફ્ન કરના મુજકો કુએ યારમેં
કબ્ર બુલબુલકી બને ગુલઝાર મેં

નહીં ફુલ, તુરબતપે કાંટે બીછે હયેં
મેરી કબ્ર પર પાંઉ રખના સંભલકર

લીપટ નજાએ કહીં ખાક મેરી મરકદકી
ઝરા સમેટકે દામન ગુઝર કરે કોઇ

વો રૂંદતે હયેં મેરી કબ્રકો, ઝહે ક઼ીસ્મત
નીશાં મીટાતો મીટા, નામતો બુલંદ હુવા

હમ ગરીબોંકા અંધેરેમેં નીકલ જાએગા કામ
આવેં જોવો શમ્એ તુરબતકો બુજાનેકે લીયે

હટ હટકે પડો ફ઼ાતેહ઼ા હર હરકી લહ઼દ પર
યે કબ્ર મેરી, યે મેરે દીલકી, યે જીગરકી

ઇસ પ્યારસે ફ઼ીશાર દીયા ગોરે તંગને
યાદ આગયા મઝા મુજે આગોશે યારકા

વો ખાક ઉડતી હય, વો હય મજમએ યાસ
વહીં હય દેખલો મદફ્ન કીસીકા

બહોત રોયા વફ઼ાએં યાદ કરકે
સીતમગર દેખકર મદફ્ન કીસીકા

આકે તુરબતપે બહોત રોએ, કીયા યાદ મુજે
ખાક ઉડાને લગે જબ કર ચુકે બરબાદ મુજે

સચ હય એહ઼સાનકાભી બોજ બહોત હોતા હય
ચાર ફુલોંસે દબી જાતી હય તુરબત મેરી

યે મીસરા લીખ દીયા ઝાલીમને મેરે સંગે તુરબત પર
જો હો કુરકતકી બેતાબી તો યે ખાબે ગીરાં કયું કર

લીખવાના યે મીસરા તુ મેરે સંગે લહૃદપર
મૌત અચ્છી હય પર દીલકા લગાના નહીં અચ્છા

ખુંબહાએ મન હમીં બાશદ કે અઝ ખુનમ કશદ
બર સરે લવ્હે મઝારમ નામે મેહૃબુંબે મરા

એક શમ્અ હય મઝાર પર, વોભી બુજી હુઈ
કયા દેખકર બુલાવું નસીમે સહૃરકો મયેં

આતે જાતે એક ઠોકરહી લગાદેં કૃષ્ણકો
મુજરીમે ઉલફૃત હું, યું હો ફૃાતેહૃાખાની મેરી

કોન કહેતા હય કે દો અશ્ક બહાતે જાના
કોન કહેતા હય કે દો ફુલ ચડાતે જાના
ઓ સરે નાઝસે મરકૃદપે ગુઝરનેવાલે
એક ઝરા દેરકો દો હાથ ઉઠાતે જાના

ફૃાતેહૃા તો સરે તુરબત કભી પડતે આકર
મરમીટે હીજમેં હમ, આપસે ઈતના નહુવા

ઢુંઢનેકો આએ વો ગોરે ગરીબાંમેં શફૂક્
ઓર નીશાં મદફૂનકાભી મેરે ન ઉનકો યાદ હો
હર લહૃદકો નાઝસે ઠુકરાતે વો કહેતે ફીરે
ચોંક ઉઠઠે જો હમારા આશકે નાશાદ હો
દફૃઅતન એક ટુટી ફુટી કૃબ્રસે આઈ સદા
વોહભી હોજાએ અગર બાકૃી કોઈ બેદાદ હો
ઠોકરોંસે કીજીયે પામાલ મુશ્તે ખાકકો
આપકી પાપોશાસે, મીટટી મેરી બરબાદ હો

બર મઝારે મા ગરીબાં નય ચીરાગે નય ગુલે
નય પરે પરવાના સોઝદ નય સદાએ બુલબુલે

બગયર સબ્ઝા નપોશદ કસે મઝારે મરા
કે અયબપોશે ગરીબાં હમીં ગેયાહ બસસ્ત

ઇશ્વરભી કરમ અય નસીમે બહારી
તરસ્તા હય ફુલોંકુ મદફૂન કીસીકા

હાય કીસ નાઝસે વો ફુલ ચડાને આયા
અલ્લાહ અલ્લાહ દુલ્હન બનગઈ તુરબત મેરી

યે નથી તુજસે ઉમીદ મુજકો તો અય બાદે સબા
ચાર ફુલોંકુ તરસ જાયગી તુરબત મેરી

ફ઼નામેં કોઇ ન આરામકા સામાં હોગા
ખાબ એક હોગા મગર, વોહભી પરેશાં હોગા

જો આપ આએ હયેં તો ફ઼ાતેહાભી પડલીજે
ગુઝર ફીર આપકા સુએ મઝાર હો કે નહો

ઈતના તો રેહ્મ કરના મેરે હ઼ાલે ઝાર પર
આના કભીતો ફ઼ાતેહા પડને મઝાર પર

તુમ ફ઼ાતેહાભી પડ ચુકે, હમ દફ઼નભી હુવે
બસ ખાકમેં મીલા ચુકે, ચલીયે, સીધારીયે

અભી મઝારપે એહબાબ ફ઼ાતેહા પડલેં
ફીર ઇસ કદરભી હમારા નીશાં રહે નરહે

દો ફુલ ગર કીસીને ચડાએ, ઉડા દીયે
બાદે સબાભી દુશ્મને ગોરે ગરીબાં હય

ખુશ્ક ગુલ, અફ઼સુર્દા સબ્ઝા. શમ્અ ચુપ. બાલીં ઉદાસ
જી ભર આયા આલમે ગોરે ગરીબાં દેખકર

અય ગોર તુહી ઢાંકલે પર્દા ગરીબ હું
પુરસાં નહીં હય કોઇ મેરે હ઼ાલે ઝારકા

ચલ ન ઇતરાકે બહોત, તુજકોભી આના હય યહાં
દેખ ઓ ગોરે ગરીબાંસે ગુઝરનેવાલે

સરે મઝાર કીસી દીન જો યાર આજાએ
તહે મઝારભી હમકો કરાર આજાએ

હીલ ગઇ લાશ મેરી કબ્રકો ઠોકર ન લગા
કોન હય, દેખકે ચલ, ઓ રાહસે ચલનેવાલે

લીપટ જાવુંગા મરકદસે નીકલકર જોશે ઉલ્ફતમેં
ઝરા તુમ બચકે ચલના જબ નઝર મેરા મઝાર આવે

ન પુછા ઝીંદગીમેં, પુજતે હો મુજકો મરનેપર
લહદપર હય ચીરાગાં, દીલ મેરા જલતા હય તુરબતમેં

કબ્રમેંભી સાથ લે જાવુંગા દીલકા ઇઝતેરાબ
બાઅદ મુર્દનભી ફીરેગી રૂહ ઘભરાઇ હુઇ

લહદે તંગમેં કીસ કીસકી સમાઈ હોગી
મયેંભી હુંગા, મેરા દીલભી, મેરા અરમાં હોગા

બાઅદે ફનાભી હસરતો યાસો અલમ હયેં સાથ
મરકદમેંભી રહા તો મયેં તનહા નહીં રહા

હઝારોં હસરતેં હયેં, સેંકડોં દીલમેં તમન્નાએં
હુઈ હય દફન એક દુન્યાકી દુન્યા મેરે મદફનમેં

નીકલા હય જો દમ હસરતે આગોશમેં મેરા
કીસ પ્યારસે લેતી હય મુજે ગોર બગલમેં

ઝમીને કબ્રસે મુજકો બડી નદામત હય
યે મુશ્તે ખાક નહીં હય ફીશારકે કાબીલ

દીલે મુઝતર કીસી કરવટ, કીસી પહેલુ નહીં થમતા
બરાબર એક બીજલી કોંદતી રેહતી હય મદફનમેં

એક દીન વો લેકે કુછ લોગોંકુ સાથ
તુરબતેં યે કહેકે દીખલાતે રહે
ઇસમેં મજનુ હય ઔર ઉસમેં કોહકન
આશક઼ાને નાઝથે, જાતે રહે
બાઅ્દ ઇસકે વો મેરી તુરબતપર
દેર તક અફ઼સોસ ફ઼રમાતે રહે
પુછા લોગોંને, હય યે કીસકા મઝાર
આપજો રહેરહેકે પછતાતે રહે
બોલે, હય હય, યે સખ઼ીકા હય મઝાર
જાન દેદી, લાખ સમજાતે રહે

ગરચે થે બેવફ઼ા મગર, આહી ગયા વફ઼ાકા પાસ
રોને લગે વો ઝાર ઝાર, મેરા મઝાર દેખ કર

વો રૂંદતે હયેં કબ્ર મેરી ઈસ ખ઼યાલે પાકસે
હ઼સરતે પાબોસે જાનાં નીકલે મેરી ખ઼ાકસે

ખ઼ાક

ઉડાવે સબા ખ઼ાક મેરી અગર તુ
તો કુચેમેં ઉસ બેરહ઼મહી કે લેજા

અચ્છે હયેં વોહ જો મરકે તેરે ખ઼ાકે રાહ હોં
મીટ્ટી ખ઼રાબ તાલેબે ગોરો કફ઼નકી હય

હમ ખ઼ાક હોકે આએ હયેં કુચેમેં યારકે
લેકીન ખ઼ુદા કરે કે સબાકો ખ઼બર નહો

તેરી ગલીમે હુવે ખ઼ાકભી તો કયા હ઼ાસીલ
તેરા હય ઢબ વહી દામન ઉઠાકે ચલનેકા

દામન તલક તો તેરે કહાં દસ્તરસ મુજે
તેરી ગલીકી ખ઼ાકભી હો તોહો બસ મુજે

ન પહોંચી ઉસકે દામન તક મેરી ખ઼ાક
મુજે શીકવા રહા બાદે સબાસે

હમ ખાક હોકે ઉસકી ગલીમેં રહે તો કયા
બાદે સબાકુ ઝીદ હય હમારી ગુબારસે

પસે મુર્દન બનાએ જાએંગે સાગાર મેરી ગીલસે
લબે જાંબક્ષકે બોસે મીલેંગે ખાકમેં મીલકે

મયકદા ઈસિસે બનેગા કે બનેગી મસજીદ
દેખીયે ખાક મેરી બાઅદે ફના કયા હોગી

ખાક હોકર તેરે દામન તલક આયા હું મયેં
અબતો બરબાદ નકર ઓ સીતમઈજાદ મુજે

કભીતો ખીંચ લાવેગી ઉસે ગોરે ગરીબાં તક
કે મુદદતસે હમારી ખાક દામનગીર ફીરતી હય

તુમને દામનપે જગાહ દેકે બઢાઈ ઈઝઝત
વર્ના ઈન્સાફસે પુછો તો વહી ખાક હું મયેં

ચેરા ન દરપએ અઝમે દયારે ખુદ બાશમ
ચેરા ન ખાક કફે પાએ યારે ખુદ બાશમ

ઈબ્રત.

મરતે દમ ઈબ્રત પુકારી હાથ ખાલી દેખકર
ઉમ્રભરકા હય યેહી હાસીલ કે કુછ હાસીલ નહીં

અહલે દવલતસે કોઈ નઝઅમેં ઈતના પુછે
સાથ કયા કયા લીયા ઈસવકતમેં, છોડા કયા કયા

ફટે કપડોંમેં ખન્દાં મીસ્લે ગુલ હું
શરાફત કયા બહારે બેખીંઝાં હય

મીટાદે અપની હસ્તીકો અગર કુછ મરતબા ચાહે
કે દાના ખાકમેં મીલકર ગુલે ગુલઝાર હોતા હય

ખમીદા કરતા હય ઈન્સાનકો જવ્હર શરાફતકા
અસાલત જીસમેં હોતી હય વહી તલવાર કસ્તી હય

ખાકસારીકો ઝરા દેખીયે બીના બનકર
સંગ પાતા હય જગા આંખમેં સુર્મા બનકર

વઝઅ

અય દાગ અપની વઝઅ હમેશા યેહી રહી
કોઈ ખીંચા, ખીંચે, કોઈ હમસે મીલા, મીલે

જુદા હમ સબસે રહેતે હયેં મીસાલે તારે તંબુરા
ઝરા છેડસે મીલતે હયેં, મીલાલે જીસકા જી ચાહે

ઈનસાન

મૌતને કર દીયા નાચાર, વગરના ઈનસાન
હય વો ખુદબીં કે ખુદાકાભી ન કાયલ હોતા

કયા હંસી આતી હય મુજકો હઝરતે ઇનસાનપર
ફેઅ્લે બદ તો ખુદ કરે–લાઅ્નત કરે શયતાનપર

એક ચીઝ હય ઈસિ આલમે હસ્તીમેં બશરભી
દુન્યાકા તલબગારભી–દુન્યાસે હઝરભી

બશરજો ઈસ તીરા ખાકદામેં, પડા હય ઉસ્કી ફુરૂતની હય
વગરના કન્દીલે અર્શમેંભી, ઉસીકે જલ્વેકી રોશની હય

નફસે બે મકદુરકો કુદરત અગર હો થોડીસી
દેખ ફીર સામાન ઈસ ફીરઔને બેસામાનકા

તરીકે ફક્‌કા સાલેક તુ હય લેકીન ઝરા સુનલે
કડા પડતા હય ઇસ મંન્ઝીલમેં એક મયદાં તવકકુલકા

ફકીરાના આએ સદા કર ચલે
મીયાં ખુશ રહો હમ દુઆ કર ચલે

મુજ ખાકસારકો નહીં હાજત સરીરકી
હય બોરીયાએ ફક્‌પે ઇઝઝત ફકીરકી

ઇશ્ક.

ઉલ્ફતમેં બરાબર હય, વફા હો કે જફા હો
હર ચીઝમેં લઝઝત હય અગર દીલમેં મઝા હો

હુવે ઝલીલતો ઇઝઝતકી જુસ્તજુ કયા હય
કીયા જો ઇશ્ક તો ફીર પાસે આબરૂ કયા હય

ઇસ ઇશ્કકે આતીશમેં જલ્તે હયેં સભી કોઇ
ગર શમ્અ હુઇ તો કયા, પરવાના હુવા તો કયા
હમ ઇશ્કકે બંદે હયેં, મઝહબસે નહીં વાકેફ
ગર કાઅબા હુવાતો કયા, બુતખાના હુવા તો કયા

બયાબાને મોહોબ્બત, દશ્તે ગુરબતભી વતનભી હય
યે વીરાના કફસભી, આશીયાનાભી, ચમનભી હય
મોહોબ્બત હી વો મન્ઝીલ હય, કે મન્ઝીલભી હય, સેહરાભી
જરસભી, કારવાંભી, રાહબરભી, રાહઝનભી હય
મરઝ કહેતે હયેં સબ ઇસકો. યે હય, લેકીન મરઝ અયસા
છુપા જીસમેં ઇલાજે ગર્દીશે ચર્ખે કોહનભી હય
જલાના દીલકા હય ગોયા. સરાપા નુર હો જાના
યે પરવાના જો સોઝાં હો તો શમ્એ અન્જુમનભી હય
વહી એક હુસ્ન હય લેકીન નઝર આતા હય હર શયમેં
યે શીરીંભી હય ગોયા, બીસ્તુંભી, કોહકનભી હય

મેરે હવાસ ઈશ્કમેં કુછ કમ હયેં મુન્તશર
મજનુંકા નામ હો ગયા, કીસ્મતકી બાત હય

વાદીયે ઈશ્કભી કયસા હય ખતરનાક તરીક
થકકે ઈસિ રાહમેં મજનુંસા બશર બયઠ ગયા

ઈશ્ક ઓર મીશ્ક છુપાએ નહીં છુપતે
બર સરે રાહ પીટતા હય ઢંઢેરા ઈનકા

અસર સોઝે મોહોબ્બતકા નહો, યે ગયર મુમકીન હય
શમઅકા જીસ્મ ગુલ જાતા હય પરવાને જો જલ્તે હયેં

યે રોના બે વફાઇકા, યે શીકવા કજ અદાઈકા
સઝા હય દીલ લગાનેકી, મઝા હય આશનાઈકા

કટેગી રોરોકે રાત સારી, તડપકે દીનભી તમામ હોગા
લગાકે દીલ, યે કીસે ખબરથી, કે હાય, જીના હરામ હોગા

ઈબ્તીદાએ ઈશ્ક હય રોતા હય કયા
આગે આગે દેખીયે હોતા હય કયા

મન્ઝીલે ઈશ્કકા હાલ આપમેં આલું તો કહું
દમ ઝરા લેનેદો, મયેં દીલકો સંભાલું તો કહું

કયા ખબરથી કે મોહોબ્બતમેં યે સામાં હોંગે
જીસ્કો ચાહેંગે વોહી જાનકે ખાહાં હોંગે

ઈશ્કને હમકો નીકમ્મા કર દીયા
વર્ના હમભી આદમીથે કામકે

કોન કહેતા હયકે ઉલ્ફતમેં હમે રાહત હુઈ
પીટને, રોને, તડપનેસે કહાં ફુરસત હુઈ

દીલપે આતી હય વો આફત કે કેયામત કયા હય
ઈસ્કુ હમસે કોઇ પુછે કે મોહોબ્બત કયા હય

ઉલ્ફતકા હો બુરા મુજે બીમાર કર દીયા
અચ્છે ભલેકો સાહેબે આઝાર કર દીયા

શૌક઼ જીનેકા ન મરનેકી તમન્ના મુજકો
દીલ નરહા પાસતો, જીના કયા ઓ મરના કયા હય

કરતા હું ખુદાસે જો મયેં ફ઼રીયાદ કીસીકી
ચુપ કરનેકો આતી હય મુજે યાદ કીસીકી

જીગર થામે ખડે હયેં આહ કરનેકા નહીં ચારા
નહીં માઅ્લુમથા ઉલ્ફતમેં હ઼ાલત અયસી હોતી હય

ઉલ્ફતકા જબ મઝા હય કે દોનોં હોં બેક઼રાર
દોનોં તરફ઼ હો આગ બરાબર લગી હુઇ

અય દીલ તમામ નફ઼અ હય સોદાએ ઈશ્ક઼મેં
એક જાનકા ઝીયાં હય, સો ઈતના ઝીયાં નહીં

દર્દે દીલસે તુ કીસીકો કભી આગાહ નકર
શર્તે ઉલ્ફતતો યે હય, જાનદે ઓર આહ નકર

સોઝે ગમસે ન દીલ ભુને જબતક
સોઝીશે ઈશ્ક઼કા મઝા કયા હય

અલ્લાહરે શૌક઼ અપની જબીંકો ખબર નહીં
ઉસ બુતકે આસ્તાનેકા પત્થરભી ઘીસ ગયા

અફ઼સોસ રાહે ઈશ્ક઼ કીસીસે ન તય હુઈ
સેહરામેં ક઼યસ, કોહમેં ફ઼રહાદ રેહ ગયા

ઉલ્ફતકા મઝા જબ કોઈ મરજાએ તો જાએ
યે દર્દ સર અયસા હય કે સર જાએ તો જાએ

ખબરે તહય્યુરે ઈશ્ક઼મેં ન જુનું રહા ન પરી રહી
નવો તુ રહા નવો મયેં રહા, જોરહી સો બેખબરી રહી

અબ યે જાના કે ઇસે કહેતે હયેં આના દીલકા
હમ હંસી ખેલ સમજતેથે લગાના દીલકા

અજીબ તીલસ્સમ હય ઉલ્ફ઼ત, કે સામને ઉસ્કે
બજાએ શીકવા ઝબાંસે દુઆ નીકલતી હય

ઇશ્ક઼પર ઝોર નહીં હય યે વો આતીશ, ગ઼ાલીબ
કે લગાએ ન લગે, ઓર બુઝાએ ન બુઝે

કયા બુરી દીલકી લગી હોતી હય, આશક઼ દેખલો
શમ્અતો જલ્તી હય ઓર પરવાનાભી જલ જાએ હય
નીંદ આએ રાતકો, મુજકો યે મુમકીનહી નહીં
આંખ કબ લગ સકતી હય, જબ ધુન કહીં લગ જાએ હય
અય અજલ કયા દેર હય. કબતક કરૂં મયેં ઇન્તેઝાર
બેકસીકે હ઼ાલપર ના રહ઼મ તુજકો આએ હય

ઝીંદગી ઇશ્ક઼મેં મુશ્કીલ હય તો મર જાએંગે
અબસે વો કામ કરેંગે કે જો આસાં હોગા

મઝા હર એકકો તાઝા મીલા હય ઇશ્ક઼ે જાનાંકા
નીગાહકો દીદકા, લબકો ફ઼ુગ઼ાંકા, દીલકો અરમાંકા

અય દાગ઼ કયા બતાએં મોહ઼ોબ્બતમેં કયા હુવા
બયઠે બીઠાએ જાનકો આઝાર હોગયા

દાગ઼થા, દર્દથા, ગ઼મથા કે અલમથા, કુછથા
લેલીયા ઇશ્ક઼મેં જો હમકો મુયસ્સર આયા

હમતો બરબાદ હુવે ઇશ્ક઼મેં અપને હાથોં
કોઇ બદખ્વાહ નહીં અપનેસે બઢકર અપના

કીયા હય ઇશ્ક઼ને મજબુર સરબસર મુજકો
ન એખ્તીયારમેં વો હય, ન એખ્તીયારમેં દીલ

અવ્વલે ઇશ્કમેં બસ રોને લગે તુમતો અમીર
ન અભી નાલે કીયે તુમને ન આહેં ખીંચીં

ઇશ્કે ખુદા કરૂં કે મયેં ઇશ્કે બુતાં કરૂં
દો દીનકી ઝીંદગીમેં બતાવો મયેં કયા કરૂં

અભી કી ઇશ્કસે તૌબા, અભી હુઅ બન ગએ મજનું
કભી સીલવાયા દામનકો, કભી ચારા ગીરેબાંકો

ઉમ્ર સારી તો કટી ઇશ્કે બુતાંમેં મોમીન
આખરી વક્તમેં કયા ખાક મુસલમાં હોંગે

ઝીંદગી એક ખાબ હય, ઈસ ખાબસે બેદાર હો
રાહે હુકમે જાન દેનેકે લીયે તૈયાર હો
રેહનુમાએ ઝીંદગી હય ઇશ્કહી તેરે લીયે
મુન્તેહાએ ઝીંદગી હય ઇશ્કહી તેરે લીયે
દીલકો અપને ઇશ્કકે શોઅ્લેસે કરલે તુ ગુદાઝ
તા તેરી જાં મેં હો પયદા કુવ્વતે ઇજઝોનીયાઝ
કામ કર વો જીસસે હો દીલબરકો તેરે તુજપે નાઝ
મુર્તઅશ હો તેરી લયસે ખુદબખુદ ઉલ્ફતકા સાઝ

કીસી ગુલકા નદેખા હમને પરવાનેકો દીવાના
કીસી બુલબુલકો પરવાના નદેખા શમ્અકે ગુલકા

ખુદા શાહેદ કીસીકી ઓર ઉલ્ફત હોતો કાફીરહો
તુમ્હીપર જાન દેતે હયેં, તુમ્હીપર દમ નીકલતા હય

ખુદા હય હશ્રમેં મુજકો કોઇ પુછે તેરે આગે
વહાં તુમ કીસપે મરતેથે, કહેંગે ઇનપે મરતે હયેં

ન પુછો કીસપે મરતા હું યે મુંહ ફેરે જો બયઠે હયેં
ઇન્હીપર જાન દેતાહું, ઇન્હીપર દમ નીકલતા હય

ચલેથે હ઼રમકો, રાહમેં હુવે એક સનમપે આશક઼
ન હુવા સવાબ હ઼ાસીલ, યેમીલા અઝાબ ઉલ્ટા

યે અજીબ માજરા હય કે બરોઝે ઇદ્દે કુરબાં
વોહી ઝુબ્હ઼ભી કરે હય, વોહી લે સવાબ ઉલ્ટા

રાહરવે રાહે મોહ઼બ્બત. થક નજાના રાહમેં
લઝ્ઝતે સેહ઼રા નવર્દી દુરીયે મન્ઝીલમેં હય

ઇશ્ક઼કે દફ઼્તરમેં મેરી આજ બીસ્મીલ્લાહ હય
મુંહસે કહેતા હું અલીફ઼, દીલસે નીકલતી આહ હય

પડે હયેં ઇશ્ક઼કા દફ઼્તર. અલેફ઼, બે તે નહમ સીખે
ન તખ઼્તી હાથમેં પકડી, ન હમ છુના ક઼લમ સીખે
ફ઼ક઼ત ઇસ ઇશ્ક઼કે દફ઼્તરમેં હમ નામે સનમ સીખે
સીવાએ ઇશ્ક઼ો ઉલ્ફ઼ત હમ, ન કુછ અપની ક઼સમ સીખે
હમેશા જાન ખોતે હયેં, મગર ખોના નહીં આતા
ક઼યામત હય કે રોતે હયેં, મગર રોના નહીં આતા

ન આયા હમે ઇશ્ક઼ કરના ન આયા
મરે ઉમ્ર ભર ઓર મરના ન આયા

ચયન દીનકો ન શબકો રાહ઼ત હય
આશક઼ી કયા હય, એક મુસીબત હય

મોહ઼બ્બતમેં નહીં હય ફ઼ર્ક઼ જીને ઓર મરનેકા
ઉસીકો દેખકર જીતે હયેં, જીસ કાફ઼ીરપે દમ નીકલે

દર્દો ગ઼મ, રંજો અલમ, હ઼સરતો યાસો હ઼રમાન
ઓર ઉલ્ફ઼તમેં ધરા કયા હય, મુસીબતકે સીવા

કુચએ ઉલ્ફ઼તમેં ઇનસાં દેખકર રખ્ખે ક઼દમ
ઇબ્તેદા અચ્છી હય ઇસકી, ઇન્તેહા કુછભી નહીં

દર્દસે વાકેફ નથે ગમસે શનાસાઈ નથી
હાય કયા દીનથે તબીઅત જબ કહીં આઇ નથી

ઈશ્કમેં અયશ કે બદલે યે તબાહી કયસી
ફંસ ગઈ જાન મુસીબતમેં ઈલાહી કયસી

બીન જલાએ દીલો જીગર જલ જાય
કયા બુરી આગ હય મોહોબ્બતકી

ઈશ્કમેં નીસ્બત નહીં બુલબુલકો પરવાનેકે સાથ
વસ્લમેં વો જાનદે, યે હીજ્રમેં જીતી રહે

અય ઈશ્કે જીગરસોઝ તુજે તેરીહી સોગંદ
એક શોઅ્લએ જાંસોઝ, કે મુશ્તાકે ફના હું

હકીકત ખુલ ગઈ જબસે કીયા ઈશ્કે બુતાં હમને
ઉસીકો વસ્લે હક હોગા, જીસે વસ્લે બુતાં હોગા

ખુદા દે તો દે અપના ગમ હર કીસીકો
કરે પર ન માયલ કીસીપર કીસીકો

ઈશ્કકી મન્ઝીલ કડી હય, રેહનુમા મીલતા નહીં
મહવે હયરત હમ ખડે હયેં, રાસ્તા મીલતા નહીં

ન વાકેફ કારવાંસે હું ન કુછ આગાહ મન્ઝીલસે
કીયા મયેં વાદીયે ઉલ્ફતકો તય એક જુંબીશે દીલસે

હમતો મરેંગે યારકી દીવારકે તલે
મજનુકો થા જુનુન જો સહેરામેં રેહ ગયા

બચ ગએતો ઇન્તેહાએ ઈશ્કમેં લુત્ફ આયગા
પર અભીતો ઇબ્તેદામેં ઇન્તેહાકા દર્દ હય

મેહરાબે અબરૂઓંમેં જો સીજદા કીયા તો કયા
જબતક કે તાઝા ખુને જીગરસે વુઝુ નહો

મરીઝે ઈશ્કપર રાહમત ખુદાકી
મરઝ બડતા ગયા જું જું દવાકી

ન કહાથા તુજે ગાફીલ નલગાના દીલકો
અપની છાતીપે ન રખલેના કભી ઇસ સીલકો

જાન દી હય ઈશ્કમેં ઉસ ગુલકે મયને હમસફીર
ફુલ લાકર કયું ન તુરબતપર ચડાએ ઈન્દલીબ

મરઝે ઈશ્કકી તકલીફકો કયા પુછતે હો
હય કભી દર્દ જીગરમેં, કભી ઈઝા દીલમેં

આગાઝે ઈશ્કહીમેં શીકવા બુતોંકા અય દીલ
ટુક સબ્ર કર અભીતો કયા કયા સીતમ ન હોંગે

ન દયરમેં જબ સનમકો પાયા, હરમમેં બહરે તલાશ આયા
બુરા મોહોબ્બતકા હો ખુદાયા, કે ઠોકરેં ખાઈ દરબદરકી

તબીબ કહેતે હયેં દવા કર, હબીબ કહેતે હયેં દુઆ કર
રકીબ કહેતે હયેં ઈલિનેજા કર, ગઝબમેં આયા હું દીલ લગાકર

ઈલાહી કયા કરેં ઝબ્તે મોહોબ્બત હમતો મરતે હયેં
કે નાલે તીર બન બનકે કલેજેમેં ઉતરતે હયેં
કહેં કયા હમપે જો સદમે ગુઝરતે હયેં ગુઝરતે હયેં
લગાયા જીસ ઘડી દીલ ઉસ ઘડીકો યાદ કરતે હયેં

કયા ચલ સકેગા જાદએ ઉલ્ફતમેં ઝાહેદા
યે રાહવો હય જીસ્મેં હરએકકા ગુઝર નહીં

ગલત હય કે દીલકા લગાના બુરા હય
મોહોબ્બતકા લેકીન જતાના બુરા હય

મોહોબ્બત બુરી હય ન ચાહત બુરી હય
બુરા હય વોહી જીસકી નીય્યત બુરી હય

નસીહત માનલો મેરી, નહો આશક કહીં યારો
ઉઠાઓગે બહોત ખ્વારી, બહોત આઝાર દેખોગે
લગેગી આગ સીનેમેં, જીગર જલ જાએગા ગમસે
બહેંગે અશ્ક આંખોંસે, મીઝાહ ખુંબાર દેખોગે
મેરે માનીંદ ખો બયઠોગે દીલકો, ફીર નપાવોગે
બલામેં મુબ્તીલા દીનરાત જાને ઝાર દેખોગે
જો આફત, જોસીતમ, જો કેહર યે તુમકો દીખાએગા
ચલેગા કુછ ન ચારા, ઓર તુમ નાચાર દેખોગે

અઝીયત, મુસીબત, મલામત, બલાએં
તેરે ઈશ્કમેં હમને કયા કયા નદેખા

બડે મઝેમેં ગુઝરતી હય બે ખુદીમેં અમીર
વોદીન ખુદા નદીખાએ કે હોશીયાર હું મયેં

આશકો માઅ્શુક દોનોં તેરે દીવાને હયેં યાર
દામને યુસુફ, ગીરેબાને ઝુલેખા ચાક હય

મોહોબ્બત, આહ કયા કયા રંગ આશકકો દીખાતી હય
અગર એકદમ હંસાતી હય તો ફીર પહેરોં રૂલાતી હય

બહરીસ્ત બહરે ઈશ્ક કે હીચશ કીનારા નીસ્ત
આંજા જુઝઈ કે જાં બસેપારંદ ચારા નીસ્ત

આશકી ચીસ્ત બગો, બંદએ જાનાં બુદન
દીલ બદસ્તે દીગરે દાદન ઓ હયરાં બુદન

મા ઓ મજનું હમસબક બુદીમ દર દીવાને ઈશ્ક
ઉ બસેહરા રફત ઓ મા દર કુચહા રૂસ્વા શુદીમ

અફરૂખ્તન ઓ સુખ્તનઓ જામા દરીદન
શમ્અ ઝમન, પરવાના ઝમન ઓ ગુલ ઝમન આમોખ્ત

ઇશ્ક તા ખામસ્ત બાશદ બસ્તએ નામુસો નંગ
પુખ્તાકારાનો જુનુંરા કય હુયા ઝંજીરે પાસ્ત

અય મુર્ગે સહર ઇશ્ક ઝ પરવાના બયામોઝ
કાં સુખ્તેરા જાં શુદો આવાઝ નયામદ

મન તો શુદમ, તોમન શુદી, મન જાં શુદમ તો તન શુદી
તા કસ નગોયદ બાઅ્દ અઝાં, મન દીગરમ તો દીગરી

મન શમ્એ જાં ગુદાઝમ, તો સુબ્હે દીલ કુશાઇ
સોઝમ ગરત નબીનમ, મીરમ ચું રૂખ નુમાઇ

નઝદીક ઇંચુનીંનમ, દુર આંચુનાં કે ગોફ્તમ
નય તાબે વસ્લ દારમ, નય તાકતે જુદાઇ

ખુસરૂવા દર ઇશ્કબાઝી કમ ઝહીંદુ ઝન મબાશ
કાં બરાએ મુર્દા સોઝદ ઝીન્દા જાને ખીશરા

ગરઝ ઝમસ્જીદો બુતખાનાઅમ વીસાલે શુમાસ્ત
જુઝીં ખેયાલ નદારમ, ખુદા ગવાહે મનસ્ત

ગુલામે હઝરતે ઇશ્કમ, કરમ બહાએ મનસ્ત
હર આંકે બંદા બખાહદ મરા, ખુદાએ મનસ્ત

કશીશે કે ઇશ્ક દારદ ન ગુઝારદત બદીંસાં
બજનાઝા ગર નઆઇ, બમઝાર ખાહી આમદ

હસ્ત દર શાહેં મોહોબ્બત રસ્મો આઇને દીગર
ખુર્દને ખું જાયઝસ્તો દમઝદન દસ્તુર નીસ્ત

નશતર ચે ઝની રગે જુનુંરા
આગાહ નઈ તપે દુરૂંરા

બે દસ્તોપા નયમ કે હુનોઝસ્ત વકુરે ઇશ્ક
શોરીસ્ત દર સરમ કે બસામાં બરાઅરસ્ત

અય મુસલમાનાં ચે અજબ અર બુતપરસ્તી કર્દઈમ
ચું કે દર દીલ મોહરે આં ઝેબા સનમ દારીમમા

બંદએ ઇશ્ક શુદી તર્કે નસબ કુન જામી
કે અંદરીં રાહ ફૂલાં ઇબ્ને ફૂલાં ચીઝે નીસ્ત

મીલ્લતે ઇશ્ક અઝ હમા મીલ્લત જુદાસ્ત
આશકાંરા મીલ્લતો મઝહબ જુદાસ્ત

દીનો ઇમાને મન અઝ રૂએ નીકુ ખાહદ શુદ
કાફૂરે ઇશ્ક શવમ, તાકે મુસલમાં બાશમ

કહેતે હયેં કદીમી જીસે વો યાર હું તેરા
ઝુલ્ફેંભી નથીં જબસે ગીરફ્તાર હું તેરા

જીગરકે ટુકડે હુવે, જલકે દીલ કબાબ હુવા
યે ઇશ્ક જાનકો મેરે કોઈ અઝાબ હુવા
ગલી ગલી તેરી ખાતીર ફીરા બચશ્મે પુરઆબ
લગાકે તુજસે દીલ અપના બહોત ખરાબ હુવા
મંગાઈથી તેરી તસ્વીર દીલકી તસ્કીં કો
મુજે તો દેખતેહી ઓર ઇઝતેરાબ હુવા

હસ્તીએ મન રફૂતો ખેયાલશ બમાન્દ
ઈ કે તો બીની ન મનમ, બલ્કે ઉસ્ત
હસ્તી તો મેરી મીટ ગઈ અબ તુહી તુ તો હય
મુજમેં જો દેખતા હય વો કુછ મયેં નહીં, તુ હય

દીલ જલે ઇશ્કકે ડરતે નહીં જલજાનેસે
લઝઝતે સોઝે જીગર પુછીયે પરવાનેસે
એક પતંગેકી અગર જાન ગઈ, જાનેદો
નામ રોશન હુવા હય શમ્અકા પરવાનેસે

નાસેહા ખુબ ઈલાજે દીલે બીમાર કીયા
બડ ગયા ઓરભી સૌદા તેરે સમજાનેસે
પારસાઈકા બહોત કરતેથે ઇઝહાર જલીલ
પીકે હમ તુમજો ચલે, જુમતે, મયખાનેસે

દીલમેં આતા હય કહું, પર કયા કહું કીસસે કહું
આલમે બેચારગીમેં એક લબે ખામોશ હું
લોગ કુછ કહેતે હયેં મુજકો ઓર મયેં કુછ ઓર હું
હું નીગાહે ચશ્મે આલમમેં મગર રૂપોશ હું
અઝ વકુરે ઈશ્ક મીગલ્તદ દીલે સીમાબે મન
નગ્મએ નામત સુરાયદ હર રગે બેતાબે મન
જુસ્તજુએ યારએ તસ્કીને દીલ કરતા હું મયેં
તીશ્નગીએ ઈશ્કસે બેકલ હુવા જાતા હું મયેં
વહશત અફ્ઝાએ દીલે બેતાબ હય બઝમે ખેયાલ
જઝબે ઉલ્ફતકી હકીકત મીટકે દીખલાતા હું મયેં
દમ ઘુટા જાતા હય એક મુદદતસે ઝબ્તે જોશમેં
તાયરે કુંજે કફસ હું, સખ્ત ઘભરાતા હું મયેં
અલમદદ અય આં કે મીદાની નવાએ રાઝે મન
હીચકસ જુઝ તો નમી ફેહમદ સદાએ સાઝે મન

આજતક તકમીલે દર્દે ઈશ્કકા થા ઇન્તેઝાર
દેખના અબ દીલ નહીં યા ઇઝતેરાબે દીલ નહીં
કર રહા હું મયેં ફના ફીઝઝાત હોજાનેકી મશ્ક
હોકે બેખુદ ઈશ્કમેં હુશ્યાર હું, ગાફીલ નહીં

ખન્દાઝન હય તપે ઉલ્ફત જો દવા કરતે હયેં
મુસ્કેરાતી હય મશીય્યત જો દુઆ કરતે હયેં

બે મોહોબ્બત નહીં અય ઝૌક શીકાયતકે મઝે
બે શીકાયત નહીં અય ઝૌક મોહોબ્બતકે મઝે

ચશ્મે સાક઼ીકી મોહ઼ોબ્બતકા જો દીલમેં જોશ હય
બાદાકશ મુજકો સમજતે હયેં કે યે મદહોશ હય
મરતે મરતેભી ન છોડુંગા મયેં સાક઼ીકે ક઼દમ
લાખ દીવાના હું શીરભી મુજકો ઇત્ના હોશ હય

આપ કયા જાનેં મોહ઼ોબ્બતકા નતીજા કયા હય
આપ કમસીન હયેં અભી આપને દેખા કયા હય

કીસીકો દેકે દીલ કોઈ નવાસંજે ફ઼ુગ઼ાં કયું હો
નહો જબ દીલહી સીનેમેં તો ફીર મુંહમેં ઝબાં કયું હો

કાફ઼ીરે ઇશ્ક઼મ મુસલમાની મરા દરકાર નીસ્ત
હર રગે મન તાર ગશતા હ઼ાજતે ઝુન્નાર નીસ્ત

અઝ સરે બાલીને મન બરખ઼ેઝ, અય નાદાં તબીબ
દર્દમંદે ઇશ્ક઼રા દારૂ બજુઝ દીદાર નીસ્ત

હ઼ાફ઼ીઝ હરઆં કે ઇશ્ક઼ નવરઝીદ ઓ વસ્લ ખ઼ાસ્ત
એહ઼રામે તવ્ફ઼ે કાઅ઼બએ દીલ બેવુઝુ બેબસ્ત

જામી અઝ બુએતો શુદ મસ્ત, ન મય દીદ ન જામ
બઝમે ઇશ્ક઼સ્ત, ચે જાએ મય ઓ જામસ્ત ઇંજા

અશ્કે ખુંનેન બતબીબાં બનમુદમ, ગોફ઼્તન્દ
દર્દે ઇશ્ક઼સ્ત ઓ જીગરસોઝ દવાએ દારદ

મોહ઼ોબ્બત આહ કયા કયા રંગ આશકકો દીખાતી હય
અગર એકદમ હંસાતી હય તો શીર પહેરોં રૂલાતી હય

યેહી આશક઼ોંકી નમાઝ હય, યેહી દીલજલોંકી નીયાઝ હય
જહાં દેખા યારકા નક્ષેપા, વહીં સીજદા, સરકો જુકા દીયા

હયરસે મતલબ ન કાબઃએસે ગરઝ
આશક઼ોંકા દીનોઈમાં ઓર હય

ન સીજદએ દરે જાનાંસે સર ઉઠાવુંગા
યે વો નમાઝ હય, જીસ્કા કોઈ સલામ નહીં

હમ ભુલે હુવે રાહ હયેં અય કાબઃઆ નશીનોં
જાતેથે કહીં ઓર, નીકલ આએ કહીં ઓર

કહેતે હયેં કે દીલ દેકે તડપતે હયેં જો આશક઼
હોતા હય કહાં દર્દ અગર દીલ નહીં હોતા
હોતા ન અગર દીલ તો મોહ઼ોબ્બતભી ન હોતી
હોતી ન મોહ઼ોબ્બત તો યે આફ઼તભી ન હોતી

બંદ હયેં હમતો ઈશ્ક઼કે અય શેખો બીરાહમન
પરવા નહીં હમે બખુદા કોઈ કુછ કહે
"કમબખ્ત નામુરાદ" તો મુદદતસે હય ખીતાબ
જી ચાહતા હય ઇસકે સીવા કોઈ કુછ કહે
નાસેહ઼ કહે સુને, વ હમારા નહીં અમલ
જો જીમેં આયગા વો કીયા, કોઇ કુછ કહે

નાસેહ઼ ન ઉનસે બક જો હયેં આગાહે રાઝે ઈશ્ક઼
વો કર ચુકે હયેં દીનો દીલોજાં નીયાઝે ઈશ્ક઼

જો ચારાગર આયા મેરે બાલીંપે, યે બોલા
અલ્લ હકો સોંપા તુજે બીમારે મોહ઼ોબ્બત

લેની હય તો બસ જલ્દ ખબર લીજીયે ઇસકી
અચ્છે નહીં અબ આપકે બીમારકે અંદાઝ

કયા ખાક શફ઼ા અબ તેરે બીમારકો હોગી
કુછ ઓર નઝર આતે હયેં આઝારકે અંદાઝ

મોતભી સર પીટતી હય ઉસકે બાલીંપર ખડી
હાલ અબતર હય તુમારે આશકે બીમારકા

કરતા હય અબસ મુજકો તબીબોંકે હવાલે
તુ ખુદહી નબ્ઝ દેખ કે બીમાર હું તેરા
આશક હું તેરા, તાલેબે દીદાર હું તેરા
પર્દા નકર તુ મુજસે, જાંનીસાર હું તેરા

મરકે પર્દા રેહ ગયા આશકકા, યે અચ્છા હુવા
દરબદર કુચા, બકુચા, મુદ્દતોંસે ખ્વાર થા

લીબાસે આશકે દીવાનાભી ગોયા હય દીવાના
ગીરેબાં આસ્તીંકો, આસ્તીં લીપટી હય દામનકો

કુચએ ઈશ્કકી રાહ કોઈ હમસે પુછે
ખીઝ્ર કયા જાને ગરીબ અગલે ઝમાનેવાલે

મુસાફીર હું, સરાસીમા હું, મુઝતર હું, પરેશાં હું
યે સબકુછ હય, વલે મહુવે ખેયાલે રૂએ જાનાં હું

આશકે દીલગીરકો એકજા નહીં આરામ નહીં
દીન કહીં, રાત કહીં, સુબ્હ કહીં, શામ કહીં

ન પુછો કુછ મુસીબત દર્દમંદાને મોહોબ્બતકી
ખુદાકો ખુબ રોશન હય, ગુઝર જીસ તરહા કરતે હયેં

ખુને જીગર પીનેકો ઓર લખ્તે જીગર ખાનેકો
યે ગીઝા મીલતી હય જાનાં તેરે દીવાનેકો

તીર ખાનેકી હવસ હય તો જીગર પયદાકર
સરફરોશીકી તમન્ના હયતો સર પયદા કર

કહતે હયેં કદીમી જીસે વો યાર હું તેરા
ઝુલ્ફેંભી નથીં જબસે ગીરફ઼્તાર હું તેરા

બેઝાર મોત ઈસિસે, સેહતસે ઈસિકો નફ઼રત
અબ કશમકશમેં તેરા બીમારે ગ઼મ પડા હય

મબીં ઝ ચશ્મે તરહ્હુમ બહાલમ અય ખ્વાજા
કે રંજો મેહનતે ઉશ્શાક રાહત આમીઝસ્ત

દીનો ઇમાને મન અઝ રૂએ નીકુ ખ્વાહદ સુદ
કાફ઼ૂરે ઈશ્ક શવમ તાકે મુસલમાં બદશમ

માઅ઼શુક઼.

તુમસે ગીલા નહીં કે તુમારી ખ઼તા નહીં
માઅ઼શુક઼ કોનસા હય કે હો બેવફ઼ા નહીં

હમ જો રૂખ઼સત હુવે ઉસ બુતસે તો હીંગામે વીદાઅ
હંસકે બોલા વો સનમ, જાઓ, ખુદાકો સોંપા

કહા મયેંને હાઝીર હય દીલ. તો વો બોલે
કે એહસાન લેં મેરે દુશ્મન કીસીકા

જબ કહા મયેંને કે પ્યાર આતા હય મુજકો તુમપર
હંસકે કહેને લગે, ઓર આપકુ આતા કયા હય

જબ કહા મયેંને કે મરતા હું તો હંસકર બોલે
તુમ સલામત રહો, હરરોઝકે મરને વાલે

કહું જો હાલ તો કહેતે હો મુદદુઆ કયા હય
તુમ્હી કહો કે જો તુમ યું કહો તો કયા કહીયે

બયકે હો બુત બને હુવે, હું હય, ન હાં હય આજ
તુમ હો કહાં? ખ઼યાલ તુમારા કહાં હય આજ?

ચુપ હુયે સવાલે વસ્લપે, ગોયા ઝબાં નહીં
બુત બન ગએ જબ આપ, તો પત્થરસે કયા કહેં

બુત બનકે તુમ આ બયઠે, ખામોશ ચલે ઉઠકર
કુછ બાત તો કી હોતી, કુછ હાલ સુના હોતા

માઅ્શુક હી નહીં હય જો આશકસે બેસબબ
તીય્યુર ન બદલે, રૂઠ નજાએ, ખફા નહો

ડરતે ડરતે જો કહા મયેને કે તેરા આશક હું
હંસકે બોલો વો સનમ, "યેભી ખુદાકી શાન હય"

વો કહેતે હુયે હમે લયલા બનાકર તુમ બનો મજનું
જીનુંકા જોશ, વહશતકા તમાશા હમભી દેખેંગે

હઠ કીભી હદ હય ભલા, કોન મનાએગા ઉન્હે
ઈસીપે રૂઠે હુયે કે, કોઇ હમે કયું યાદ આયા

દીલભી ઉન્હીકા ઘર હય, નીગાહેં ઉન્હીકા ઘર
ઉનકી ખુશી યહાં વો રહેં, યા વહાં રહેં

કયુંકર નહંસે સુનકર હાલે દીલે આશકકો
કમસીન હુયે, વો કયા જાને, અર્માન કીસે કહેતે હય

શીર જાએ તો શીર જાએ, બલાસે, નહીં પરવા
કુછ આપકા દીલ મેરા મુકદ્દરતો નહીં હુયે

યાં લબપે લાખ લાખ સુખન ઇઝતેરાબમેં
વાં એક ખામોશી, મેરે સબકે જવાબમેં

ઉધરસે નાઝ, ઈધરસે નીયાઝ લાઝીમ હય
વો લેં, નલેં, હમે જીુકકર સલામકર લેના

પુછીયે હાલે તલીઅત તો કહેં આપકુ કયા
રહીયે ખામોશ, તો શીકવા હય કે પુછાહી નહીં

હંસકે ફરમાને લગે સુનસુનકે વો નાલે મેરે
આપ કબસે હો ગએ હયેં ચાહનેવાલે મેરે

સુનાયા હાલે દીલ ઉનકો, તો યું મુંહ ફેરકર બોલે
કીસીને મુંહ લગાયા, છેડ બયઠે દોસ્તાં દીલકી

દર્દે દીલ આશકકા વો અવ્વલતો સુનતેહી નહીં
ઔર જો સુનતે હયેં તો સુનતે હયેં ફીસાનેકી તરાહ

અજબ ખુબીયાં ખુબરૂયોંમેં દેખીં
બુરાઈમેંભી સબસે અચ્છે રહે હયેં

બડે સીધે સાધે, બડે ભોલે ભાલે
કોઈ દેખે ઇસ વક્ત ચેહરા તુમારા

ઈન હસીનોંકી અજબ સરકાર હય
પાંઉં છુનેપે હાથ કટતે હયેં

ઉસકો ગરઝ હય કયા કેવો પુછે હમારા હાલ
યાં કુછ બની હય જાનપે, વાં કુછ ખેયાલ હય

હસીનોંસે અજી સાહેબ સલામત દુરકી અચ્છી
ન ઉનકી દોસ્તી અચ્છી, ન ઉન્કી દુશ્મની અચ્છી

કુછ તર્ઝે સીતમભી હય, કુછ અંદાઝે વફાભી
ખુલતા નહીં હાલ ઉનકી તબીઅતકા ઝરાભી

ફીત્નએ હશ્રભી જીુકજીુકકે કદમ લેતા હય
તુમતો દો હાથ કેયામતસેભી બઢકર નીકલે

ચલન ઈનકા યે કહેતા હય, અદાઆઈ, શબાબ આયા
મેરી કીસમત યે કહેતી હય, બલા આઈ અઝાબ આયા

પુરી મહેંદીભી લગાની નહીં આતી ઉનકો
લેકીન આતા હય ઉન્હે ગયરોંસે લગાના દીલકા

વો કયા કરે કે મોહોબ્બતકા ઇક્તેઝા હય યેહી
વગરના ફાયદા ઉસકો મેરે સતાનેસે

દોસ્ત હોતા જો વોહતો કયા હોતા
દુશ્મની પર તો પ્યાર આતા હય

જીકો ન ચયન હોવે, ન આરામ પાએ દીલ
ફીર કીસ ઉમીદ પર કોઈ તુમસે લગાએ દીલ

હાં, વો નહીં ખુદા પરસ્ત, જાવો, વો બેવફા સહી
જીસ્કો હો દીનો દીલ અઝીઝ, ઉસ્કી ગલીમેં જાય કયું ?

દીલ લેહી ચુકે નાઝસે, શોખીસે, હંસીસે
અબ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે

જીતેજી એક ન નીકાલી કોઇ હસરત મેરી
આજ લીપટાતે હો કયું સીનેસે મૈયત મેરી

મયેં ઝબાંસે તુમકો સચ્ચા કહો લાખ બાર કહે દું
ઇસે કયા કરૂં કે દીલકો નહીં અંઅ્તેબાર હોતા

હમ આહભી કરતે હયેં તો હો જાતે હયેં રૂસ્વા
તુમ કત્લભી કરતે હો તો ચર્ચા નહીં હોતા

ગમ દીયા, રંજ દીયા, દાગ દીયા, ઝેહર દીયા
ખુબ બીમારે મોહોબ્બતકી દવા તુમનેતો કી

આશક સમજકે કરતેહો નાઝુક મીઝાજીયાં
ગર હમ ન હોં તો નાઝ તુમારા ઉઠાએ કોન

મુરાદેં દીલકી બર આવેં, તુમારા હોસલા નીકલે
કોઇ અહલે વફા ઢુંઢો, અગર હમ બેવફા નીકલે

કીસીને દીલ જો લીયા તો લુભા લુભાકે લીયા
મગર હુઝુરને ખંજર ચુભા ચુભાકે લીયા

રંજ ફુરકતકે હમસે ઉઠવાએ
આપસે હમને દુખ બહોત પાએ
અબભી તશરીફ આપ કયું લાએ, નઝઅકે વક્ત દેખને આએ
જાઇએ, આપસે ખફા હુયેં હમ

તુમ ન આવોગે તો કયા મોતભી આનેકી નહીં
રાસ્તે રોક લીયે હોંગે કઝાકે તુમને

અપની નઝરોંસે ગીરાયા કયું હમે તુમને
સબકી નઝરોંમેં ગીરે જાતે હુયેં હમ

કયું નહીં લેતા હમારી તુ ખબર, અય બે ખબર
કયા તેરે આશક હુવે થે દર્દો ગમ ખાનેકો હમ

સદા ફકીરોંકી ગર તુમ સુનો તો કયા હોગા
ઝરા ઇશ્વરભી નઝર ફેંકના ભલા હોગા

મકસદ તુમારે હાથ હય, કીસમત ખુદાકે હાથ
જો કુછ ખુદાસે હો વો તુમારી ઝબાંસે હો

તેરે નન્હે દીલકો કયુંકર મેરી જાન મયેં દુખાતા
વો ધડકને કયા ન લગતા, જો મયેં બેકરાર હોતા

સખ્ત જાં હું, મેરી ગરદનપે છુરી ફેરા કર
તેઝ કરનેકે લીયે ખુબ હય યે સીલ કાતીલ

હમને માના કે તગાફુલ નકરોગે લેકીન
ખાક હો જાએંગે હમ, તુમકો ખબર હોને તક

દેરસે મુસ્તાક બયઠે હુયેં તેરે દીદારકે
આજ હમકોભી ઝરા સીધી નઝરસે દેખના

ગો કેહરસેહી દેખેં, મગર દેખતે તો હયેં
મયેં શાદ હું કે હું તો કીસીકી નીગાહમેં

કેહર હો, યા બલા કો, જો કુછ હો
કાશકે તુમ મેરે લીયે હોતે

કત્અ કીજીયે ન તાઅ્લ્લુક હમસે
કુછ નહો તો અદાવત હી સહી

બુરે હાલસે યા ભલે હાલસે
તુમે કયા, હમારી બસર હો ગઈ

યાદ સબ કુછ હયેં મુજે હીજ્રકે સદમે, ઝાલીમ
ભુલ જાતા હું, મગર, દેખકે સુરત તેરી

ગુલ ફેંકે હય ઔરોંકી તરફ, બલ્કે સમરભી
અય ખાના બરઅંદાઝે ચમન, કુછતો ઈધરભી

તેરી આવાઝમેં હસ્તીઓ અદમ દોનોં હયેં
હાંસે જીતા હય તો મરતા હય નહીંસે કોઈ

ન તયબ્બુમ મુજે આત હય ન તુજુ આતા હય
સીજદા કર લેતાહું, જબ સામને તુ આતા હય

કારે માઅ્શુકાં નમક બર ઝખ્મે જાનાં રીખ્તન
કારે આશક ખુને ખુદ બર પાએ જાનાં રીખ્તન

ગોફ્તા બર મીદારમ અઝ રૂખ પર્દા, ગોફ્તમ લુત્ફે તોસ્ત
ગોફ્ત ચશ્મે ખીશરા ગો ઈખ્બર, ગોફ્તમ બચશ્મ
ગોફ્ત જાએ મન કુજા લાયક બુવદ, ગોફ્તમ બદીલ
ગોફ્ત ખાહમ ગયર અઝઈનિ જાએ દીગર, ગોફ્તમ બચશ્મ

ઇશ્કે અવ્વલ દર દીલે માઅશુક પયદા મીશવદ
તા નસોઝદ શમ્અ, કય પરવાના શયદા મીશવદ

હરદમ આઝુર્દગીયે ગયરે સબબરા ચે ઇલાજ
મા ગુઝસ્તીમ ઝલુત્ફે તો, ગઝબરા ચે ઇલાજ

દીદઅમ દફ્તરે પયમાને વફા, હર્ફે બહર્ફે
નામે ખુબાં હમા સબ્તસ્ત, હમીં નામે તો નીસ્ત

કલીમ બોસા ચે ખાહી બઈ તહી દસ્તી
અઝ આં હરીફ, કે દુશ્નામ રાયગાં નદહદ

તોરા લાઅલે શકરરેઝ ઓ મરા ચશ્મે ગોહરબાર
તોરા ખન્દાહ બુવદ ખુએ, મરા ગેર્યા બુવદ કાર

યે માન લીયા હમને કે ઈસાસે સીવા હો
જબ જાનેં કે દર્દે દીલે આશકકી દવા હો

આંખોંમેં તુમ્હી, દીલમેં તુમ્હી, જલ્વાનુમા હો
હો દર્દ તુમ્હી, ઓર તુમ્હી દીલકી દવા હો

આકરકેભી દેખોતો મેરે દીલકા તડપના
તુમ કીબલા બનો ઓર યે દીલ કીબ્લાનુમા હો

મેરી જો પુછતે હો તો દેતા હું અપની જાન
ઈનકા યે હાલ હય કે ઈધર દેખતે નહીં

કહા મયેને હાઝીર હય દીલ, તો વો બોલે
કે એહસાન લેં મેરે દુશ્મન કીસીકા

તુજકો દેખા, તુજકો ચાહા, ઓરકો કયા જાનેં હુમ
તેરી સુરત આંખમેં હય, તેરી ચાહત દીલમેં હય

મન ગીરફ્તારે તુદર બંદે રઝાએ દીગરાં
મન ઝ દર્દે તો હુલાકમ, તો દવાએ દીગરાં

ગંજે હુસ્ને દીગરાંરા ચેકુનમ બેરૂખે તો
મન ખરાએ તો ખરાબમ, ન બરાએ દીગરાં

દીલે ગમગીને હીલાલી ઝ જફાએ તો ખુશસ્ત
અય જફાહા એ તો ખુશતર ઝ વફાએ દીગરાં

અદા બાંકી તીરછી દીખાએ ચલા જા
મુજે અપના બંદા બનાએ ચલા જા
પીલાવો નીશા જીસસે બસ તુહી તુ હો
મેરી મયંકો મયસે મીટાએ ચલા જા
મુજે હીજમે અબતલક તુને અય જાં
રૂલાયા બહોત અબ હંસાએ ચલાજા
રહે ખ્યાલે દુન્યા ન કુછ ઓર દીંકા
મેરે દીલસે દોનો ભુલાએ ચલા જા
રહું મયં ન બાકી, ન મેરા નીશાં કુછ
સબક તુવો મુજકો પડાએ ચલા જા

બુતોંકુ જો દેખા, ગુનાહ કયા હમારા
ખુદાકી ખુદાઇ, તમાશા હમારા

તેરે બંદાંસે કરતે હયેં યે બુત દાઅવા ખુદાઇકા
તમાશા દેખતા હું તેરી શાને કીબરીયાઈકા

કયા કહેં ઇશ્કમેં કયા મીલતા હય
બુતકે મીલનેસે ખુદા મીલતા હય

અય સનમ અબ તેરા ખુદા હાફીઝ
હમતો કાઅબેકી રાહ લેતે હયેં

ચલેથે હરમકો, રાહમેં હુવે એક સનમપે આશક
નહુવા સવાબ હાસીલ, યે મીલા અઝાબ ઉલ્ટા

નહીં તુને દેખા હય ઉસ બુતકો ઝાહેદ
યે ઇમાન હરગીઝ સલામત નરહેતા

તેરા કરૂં તવાફ કે હજકો અદા કરૂં
દોનોંકી શકલ એક હય, કીસકો ખુદા કહું

લેકે ચલા હય ઇશ્કે બુતાં દયરકી તરફ
લો સાકેનાને કાઅબા હમારા સલામ હય

લાખ કોશીષ કી મગર વો બુતે કાફીર નમીલા
ઇત્ની કોશીષ કોઈ કરતા તો ખુદા મીલ જાતા

પેશ આજાએ જો મસ્જીદ તો ઇબાદતભી સહી
બુત જો મૌકેપે મીલે, દસ્ત દરાઝીભી સહી

નસમજા ઉમ્ર ગુઝરી ઉસ બુતે ખુદસરકો સમજાતે
પીગલકર મોમ હોજાતા, અગર પત્થરકો સમજાતે

કહા ઉસ બુતસે મરતાહું, તો ઉસને
કહા મયેં કયા કરૂં, મરઝી ખુદાકી

અયસે બુતે બેમહેરસે મીલતા હય કોઈભી
દીલ તુમ્હીકો ભારીથા જો પત્થરસે લગાયા

લડાકી ઈન બુતોંસે આંખ દુન્યામેં રહા જબતક
ખુદાકે સામને કયા ખાક બનકર પારસા જાતા

જી ચાહતા હય સન્અતે સાનેઅપે હું નીસાર
બુતકો બીઠાકે સામને યાદ ખુદા કરૂં

બુતે સીતમગરકી કુછ નપુછો, હુસીનભી હયેં ઝહીનભી હય
નહીં હય દીલહી પે સીર્ફ આફત, યહાંતો ખતરેમેં જાનભી હય

કાઅ઼બાભી હય, ગએ, નગયાપર બુતોંકા ફીક્ર
ઈસ દર્દકી ખુદાકેભી ધરમેં દવા નહીં

બુત ખાનેસે ન કાઅ઼બેકી તકલીફ દે મુજે
મોમીન, બસ અબ મઆફ કે યહાં જી બહલ ગયા

સખ્તજાં સોહબતસે તેરી અય સીતમગર હોગયા
બુતપરસ્તી કરતે કરતે મયેંભી પત્થર હો ગયા

મયેં એક શર્તપે ઝાહેદ વો બુત દીખાતા હું
કહીં નપુજને લગના ઉસે ખુદાકે લીયે

તવ્ફે હરમમેંભી મયેં ભુલા ન તુજકો અય બુત
આતાથા યાદ તુહી, મેરા ખુદા હય શાહેદ

ચશ્મે તેહકીકસે જબ સુએ કલીસા દેખા
બુતમેંભી જલ્વાનુમા, નુર ખુદાકા દેખા

સીજદા કરતે હયેં સયેંકડો તુમકો
અય બુતો, યે ખુદાકી કુદરત હય

અ઼શ કરનેકો બુતો, તુમકો કીયા હય પયદા
રંજ ઉઠાનેકો બનાયા હય ખુદાને હમને

સીતમકો હમ કરમ સમજે, જફાકો હમ વફા સમજે
ઓર ઇસપરભી નસમજે વો, તો ઉસ બુતસે ખુદા સમજે

એક બન્દેકીભી જાંબક્ષી નકી
અય બુતો, તુમસે ખુદાઈ હો ચુકી

કહા સનમસે તસલ્લી દો આનકર, તો કહા
ખુદા નહીં, કે જો હમ દીલ રખેં ઝમાનેકા

દીલ ફીર ગયા હરમસે ઓર અબ દયરમેં બસા હુય
દીલમેં સનમ સનમ હય. ઝબાંપે ખુદા ખુદા હુય

પાસે દીં કુફ્રમેંભી થા મલ્હુઝ
બુતકો પુજા ખુદા ખુદા કરકે

કભી બુને નપાએં પાંઉભી જીસ બુતકા હમ ઝાહેદ
ઝહે તકદીર ઉસકા હાથ હો દસ્તે બીરાહમનમેં

કમાલ કુફ્ર. હય અય શેખ અયસા કુછ, કે ઉસ બુતને
પરીસ્તીશાસે મેરે પયદા કીયા જલ્વા ખુદાઇકા

કાઅ્બેહીકા અબ કસ્દ યે ગુમરાહ કરેગા
જો તુમસે બુતો હોગા, વો અલ્લાહ કરેગા

હમ બુતોંકે દીલકો જઝબે દીલસે ખીંચે જાએંગે
પર બડે પત્થર હયેં યે, મુશકીલસે ખીંચે જાએંગે

અય મુસલમાનાં ચે અયબ અર બુતપરસ્તી કર્દેઇમ
ચુકે દર દીલ મોહરેઆં ઝેબા સનમ દારીમમા

કુએ દીલદારમેં કુછ અયસી કશીશ હય નાસેહ
લાખ ચાહેં ન વહાં જાએં, મગર જાતે હયેં

મરકે છુટ જાય તો છુટ જાએ તુમારા કુચા
યેહી ઘર હય, યેહી દર હય, યેહી મસ્કન મેરા

યહીં રહેના, યહીં સેહના, યહીં મરના, યહીં ભરના
યેહી દર હય, યેહી સર હય, ગુઝારેંગે યહીં બરસાં

કાઅ્બેકો જાએં, દયરકો જાએં, કહીં જાએં
ફીર ફીરકે જાએંગે તેરે કુચેકી રાહસે

હસરતસે ઉસકે કુચેકો ક્યુંકર ન દેખતે
અપનાભી ઈસ ચમનમેં કભી આશીયાનાથા

સરઝમીને કુએ જાના હાય કયા દીલચસ્પ હય
બેકરારી બયઠને દેતી તો દમભર બયઠતે

બયઠે બીઠાએ કુચએ કાતીલમેં લેગયા
યારબ બુરા હો ઈસ દીલે ખાનાખરાબકા

ઉસ્કે દરસે ન ઉઠા બાદે સબા ખાક મેરી
કહેંગે, બાઅ્દે ફના યારકા ઘર છોડ દીયા

છોડકર કુએ બુતાં જાતા હય તુ કાઅ્બેકો
જલ્દ ફીરયો તુજે હમને હય ખુદાકો સોંપા

મીસાલે નક્ષે પા કુચેમેં ઉનકે બયઠે હયેં
મીટાદે લાખ વો હમકો, મગર ઉઠવા નહીં સકતે

હમ હયેં ઔર સાયા તેરે કુચેકી દીવારોંકા
કામ જન્નતમેં કયા હમસે ગુનાહગારોંકા

ઉસ્કે કુચેકી તરફ મયેં તો નજાતું લેકીન
કશીશે દીલ હય કે ખીંચે લીયે જાતી હય મુજે

ઝીન્દાંમેંભી કુચા તેરા અય યાર આતા હય નઝર
બુલબુલ કફ્સમેં હય વલે ગુલઝાર આતા હય નઝર

રેહ ગએ હોશો હવાસો ખીરદો તાકતો સબ્ર
યું તેરે કુચેસે મયેં બેસરોસામાં નીકલા

કભીતો પાંઉંકી ઠોકરસે તેરે આશના હોતે
અગર ખાખીદા કુચેમેં તેરે, યું નક્ષેપા હોતે

દેખેંગે જનાઝેકો રોકેગા કોઈ ક્યુંકર
અબ બાંધકર હમભી તો યહાં સરસે કફન નીકલે

મરકે જન્નતમેંભી ન જાએંગે
રહેનેવાલે હયેં કુએ યારકે

કયસ નાદાન સરાસર નઝર આયા મુજકો
જાઈએ દશ્તમે કયું કુચએ દીલદાર છોડ

કયું દોસ્ત ઉઠા લાએ મુજે કુએ યારસે
ગો વહાંપે સીતમથા મગર આરામ વહીંથા

ચલા હય ઓ દીલે રાહતતલબ કયા શાદમાં હોકર
ઝમીને કુએ જાનાં રંજ દેગી આસમાં હોકર
આફરીં દાગ તુજે, ખુબ નીબાહી તુને
મરહબા, કુચએ દીલદારસે મરકર નીકલા

દીલને તેરી ગલીસે ન ઉઠને દીયા મુજે
સોબાર કસ્દે દયરો હરમ કરકે રહે ગયા

કુચએ યાર કહીં છુટતા હય
મયેં ન હુંગા, મેરી તુરબત હોગી

કુએ જાનાં કમ નહીં કાઅબેસે આશક્કે લીયે
દીદ હક્સે કમ નહીં, દીદ રૂએ નીકુએ દોસ્ત

આતા નહીં મયેં આપસે કુચેમેં યારકે
લાતા હય ખીંચકર મુજે બે એખ્તેયાર દીલ

ખીઝ્ર કયા કુચએ દીલદારકા રેહબર હોગા
હમને દેખે હયેં બહોત રાહ બતાનેવાલે

દયરો મસ્જીદકો કરેં ગીબ્રો મુસલમાં આબાદ
મયેં ન કરનેકા બજુઝ કુચએ જાનાં આબાદ

કભી દયરમેંથે હમ બુતપે ફીદા
કભી કાઅબેમેં કરતેથે જાકે દુઆ
તેરે દરપે જો બયઠે તો ખુબ હુવા,
કે કશાકશે દયરો હરમસે છુટે

કદમમેં લગઝીશેં હયેં, લગઝીશોંમેં રૂહે બેતાબી
મસાફત કીસ તરાહ તય હો સકેગી કુએ દીલબરકી

નીકલના ખુલ્દસે આદમકા સુન્તે આએ હયેં લેકીન
બહોત બેઆબરૂ હોકર તેરે કુચેસે હમ નીકલે

જાતે હયેં તેરે કુચેસે, કાતીલ ખફા ન હો
ટુકડે તો ઢુંઢલેં દીલે સદ પાશ પાશકે

અલ્લાહરે કુચા ગર્દીયે જાના કા હવસલા
જબ પાંઉં થક ગએ તો ફીરા સર તમામ રાત

અઝ સરે કુયશ અગર સુએ બહેશ્તમ મીબરંદ
પાએ નનહમ ગર દરઆંજા વાઅદએ દીદાર નીસ્ત

દર કુએ ખુદ આં દીલબર ગર હમરહે મન બાશદ
બાખુલ્દ ચે મીસાઝમ, બાહુર ચેરા બાશમ

માઇમ ઓ તવફે કુએ તો, અય કાઅબએ મુરાદ
હાજી અગર બકાઅબા રવદ અઝ પએ તવાફ

જાએંગ કીસ ઉમીદ પર હમ ઉસકે કુચેમેં
કાફી હય હમકો પહેલીહી ઠોકર લગી હુઈ

ન સહી દયરો હરમ, કુચએ જાનાહી સહી
એક સીજદેસે ગરઝ હય, વો કહીં હોજાએ

કુએ જાનાંકી ઝમીં હય ફીત્નાખેઝ
આસમાં હય મુફ્તકે ઇલઝામમેં

મન્ઝીલ.

મન્ઝીલે ઇશ્કકા હાલ આપમેં આલું તો કહું
દમ ઝરા લેનેદો, મયેં દીલકો સંભાલું તો કહું

નક્ષે પાએ રફ્તગાંસે યે સદા હય આ રહી
દો કદમમેં રાહ તય હય, શૌકે મન્ઝીલ ચાહીયે

કાફૂલા મન્ઝીલપે પહોંચા, હાય અય વામાન્દગી
મયેં પરેશાં, સુરતે ગર્દે બયાબાં રેહ ગયા

હસરતપે ઉસ મુસાફીરે બેકસકે રોઇયે
જો થક ગયા હો સામને મન્ઝીલકે બયઠ કર

વાય કીસ્મત પાંઉં અપને રેહ ગએ થકકે અમીર
વાદીયે મકસુદ જબ દો ચાર મન્ઝીલ રેહ ગયા

કીસ્મત તો દેખીયે કે કહાં ટુટી હય કમંદ
દોચાર હાથ જબકે લબે બામ રેહ ગયા

વાદીયે શૌકમેં બતલાવુંગા મયેં ખીઝ્રકો રાહ
દીલ મેરા મન્ઝીલે મકસુદકા રાહબર હોગા

મન્ઝીલે યાર તક અગર જા નસકા મેરા ગુબાર
ફીરભી સબાકા હય કરમ, થોડા બહોત ઉડા દીયા

સર તેરે આસ્તાંસે ઉઠાયા ન જાયગા
તકદીરકા લીખ્ખા હય, મીટાયા ન જાયગા

તકાને રાહકા પડને લગા અસર દીલપર
અજલ કહાં ગઇ પહોંચાદે મુજકો મન્ઝીલપર

મુસાફરાને અદમ સો રહે હયેં બે ખટકે
મીલા હય ઈસ કદર આરામ પહેલી મન્ઝીલપર

મીસાલે નક્ષે કદમ રાસ્તેમેં ગીર પડકે
પહોંચહી જાએંગે એક રોઝ અપની મન્ઝીલપર

મુસાફરાને મોહોબ્બત હયેં ખુશનસીબ અયસે
તમામ ઉમ્ર ચલે ફીર ન પહોંચે મન્ઝીલપર

યે કીસકે રૂખકે તસવ્વુરસે દાગે દીલ ચમકે
કે રોશની નઝર આતી હય શબકો મન્ઝીલપર

ચલે હયેં શેખો બીરાહમન જુદા જુદા લેકીન
ખુદાને ચાહાતો પહોંચેંગે એક મન્ઝીલપર

મુસાફરાને મોહોબ્બત ન ઠોકરેં ખાએં
કદમ હય રાહે વફામેં, નીગાહ મન્ઝીલપર

રહેગા શેહરે ખમોશાંમેં લુત્ફ અય અફસર
બીછડ ગએ હયેં જો સાથી મીલેંગે મન્ઝીલપર

મન્ઝીલકી આરઝુમેં, ઝહે ઇઝતેરાબે શૌક
મન્ઝીલકુ દેખતા હું હરએક સંગે રાહમેં

કસ નદાનીસ્ત કે મન્ઝીલગહે મકસુદ કુજાસ્ત
ઈં કદર હસ્ત કે બાંગે જરસે મીઆયદ

સાલેકાને જાદએ ઉલ્ફત ન ઠહરેંગે કહીં
યે હયેં અયસે રાહરવ જીનકી કોઈ મન્ઝીલ નહીં

રાહરવે રાહે હ઼ક઼ીક઼ત જા, ખુદા હાફીઝ તેરા
રાહમેં તેરે હરએક મન્ઝીલપે એક બુતખાના હય

કારવાંકી તલાશ કયા અય દીલ
આકે મન્ઝીલપે સબ મીલેંગે આપ

છોડા હય સાથીયોંને પસે કારવાં મુજે
લેજાએ દેખીયે મેરી ક઼ીસ્મત કહાં મુજે

વીરાના જહાં દેખ લીયા રાહે સફરમેં
બડતા હું ઉસી સીમ્ત કે શાયદ મેરા ઘરહો

અકબરકો અયસે મન્ઝીલે મક઼સુદ મીલ ચુકી
બયઠા હય પાંઉં તોડકે કમબખ્ત રાહમેં

રક઼ીબ.

રક઼ીબ તુજસે શીકાયત નહીં મુજે હરગીઝ
મેરે ખુદાને જો લીખ્ખાથા વોહી તુને કીયા

હમ ઉસકે હયેં આશક, વો હય માઅશુક઼ હમારા
દુશ્મનકે ક઼દમ બીચમેં આએ યે કહાંસે

મુંહ રોઝે હશ્રભી ન દીખાના રક઼ીબકા
પરવરદીગાર, વાસ્તા અપને હબીબકા

રાઝે મોહ઼બ્બત.

મયેંને કહા કે અય ચમને ઝીંદગીકે ફુલ
તેરે બગયર ખાર હય મુજકો યે ગુલીસ્તાં
કાંટાસા કયા યે દીલમેં ખટકતા હય હર ઘડી
દીનરાત કયું હય વીર્દ ઝબાં "હાય મેરી જાં"

આયા ન કુછ સમજમેં કે કયા ચીઝ ઇશ્ક હય
કીસ તર્હ શોઅ્લા બાર હય યે આતીશે નેહાં
તારીકીયાં ભી મુજકો મસર્રતકા નુર હો
ગર તેરે દીલમેં મેરી મોહોબ્બત હો ઝુફીશાં
શોઅ્લા હય આફ્તાબકા, ચશ્મક હય બર્ક઼કી
ઉલ્ફત જો મુજકો તુજસે હય અય મેરી જાને જાં
સુનકર યે દાસ્તાં મેરી મુજસે કહા "બહાર"
યે રાઝે સરબમોહર કીસીપર નહો અયાં
ઉલ્ફતથી મુજકો તુમસે, તુમે મુજસે ઇશ્ક઼થા
હાયલ મગર હમારા મુક઼દ્દરથા દરમયાં
કરદીં ફલકને ઝીસ્તકી રાહેં અલગ અલગ
ફેંકા તુમે યહાં તો ધકેલા મુજે વહાં
તુમ મુજકો ભુલ જાવ, યે મુમકીન નહીં અગર
મયેં તુમકો ભુલ જાવું, ન કરના કભી ગુમાં
દોનોં દીલોંમેં નુરે મોહોબ્બત હય જલ્વારેઝ
એક દુસરેકી દીદ હય દોનોંકુ લુત્ફેજાં
ચારા નહીં મગર, કે જો હોનાથા હો ચુકા
છાયા હુવા હમારી ઝમીંપે હય આસમાં
વો કામ અબ કરો જો ખુદાને તુમે દીયા
બેકાર હયેં યે વહમો ખેયાલો ગમે નેહાં
કાવીશ હય મેરે જીકોભી હરદમ વહી કરૂં
જો મુજસે ચાહતા હય મેરા રબ્બે દોજહાં
મોતીકી આબોતાબ હય, ખુશબુ હય ફુલકી
ઉલ્ફત જો મુજકો તુમસે હય, અય મેરે જાનેજાં
કરના હય આસમાંકો જુદા ગર, કીયા કરે
નઝદીકતર કરેંગીં દીલોંકુ યે દુરીયાં
દીલમેં, "બહાર" રાઝે મોહોબ્બત છુપા રહે
અય મેરી ઝીંદગીકી મોહોબ્બત કે રાઝદાં

ગુલ હયેં નાઝુક ન કહીં બાગમેં મુર્ઝા જાએં
બાર ઉલ્ફતકા કહો ઉન્પે ન ડાલે બુલબુલ

અગર યે જાનતે ચુન ચુનકે હમકો તોડેંગે
તો ગુલ કભી ન તમન્નાએ રંગો બુ કરતે

બુલબુલ કે કારોબારપે હયેં ખન્દહા એ ગુલ
કેહતે હયેં જીસ્કો ઈશ્ક ખલલ હય દીમાગકા

કહે કયા દર્દે દીલ બુલબુલ ગુલોંસે
ઉડા દેતે હયેં ઉસ્કી બાત હંસ કર

...મ્હ દમ મુર્ગે ચમન બા ગુલે ન વ ખાસ્તા ગોફ્ત
...ઝ કમ કુન કેદરીં બાગ બસે ચુંતો શીગોફ્ત
...લ બખન્દીદ કે અઝ રાસ્ત નરંજીમ, વલે
...ચ આશક સુખને સખ્ત બમાઅશુક નગોફ્ત

...તીશે ફખસારે ગુલ ખીરમને બુલબુલ બસોખ્ત
...હરએ ખન્દાંને શમ્અ આફતે પરવાના શુદ

ગુરૂરે હુસ્ન ઇજાઝત નદાદત અય ગુલ
કે પુરસીશે બકુની ઈન્દલીબે શયદારા

કુબે હુવે લહુમેં નઝર આએં કયું ન ગુલ
સીંચે હુવે મેરી મીઝહે ખુંફીશાંકે હયેં

ખબરભી ઈસકી હય કુછ અય ગુલે બહાર તુજે
પુકારતી હય તેરી ઈન્દલીબે ઝાર તુજે
તેરે ખેયાલમેં રાહતસે બેખબર હય કોન
ખબરભી ઈસકી હય કુછ, મયેં તેરે નીસાર, તુજે

ઈન્દલીબાંરા ગીઝાએ રૂહ બાશદ બુએ ગુલ

વસ્ફે ચમન કફસમેં સુનો ઈન્દલીબસે
પુછો વતનકી યાદ મુસાફીર ગરીબસે

દીખાયા કુંજે કફસ મુજકો આબો દાનેને
વગરના દામ કહાં મયેં કહાં, કહાં સૈયાદ

કફસપે રખને લગા અબતો હાર ફુલોંકા
હઝાર શુક્ર હુવા હય મીઝાજદાં સૈયાદ

બહારે મૌસમે ગુલતો ઝરા તુ આનેદે
કફસ કી તોડુંગા ગીન ગીનકે તીલીયાં સૈયાદ

મેરે બયાન કો સુનસુનકે કાંપ કાંપ ઉઠઠા
ગઝબ હય યેકે સમજતા નહીં ઝબાં સૈયાદ

ખુલી હય કુંજે કફસમેં મેરી ઝબાં સૈયાદ
મયેં માજરાએ ચમન કયા કરૂં બયાં સૈયાદ

પરેંકુ ખોલદે ઝાલીમ જો બંદ કરતા હય
કફસ કો લેકે મયેં ઉડ જાઉંગા કહાં સૈયાદ

કફસમેં કયદ સહી ગુલકી બુતો આનેદે
કફસકો જાનેબે ગુલશન ઝરા રખા સૈયાદ

રેહા ન કર મગર ઈતના તો રેહમ કર ઝાલીમ
કભી તો સયરે ગુલીસ્તાં મુજે દીખા સૈયાદ

ઝબાને હાલસે કુછ તુ હમેંભી કહેને દે
ગલા ન ઘુંટ ઝરા ખોલ ઉંગલીયાં સૈયાદ

વો દીન ગએ કે હમે ઝીંદગીકી હસરતથી
કુઝુલ કત્લકી દેતા હય ધમકીયાં સૈયાદ

જો દીલકે ઝખ્મોંકુ દીખલાયા બુલબુલે નાશાદ
તો ગુલ યે કહેતે હયેં સીના ફીગાર હમભી હયેં

ફંસી જો દામમેં બુલબુલ તો કીન નીગાહોંસે
કભી ચમનકો કભી સુએ આશીયાં દેખા

ઇતની ફુરસત મુજે દે અય કશીશે દસ્તે જીનું
થમકે દો ચાર ઘડી ખાતેરે સૈયાદ કરૂં

સર્દ આહેં જબ કીસીને કીં વતન યાદ આ ગયા
ચાર જોંકે જબ ચલે ઠંડા ચમન યાદ આ ગયા

સૈયાદકુ જો યારબ મુજપે તરસ ન આએ
બાગોંમેં મોસમે ગુલ લાખોં બરસ ન આવે

ફૂસ્લે ગુલ આનેસે પહેલે ફંસ ગએ હમ દામમેં
હાય કયા કયા દીલમેંથી સયરે ચમનકી આરઝુ

બાગમેં મુજકો નલેજા વર્ના મેરે હાલ પર
હર ગુલે તર એક ચશ્મે ખુંફીશાં હો જાયગા

સુકે હુવે દોચાર કહીં પેડ ખડે હયેં
અબ જાવું મયેં ગુલઝારમેં કયા આગ લગાને

દુર હય બાગ જોં હમ તાઝા ગીરફ્તારોંસે
બુએ ગુલ આપ કરમ કરતી હય ગુલઝારોંસે

ખુલે હુયે બાલ સુમ્બુલકે. ગીરેબાં ચાક હય ગુલકા
જવાનાંને ચમનને સોગ રખ્ખા મર્ગે બુલબુલકા

ખુશા તક્દીરે બુલબુલ, પેશે ગુલ કહેતી હય હાલ અપના
ન કાસીદકી ઝરૂરત હય ન હાજત હય કબુતરકી

દીલોંકુ ચુટકીયાં લેતી હય હર તર્ઝે ફુગાં તેરી
કહાંસે લાવુંગા બુલબુલ, દહન તેરા, ઝબાં તેરી

કહાંસે લાએગા કાસીદ બયાં મેરા, ઝબાં મેરી
મઝા જબથા કે સુનતે મુજસે ખુદવો દાસ્તાં મેરી

કરેગી હમસરી નાલોંકી મેરે તુ બુલબુલ
શકિર ઇતના તો કર પહેલે જાનવર પયદા

ચમનમેં પુછતી હયેં બુલબુલેં આ આકે નાતીકસે
જો હમ સીખેં તો આવે તેરા યે તર્ઝ બયાં કયું કર

બુલબુલ આવાઝ અસીરાને કફસકો ન સુના
સોહબતેં અગલીં ચમનકી ઉન્હેં યાદ આતી હયેં

આ ઇન્દલીબ મીલકે કરેં આહો ઝારીયાં
તુ "હાય ગુલ" પુકાર, મયેં ચીલ્લાઉં "હાય દીલ"

ટકરાકે સરકો મર ગએ, યા તોડીં તીલીયાં
સૈયાદ, યા હમ આજ નહીં, યા કફસ નહીં

ખુશ હુવાથા તોડ કર અપને કફસકી તીલીયાં
હાય કહેકર રહે ગયા તુટે હુવે પર દેખ કર

કફસમેં મયેં રેહાઈ કે લીયે કયા કયા નહીં કરતા
તડપતા હું, ફડકતા હું, કોઇ પરવા નહીં કરતા

આશીયાં ભુલેસેભી આતા નહીં હય યાદમેં
પરવરીશ પાઈ હય હમને ખાનએ સૈયાદમેં

બાગબાં તુહી કીસી શાખપે બીઠલાદે મુજે
બે પરો બાલ હું ઓર તાકતે પરવાઝ નહીં

બાલો પર તુટે હુવે પરવાઝકી તાકત નહીં
તાકમેં સૈયાદ ઓર ગુલ્શનકી દીવારેં બુલંદ

આશીયાનોંમેં ન ગાફીલ રહેં મુર્ગાને ચમન
ઇન દીનોં બાગમેં સૈયાદ બહોત આતા હય

ફડક જાતા હું મયેં સૈયાદકી મુન્સીફ મીઝાજી પર
બનાયા સયદે બુલબુલકે લીયે ફંદા રગે ગુલકા

રહેને દેતા નહીં સૈયાદભી અપને ઘરમેં
અયસી તકદીર કહાંસે કે ગુલીસ્તાંમેં રહું

ખતા નહીં મેરી સૈયાદ, મેરી આરઝુ લેજા
કે મુજકો ખીંચ લાઇથી ચેહી દીવારે ગુલશન તક

અદાએ રસ્મે માતમ હમ સફીર આપસમેં કર લેંગે
સબા લેજાઇયો દોચ્યાર પર મેરે નશેમન તક

ચમનમેં ફસ્લે ગુલ આઈ ઓર મયેં કુંજે કફસમેં હું
મુબારક બાદ મુજકો ઢુંઢ જાતી હય નશેમન તક

હમ દુઆ દેગેં, રેહા કરદે કફસસે સૈયાદ
તુ ફલે ફુલેગા, હમ સયરે ચમન દેખેંગે

સયરકી, ફુલ ચુને, ખુબ ફીરે, શાદ રહે
બાગબાં જાતે હયેં, ગુલશન તેરા આબાદ રહે

હક તેરે આબો દાનેકા સૈયાદ
જાવુંગા દામ દામ અદા કરકે

છુપાકર આસ્તીંમે બીજલીયાં રખખી હયેં ગર્દુંનેં
અનાદીલ બાગકે ગાફીલ ન બયઠેં આશીયાનોં મેં

રેહને ન દેગા બાગમેં સૈયાદકા ખેયાલ
ઉઠકર કફસમેં જાએંગે ખુદ આશીયાંસે હમ

ચીન્હાં થા દામે સખ્ત કરીબ આશીયાને કે
ઉડને ન પાએથે કે ગીરફતાર હો ગએ

ખત્મ થા નગ઼્માભી મુજપર, નાલાઓ ફરીયાદ ભી
બાગબાંભી યાદ કરતા હય મુજે, સૈયાદભી

ગુલસે કયું કહે નહીં દેતી હય પયામે બુલબુલ
અપને સર બાદે સબા બાર લીચે ફીરતી હય

કયું ન રોતું ઢાંકકર મુંહ, હાય અપને હાલપર
ફંસ ગએ ઝાલીમકે ફંદેમેં નહીં ચલતા હય બસ
આપ ઉડકર આએથે દાનેસ્તા હમતો દામમેં
ખીંચકર લાઈ નથી કુછ આબોદાનેકી હવસ
કયા તમન્નાથી, હુવા કયા, હયફ હય, અફસોસ હય
કોન અબ ફરીયાદ સુનતા હય, બજુઝ ફરીયાદ રસ
મતલબેમા અઝ અસીરી સોહબતે સૈયાદ બુદ
બી મુરવ્વત રફ્ત એ મા માન્દીમ તનહા દર કફસ

દાસ્તાં સૈયાદ્દા બુલબુલકી ફકત રેહ જાયગી
નય સબાતે ગુલ હમેશા, નય બકાએ ઈન્દલીબ

હમને અપને આશીયાનેકે લીયે
જો ચુબે દીલમેં વહી તીન્કે લીયે

રખા ચમનમેં ન બુલબુલકા નામ તક બાકી
ખુદા કરે યુંહી હો જાય બે નીશાં સૈયાદ

ખાતેથે અપની ભુખ તો સોતેથે અપની નીંદ
માના કફસમેં થે, હમે ખટકા તો કુછ ન થા

નય તીર કમાંમેં હય ન સૈયાદ કમીમેં
ગોશેમેં કફસ કે મુજે આરામ બહોત હય

લગ ગયાથા ઇન દીનોં કુંજે કફસમેં અપના દીલ
હમકો અય સૈયાદ કુછ પરવા રેહાઇકી નથી

બર્કસે કયા લાગ હમકો, ખૌફ કયા સૈયાદકા
હમતો ઇસ ગુલશનમેં ફીકે આશીયાં રખતે નહીં

યુંતો અય સૈયાદ: આઝાદીમેં હયેં લાખોં મઝે
દામકે નીચે તડપનેકા તમાશા ઔર હય

કયા ખતા સૈયાદકી હય, દામકા હય કયા કુસુર
આબો દાનેને કીયા મુજકો ગીરફ્તારે કફ્સ

કભી ગુલશનમેં રહેતેથે, કફ્સમેં અબ ગુઝરતી હય
ખતા સૈયાદકી કયા હય, હમારા આબોદાના થા

લુત્ફસે ગુઝરી હમારી ખાનએ સૈયાદમેં
હમકફ્સ થે ઓરભી, કુછ કયદે તનહાઈ નથી

બડાદે શૌકસે સૈયાદ કુછ તુલે અસીરીકો
મઝે લુટે હયેં હમને તો બહોત અગલી બહારોંમેં

બાગ છોડે હુવે મુદ્દત હુઈ સૈયાદ મુજે
કીસ ચમનમેં હય નશેમન યે નહીં યાદ મુજે

બુલબુલને આશીયાના ચમનસે ઉઠા દીયા
ઉસ્કી બલાસે, બુમ રહે યા હુમા રહે

બાગબાંને આગદી જીસ વક્ત ગુલશનમેં મેરે
જીન્પે તકીયાથા વહી પત્તે હવા દેને લગે

પએ ગુસ્લે જવાનાને અમન સહને ગુલીસ્તાંમેં
જહાં તક દેખીયે દરીયા ભરા હય અશ્ક બુલબુલકા

ચુના કરતા હય તીન્કે, હોગયા સૈયાદકુ સૌદા
બહાર આતેહી આખેર રંગ લાયા ખુન બુલબુલકા

નતો દાના હય કફ્સમેં ન ઝરા પાની હય
કયસી સૈયાદ અસીરોંકી મેહમાની હય

કફ્સમેં બર્ગે ગુલ રખનેસે અય સૈયાદ કયા હાસીલ
દીલાના ફીર અસીરોંકુ ચમનકી યાદ કયા હાસીલ

નવીદ ઔરોંકુ જા સુના, હમ અસીરે દામ હયેં, અય સૈયાદ
કયા જો ચમન હય રંગપર, હમે કયા જો, ફ્સ્લે બહાર હય

કીસ તરાહ ફરીયાદ કરતે હયે બતાવો ફાએદા
અય અસીરાને કફસ મયે નવ ગીરફતારોંમેં હું

કફસ બુલબુલકા સુએ ગુલસીતાં લાનેસે કયા હાસીલ
વો અગલે ચેહ ચહે શીર યાદ દીલવાનેસે કયા હાસીલ

ઝરા કફસકો કફસસે મીલાકે રખ સૈયાદ
કેતા અસીર કરે મીલકે એકજા ફરીયાદ

જુંજલાકે મુજકો ઝુમ્હતો સૈયાદને કીયા
અબ રો રહા હય મુંહકો કફસ પર ધરે હુવે

ગુઝર જાતે હયે દોદો દીન હમેં બેઆબો દાનેકે
કફસમેં કોન ખાએ બયઠકર સૈયાદકે ટુકડે

હમ બહોત ખુશ રહે જબતક તેરે ઘરમેં રહે
તુ સલામત રહે ગુલશન તેરા આબાદ રહે

ચમનમેં કાસીદે બાદે સબા પુકાર આયા
કે ઇન્દલીબ, હો ખુશ, મૌસમે બહાર આયા

બાદ મેરે જો બહાર આઈ ગુલીસ્તાનોં મેં
હમસફીરાને ચમન કો મયે બહોત યાદ આયા

અય સબા જાકે અસીરાને કફસ સે કહેદે
મૌસમે ગુલ હય અબ આકર ચમન આબાદ કરે

બના દીયા મેરી કીસ્મતને ફુલકો કાંટા
ખટકતે હયે મેરી આંખોમેં વો સમાએ હુવે

ખીઝાં નઝદીક હય અબ ઓર રંગ અય બાગબાં હોગા
ન મયે ઇસ બાગમેં હુંગા ન મેરા આશીયાં હોગા

બાગબાં કહેતા હય સુન સુન કર ફુગાને ઇન્દલીબ
કુંકદે અય આતીશે ગુલ આશીયાને ઇન્દલીબ
બાગબાં બેદાદગર ગુલ બે વફા ગુલચીં રકીબ
યા રબ અપના દર્દે દીલ કીસ્કો સુનાએ ઇન્દલીબ
બંધ ગઈ ઉસ ગુલકી યે નાઝુક મીઝાજી કી હવા
ફીર ગઇ મીન્કાર તક આકર સદાએ ઇન્દલીબ

ગુલોંસે લગી સારે ગુલશનમેં આગ
ઇલાહી કહાં જાએ બુલબુલ ગરીબ

ઉમ્ર હોનીથી અગર કુંજે કફસમેં આખીર
ઇતની કયું દી મેરે અલ્લાહ ચમનકી ખાહીશ

વા એ કીસ્મત કબ કીયા સૈયાદને કયદે કફસ
જબ ખીઝાં જાનેકોથી ફસ્લે બહાર આનેકો થી

ખીઝાંમેં ખોલ રહા હય કફસકી ખીડકી કયું
બહાર કયદમેં ગુઝરી તો અબ રેહાઈ કયા

પર કતરકે મુજે કેહતા હયકે ગુલશનસે નીકલ
અયસી બેપરકી ઉડાતા નથા સૈયાદ કભી

ગર બુએ ગુલ નહીં—નસહી, યાદે ગુલતો હય
સૈયાદ લાખ રખ્ખે કફસકો ચમનસે દુર

જોશે ગુલ યાકે કફસસે દમબદમ દેખા કીયે
સબને યાં લુટીં બહારેં—ઓર હમ દેખા કીયે

જુઠ કહેદે તસલ્લીકે લીયે ઓ સૈયાદ
હમ અસીરાને કફસ ફીરભી ચમન દેખેંગે

યે ખેયાલ થા હમેં દમબદમ, કે બહાર દેખેંગે અબકે હમ
જો છુટેભી કયદે કફસે હમ, તો સુના ખીઝાં કે દીન આગએ

અરે સૈયાદ મજબુરી ઈસીકા નામ હય શાયદ
નશેમનસે ધુવાં ઉઠ્ઠે, કફસમેં બયઠે હમ દેખેં

યે વસીય્યત કરકે બુલબુલ બાગબાંસે મર ગઈ
"ફાતેહાકી જાય પર તુમ ગુલકી તાઅરીફ કીજીયો"

ફસ્લે ગુલસે ફીર હુવા અબ ગર્મ બાઝારે ચમન
મુશ્તે પર લેકર હુઈ બુલ્બુલ ખરીદારે ચમન

હમ ફડક કર તોડતે સારી કફસકી તીલીયાં
પર નથીં, અય હમ સફીરે, અપને બસકી તીલીયાં

બુલ્બુલે બર્ગે ગુલે ખુશ રંગ દર મીન્કાર દાશ્ત
વઅંદરાં બર્ગો નવા ખુશ નાલહાએ ઝાર દાશ્ત
ગોફ્તમશ દર અયને વસ્લ ઈં નાલાઓ ફરીયાદ ચીસ્ત
ગોફ્ત મારા જલ્વએ મેહબુબ દર ઈં કાર દાશ્ત

પર ન બાંધે પાંઉં બાંધા બુલબુલે નાશાદકા
ખેલનેકે દીન હયેં, લડકપન હય અભી સૈયાદકા

ઝોર હી કયાથા, જફાએ પાસબાં દેખા કીયે
આશીયાં ઉજડા ગયા, હમ નાતવાં દેખા કીયે

ઉજાડા મૌસમે ગુલહીમેં આશીયાં સૈયાદ
ઈલાહી ટુટ પડે તુજપે આસમાં સૈયાદ

ચમનમેં રાખ્ખા ન બુલબુલકા નામ તક બાકી
ખુદા કરે યુંહી હો જાયે બેનીશાં સૈયાદ

તુહી બતા ઠીકાના અય બાગબાં હમારા
કીસ શાખપર ચમનમેં થા આશીયાં હમારા

નીકલકે જાવું કીધર તેરી અન્જુમન કે સીવા
ચમનકી બુ હું, બસું ફીર કહાં ચમનકે સીવા

કફ્સમેં દેખીયે કયા હોવે, શામ હોતી હય
કીયા નહીં હય બસેરા કહીં ચમનકે સીવા

દર્દ દીલભી ઈન્હે સૈયાદને કેહને ન દીયા
રેહ ગએ મુર્ગે કફ્સ ખોલકે મીન્કારોંકુ

ચમનમેં નોંચે હયેં સૈયાદને પર
બહારે ગુલ હય ઓર અપની ખીઝાં હય

દીદ ગુલકે તુજે પડ જાએંગે લાલે, બુલબુલ
પડ ગઈ ગર કીસી સૈયાદકે પાલે, બુલબુલ
ફીર વહી કુંજે કફ્સ હય, વહી સૈયાદકા ઘર
ચાર દીન ઓર હવા બાગકી ખાલે બુલબુલ

કફ્સમેંભી હય અસીરો તુમેં વહી સૌદા
લગાએ ફસ્લે બહારીકી આસ બયઠે હો

કયા સમજ બુલબુલને બાંધા હય ચમનમેં આશીયાં
એકતો ગુલ બેવફા ઓર ઉસપે જોરે બાગબાં

યે હસરત રેહ ગઈ, કીસ કીસ મઝેસે ઝીંદગી કરતે
અગર હોતા ચમન અપના, ગુલ અપના, બાગબાં અપના

હમ ગીરફ્તારોંકુ અબ કયા કામ હય ગુલશનસે, લેક
જી નીકલ જાતા હય જબ સુનતે હયેં બહાર આનેકો હય

હમ અસીરાને કફ્સ કયા કહેં ખામોશ હયેં કયું
રાહ લગ અપની, ચલ અય બાદે સબા, તુજકો કયા

ખુદાસે ડર, ઝરા સૈયાદ, ઈત્ના કયું સીતમ હમપર
અભી ઉડને ન પાએથે, કે તુને પર કતર ડાલે

તડપતી કયું હય અબ બુલબુલ, કમાલ ઇતના તો પયદા ક
કે તેરા અશ્ક જીસજા ગીર પડે ગુલઝાર હો પયદ

બહોત બહારકી આમદસે ખુશ હયેં મુર્ગે ચમન
શીગુફે દખેં ઉન્હેં કયા નેહાલ કરતે હયેં

તંગીયે કુંજે કફસ, રંજે અસીરી, દાગે ગુલ
ઇતને સામાને સીતમ, ઔર એક જાને ઇન્દલીબ

ખુશ નવાઇને રખ્ખા હમકો અસીર અય સૈયાદ
હમસે અચ્છે રહે સદકેમેં ઉતરનેવાલે

ખીઝાંકે દીન તો શોરોકે ચમનમેં કાટે
ફંસે કફસમેં જો અબ મૌસમે બહાર આયા

સૈયાદકો હું બાર તો હું બાગબાંકો બાર
આઝાદે દામો તા બચમન નારસીદા હું

કફસે તંગસે છુટના તો બહોત મુશ્કીલ હય
નોચ કર પર સુએ ગુલઝાર ઉડાતા હું મયેં

અય મુર્ગે સહર ઇશ્ક ઝ પરવાના બયામોઝ
કાં સુખ્તેરા જાં શુદો આવાઝ નયામદ

ન શાખે ગુલહી ઉંચી હય નદીવારે ચમન બુલબુલ
તેરી હીમ્મતકી કોતાહી, તેરી કીસ્મતકી પસ્તી હય

કફસ સૈયાદને ગુલશનમેં રખ્ખા હય, ઝહે કીસમત
અગરચે હમ હયેં ઝીન્દાંમેં, પ રહેતે હયેં ગુલીસ્તાંમેં

સૈયાદ તેરે ખાતીર હું ખામોશ, વર્ના યાં
મયેં, ઔર ચયન દેવે, ઘડીભર કુગાં મુજે

સૈયાદ બે ખબરહી રહા, ઔર કફસમેં હાય
ટકરાકે સરકો બુલબુલે નાશાદ મર ગઇ

તુને સૈયાદ નયા ઝુલ્મ યે ઈજાદ કીયા
બાલોપર તોડ ક્ફ્સસે મુજે આઝાદ કીયા

બુલબુલ નકુલ ઈતના ગુલહાએ બોસ્તાંપર
દો દીનકે બાઅ્દ હોંગે, નાલે તેરી ઝબાંપર

આઝાદ કર ક્ફ્સસે બુલબુલકો, ફૂરસે ગુલ હય
કયું ઝુલ્મ કર રહા હય, સૈયાદ, બે ઝબાંપર

દીલ બસ્તગી ક્ફ્સકી યહાં તક હુઈ મુજે
ગોયા મેરા ચમનમેં કભી આશીયાં નથા

ટુકતો ફુરસત દે કે રૂખસત હો ચલેં સૈયાદ હમ
મુદ્દતોં ઈસ બાગકે સાયેમેં થે આબાદ હમ

ક્યદભી યાં કુછ નહીં, ઔર છુટ ભી સકતે નહીં
વાહવા ઇસ દામકો ઔર આફ્રીં સૈયાદકો

હમેં સૈયાદ ગુલશનમેંભી થા શૌકે ગીરફ્તારી
બનાયા બારહા શકલે ક્ફ્સ અપને નશેમન કો

જો ચમનમેં ગુઝરે તો અય સબા તુયે કહીયો બુલબુલે ઝારસે
કે ખીઝાંકે દીનભી હયેં સામને, ન લગાના દીલકો બહારસે

અય ઈન્દલીબ જાકે ચમનમેં કરેગી કયા
બાદે ખીઝાંસે સબ ગુલે ગુલઝાર જર ગએ

હાય અફ્સોસ છુટા મૌસમે ગુલહીમેં ચમન
મુજસા નાકામ કોઈ બાગમેં સૈયાદ નહીં

સૈયાદકી મરઝી હય કે અબ ગુલકી હવસમેં
નાલે નકરેં મુર્ગે ગીરફ્તાર ક્ફ્સમેં

સૈયાદ. ઔર બન્દે ક્ફ્સ સે કરે રેહા
જુઠી ખબર કીસીકી ઉડાઇ હુઈ યે હય

શોર સુનકર હમનવાઓંકા ઉબલતા હય યે દીલ
રૂખસતે એક નાલા, અય સૈયાદ, જાતી હય બહાર

ફીર ચલા જાઉંગા ગર રહેને નદેગા બાગબાં
રાહ મયેં ભુલા નહીં હું ખાનએ સૈયાદકી

ફુલો ન બુલબુલો, ચમને બેસબાત પર
ગુન્ચોંકી જો ચટક હય વોતો ફુસે રેહલત હય

અભી ચમનમેં હું આંખેં ન બંદ કર સૈયાદ
હઝર કર આહસે મેરી, ખુદાસે ડર સૈયાદ

હમેં નસીબ હો કયા સયરે બાગ બેખટકે
અદુએ જાં હય ઈધિર બાગબાં, ઉધર સૈયાદ

નોચ કર પર ફયદસે છોડા તો કયા છોડા હમેં
તુહી કહે, ઈસ હાલમેં જાએં કહાં, સૈયાદ હમ

ઈસ ફદર કુંજે ફફસ મુજકો ખુશ આયા હય કે અબ
દીલ મેરા નામે રેહાઈસે ખફા હોતા હય

ફંસ ગઈ ઈન્દલીબ હો બેકસ
વાય તનહાઈ ઓર કુંજે ફફસ

અંદાઝ મેરી આહકે બુલબુલને ઉડાએ
ગુલ સીખ ગએ ખંદએ દીલદારકે અંદાઝ

રેહા કરદે અરે સૈયાદ અભી ફસલે બહારી હય
ફફસમેં કબ તલક તડપું નેહાયત બેફરારી હય

અય બાગબાં નહીં તેરે ગુલશનસે કુછ ગરજ
મુજકો કસમ હય, છેડું અગર બર્ગોબરકુ મયે
ઈત્નાહી ચાહતા હું કે મયેં ઓર ઈન્દલીબ
આપસમેં દર્દે દીલ કહેં કુછ બયઠકે કહીં

બહાર આતેહી કુંજે કફ્સ નસીબ હુવા
હઝાર હયફ કે નીકલા ન હૌસલા દીલકા

ન ખોફ જાં ન ગમ કયદ કફ્સકા બાગબાં મુજકો
ફકત યાદ ગુલીસ્તાંમેં હયે આંખેં ખુફીશાં મેરી

બહાર આઇ, કફ્સમેં ખોલદે યારબ, ઝબાં મેરી
કે શાયદ રહેમ આએ ઉસકો સુનકર દાસ્તાં મેરી

ચું અહલે, દીલ ઝ ઇશ્ક અફસાના ગોયંદ
હદીસે બુલબુલો પરવાના ગોયંદ

આશીયાના.

કયા કોઇ તીન્કા હય બાકી આશીયાનેમેં મેરે
ઔર અબભી બાદ સુરસુર કયું મુજે દીખલાય હય

ચમનમેં બુલબુલે નાશાદકા કીસ્સા સુનાનેકો
યેહી દોચાર તીન્કે હયેં જો બાકી હયેં નશેમનમેં

મેરા હો આશીયાના ઔર આધા જલા હુવા
બુજભી ગઇથી આગતો બીજલીકો કયા હુવાથા

કભી ખોફ ખીઝાં હય ઔર કભી સૈયાદકા ખટકા
બનાવું કયા સમજકર આશીયાના ઇસ ગુલીસ્તાંમેં

કુછ ન પુછ અય હમનશીં, મેરા નશેમન થા કહાં
અબતો યે કહેનાભી મુશ્કીલ હય વો ગુલશન થા કહાં

કફ્સસે છુટકે બડી દેરમેં ઠીકાના મીલા
ખેયાલસે ભી કહીં દુર આશીયાના મીલા

વો બદનસીબ હું, વો ફીદયએ હવાદેસ હું
કે બીજલીયોંકુભી મેરાહી આશીયાના મીલા

કલેજા મુંહકો આતા હય, કરેં તુમસે બયાં કયુંકર
ન પુછો હમસફીરો હમસે છુટા આશીયાં કયુંકર

આશીયાં અપના ગુલીસ્તાંસે ઉઠા લે બુલબુલ
બાગકો છોડદે, જંગલકી હવા લે બુલબુલ
બાગબાંકા સીતમ હય, દુસરા સૈયાદકા
જાન ઇન દોનોંકે હાથોંસે બચા લે બુલબુલ
પાયદારી હય કહાં, સોહબતે ગુલ હય દીન ચાર
ઉસકી બુબાસ તુ અપનેમેં બસા લે બુલબુલ
ગુલે મક્સુદ ગર ચાહતા હય કર ચોંચકો બંદ
ગુન્ચેસાં આપકો ખામોશ બનાલે બુલબુલ

શમ્અ—પરવાના.

અય શમ્અ તેરી ઉમ્રે તબીઈ હય એક રાત
હંસ કર ગુઝાર યા ઉસે રોકર ગુઝાર લે

અય શમ્અ સુબ્હ હોતી હય રોતી હય કીસ લીયે
થોડીસી રેહ ગઇ હય ઉસેભી ગુઝાર લે

ઝબાને હાલ સે ખુદ શમ્અ યે ઇઝહાર કરતી હય
ખુદાપર ખુબ રોશન હય જો કુછ મુજપર ગુઝરતી હય

દાગે ફીરાકે કુરકતે શબકી જલી હુઈ
એક શમ્અ રેહ ગઈ હય, વોહભી ખમોશ હય

મેહફીલે અયશ હો યા મજલીસે ગમ, દોનોંમેં
શમ્અકો રોતે પતંગેકો તડપતે ગુઝરી

શમ્અભી કુછ કમ નહિં હય ઇશ્કમે પરવાનેસે
જાન દેતા હય અગર વો તોયે સર દેતી હય

બતા અય શમ્એ બઝમે હુસ્ન યે કયસી હય દીલસોઝી
તુજે પરવા નહો ઔર જાનદે જલજલકે પરવાના

કયું ન કટતી ઝબાં તેરી અય શમ્અ
સોઝે દીલ કયું ઝબાન પર લાઈ

શમ્અકો કુરકતે ઉશ્શાક ગવારા નહુઈ
ખુદભી જલ બુજકે સતી હો ગઈ પરવાનોંપર

ફુંક દેતી કયું ન પરવાનેકો શમ્અ
પ્યાર કરનેકો સરે મેહફીલ ગયા

ગુસ્તાખ બહોત શમ્અસે પરવાના હુવા હય
મૌત આઈ હય, સર ચડતા હય, દીવાના હુવા હય

કૌન મેહફીલમેં જગા દેતા હય દીવાનેકો
દેખલો શમ્અ જલા દેતી હય પરવાનેકો

હય ઝમાનેમેં જુદા રોઝો શબે સુખ્તગાં
શામ કહતે હયેં જીસે હય સહરે પરવાના
કયદસે શમ્અકે મુમકીન નહિં છુટે હરગીઝ
રીશતએ શમ્અસે બાંધા હય પરે પરવાના

શમ્અપર કુરબાન કર દેતા હય અપની જાનભી
ઇશ્કમેં કુછ નામ હાસીલ હયતો પરવાનેકો હય

પરવાના અઝઆં સુખ્ત કે બાશમ્અ દર ઉફ્તાદ
બા સુખ્તગાં હરકે દર ઉફ્તાદ બર ઉફ્તાદ

શમ્એ મેહફીલ કયા હરીફે જલ્વએ જાનાંના હય
આજ પરવાનોંકા કુછ અન્દાઝ બેતાબાના હય

મુજસે વો કહેતે હયેં, પરવાનેકો દેખા તુને
દેખ, યું જલ્તે હયેં, ઇસ તર્હાસે દમ દેતે હયેં

કોહકન.

કહેદો યે કોહકનસે કે મરના નહિં કમાલ
મર મરકે હીજ્રે યાર મેં જીના કમાલ હય

મીલાયા ખાકમે ઘર કોહકનકા, હાય ખુસરોને
યે કયા બાત આગઈ ઉસ ખાનોમા આબાદકે દીલમેં

લાલએ સદરંગ ફુલા કોહપર તો કયા અજબ
કોહકન કા ખુન કયા કયા રંગ અભી દીખલાએગા

જુર્મ ખુસરોકા ન તકસીર ઈસ્મે કુછ શીરીંકી હય
મોત લીખીથી તેરી ફુરહાદ તેરે હાથસે

કયસ ઔર ફુરહાદકી થી એકહી મનઝીલ લેકીન
યે બયાબાંકી ગયા રાહ વો કોહસારકી રાહ

કમાલે ઈશ્કકો ફુરહાદો કયસ કબ પહોંચે
વો પુખ્તાકાર હય જો મર ગયા, ૫ ઉફ્ નકીયા

મુઝદા અય કયસ તેરી વાદીમેં
નાકા લોબનાકા આજ આતા હય

લયલી.

નહિં મીલતા તેરે નાકેકા પતા અય લયલા
છાન મારે તેરે મજનુંને બયાબાં કીતને

માનએ વહ્શત ખેરામીહા એ લયલા કોન થા
ખાનએ મજનુને સેહરાગર્દ બે દરવાઝા થા

શૌકે નઝઝારા તેરા ખીંચ લાયાથા ઉસે
ગર્ચેથી કયસકે પાંઉમેં સલાસલ ભારી
દેખ લેતી જો ઉઠાકર તો તેરે ટુટતે હાથ
લયલા ઈતના તો નથા પર્દએ મેહમીલ ભારી

નાકા ચલા હય નજદ કો લયલીકી હય દુઆ
પર્દા ઉઠે તો કયસ હો મેહમીલકે સામને

એક દીન દેખીથી ઉસ્ને વહશતે મજનુંકી સયર
ફીરતો ખુદ લયલા તમાશા થી તમાશાઈ નથી

લયલીકો યાર તુને મજનું બનાકે મારા
અયસે શીકસ્તા દીલકો દરદર ફીરાકે મારા

સીલસીલા ચાકે ગીરેબાંકા કહાં તક પહોંચા
સાથહી કયસકે લયલાકી ભી રૂસવાઈ હુઈ

મજનુંસે કોઇ કહેદે લયલી ગરીબ કબસે
ઝાનુંપે સરકો રખકે આંસુ બહા રહી હય

ન દેખા તુને અય લયલા કભી ચશ્મે મોહબ્બતસે
હીરન જાજાકે આંખેં મલતે હયેં મજનુંકી તુરબતસે

આહ કીસ હસરતસે લયલાને કહા હીંગામે નઝઅ
સોંપે જાતી હું તુજે, અય બેકસી મયેં કયસકો

ખાકજો લીપટી હુઈ આતી હય મેહમીલસે તેરે
હય યેહી મજનું, અબ અય મેહમીલનશીં મજનું કહાં

પરદા ઉઠાકર એક નઝર તુ દેખભી તો લે
લયલી તેરે મજનુંને કયા સુરત બનાઇ હય

લયલી રગે જાં કયસકી ખીંચ આઇ હય શાયદ
ડોરી નહિં, જો પર્દએ મેહમીલમેં લગી હય

દફ્ન હોગા યહીંપે લાશએ લયલા શાયદ
"હાય મજનું"કી જો મરકદસે સદા આતી હય

યેહી કહેતીથી લયલીએ પરદા નશીં,
કે ફીરાકકી અબ ઉસે તાબ નહીં
મીલું ઉસસે કે તા મેરા કયસે હઝીં,
ગમે હીજ્રકે દર્દો અલમસે છુટે

લયલીસે કહે સબા કે ઝરા જાંક તો સહી
તોડે હય દમ કોઇ તેરે મેહમીલકે સામને

કયા દીલસે દીલકો રાહ હય, લયલા હય બેખબર
મજનું ખડા હય પર્દએ મેહમીલકે સામને

કહા મજનુંને શાયદ નાક઼એ લયલી ઇશ્વર આએ
મયેં ઇસિ ઉમ્મીદપર ચુન્તાહું કાંટે ઇસ બયાબાં કે

સારબાં દેખ કહીં નજદકા જંગલ તો નહીં
ચલ્તે ચલ્તે યે રૂકા નાક઼એ લયલા કયસા

પહોંચે કયુંકર જરસે નાક઼એ લયલીકી સદા
આજ આંધી તેરી ક઼ીસ્મતસે હય મજનું આઈ

કીસી વામાન્દાઓ હસરતઝદાકો યાદ કરતા હય
સુનો અય ક઼ાફ઼ીલેવાલો, જરસ ફ઼રીયાદ કરતા હય

નહીં માઅલુમ કીસને દી ખબર લયલીકે મરનેકી
કફ઼નસે હાથ મજનુંકા પએ માતમ નીકલતા હય

આતી હય સદાએ જરસે નાક઼એ લયલા
સદ હયફ઼ કે મજનુંકા ક઼દમ ઉઠ નહીં સકતા

અબ કોઇ લેહઝેમેં મજનુંપે બલા આતી હય
જરસે નાક઼એ લયલાકી સદા આતી હય

ક઼યસ અબતક યે સમજતાથા કે લયલી દીલમેં હય
સારબાં ઝાલીમને નાહક઼ કહેદીયા મેહમીલમેં હય

અય ક઼યસ અબસ હય તુજે નાક઼ેકા તજસ્સુસ
લયલી તેરે દીલહીમેં હય, મેહમીલમેં નહીં હય

તુજકો અય ક઼યસ હય કયું નાક઼ાઓ મેહમીલકી તલાશ
દીલમેં લયલા હય તેરે, દીલહી તેરા મેહમીલ હય

અંદાઝે જીનું કોનસા હમમેં નહીં મજનું
પર તેરી તરાહ ઇશ્ક઼કો રૂસ્વા નહીં ઠરતે

આશક઼ તો સભી હોતે હયેં દુન્યામેં ઓ મજનું
પર તેરી તરાહસે કોઈ રૂસ્વા નહીં હોતા

દશતમેં કૈસકો કયા આએ નઝર જબ લયલા
સાથમેં ગર્દકી દીવાર લીયે ફીરતી હય

લાખોં ઉસ લયલીકે દીવાનેથે, ઉન્મેં ઇશ્કને
એક મુશ્તે ઉસ્તખાંકકા નામ મજનું રખ દીયા

થી વો મજનુંકે દમહી તક રૌનક
ખાક ઉડતી હય અબ બયાબાંમેં

દીવાના બનકે મતલબે અસલી કીયા હુસુલ
મજનુંભી આશકોંમેં બહોત ઝીશઊર થા

ઉઠાએ હયેં મજનુને લયલીકે ખાતીર
શુતુર—ગમ્ઝએ સારબાં કયસે કયસે

ઉઠ ગયા કૈસ જો સેહરાસે તો આઈ આવાઝ
અપને ઘરકો તો ન વીરાના બનાયા હોતા

વાય ગફલત કે એકહી દમમેં
મયેં કહીં, ઓર કારવાન કહીં

રફતમ કે ખાર અઝ પા કશમ,
મેહમીલ નેહાં શુદ અઝ નઝર
યક લહઝા ગાફીલ ગશતમ ઓ,
સદ સાલ રાહમ દુર શુદ

પાએ સગ બોસીદ મજનું,
ખલ્ક પુરસીદ ઈંચે બુદ
ગોફત ગાહે ગાહે ઉ દર
કુએ લયલા રફતે બુદ

મા ઓ મજનું હમસબક બુદીમ દર દીવાને ઇશ્ક
ઉ બસેહરા રફતોમા દર કુચહા રૂસ્વા શુદીમ

તાલએ શોહરતે રૂસ્વાઇયે મજનું બીશસ્ત
વર્ના તશ્તે મનોઉ હરદુ બયક બામ ઉફતાદ

પેશાતો એકહી થા ઉસ્કા હમારા લેકીન
મજનુંકે તાલેઓંને શોહરતમેં યાવરી કી

અજીબ ઇશ્કકા દોનોં તરફ અસર ફયલા
વો કહે રહી હય "અના કયસ," યે "અના લયલા"
અસર દીખાયા જો મજનુંકો ઇશ્કે કામીલને
ઇધર ખેયાલ ચલા, ઓર ઉધર ચલી લયલા
ગયા જો કાઅબેમેં મજનું તો યે દુઆ માંગી
ઇલાહી મુજસે જુદા હો ન ઉલ્ફતે લયલા
ઝમીન તુજમેં શહીદાને નાઝ દફન તો હયેં
રહે ખેયાલ કે ઉનકા નહો કફન મયલા

નઝઅમેંભી માંગતાથા રબસે મજનું બારબાર
શકલે લયલામેં અજલ લેનેકો આવે જાને ઝાર

અજીબ હાલસે મજનું બીચારા ફીરતા થા
કદમ કદમપે વો ગશ ખાતાથા, ઓર ગીરતા થા
લહુ બદનકા સભી અશ્ક બનકે બહેતાથા
સબાકો હર ઘડી રોરોકે વો યું કહેતાથા
મેરી લયલકા મેહમીલ કીત્તર ગયોરી

બરબાદ રફતગાને મોહોબ્બતકી ખાક હય
અય કયસ, દશ્તમેં યે બગોલા નહીં ઉઠા

યે મજનું હય, નહીં આહુએ લયલા
પહેનકર પોસ્તીં નીકલા હય ઘરસે
જીસે તુ સીંગ સમજા હય, યે હયેં ખાર
લગે હયેં પાંઉમેં, નીકલે હયેં સરસે

મરકૂદે કૂયસ પર અબ્બતકભી તો બ્બારે સેહરા
ઉંધલીયોંસે યે બતાતે હુયે "વો મેહમીલ આઈ"

કૂયસ ફીરતા જો રહા દશ્તમેં દીવાનાથા
ઉસ્કો લયલીહીકે દરવાઝેપે મરજાના થા

મેરી હાલત દેખકર મજનુંભી યું કહેને લગા
પીરો મુરશદ, ખયરતો હય, આપકો યે કયા હુવા

અય કૂયસ કયા બતાવું તુજે ઈન્તેહાએ ઈશ્ક
તુજકો હુવા જુનુન, યે હય ઈબ્તેદાએ ઈશ્ક

ફૂલક પર ચાંદકો મજનુંને જબ દેખા તોયે સમજા
કે લયલી જાંકતી હય મુંહ નીકાલે અપની મેહમીલસે

ઉશ્શાકમેં કૂયસહી અનુખા નીકલા
બેચયન હુવા તો સુએ સેહરા નીકલા
છુટા સબ કુછ મગર ન છુટી લયલા
દીવાના બકારે ખીશ દાના નીકલા

તેહકીક હો તો જાનું કે મયેં કયા હું, કૂયસ કયા
લીખ્ખા હુવા હય યુંતો સભી કુછ કીતાબમેં

યે કૂયસ થા, વો કૂયસથા, ઓર મયેંભી કૂયસ હું
યે પાલીયા, વો પાગયા, મેરા પતા નહીં

કૂયસકે મજ્નુસે ઉર્યાનીપે લયલા રોપડી
જાબજા પયવંદ દેખા ઝબ્બે દામનદારકા

મજનુંકા ઈશ્ક વાદીયો હામુનસે પુછીયે
લયલાકે ચાહ પ્યારકો મજનુંસે પુછીયે

શીરીં, ઝબાં હુઇ હય, ફૂરહાદકે દહનમેં
લયલા પુકારતી હય, મજનુંકે પયરહનમેં

એકહી મીટ્ટીસે દોનોંકો બનાયા થા મગર
શાન તેરી, ઈસ્કો લયલી, ઉસ્કો મજનું કરદીયા

બાઅ્દ મેરે એકભી મજનું નઝર આતા નહીં
કીસકે સર માફ મયેં અપને પાંઉંકી ઝન્જીરકો

મયેંવો મજનું હું કે મજનુંભી હમેશા ખ઼તમેં
ક઼ીબ્લા ઓ કાઅ્બા લીખા કરતાથા ઈલ્કાબ મુજે

મેરે હુવાસ ઈશ્કમેં કયા કમ હુયેં મુન્તશાર
મજનુંકા નામ હોગયા, ક઼ીસ્મતકી બાત હય

અગરચે ક઼યસને ઈશ્કે જીનુંકા
મઝા પાયા મગર અયસા નપાયા

સારે જહાંકો ગર્દીશે મજનુંકી હય ખ઼બર
લેકીન ફ઼ક઼્ત એક સાહેબે મેહમીલ હય બેખ઼બર

અગર આહે રસા અય ક઼યસ, તેરે દીલસે નીકલેગી
તો મજનું બનકે લયલા પર્દએ મેહમીલસે નીકલેગી

ક઼યસ નાદાંથા કેજો છોડકર કુચા ભાગા
જો મઝા તેરી ગલીમેં હય, બયાબાંમે નહીં

દીવાના.

ઉડાતા ખ઼ાક સરપર જુમતા મસ્તાના આતા હય
નહીં માઅ્લુમ કીસ ધુનમેં તેરા દીવાના આતા હય

હર કુચઓ બાઝારસે હો સંગ ફ઼ીશાની
દીવાના તેરા નીકલે તો ઈસ ધુમસે નીકલે

ન ગુઝરા હોગા મુજસા કોઈ રંગીં, બાવલેપનમેં
ગીરેબાં આ પડા હય ફ઼ટકે, ગુલકી તહ઼ દામનમેં

ચયનસે એક પલ ગુઝરતા હય કહાં કમબખ્તકા
એકલી કયા જાને કયસી તેરે દીવાનેકો હય

હુંવો ખુદરફ્તા કે કબ જાને કહાં દીલ ખોયા
યાદ આતા હય તો ઇત્નાકે, નહીં યાદ મુજે

કહે દીયા કરતા હય સબકુછ, રાઝે દીલ કહેતા નહીં
કયા ખેયાલે પર્દાદારી તેરે દીવાનેકો હય

દશ્તે ઉલ્ફતમેં ખીઝ્રકા કયા કામ
કોઇ દીવાના રેહનુમા હોતા

અજબ તેરે કુશ્તેકા દીવાનાપન હય
ન સાબીત લહદ હય, ન તારે કફન હય

મયેં અપને હોશમેં, અય ફીત્નાગર, નહીં, નસહી
તેરી ખબરતો હય મુજે, અપની ખબર નહીં, નસહી

દેહરસે નાઆશના હય, ખલ્કસે બેગાના હય
કોન કહે સકતા હય કીસ ધુનમેં તેરા દીવાના હય

હોશમેં જબતક રહા, તન્હા રહા, ગમગીં રહ
અબ હું દીવાના તો એક આલમ મેરા દીવાના હય

કુછ સમજતાહી નહીં વો, તૌક ઓર ઝન્જીરકો
ઈન્તેહાકા જોશે વહશત, તેરે દીવાનેકો હય

બઝમે સાકીકા તમાશા દેખકર હયરતમેં હું
બેખુદી હુશ્યારકો હય, હોશ દીવાનેકો હય

મુજકો લેજાકર કહા નાસેહને ઉનકે રૂબરૂ
આપકે સરકી કસમ, યે આપકા દીવાના હય

નપુછો અહલે મેહશર હમસે દીવાનોંકી બેતાબી
યહાં મજમા સુના, યહાંભી તલાશે યારમેં આએ

સબ બલાઓંસે છુડાયા હય જીનુને મુજકો
લાખ મુજસે ખતા હો મયેં ગુનાહગાર નહીં

માઅ્નિ યેહી હયેં દસ્તદરાઝીકે અય જીનું
બાકી રહે ન નામ ગીરેબાંકે તારકા

જીનુંકી ફ઼ુરસતમેં નાસેહસે પુછતા કોઇ
યે કયા સમજકે મુજે આપ આએ સમજાને

રફુગર દેખકર મેરે જીનુકો હાથ મલ્તા હય
ગીરેબાંકો રફુ કરતા હય તો દામન નીકલતા હય

ચમનમેં મુજસે દીવાનેકો લેજાનેસે કયા હાસીલ
દીખાકર ગુલ જીનુંકો શોરપર લાનેસે કયા હાસીલ

શૌક઼ કહેતા હય કે ચલીયે કુએ જાનાંકી તરફ઼
હય યે ઇરશાદે જીનું, બઢીયે બયાબાંકી તરફ઼

તેઝ રખના હર સરે ખારકો અય દશ્તે જીનું
શાયદ આ જાએ કોઇ આબેલેપા મેરે બાઅ્દ

અક઼લસે રાહ જો પુછી તો પુકારા યે જીનું
વોહ તો ભટકી હુઇ ખુદ ફીરતી હય, રાહબર હમ હયેં

ન પયરવીયે ક઼યસ ન ફ઼ુરહાદ કરેંગે
હમ તર્ઝે જીનું ઓરહી ઇજાદ કરેંગે

વહી દશ્ત ઓર વહી ગીરેબાં ચાક
જબ તલક હાથ પાંઉં ચલ્તે હયેં

રૂખ્સત અય ઝીન્દાં, જીનું ઝંજીરે દર ખડકાએ હય
મુઝદા ખારે દશ્ત, ફ઼ીર તલ્વા મેરા ખુજલાએ હય

હાય કયુંકર ન મયેં ઘભરાવુંગા અય દશ્તે જીનું
અબતો દામનભી નહીં હય કે બહલ જાવુંગા

સીખલે હમસે કોઈ ઝાન્તે જુનુંકે અંદાઝ
બરસોં પાબંદ રહે, પર ન હીલાઇ ઝંજીર

ક્યસકા નામ નલો, ઝીક્રે જુનું જાનેદો
દેખ લેના મુજે તુમ, મૌસમે ગુલ આનેદો

ગર કીયા નાસેહને હમકો ક્યદ, અચ્છા યું સહી
યે જુનુને ઈશ્કકે અંદાઝ છુટ જાએંગે કયા

તકાઝા હય ગીરેબાંકા કે મુજકો ચાક કર ડાલો
તમન્ના હય યે દામાંકી ઉડાદો ધજ્જીયાં મેરી

અગરચે ક્યસને ઈશ્કો જુનુંકા
મઝા પાયા મગર અયસા નપાયા

તુને રખ્ખા હય કહાંકા હમકો અય જોશે જુનું
જાએંગે કીસ ઘર નીકલકર, ખાનએ ઝંજીરસે

કહેતા હું કુછ તો કુછ હય નીકલતા ઝબાનસે
જોશે જુનુમેં અપની તબીઅત બહક ગઈ

મુશ્તાકે ક્દમબોસી હય હર ખારે બયાબાં
લાઈ હય દીલા યે તેરી શોરીદાસરી રંગ

ફાડનેકો ઓર કયા બાકી રહા, દસ્તે જુનું
ચાક દામન હો ગયા, પુર્ઝે ગીરેબાં હોગયા

તા બકય જામાદરી, દશ્ત નવર્દી કબ તક
થક ગએ હાથ, બસ અબ હો ગએ બેકાર ક્દમ

બહાર આઈ ગુલીસ્તાંમેં, હુવા પયદા જુનું સરમેં
ચલો સેહરાંકો દીવાનો, દમ ઉકતાતા હય અબ ઘરમેં

ઝંજીરકી જો કાનોંમેં આતી સદા નહીં
મજનુંકે સીલસીલેમેં કયા કોઈ રહા નહીં

એકતો થા દીલે ગમદીદા અસીરે સરે ઝુલ્ફ઼
પાંઉં ઝંજીરમેં ઓર હાથ ગીરેબાંમેં ફંસા

બક રહા હું જુનુંમેં કયા કયા કુછ
કુછ ન સમજે, ખુદા કરે, કોઇ

કુફ઼્રો ઈસ્લામકે જગડેસે છુટે, ખુબ હુવા
કૈદ મઝહબસે જુનુંને હમેં આઝાદ કીયા

દાગ઼ે દીલ તુરબતે મજનુંપે ચડા આવુંગા
ફ઼સ્લે ગુલમેં જો ઝરાભી મેરા સોદા ઠેહરા

અય જુનું–હીંગામે વહ઼શત, બાદીયા પયમા નહો
તંગીયે દીલમેં તડપ, મીન્નતકશે સેહ઼રા નહો
બેક઼રારીસે તેરી દુન્યા તેહ઼ ઓ બાલા નહો
ઝમ્ત; ફ઼ઙ્એ મુઝતેરબ, મેહ઼શાર કહીં બરપા નહો
તાક઼ેયામત, તીરે ઉલ્ફ઼તકી ખ઼લીશ બાક઼ી રહે
યા ઈલાહી, હ઼શ્રતક ઝખ્મે જીગર અચ્છા નહો
હય વો મોહ઼તાજે તરહ઼હુમ, ઓ બુતે નાઆશના
જીસ્કા દુન્યામેં કોઈ તેરે સીવા અપના નહો

અય મેરે જઝબે બેખુદી, અબ તેરી બાત બન ગઇ
બેખ઼બરેંકી માંગ હય દશ્તે જીનું નવાઝમેં

ઈલાહી ખ઼યરહો, બેઢબ જુનુંને હાથ ફૈલાયા
કે એક આફ઼ત હય દામનપર, ક઼ેયામત હય ગીરેબાંપર

કયા કયા ઉડી હયેં જેબો ગીરેબાંકી ધજજીયાં
હાથોંસે જબકે યારકા દામન નીકલ ગયા

ખ઼ીઝ્રસે મયેંને જો કીં જોશે જુનુંકી બાતેં
અયસે નીકલે કે ન આએથે બયાબાંમેં કભી

શોરીદગીકે હાથસે હય સર વબાલે દોશ
સેહ઼રામેં અય ખુદા કોઈ દીવારભી નહીં

કોઇ વીરાનેસી વીરાની હય–દશ્તકો દેખકે ઘર યાદ આયા
ઝીંદગી યુંભી ગુઝરહી જાતી–કયું તેરા રાહગુઝર યાદ આયા

અલ્લાહરે ઝૌક઼ે દશ્તનવર્દી, કે બાઅ્દે મર્ગ
હીલ્તે હયેં ખુદબખુદ મેરે અંદર કફ઼નકે પાંઉ

વહ઼શત.

હમારા દસ્તે વહ઼શતભી કહીં બેકાર રેહતા હય
ન જબ બાક઼ી રહા અપના તો નાસેહ઼કા ગીરેબાં થા

બહાર આઈ દીખા અય દસ્તે વહ઼શત હાથ મયદાંમેં
ન દામનમેં રહે ધજ્જી ન એક તાર અબ ગીરેબાંમેં

'ગએથે તફ઼રીહ઼કે લીયે હમ, મગર જો વહ઼શત થી દીલમેં આઇ
કીસીકે રૂખ્સાર યાદ આએ, ખીલા હુવા જબ ગુલાબ દેખા

કયસી ખુશી, કહાંકી હંસી, કયસા એખ્તેલાત
હમકો ન છેડો તુમ, કે વો અબ હમ નહીં રહે

રાસ આયા હય મુજે વહ઼શતમેં મરજાના મેરા
વો મુજે રોએ યું કહે કર, "હાય, દીવાના મેરા"

જીનકો એક દુન્યા સમજતી હય ગુલો ગુલશનકે દીન
હયેં વો હમ વહ઼શતઝદોંકે ચાકે પયરાહનકે દીન

જોશે વહ઼શતમેં મેરા શીર દીલે નાશાદ આયા
કોનસા દશ્ત હય બાક઼ી જો ઉસે યાદ આયા

દીલે વહ઼શીકો ખ્વાહેશ હય તુમારે દરપે આનેકી
દીવાના હય વલેકીન બાત કહેતા હય ઠીકાનેકી

મદદ અય જોશે વહ઼શત, આશક઼ોંમેં નામ રેહ જાએ
ગીરેબાં ફટ ગયા તો કયા, અભી દામાન બાક઼ી હય

જોશે વહ઼શતમેં હય કયા ઝીક્ર લીબાસે તનકા
બાર હય જામએ હસ્તી તેરે દીવાનેકો

ખુલ ગયા દરવાઝએ જન્નતભી મેરી ગોરમેં
પર દીલે વહ્શી યે કહેતા હય, બયાબાં ચાહીયે

હો સકે કયા અપની વહ્શતકા ઈલાજ
તેરે કુચેમેંભી સેહ્રા ચાહીયે

કુચએ યારમેં જી નહીં લગતા મેરા
દેખીયે જાએગી કીસ રોઝ યે વહ્શત મેરી

દીલ.

ગુન્ચએ ગુલકોતો સોબાર શીગુફતા દેખા
ગુન્ચએ દીલભી ઈલાહી કભી ખંદાં હોગા

કભી યે દીલ તમાશાગાહ થા અયશો મસરરતકા
અબ ઈસમેં હસરતો યાસો તમન્ના સયર કરતે હયેં

યાસો હારમાં, હસરતો શૌકો તમન્ના આરઝુ
કોનસા મેહમાન હય જો ખાનએ દીલમેં નહીં

દીલમેં ઝોકે વસ્લો યાદે યાર તક બાકી નહીં
આગ ઈસ ઘરમેં લગી અયસી કે જોથા જલ ગયા

હુઈ હય ખાનાવીરાની, ન પુછ અય હમનશીં કયા કયા
ગયા દીલ હાથસે, ચાહતમેં હમ જાતે રહે દીલસે

એકસોંકુ ખાનુમા બરબાદ કયું કરતા હય યેહ
હમ ગરીબોંને બીગાડા કયા હય ચર્ખે પીરકા
લીજીયે, એક દીલથા વોહભી આજ રૂખસત હો ગયા
અબ નહીં દુન્યામેં કોઈ, આશકે દીલગીરકા

અબ તો તેરા અય દીલે બેતાબ ખુદા હાફીઝ હય
કર ચુકે હમતો મોહોબ્બતમેં હીફાઝત તેરી

અય દીલ તુ ઓર ચારપે આશક હો મુજકો કયા
મયેંને તેરે ભલેકો કહા, કયા બુરા કીયા

લીયા શીર તુને ઉસકા નામ અય દીલ
અરે ઝાલીમ અભી સમજા ચુકા હું

રો અય દીલે હુઝીં ન તપે હીજ્રે યારમેં
બીમારકો તો મન્અ હય ખાના બુખારમેં

પેહલુમેં જગા હુઝરતે દીલ હમતો ન દેતે
વાકેફહી નથે આપકે અત્વારસે પહેલે

અય જઝબએ દીલ આજ કશીશ અપની દીખાદે
આ જાએં વો દીલ થામે હુવે ખુદ મેરે ઘરમેં

અર્માં ન હોં, ઉમીદ ન હો, આરઝુ ન હો
પેહલુમેં મેરે ગર, દીલે બેતાબ તુ ન હો

મુજકો જીસ દીલકી શીકાયતથી કે કાબુમેં નહીં
અબ તડપતા હું અકેલા, વોહભી પેહલુમેં નહીં

કહીં બયઠને દે દીલા મુજે, મયેં હુવાસો હોશ બજા કરૂં
નહીં મુજમેં તાબ કે જો તુ ફીરે, મયેંભી તેરી તર્ફ ફીરા કરૂં

ઉફરી બેતાબી, ક્રરાર આતા નહીં મુજકો કહીં
મુઝતરબ હય દીલ મેરા, સરગશ્તા હય જાને હુઝીં

આસમાં સુનતા નહીં હય કુછ મેરી ફરીયાદકો
સબ્રભી દેતા નહીં મેરે દીલે નાશાદકો

ઓરતો કોઈ નહીં દામો કફસ દામનગીર
તંગ આયા હું ફકત દીલકી ગીરફતારીસે

મુખ્તેસર હાલે ચશ્મો દીલ યે હય
ઈસકો આરામ ઉસ્કો ખાબ નહીં

દીલા અબ દોનું મીલ કાટેંગે અવકાત આહોઝારીમેં
હુવે બીમાર હમભી લે, તેરી તીમારદારીમેં

મરતાહું ન જીતાહું, અજબ દુખમેં પડા હું
કયા પુછતે હો હ઼ાલ હય કયસા મેરે દીલકા

હ઼ાલે દીલ, યારકો લીખ્ખું કયું કર
હાથ દીલસે જુદા નહીં હોતા

ન પુછો દીલકી હ઼કીકત, મગર યે કહેતે હયેં
વો બેક઼રાર રહે જીસને બેક઼રાર કીયા

મેરે બસમેં યા તો યા રબ, વો સીતમ શઆર હોતા
યે નથા તો કાશ દીલપર મુજે એખ્તીયાર હોતા
વો મઝા દીયા તડપને કે યે આરઝુ હય યારબ
મેરે દોનું પેહલુઓંમેં દીલે બેક઼રાર હોતા
મેરે દીલકો યું મીટાયા કે નીશાન તક ન રખ્ખા
મયેં લીપટકે રોતો લેતા જો કહીં મઝાર હોતા

કયા પુછતેહો હમનફ઼સો માજરાએ દીલ
કાંટાસા કુછ ખટકતા હય પેહલુમેં જાએ દીલ

હમ ન કહેતે થે, નકર ઇશ્ક઼, પશેમાં હોગા
જો કીયા તુને, વો આગે તેરે, અય દીલ આયા

દીલ દેતો બયઠે ઉસ બુતે બેપીરકો ખુદહી
ફીર કયું પુકારતેહો યે હરદમ કે "હાય દીલ"

કહેતે હયેં દીલ કીસીસે લગાઓ ન અય અમીર
દેખો તો ચાર રોઝમેં કયા હ઼ાલ હો ગયા

દીલહી ક઼ાબુમેં નથા તો ઇશ્ક઼હી કયું કરના થા
ઓર જો કરહી ચુકે, જાંભી ફ઼ીદા કરનાથા

અમીર ઉસ બુતકો દીલ દેતે હો, કયા શામત તુમારી હય
કીસી પથ્થરપે દે પટકો, જો અયસા તુમકો ભારી હય

ઇસ દીલે તંગમેં કીસકીસકો જગાદું
દમ રહે, ગમ રહે, ફ઼રીયાદ રહે, આહ રહે

ઝબ્તે ફ્રીયાદ કરૂં, ગીર્યકો રોકું લેકીન
દીલે બેતાબકો થામું યે હો નહીં સકતા

દીલ વો કાફીર હય કે મુજકો ન દીયા ચયન કભી
બેવફા તુભી ઈસે લેકે પશેમાં હોગા

દીખાકર તેરી ઝુલ્ફ કહેતા હય દીલ
ઉધર જાએંગે હમ બગલસે નીકલકર

દેખતી હયેં જબ ઉસે આંખેં. તો કહેતા હય યે દીલ
દેખીયે, યે દેખના કયા કયા દીખાતા હય મુજે

કભીયે હુઝરતે દીલ ચયનસે ન બયઠેંગે
હમારા કામ ન જબતક તમામ કરલેંગે

બહોત શોર પેહલુમેં સુનતેથે દીલકા
જો ચીરા તો એક કતરએ ખુન નીકલા

સંભાલે કહીં મચલા હુવા દીલભી સંભલતા હય
જહાં તક રોકીયે ઝાલીમકો ઉત્નાહી મચલતા હય

દેખ લેનેદો અસરભી નાલાઓ ફ્રીયાદકા
હોસલા યેભી નીકલ જાએ દીલે નાશાદકા

આદમકા જીસ્મ જબકે અનાસરસે મીલ બના
કુછ આગ બચ રહીથી સો આશકકા દીલ બના

કાબઆ અગરચે ટુટા, કયા જાએ ગમ હય શયખ
યે કસ્રે દીલ નહીં કે બનાયા નજાયગા

શરીક આહ હય, શોરે જુનું હય, વહશત હય
અજબ જુલુસસે જાતા હય ફાફેલા દીલકા

વસ્લમેં બેખુદ રહે ઓર હીજ્રમેં બેતાબ હો
ઈસ દીવાને દીલકુ યારબ કીસ તરાહ સમજાવું મયેં

દીલ નહીં ઉસ બુતકી ઉલ્ફત છોડતા
નાસમજકો લાખ સમજાતે હયેં હમ

હમતો સમજેથે મોહોબ્બતમેં બહલ જાયગા દીલ
યે ન માઅ્લુમ થા, રંગ ઓરહી દીખલાયગા દીલ

દીલમેં પોશીદા નેહાં ઈશ્કે બુતાં રખતે હયેં
આગ હમ સંગકે માનીંદ નેહાં રખતે હયેં

અંદુહ ઓ યાસો હસરતો હીરમાંકા હય હુજુમ
આબાદ ઈનદીનો હય ઈન્હીંસે દયારે દીલ

યા દર્દ દીલકા દુર હો યા દીલકો તાબ હો
કીસ્મતમેં જો લીખા હે ઈલાહી શીતાબ હો

હુલ નહીં હોતા મોઅમ્મા બેકરારીકા મેરે
દીલતો પેહલુમેં નહીં, યારબ તડપતા કોન હય

દીલ હય કે કીસી તર્હ બહલતાહી નહીં હય
મયેં લાખ સંભાલું, પ, સંભલતાહી નહીં હય

દીખલા રહા હય ખાનાખરાબીકે તોર સબ
આજાના હટપે ઇસ દીલે બે એખ્તીયારકા

દીલસે જો પુછા તુજે કયા ચાહીયે
દર્દ બોલ ઉઠ્ઠા તડપના ચાહીયે

દીલ જો કહેતા હય મુજે ઝબ્તકી તાકતહી નહીં
ઝબ્ત કહેતા હય તડપનેકી ઇજાઝતહી નહીં
ગમસે છુટું તો મયેં કુછ અયશકા સામાન કરૂં
ઇત્ની ઇસ ગમકદહે દહરમેં ફુરસતહી નહીં

તાબો તાકત, સબ્રો રાહત, જાનો ઈમાં, અકલો હોશ
હાય, કયા કહીયે કે દીલકે સાથ કયા કયા જાય હય

દીલહી તો હય, ન સંગો ખેશ્ત દર્દસે ભર ન આએ ક્યું
રોએંગે હમ હઝાર બાર કોઈ હમે સતાએ ક્યું

પહેલે તો દીલકુ દે દીયા, બેઆઝમાએ દીલ
અબ દાલહી દીલમેં કહેતા હું, અફ્સોસ, હાય દીલ

મુજસે જો પુછતા હય કોઈ માજરાએ દીલ
યે કહેકે લોટ જાતા હું મયેં, "હાય, હાય, દીલ"

અય હમનશીન બાઅસે અફ્સુર્દગી નપુછ
વો દીલ નહીં રહા, વો તબીઅત નહીં રહી

કીજો દીલે શોરીદાકો હરગીઝ ન મેરે સાથ દફ્ન
ખોએગા ઝેરે ખાકભી વર્ના મેરે આરામકો

બદલદે ઓર દીલ ઈસ દીલકે બદલે
ઈલાહી તુતો રબ્બુલ આલમીં હય

અફ્સોસ મયેંને રોઝે અઝલ યે નકહે દીયા
દે મુજકો સબ જહાનકી નાઅ્મત, સીવાએ દીલ

ક઼ાબેલે રીશ્ક હય ઉસ શખ્સકી ક઼ીસ્મત, યારબ
જીસ્કે ક઼ાબુમેં હો દીલ, પાસ હો દીલબર અપના

લીલ્લાહ ઇસમેં આકર તુમ અપના ઘર બનાલો
દીલ ખાનએ ખુદા હય, વીરાન રેહ નજાએ

અદાસે દેખલો જાતા રહે ગીલા દીલકા
બસ એક નીગાહપે ઠહેરા હય ફ્યસલા દીલકા

ફેંક દેંગે અભી ચીરકે પેહલુ અપના
તુમપર ક઼ાબુ નહીં, દીલપરતો હય ક઼ાબુ અપના

તુમસે દીલકી નાઝબરદારી નહોગી, દીલ નલો
જાને મન યે દીલ બડે નાઝોંકા હય પાલા હુવા

જો દીલ વહાં ગયા, વો મીટ્ટીમેં મીલ ગયા
તેરી ગલીમેં ખાક કરૂં જુસ્તજુએ દીલ

દીલકો અચ્છી તરાહસે તુમ રખના
યે હમારાભી નાઝપરવર થા

દીલતો લેતે હો મગર ઇતનાભી તુમે યાદ રહે
જોકે મેરા નહુવા, ખાક તુમારા હોગા

હમ કહે દેતે હયેં, ઓ ખાતીરશીકન
દીલ કીસીકા તોડના અચ્છા નહીં

શીશએ દીલ પટક દીયા તુને
સંગદીલ, આહ કયા કીયા તુને

ગર સદ હઝાર લાઅલો ગોહર મીદહી, યે શુદ
દીલરા શીકસ્તેઈ, નકે ગોહર શીકસ્તેઈ

જલા હય જીસ્મ જહાં, દીલભી જલ ગયા હોગા
કરીદતે હો જો અબ રાખ, જુસ્તજુ કયા હય

પસંદ આયા હય મેરા દીલ, તો અપને પાસ રેહને દો
મુજે સારી ખુદાઇ ગર બુરા કહેતી હય કહેને દો

દીલ જલાનેમેં સમજલો કે ઝરર કીસકા હય
જીસકો તુમ આગ લગાતે હો, વો ઘર કીસકા હય

દીલ છોડ ગયા હમકો, દીલબરસે તવક્કોઅ કયા
અપનેને કીયા યે તો બેગાનેસે કયા કહીયે

આજાઓ તુમ વગર્ના થમેગા ન મુજસે દીલ
જાતી રહી હય બાત મેરે એખ્તેયારસે

આહી ગયા હય પાંઉકે નીચે કીસીકા દીલ
ઓ મસ્તે ખુશ ખેરામ, ઝરા દેખ ભાલકે

દીલ લેહી ચુકે નાઝસે શોખીસે હંસીસે
અબ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે

સદ ચાક હો વો દીલ જો અલમ આશના નહો
ફુટે વો આંખ જીસસે કે આંસુ બહા નહો

વો સર નહીં, જીસ્મેં કે હો સોદા ન કીસીકા
વો દીલ નહીં, જો દીલ નહો દીવાના કીસીકા

હમ ખુશ હુવે સુરાખોંકે પડનેસે જીગરમેં
અબ નયકી તરાહ શૌક઼સે ફ઼રીયાદ કરેંગે

કોઈ ઇસ દીલકો સમજાવો, નજાવે મેરે પેહલુસે
કહાં મારા ફીરેગા યુસુફ઼ બેકારવાં હોકર

મેરે દીલકે ધડકનેકા ઉન્હે કયુંકર યક઼ીં આવે
ઠેહર જાતા હય દીલ, જબ હાથ વો સીનેપે ધરતે હયેં

વો કહેતે હયેં કે ઇસ્મેં ખુનકી દોચાર બુંધેં હયેં
ખીલાએગા હમે મેહમાન રખકે દીલમેં તુ કયા કયા

દીયાથા દીલ સમજકર ઓર કુછ ઉસ દુશ્મને જાંકો
મીલાયા ખાકમેં મુજકો, મીટાયા મેરે અર્માંકો

દીલ અપની ઝીદપે ક઼ાયમ, વો અપની આનપર હયેં
જીતની મુસીબતેં હયેં, સબ મેરી જાન પર હયેં

મેરા દીલ દેખકર બોલી ખરાબી
યે વીરાના કભી આબાદભી થા

કુંજે મઝારમેંભી વહી ઈઝતેરાબ હય
દીલ હય કે એક ફ઼રીશતએ ક઼હરો અઝાબ હય

આવારા ફીર રહા હય મોહોબ્બતકી રાહમેં
એક દીલ દીયાથા હમકો ખુદાને, સો ખું ગયા

બાગમેં લગતા નહીં સેહરાસે ઘભરાતા હય દીલ
અબ કહાં લેજાકે બયઠું અયસે દીવાનેકો મયેં

તંગીયે દીલકા ગીલા કયા, યે વો કાફીર દીલ હય
કે અગર તંગ નહોતા તો પરેશાં હોતા

મયેંને છાતીસે લગાકર જીસકો રખ્ખા આજતક
હાય વો નાઝોંકા પાલા દીલ મેરા જાતા રહા

હાથ ઉસને દીલપે ચાહસે રખ્ખા નહીં અભી
સીનેમેં હાથ ભરકા કલેજા અભીસે હય

ખલીશ દેખે કોઈ હમારે ફ્લએ મુઝતરકી
રગે જાંમેં ઉતર આતી હય એક તસ્વીર નશ્તરકી

કી બહોત તદબીર લેકીન કયા કરૂં
દીલકો મેરે ચયન આતાહી નહીં

હુવા હય દફ્ન દીલે બેક્રાર પેહલુમેં
બના હય કુશ્તએ ગમકા મઝાર પેહલુમેં

મીટ્ટી હુવા, હવા હુવા, પામાલ હોગયા
કયા પુછતે હો, ખાક કહું માજરાએ દીલ

મલાલ કીસસે કહું, કોઈ આસપાસ નહીં
શરીકે ગમ ફ્ક્ત એક દીલ, ઉસે હવાસ નહીં

જબ કભી ગુન્ચએ પઝમુર્દા નઝર આતા હય
દીલ સમજકર ઉસે છાતીસે લગા લેતાહું

તડપતી દેખતા હું જો કોઈ શય
ઉઠા લેતા હું અપના દીલ સમજકર

કહાં હય શીશએ મય, મોહતેસબ ખુદાસે ડર
મેરી બગલમેં છલકતા હય આબેલા દીલકા

દર્દ હોવે તો કુછ દાવા કીજે
દીલહી બેચયન હો તો કયા કીજે

નખીંચ અય શાનાહ ઝુલ્ફકુ આહ,
મેરા દીલ હય ઈસી ઝંજીરમેં કયદ

હઝાર સદમોંપે દીલને હમારે ઉફ્ભી નકી
જો એક રફીક મીલા વોભી બેઝબાન મીલા

દીલકો નીયાઝે હસરતે દીદાર કર ચુકે
દેખાતો હમમેં તાકતે દીદારહી નહીં

દીલ લગાયા જહાં, જફા દેખી
કયા ભલા ઈશ્ક મુજકો રાસ નહીં

દામે બલાએ ઈશ્કમેં હમ બેસબબ પડે
કમબખ્ત દીલપે, હાય, ખુદાકા ગઝબ પડે

જહાં દેખા હસીં, બસ પીસ ગયા દીલ
નદે દુશ્મનકોભી અયસા ખુદા દીલ

શીકસ્તો ફતહ નસીબોંસે હય, વલે અય અમીર
મુકાબેલા તો દીલે નાતવાંને ખુબ કીયા

જીતને દીલવાલે હયેં રખતે હયેં મોહોબ્બત દીલમેં
હમ વો દીલ રખતે હયેં, જીસ્મેં હયેં મોહોબ્બતવાલે

ચુલબુલે માઅશુકકો દીલમેં છુપા રખ્ખા હય યું
કહેતે ફીરતે હયેં યું સબસે, બેકરારી દીલમેં હય

દમ ઝરા લે દીલે બેતાબ, નકર શોરો ફુગાં
તંગ આયા હય તેરી ગીર્યાઓ ઝારીસે જહાં
ફાશ કીસ વાસ્તે કરતા હય યે અસરારે નેહાં
ઓર ઈન બાતોંસે ઘભરાએગા વો આફતેજાં

યારકે પાસ નઝાકત, દીલે નાશાદ રહે
નાલા રૂકતા હુવા, થમતી હુવી ફ઼રીયાદ રહે

ચલા હય ઓ દાલે રાહ઼ત–તલબ કયા શાદમાં હોકર
ઝમીને કુએ જાનાં રંજ દેગી આસમાં હોકર

કયું દીલે ઝાર મોહ઼બ્બતકા નતીજા દેખા
દર્દ ફ઼ુરકતકા કોઈ પુછનેવાલા દેખા

કહેતે નથે હમ અય દીલ, મત નામલે વફ઼ાકા
તુને વફ઼ાકા સમરા, ખાનાખ઼રાબ દેખા

પછતાવગે બહોત મેરે દીલકો ઉજાડકર
ઇસ ઘરમેં ઓર કોન હય મેહમાન, તુમ્હી તો હો

થી ન તાબે સીતમ તો હ઼ઝરતે દીલ
આશક઼ીકો સલામ કરના થા

યક઼ીનથા કે પસે મર્ગ ચયન આએગા
ક઼રાર ઇસ દીલે બેતાબકો મગર કયસા

મુજસા નદે ઝમાનેકો પરવરદીગાર દીલ
આશુફ઼્તા દીલ, ફ઼રેફ઼્તા દીલ, બેક઼રાર દીલ

હરબાર માંગતી હય નયા. ચશ્મે યાર, દીલ
એક દીલકે કીસ તરાહ઼ બનાવું હઝાર દીલ

પુછા જો ઉસને તાલેબે રોઝે જઝા હય કોન
નીકલા મેરી ઝબાનસે બેઅખ્તેયાર દીલ

દીલ જો અપના હમને માંગા, તો કહા
કયા ચુરા લાએ તુમારે ઘરસે હમ

હ઼ઝરતે દીલકી ક઼ઝા આઇ હય ઉસ કુચેમેં
કે યે દોડે હુવે હરબાર ચલે જાતે હુયે

હાલે દીલ જીસસે કહા, ઉસને કહા, "બસ ખામોશ"
તુમારે દર્દકે સુનનેકી હમેં તાબ નહીં

હઝરતે દીલ આપ હયેં જીસ ધ્યાનમેં
મર ગએ લાખોં ઈસી અરમાનમેં

યે કીસકી લૌ હય અય દીલે મુઝતર લગી હુઈ
એક આગસી હય સીનેકે અંદર લગી હુઈ

દીલકો હમ સર્ફે વફા સમજેસે, કયા માઅલુમ થા
યાઅને યે પહેલેહી નઝ્રે ઇમ્તેહાં હો જાયગા

સમજકર રહમદીલ તુમકો દીયાથા હમને દીલ અપના
મગર તુમતો બલા નીકલે, ગઝબ નીકલે, સીતમ નીકલે

બોએ હયેં તેરી મોહબ્બતને હઝારોં કાંટે
દીલ મીલા હય કે મીલા વાદીયે પુરખાર મુજે

સોબાર બંદે ઈશ્કસે આઝાદ હમ હુવે
પર કયા કરેંગે દીલહી અદુ હય ફીરાગકા

આંખોંસે લડે, ગેસુએ ખમદારસે ઉલ્જે
યે હઝરતે દીલ રોઝહી દોચારસે ઉલ્જે

હીલેગી કબ્ર મેરી દીલકી બેતાબીસે મેહશરતક
તુ દીલકે વાસ્તે એક છોટીસી તુરબત બના દેના

યું મેરે સાથ દફન દીલે બેકરાર હો
છોટાસા એક, મઝારકે અંદર મઝાર હો

સબ્ર આના તો મોહબ્બતમેં બહોત મુશ્કીલ હય
મોતભી તો નહીં ઇસકો, યે વો કાફીર દીલ હય

હો તો હો આબાદ કયુંકર યે ખરાબઆબાદ દીલ
ઈશ્કે ગારતગર અગર દુન્યાસે ગારત હો તો હો

મુજકો મેરે નસીબને રોઝે અઝલ યે કયા દીયા
દોલતે દોજહાં નદી, એક દીલે મુશ્તીલા દીયા

મેહશરમેં કરૂં દાઅવએ ખું, દીલપે કે તુમપર
લાઝીમ હય જીધર તુમહો, મેરા દીલભી ઉધર હો

પેહલુમેં રખ્ખું મયેં દીલે નાશાદ કહાં તક
અય દર્દ કરૂં નાલા ઓ ફુરીયાદ કહાં તક

બુતોંને આજ સુનાયા હય ફૈસલા દીલકા
મીલા હય દર્દે મોહોબ્બત હમેં સીલા દીલકા
ફુગાં ઓ આહે શરરબારો નાલએ જાંકાહ
મીલા હય આપકી સરકારસે સીલા દીલકા

દોસ્તને દીલકો તોડકર નક્ષે વફા મીટા દીયા
સમજેથે હમ જીસે ખલીલ કાઅબેકો ઉસને ઢાદીયા

અરમાન.

હઝારોં ખાહેશેં અયસીં કે હર ખાહીશપે દમ નીકલે
બહોત નીકલે મેરે અરમાં, વ લેકીન ફીરભી કમ નીકલે

એક અરમાન નીકલતા હય તો સો આતે હયેં
દીલ અજબ ઘર હય કે હરગીઝ નહીં વીરાં હોતા

મુજપે આંખેં જો નીકાલીં તો હુવા કયા હાસીલ
કોઈ અરમાન મેરે દીલકા નીકાલા હોતા

મેરી બાલીપે વકતે નઝઅ લાવો એકદમ ઉસકો
રહેગા હશ્ર તક સીનેમેં વર્ના દાગ અરમાંકા

દીલ આપકા, કે દીલમેં જો કુછ હય સબ આપકા?
દીલ લીજીયે, મગર મેરે અરમાં નીકાલકે

સરાપા આરઝુ હું, કયા નમાંગું, ઔર કયા માંગું
ખુદાસે ગર દુઆ માંગું, દીલે બેમુદદુઆ માંગું

ન કહેતેહી બન આતી હય, ન રખતેહી બન આતી હય
હમારે દીલહી દીલમેં શીર રહી હય આરઝુ કયા કયા

સચ હુવા કરતી હયેં ઈન ખ્વાબોંકી તાઅ્બીરેં કહીં
આરઝુઓંસે બના કરતી હયેં તકદીરેં કહીં

પયર થકે તો જુસ્તજુ કી
દીલ ન રહા તો આરઝુકી
અલ્લાહકો કયા જવાબ દુંગા
આદત હય બુતોંસે ગુફ્તગુગી
ઈસ ખાનાખરાબ દીલમેં અય દાગ
મીટ્ટી હય ખરાબ, આરઝુકી

નાઉમીદીને મીટાદી આરઝુ
કામ યું નીકલે દીલે નાકામકે

દરવાઝા ગો ખુલા હય ઈજાબતકા, યા નસીબ
હમ કીસ કીસ આરઝુકો ખુદાસે તલબ કરેં

આરઝુએં હસરતેં બનબનકે આખીર મીટ ગઈ
અબ સદા આતી હય દીલસે "ખીરમને બરબાદ હું"
બેઝબાની આરઝુકા માતમે ખામોશ હું
એક મુજસ્સીમ નાલા હું, એક પયકરે ફરીયાદ હું
શૌકે તાઅ્મીરે નશેમન ઉસ ચમનમેં હય, જહાં
પત્તા પત્તા કહે રહા હય, "ખાનોમાં બરબાદ હું"

આરઝુએ દીદે જાનાં બઝમમેં લાઇ મુજે
બઝમસે મયેં આરઝુએ દીદે જાના લેચલા

મરતે હુયેં આરઝુમેં મરનેકી
મોત આતી હય, પર નહીં આતી
મોતકા એક દીન મોઅય્યન હય
નીંદ કયું રાતભર નહીં આતી

કાફીર હર જીસકે દીલમેં તેરી આરઝુ નહો
કીસ કામકી ઝબાં કે તેરી ગુફતગુ નહો

કીસ ભરોસે પર કરૂં મયેં બાગે દુન્યામેં કેયામ
અય બહારે નાઉમીદી, અય ખીઝાને આરઝુ

કહેતે હુયેં, ઉમ્મીદપે જીતે હુયેં લોગ
હમકો જીનેકીભી ઉમ્મીદ નહીં

આરઝુ યે હયકે નીકલે દમ તુમારે સામને
તુમ હમારે સામને ઓર હમ તુમારે સામને

રહી ન તાકતે ગોફતાર ઓર અગર હોભી
તો કીસ ઉમીદપે કહીયે કે આરઝુ કયા હય

દીલ લખ્ત નહીં જો પલટ જાએ
રીશ્તા નહીં આરઝુ જો કટ જાએ
ઉમ્મીદ કલમ નહીં જો ટુટે
ખાહીશ ધબ્બા નહીં જો છુટે

હમ તેરી આરઝુપે જીતે હુયેં
યે નહીં હય તો ઝીંદગીહી નહીં

એક હર્ફે આરઝુપે વો મુજસે ખફા હુવે
ઇતનીસી બાત કહેકે ગુનાહગાર હોગયા

કીસ લીયે ઘભરા ગએ તુમ સુનકે લફ્ઝે આરઝુ
શાઇભી ઇન ચાર લફ્ઝોંકી અભી આનેકો હય

તમન્ના દીલકી અય પીરે ફૂલક કુછતો નીકલને દે
અરે ઝાલીમ, ન આએંગે કભી હમ ફીર જવાં હોકર

દીલ યે કહેતા હય કે ઈઝહારે તમન્ના કીજે
અક્લ કહેતી હય-કહીં આઇ હય શામત તેરી

બાકી અભી હય તર્કે તમન્ના કી આરઝુ
કયુંકર કહું કે કોઈ તમન્નાહી નહીં હય

તમન્નાએ તર્કે તમન્ના હય બાકી
યે કયુંકર કહું કુછ તમન્ના નહીં હય

પહોંચ જાએં ઉસ દરપે, અબ દમ કહાં
હમારી તમન્ના કહાં, હમ કહાં

જુકી રેહતી જબીને સીજદા ઇનકે આસ્તાને પર
મેરી ઉમ્રે તમન્ના યું ગુઝર જાતી તો અચ્છા થા

યાતો દુન્યાસે ઇલાહી દીલે શયદા ઉઠ જાય
વસ્લે માઅ્શુક્કી યા દીલસે તમન્ના ઉઠ જાય

ફીક્ર ઉક્બાકી, નકુછ ખ્વાહેશે દુન્યા દીલમેં
હય ફક્ત આપકે મીલનેકી તમન્ના દીલમેં

કહર હો, યા બલાહો, જો કુછ હો
કાશકે તુમ મેરે લીયે હોતે

અદાએ મતલબે દીલ હમસે સીખ જાએ કોઈ
ઉન્હે સુનાહી દીયા હાલે દીલ દાસ્તાંકી તરાહ

આશકી સબ્ર તલબ ઔર તમન્ના બેતાબ
દીલકા કયા રંગ કરૂં ખુને જીગર હોને તક

નામ મેરા સુનતેહી શર્મા ગએ
તુમને ખુદ અપને તઈં રૂસ્વા કીયા

સોગ મેરા જો કીયા તુમને યે કયા કામ કીયા
ખુદભી બદનામ હુવે મુજકોભી બદનામ કીયા

દેખીયે કરતી હય રૂસ્વાએ ઝમાના કયા કયા
મુજકો યે ચાહ મેરી, તુજકો યે સુરત તેરી

ઓર બઢ જાએંગીં બદનામીયાં, રૂસ્વા હોગે
આઝમાવો ન ખુદાકે લીયે ઉલ્ફત મેરી

ખુલેગા રાઝે ઉલ્ફત ગર્ચે ચુપ રેહનેકે ચર્ચે હયેં
કરેગી મુજકો રૂસ્વા મેરી ખામોશી, બયાં હોકર

રાઝે ઉલ્ફત, અય દીલે બેતાબ, ઈફ્શા કર દીયા
ખુદભી રૂસ્વા હો ગયા, મુજકોભી રૂસ્વા કર દીયા

મીસ્લે મજનું જબતલક લયલાકા શયદાઇ નહો
ઈશ્ક વો કીસ કામકા જીસમેં કે રૂસ્વાઈ નહો

ખુબ રૂસ્વાએ ઝમાના હમ હુવે
દીલ લગાનેકી નસીહત હોગઈ

મેરી બદનામીસે તુમકો ખુશ નહોના ચાહીયે
કૈસ રૂસ્વા થા તો કયા લયલાકી રૂસ્વાઇ નથી

નાસેહા પદા નસીહત તુ ન કર મેહફીલમેં
કે મેરે સાથ કોઈ ઓરભી રૂસ્વા હોગા

સબ્રો તાકતતો કભીકે કુચ યાંસે કર ચુકે
અબ વીદાએ નંગ હય ઓર રૂખ્સતે નામોસ હય

નાદાં નહીં જો અપનેકો રૂસ્વા કરે કોઈ
દીલહી ન બસમેં હોવે તો ફીર કયા કરે કોઈ

ફૌકૂે રૂસ્વાઈ હય ઔર પાસ ઉનકી ઈઝ્ઝતકા
વર્ના મરજાઉં અભી, જાનસે બેઝાર હું મયેં

જો દીલ કાબુમેં હોતો કોઈ રૂસ્વાએ ઝમાં કયું હો
ખલીશ કયું હો, તપીશ કયું હો, કલક કયું હો, ફુગાં કયું હો

બદનામભી હોંગે અઝીયતભી સહેંગે
કુછભી હો મગર દીલકી ખુશી કરકે રહેંગે

હુવે મરકે હમતો રૂસ્વા, હુવે કયું ન ગર્કે દરીયા
નકભી જનાઝ ઉઠતા, નકહીં મઝાર હોતા

કીયા ગમખારને રૂસ્વા, લગે આગ ઈસ મોહોબ્બતકો
ન લાવે તાબ જો ગમકી, વો મેરા રાઝદાં કયું હો

કયા છુપે રાઝ ઈલાહી દીલે શયદાઈકા
અર્સએ હશ્રતો બાઝાર હય રૂસ્વાઈકા

યે સીદ્દે રાહ હુવા કીસકા પાસે રૂસ્વાઈ
રૂકે હુવે હયેં મેરે અશ્ક કારવાંકી તરાહ

ઈફ્શાએ રાઝ

મયેં તો રાઝે દીલ છુપાઉં, પર છુપા રેહનેભી દે
જાનકી દુશ્મન યે ઝાલીમ, આંખ લલચાઈ હુઈ

કયા બુરી શય હય યે ઝાલીમ, આંખ લલચાઈ હુઈ
ખુલ ગયા રાઝે મોહોબ્બત, સખ્ત રૂસવાઈ હુઈ

મીંતવાં દાશ્ત નેહાં ઈશ્ક ઝમર્દુમ લેકીન
ઝર્દીયે રંગે રૂખો ખુશ્કીયે લબરા ચે ઈલાજ

પોશીદા ગર કરે કોઈ ચાહતતો કયા મજાલ
છુપતી નહીં હય આંખ કીસીપર લગી હુઇ

તુમકો હઝાર શર્મ સહી, મુજકો લાખ ઝબ્ત
ઉલ્ફત વો રાઝ હય કે છુપાયા નજાયગા

લાખ ચાહતકો છુપાએ કોઈ, પર છુપતી નહીં
પ્યારકી આંખ ઔર ઉલ્ફતકી નઝર છુપતી નહીં

હોગયા હર અશ્ક ક઼ાસીદ, બન ગયા હર નાલા પયક
બેખ઼બર કયુંકર છુપે, દીલકી ખ઼બર છુપતી નહીં

કહેતા હય દીલ છુપાવુંગા મયેં ખુબ રાઝે ઇશ્ક
આંખેં યે કહેતી હયેં કે છુપાયા નજાયગા

પુકારતી હયે ખ઼ામોશી મેરી કુગાંકી તરાહ
નીગાહેં કહેતી હયેં સબ રાઝે દીલ ઝબાંકી તરાહ

કયા મઝા જબ ઔર વાક઼ેફ઼ હોગએ
લઝ્ઝતે દર્દે નેહાની ઔર હય

દીલ મીરવદ ઝદસ્તમ, સાહેબ દીલાં, ખુદારા
દર્દા કે રાઝે પીન્હાં ખ઼ાહદ શુદ આશકારા

ખ઼ાકમેં દીલકી સફ઼ાઈને મીલાયા મુજકો
કે મેરા એક જહાં વાક઼ેફ઼ અસરાર હુવા

હો બુરા બેતાબીયે દીલકા કે ઇસીકે હાથસે
રાઝે પીન્હાં એક આલમપર નુમાયાં હોગયા

સીનેકો કરે શક઼ ન તડપના મેરે દીલકા
હો જાએ કહીં ફ઼ાશ ન પર્દા મેરે દીલકા

ઝબ્તે આહો નાલા મુદ્દતસે કીયા કરતેથે, લેક
અબ વો રાઝે દીલ હમારા આશકારા હોગયા

વાય ક઼ીસ્મત, ઔર ઇખ્ફ઼ાસે હુવા ઇફ઼શાએ રાઝ
રોકનેસે અશ્કકે લખ્તે જીગર આને લગા

અહલે ઈમાં મુજકો કહેતે હયેં કે કાફીર હો ગયા
આહ યારબ, રાઝે દીલ ઉનપરભી ઝાહીર હો ગયા

હરચંદ હય ઈશ્કુશાએ મોહોબ્બતમેં ખરાબી
યારોંસે મગર આંખ ચુરાઇ નહીં જાતી
યારબ કોઇ આફતથા મોહોબ્બતકા પતંગા
વો આગ લગી હય કે બુજાઇ નહીં જાતી

ખોફસે લેતે નહીં નામ કે સુનલે ન કોઈ
ચુપકે ચુપકે હમ તુમે યાદ કીયા કરતે હયેં

કીસીકે ખોફસે દીલ ખોલકર રોયા નહીં જાતા
છુપા લેતા હું દામનમેં જો દો આંસુ નીકલતે હયેં

નાલએ તંબુર ઓ ચંગ અય અહલે ગફલત તુમ સુનો
ગોશઝદ હોતી હય હરદમ યે નસીહત સાઝસે
હય સઝા ઉસકીકે રોઝોશબ વો પાએ ગોશમાલ
રાઝે દીલ બેપર્દા જો કહેદે બુલંદ આવાઝસે

મયેં મએ દર્દસે મદહોશ રહા કરતા હું
ખુગરે ગમ હું, સીતમકોશ રહા કરતા હું
ફાશ હો જાય ન મુજસે કહીં રાઝે ઉલ્ફત
મયેં ઈસી વાસ્તે ખામોશ રહા કરતા હું

જો હાલત દીલકી હય વો રંગે રૂખ ઉડઉડકે કહેતા હય
છુપાએં હમ ઈસેભી સુરતે દર્દ નેહાં કયુંકર

ગો હાલે દીલ છુપાતે હયેં, પર ઇસ્કો કયા કરેં
આતે હયેં ખુદબખુદ નઝર એક મુબ્તેલાસે હમ

રાઝકા ચાહીયે આશક઼કો છુપાના અયસા
દીલમેં હો ઝીકે સનમ, હાથમેં કુરઆં હોવે

યે રાઝે ઇશ્ક઼ ભલા કીસતરાહ છુપે હમસે
હમારે બસમેં દીલે ખાનોમાં ખરાબ નહીં

હમારે બાઅ્દ રહે પાસ રાઝે ઉલ્ફતકા
કહીં ન હાલ તુમ અપના ખરાબ કર લેના

રાઝે ઉલ્ફત છુપ સકા હમસે ન ઉસકે રૂબરૂ
સાફ દીલકી હસરતેં મુંહપર નુમાયાં હો ગઈ

મસ્લેહત નીસ્ત કે અઝ પર્દા બીરૂ ઉફતદ રાઝ
વર્ના દર મેહફીલે રીંદાં ખબરે નીસ્ત, કે નીસ્ત

પોશીદા જબ હો રાઝ કે મુંહમેં ઝબાં નહો
હમ બાતભી કરેં તો બગયર અઝ કુગાં નહો

કભી અશ્ક ભર આએ તો પી ગએ હમ
કે મદ નઝર આબરૂથી કીસીકી

મુંહપે લાવું તો યે કમઝર્ફ બાહક જાએંગે
બાત જો પીરે ખરાબાતને સમજાઇ હય

તંદરૂસ્તાંરા નબાશદ દર્દે રીશ
જુઝ બ હમદર્દે નગોયમ રાઝે ખીશ
તા તોરા હાલે નબાશદ હમચુ મા
હાલે મા બાશદ તોરા અફસાના બીશ

રસીદ જાં બલબો દમ નમી તવાનમ ઝદ
કે સીરરે ઇશ્ક હમી તરસમ આશક રા શવદ

આજ હમ અપની પરેશાનીએ ખાતીર ઉનસે
કહેને જાતે તો હયેં, પર દેખીયે હોતા કયા હય

યું રફ્તા ઓર બેખુદ કબતક રહા કરોગે
તુમકો કસમ હય ફૈકી અપને તંઈ સંભાલો

મજનુંકા હાલ સુનકે પરેશાન હોગએ
મેરી અગર સુનોગે તો અવસાન જાએંગે

જાકર સબા તુ એશ કીસી દીલરૂબાકે સાથ
ન છેડછાડ કર દીલે દર્દ આશનાકે સાથ

ન છેડ અય નીગહતે બાદે બહારી. રાહલે અપની
તુજે અઠખેલીયાં સુજી હયેં, હમ બેઝાર બયઠે હયેં

કયસી ખુશી, કહાંકી હંસી, કયસા એખ્તેલાત
હમકો ન છેડો તુમ કે અબ હમ વો નહીં રહે

આગે મીલનેકી કોઇ રાહ નીકલ આએગી
બેકરારી તુ મુજે ઉસકે તો દર તક લેજા

બદલેગા અયશો ગમમેં મેરા હાલે ઝાર કયા
અફ્સુર્દા ખાતીરોંકુ ખીઝાં કયા, બાહાર કયા

સોઝે જીગરકુ, દીદએ પુરનમકુ દેખીયે
ઈન આફ્તોંકુ દેખીયે ઓર હમકુ દેખીયે

દર મેહફીલે ખુદ રાહમદે હમચુ મનેરા
અફ્સુર્દા દીલ અફ્સુર્દા કુનદ અન્જુમનેરા

વારફ્તગીમેં અબતો યેભી ખબર નહીં હય
કયા મેરી આરઝુ હય, કયા ઉનકા મુદદુઆ હય

બતા અય ચશ્મે ગીર્યાં, કયું હય વક્ફે અશ્ક અફ્શાની
બતા અય લબ, હય કયું ઈઝહારે સોઝીશહાએ પીન્હાની
બતા અય ખાતેરે મેહઝું, તુજે કયું હય પરેશાની
બતા અય ઈન્તેશારે તબઅ, કયસી હય ગીરાંજાની

ઇલાહી, બયઠે બયઠે દર્દ કયું ઉઠઠા મેરે દીલમેં
તડપ પયદા હુઇ હય કયું દોબારા જીસ્મે બીસ્મીલમેં
તસવ્વુર કીસકા રહેતા હય હમેશા આંખકે તીલમેં
સુરાયત કર ગઇ હય કીસકી ઉલ્ફત યું મેરી ગીલમેં

રબુદ અઝ પેહલુઅમ દીલ આંકે દર હીજરશ ગીરફ્તારમ
ખરાબમ, બેકરારમ, મુબ્તેલાએ રંજો અફકારમ
વફ્ફાકેશમ, જફ્ફાકુશમ, જીગરપાશમ, દીલઅફગારમ
મપુર્સ અય હમનશીં અઝ મન, હદીસે હાલતે ઝારમ

ચેમી ગોયમ કે હાલે મન ઝ દર્દો રંજો ગમ ચું શુદ
દીલમ શુદ ખુન, ખું શુ આબ, આબ અઝ ચશમ બીરૂં શુદ

દુઆ મેરી ઉસે પહોંચે, જીસે મયેં યાદ કરતા હું
સદા જીતા રહે વો રશ્કે ઇસા, જીસપે મરતાહું
વો ખાલી મેહરસે, દમ જીસ્કી ઉલ્ફતકા મયેં ભરતા હું
બલાએં દર્દસે લેતા હું, ઓર જીસે ગુઝરતા હું

અભી દર્દે જીગરસે દીલમેં યાદે યાર બાકી હય
અભી મેરે તને બસ્મીલમેં જાને ઝાર બાકી હય

ન પુછ અય હમનશીં મેરી પરેશાનીકા અફસાના
ઝમાનેકી કશાકશને બના રખ્ખા હય સોદાઇ
ન અબ વો દીલ હય પેહલુમેં, ન અબ વો જોશ હય દીલમેં
ન અબ વો શોરીશે વહુશત, ન ઝોકે બઝમ આરાઇ
ન અબ વો દર્દ હય દીલમેં, ન અબ વો દર્દકી લઝઝત
ન વો શોરો ફુગાં બાકી ન વો હીંગામા આરાઇ
ન ઉલ્ફત હુસ્નવાલોંસે, ન રગ્બત ખુશ જમાલોંસે
ન શૌકે દીદ હય દીલમેં, ન ઝોકે બઝમ આરાઇ
ન મયખાનેસે અબ મતલબ ન સાકીસે ગરઝ હય કુછ
ન અબ વો ઝોકે મયખારી, ન અબ વો શુગ્લે મીનાઇ
ન અબ અપનોંસે હય ઉલ્ફત, ન બેગાનોંસે હય રંજીશ
ન રંજે બદગુમાની હય, ન ફીકે ઝાહેર આરાઇ

ન આબાદીસે અબ વહુશત, ન વીરાનેસે અબ રગ઼બત
ન અબ કાઅ્બેકા શયદાઈ, ન બુતખાનેકા સોદાઇ
ન અબ ડર નુકતાચીનોંકા, ન ખટકા હુર્ફે ગીરોંકા
ન બદનામીકા અબ ખતરા ન અબ કુછ ખૌફે રૂસ્વાઈ
ન અબ દુન્યાસે દીલ ચસ્પી, ન ઉક્બાકી તલબકોશી
ન અબ ફીક્રે ખુદઆરાઈ, ન શૌકે નાસીયાસાઈ
ન અબ ઉમ્મીદ જીનેકી, ન અબ ખાહેશ હય મરનેકી
ન અબ દીલમેં તમન્ના હય, ન અબ મયેં હું તમન્નાઈ
ગરઝ મતલબ કીસીસે કુછ નહીં મુજકો ઝમાનેમેં
કોઈ મોમીન હો યા કાફીર, મુસલમાં હો કે તરસાઈ
તબીઅત બુજ ચુકી હય ગર્મીયે બઝમે તમાશાસે
પસંદ આએ મુજે કયુંકર કીસીકી જલ્વા ફુરમાઈ

કભી બયઠે કભી ઉઠ્ઠે, કભી લોટે કભી તડપે
તમાશા દીદકે કાબીલ હય તેરે બેકરારોંકા

તનઆસાની કહાં તકદીરમેં હમ દીલ ગીરફ્તોંકે
ખુદાપર ખુબ રોશન હય કે કીસ મુશ્કીલસે રેહતે હયેં

ઝીસ્તસે તંગ હો અય દાગ તો કયું જીતે હો
જાન પ્યારીભી નહીં, જાનસે જાતેભી નહીં

નાલાહ.

નાલએ બુલબુલ તો સુના હંસ હંસકર
અબ જીગર થામકે બયઠો મેરી બારી આઇ

ફુગાંમેં, આહમેં, ફુરીયાદમેં, શેવનમેં, નાલેમેં
સુનાવું દર્દે દીલ તાકત અગર હો સુનનેવાલેમેં

નીંદ ઉચટ જાયગી, તુમ મેરી કહાની નસુનો
ઓર જો સુનતેહો તો ફીર મેરી ઝબાની નસુનો

ઇમ્તેહાં નાલએ દીલકા તો દીખાવું, લેકીન
યેતો સોંચો કે ફલક ટુટ પડેગા કીસપર

પહોંચે આસેબ ન ઉસ્કો, કહીં ગ઼મગીન નહો
નાલએ શબમેં ઈલાહી મેરે તાસીર નહો

ફ઼રહાદપે કયા ગુઝરી જો મુજપર નહીં ગુઝરી
મયેં અપને સીવા કયું કહું અફ઼સાના કીસીકા

હાં. અહલે બઝમ આવું મયેંભી, પર એક સુનલો
તનહા નહીં હું, મયેંતો બાનાલાઓ ફુગાં હું

મેરા હર સાંસ એક દીબાચએ શોરે કેયામત હય
ન પુછો શર્હ મેરે નાલએ હીંગામા પરવરકી

નાલા દલીલે દર્દ હય, હાસીલ બયાંસે કયા
દીલતો પુકારતા હય, કહું મયેં ઝબાંસે કયા

ન નીકલા કામ કુછ ઈસ સબબસે અબ નાલા કરતા હું
મેરી ફ઼રીયાદહી શાયદ મેરી ફ઼રીયાદકો પહોંચે

હાલ મેરા સુનકે વો બોલે કે જી દુખને લગા
હાય કીસ કમબખ્ત કીસ બેદર્દકા અફ઼સાનાથા

સુનકે યે કહેતા હય મેરે નાલએ જાંકાહકો
કયું મુજે અયસા બનાયા, કયા કહું અલ્લાહકો

રાત ઘભરાકર વો બોલે જબ સુને નાલે મેરે
જાનકે પીછે પડે હયેં ચાહનેવાલે મેરે

ગીરેબાં, લબોપેં નાલે, જીગરમેં સોઝીશ, ઝબાંપે છાલે
સબ કુછ એહસાન હય તુમારા, ન તુમપે મરતે, ન અયસે હોતે

હમ તેરી ખાતરે નાઝુકસે હઝર કરતે હયેં
વર્ના યે નાલેતો પથ્થરમેં અસર કરતે હયેં

બસ હમતો દીલહી દીલમેં ગુલે ઝબ્તે ઈશ્કસે
અફ઼સોસ શૌક઼ે નાલાઓ ફ઼રીયાદ રેહ ગયા

ગયા અર્શ મેઅલ્લાપે શોર નાલોંકા
ખુદા ભલા કરે આઝાર દેનેવાલોંકા
વો અપના દસ્તે હીનાઈભી રખતે ડરતે હુયે
ઈલાજ કોન કરે મેરે દીલકે છાલોંકા
કહીં નહીં તેરી દરગાહકે સીવા યારબ
ફૂલકઝદોંકા ઠીકાના ખરાબહાલોંકા

બે ફાયદા ગર અર્શપેભી પહોંચે તો હાસીલ?
અય નાલો ઝરા કાન તક ઉસ યારકે પહોંચો

કહેતા નહીં મયેં અર્શપે અય નાલાહ જા પહોંચ
કાનોં તલકતો ઉસકે તુ અય નારસા પહોંચ

ઘેરા હય મુજે ગમને, અજબ હાલ હય જીકા
અય નાલએ દીલ, વક્ત હય ફરીયાદરસીકા

હય નાલાઓ ફરીયાદભી બેસુદ, દુઆભી
વોહભી હુયે ખફા મુજસે, ઝમાનાભી, ખુદાભી

શરીકે હાલે આશક બેકસીમેં કોન હોતા હય
જો નીકલીભી તો કુછ દીલસોઝ આહે આતશીં નીકલી

અબતક મેરે એહવાલસે વાં બેખબરી હય
અય નાલએ જાંસોઝ, યે કયા બે અસરી હય

તુમ લાખ કરો હઝરતે દીલ નાલાઓ ફરીયાદ
ચાહો કેહો કુછ ઉસકો અસર, હો નહીં સકતા

નાલે અગર યેહી હુયેં હમારે તો દેખના
યા એક રોઝ હમ નહીં, યા આસમાં નહીં

નાલએ બુલબુલકા દીવાના હું મુર્ગાને ચમન
તીન્કે ચુન્તાહું તુમારે આશીયાનેકે લીયે

હઝાર તર્હસે વો ચેહુચહે કરે લેકીન
ન પહોંચે નાલેકો મેરે તરાનએ બુલબુલ

નાલએ બુલબુલકો શાયદ બેઅસર સમજે હયેં આપ
દેખીયે ચલકર ઝરા ગુલકે ગીરેબાંકી તરફ

નાલા કરતે હયેં ઝબાંસે ન ફુગાં કરતે હયેં
તુમ સલામત રહો, હમતો યે દુઆ કરતે હયેં

આહ.

આહે પુરદર્દસે બચતે રહેં કહેદો ઉનસે
જો હંસી ખેલ સમજતે હયેં દુખાના દીલકા

મેરી આહકા તુમ અસર દેખ લેના
વો આએંગે થામે જીગર, દેખ લેના

ચર્ખકો ચક્કર. ઝમીંકો ઝલઝલા, લર્ઝાં હય કોહ
ઓફ મેરી આહે સોઝાંસે મગર તુમકો નહીં

સીના ફટતા હય જો રોકું નાલએ જાંકાહકો
આસમાં જલતા હય ગર મુંહસે નીકાલું આહકો

મર તો ચલે, કહાં તલક અબ દરગુઝર કરેં
યા હમ નહીં ઈસ આહમેં, યા આસમાં નહીં

અચ્છા હુવા નીકલ ગઈ આહે હઝીંકે સાથ
એક કહરથી, બલાથી, કેયામતથી, જાં નથી

તશરીફ વો નલાએ, નભેજે ખબર કભી
અય આહ કુછ કીયાભી ન તુને અસર કભી

ગો લામકાં તલક તો રસાઈ હય આહકી
પર કયા હય ગર બુતોંહીકે દીલમેં ન રાહકી

અસર હય આહમેં હરચંદ, નય તાસીર નાલેમેં
પર ઈત્ના હય કે ઈન દોનોંસે મેરાજી બહલતા હય

ઉસ સંગદીલકે દીલમેં ઝરરા ન રાહ કી
તાસીર હમને દેખલી બસ અપની આહ કી

સીનેમેં આહ, દીલમેં તપીશ, અશ્ક ચશ્મમેં
ફૂઝલો કરમ અય ઝોહરાજબીં, વર્ના મયેં ગયા

અય આહ ઈસિકંદર તુ અગર બેઅસર નહોતી
મુમકીન નથા કે ઉસકે દીલકો ખબર નહોતી

ઈલાહી શુક્ર, ઈત્નીતો હુઈ તાસીર આહોંમેં
કલેજા થામ લેતે હયેં વો સુનકે શોરો અફ્ગાંકો

એક આહસેતો મેરે બેચયન હો ગએ તુમ
કહીયેતો મેરે દીલકો કયા ઇઝતેરાબ હોગા

નીકલ સકી ન મેરે મુંહસે આહભી પુરી
અસરકી કીસકો તવક્કોઅ હય, યાં અસર કયસા

નુર કીસકા હય મેરે દીલમેં કે હર આહકે સાથ
રેહ ગઇ બર્કે તજલ્લીસી નુમાયાં હોકર

ઝેરે દીવાર કભી જાંકકે તુમ દેખતો લો
નાતવાં કરતે હયેં દીલ થામકે આહેં કયુંકર

અય આહ દીલમેં રેહ, કેજો પર્દા રહે તેરા
જાતી હય દોડદોડકે તુ બેઅસર કહાં

નહીં માઅલુમ કે હય મન્ઝીલે મકસુદ કહાં
અર્શ તકકી તો ખબર આહે રસા લાતી હય

લગાદી આગ દીલકો આહે સોઝાં, કયા કીયા તુને
જલા દેતા હય અપને હાથસેભી કોઈ ઘર અપના

કહાં કરશ્મએ બર્કે જમાલ, ઓ નુર કહાં
પડીથી આહ કીસી દીલ જલેકી પથ્થર પર

નાલહા એ દીલને કુછ તાસીર દીખલાઈ તો હય
યાઅને તઅએ યાર કુછ કુછ રહમપર આઈ તો હય

અય કાશ મેરી આહમેં ઈત્ના અંસરતો હો
મેરા ખેયાલ ઉસકો મુજે દેખકે તો હો

ફરીયાદ.

સુને હોંગે ચમનમેં સેંકડો નાલે હઝારોંકે
કલેજા થામલો અબ દીલ જલે ફરીયાદ કરતે હયેં

યે ખામોશી કહાં તક, લઝ્ઝતે ફરીયાદ પયદા કર
ઝમીંપર તુહો ઓર તેરી સદા હો આસમાંનોંમેં

અબ તરસ ખાના નખાના ઉનકા હય કીસ્મતકે હાથ
દેખલી સુરત હમારી, સુન ચુકે ફરીયાદભી

જીતના જી ચાહે સતા લે સીતમ ઈજાદ મુજે
મીસ્લે તસ્વીર હું, આતી નહીં ફરીયાદ મુજે

નાઝભી હોતા રહે, હોતી રહે બેદાદભી
સબ ગવારા હય મગર સુનતે રહો ફરીયાદભી

તુમ ન ફરીયાદ કીસીકી ન કુચાં સુનતે હો
અપને મતલબહીકી સુનતેહો જહાં સુનતે હો

ઈઝહારે ખામોશીમેં હય સોતરહકી ફરીયાદ
ઝાહેરકા યે પર્દા હય કે મયેં કુછ નહીં કહેતા

ઝાલીમ કરૂં મયેં ઝુલમસે ફરીયાદ કબ તલક
ટુક રહમભી ઝરૂર હય, બેદાદ કબ તલક

હમ ખાકનશીનોંકા સતાના નહીં અચ્છા
હીલ જાએંગે અફલાક જો ફરીયાદ કરેંગે

દાવરે રોઝે જાઝા ઘભરા ગયા
મયેંને ઇતની હ઼શ્રમેં ફ઼રીયાદ કી

શીકવા મયેંને જો કીયા, જાએ શીકાયત યે નહીં
જીસસે હોતી હય ઉમીદ, ઉસસે ગીલા હોતા હય

શુક્ર પર વાં ઝબાન કટતી હય
શીકવા કરનેકી કયા મજાલ હમે

વહી ફુગાં હય, વહી આહ હય, વહી નાલા
ખુદાકે ફ઼ઝલસે અપના જો હ઼ાલ હય સો હય

ફ઼લકકા હ઼ાલ કહેં, યા અદુકા યા તેરા
ન પુછે કાશ કે઼યામતમેં કુછ ખુદા હમસે

તન ચાક, સીના સોઝાં, દીલ દાગ, ચશ્મ ગીર્યાં
તુ દેખતા નહીં હય, તુજકો દેખાએં કયા કયા

ઝમાના બડે શૌક઼સે સુન રહાથા
હમીં સીટ ગએ દાસ્તાં કરતે કરતે

ચર્ખ઼ હીલ જાતા, મલક કાંપતે, હુરેં રોતીં
દીલે બરબાદ અગર માયલે શેવન હોતા

કલેજા થામ લોગે જબ સુનોગે
ન સુનવાએ ખુદા શેવન કીસીકા

સુનાએં દર્દે દીલ રોકર, ઈલાહી, કીસકુ હમ અપના
કોઈ સુનતા નહીં અફ઼સાનએ રંજો અલમ અપના

ન રખ્ખો હ઼શ્રપે મૌક઼ુફ઼ દાસ્તાં મેરી
કરો ખુદાકે લીયે રહ઼મ અહલે મેહ઼શર પર

કહેને દેતી નહીં કુછ મુંહસે મોહ઼બ્બત તેરી
લબપે આઆકે રેહ જાતી હય શીકાયત તેરી

ન ઘબરાકર અભીસે આગ રખ્ખેં હાથ કાનોંપર
અભી કહેનેકો બાકી હય બહોત કુછ દાસ્તાં મેરી

આતેહી આતે આવેગા ફરીયાદમેં અસર
જલ્દી પડી હય કયા, અભી ટુકડે જીગર તો હો

દે મુજકો શીકાયતકી ઈજાઝત કે સીતમગર
કુછ તુજકો મઝાભી મેરે આઝારમેં આવે

તુમસે બેજા હય મુજે અપની તબાહીકા ગીલા
ઈસમેં કુછ શાયબએ ખુબીયે તકદીરભી હય

મુજકો છુડાકે ઉસકો જો પથ્થરપે દેપટકે
ઉસ દુરરે બેબહાકી યેહી તુમને કદર કી

હસરત.

અદમઆબાદકો જાતે હયેં બશર ખાલી હાથ
મુજકો હય નાઝ કે લેજાવુંગા હસરત તેરી

જબ મયેં દુન્યાસે ચલા, સરપે યે બોલી હસરત
તુ અકેલા નહીં, મયેં સાથ તેરે આતી હું

સીના ઓ દીલ હસરતોંસે છા ગયા
બસ હુજુમે યાસ, દીલ ઘબરા ગયા

ઈ ઝીંદગી હય યે ઝીંદગી, ન હંસી રહી ન ખુશી રહી
જો દીલમેં હસરતેં મીટ ગઈ, મયેં ઈન હસરતોંકા મઝાર હું

હસરતેં પીટતી જાએંગીં મેરે લાશે પર
હાથ મલતા હુવા આગે મેરે અરમાં હોગા

દીલે પુરદાગ હય ઓર હસરતે પાબોસી હય
દસ્તે ઉમ્મીદ હય ઓર દામને માયુસી હય

સુબ્હ કીસ શબકી જલ્વગર ન હુઈ
પર શબે ગમ તેરી સહર ન હુઈ
અયસે બંદેભી હયેં ખુદાઇમેં
મર ગએ હમ ઉન્હે ખબર ન હુઈ
ઉમ્ર કટનેકો કટ ગઇ લેકીન
ચયનસે એક દીન બસર ન હુઈ
આવો મેરા જનાઝા ઉઠતા હય
ફીર ન કહેના હમે ખબર ન હુઇ
અયશ યું જાનદી મોહોબ્બતમેં
મેરી હુસરતકોભી ખબર ન હુઈ

અફ્સોસ કે નરગીસકી તરાહ બાગે જહાંમેં
કુછ હમને બજુઝ હુસરતે દીદાર ન દેખા

અલમ હય, યાસ હય, અંદુહ હય, હુસરત હય, હીરમાં હય
બલાઓંકા ઈલાહી ફટ પડા કયા આસમાં કોઈ

ઈસ લીયે ભારી હય જનાઝા મેરા
હુસરતેં દીલમેં લીયે જાતા હું

મુજે રહેમ આય હય હુસરતપે, આહ. ઉસ મુર્ગે બેપરકે
કે ઉડ સકતા નહો ઓર હો બઝેરે આશીયાં બયઠા

રંજો ગમ, દર્દો અલમ, હીર્માનો યાસો હુસરતેં
મીલ ચુકા સબકુછ મુજે જોથા મેરી તકદીરકા

સુનો અફ્સાનએ ફરહાદ, દેખો કીસ્સએ મજનું
ગરજ કયા તુમકો પુછો હાલ હમ હુસરતકે મારોંકા

કબ્રમેં હુસરતો અરમાન હયેં, ગનીમત હય
રફ્તા રફ્તા ઇન્હી યારોંમેં બહલ જાવુંગા

ઈન હુસરતોંકુ લેકે સમાવુંગા કીસ તરાહ
અય જાં, કુછ અયસી વસ્અતે કુંજે અદમ નહીં

દીલે બેતાબપે હમ હાથ ધરે બયઠે હયેં
દેખતે હયેં તુજે, હસરતસે ભરે બયઠે હયેં

ઉઠાયા લુત્ફ દુન્યામેં સભુને ઈશ્કે ખુબાંમેં
રહા એક મયેંહી લેકીન હસરતો અફસોસો હીરમાંમેં

ઝીસ્ત કમ, હસરત બહોત, કીસકીસકા શીકવા કીજીયે
તાલએ ખાબીદાકા યા દીદએ બેદારકા

ફુલ તો દોદીન બહારે જાંફીઝા દીખલા ગએ
હસરત ઉન ગુન્ચોંપે હય જો બેખીલે મુર્જા ગએ

રોઝ જાકર ઉસકે કુચેસે પલટ આતે હયેં હમ
દીદએ હસરતસે પહેરોં જાનેબે દર દેખકર

હઝારોં હસરતેં વો હયેં કે રોકેસે નહીં રૂકતીં
બહોત અરમાન અયસે હયેં કે દીલકે દીલમેં રેહતે હયેં

ફુલ ગુલશનકે નહીં તો ખારે સેહરાહી સહી
કુછ ન કુછ તો ચાહીયે તસ્કીને દામાંકે લીયે

અબ કયા સબબ હય જો કાંટાસા ખટકતા હું મયેં
યે વહી દીલ હયકે રેહતાથા સદા આંખોંમેં

પડી નમાઝ જનાઝેકી મેરી ગયરોંને
મરેથે જીનકે લીયે વો રહે વુઝુ કરતે

આહ કયા દીનથે કે હમ. સાથ તેરે, અય ગુલરૂ
દોફદમ ચલકે ખયાબાંકે તલે બયઠ ગએ
અબ યે હાલત હય કહીં છુપકે તેરે કુચે મેં
હયેં ગુનાહગાર જો અયવાંકે તલે બયઠ ગએ

રકીબ બોસા જો લેં, ફાતેહા મેરા પડના
કીસીકો નઝ, કીસીકો નીયાઝ દેતે હયેં

હ઼સરતેં દીલકી મીટી જાતી હયેં
ક઼ાફ઼ૂલા હયકે લુટા જાતા હય

યારાને તેઝગામને મેહ઼મીલકો જા લીયા
હમ મહ઼વે નાલએ જરસે કારવાં રહે

વાય નાકામી, અયાદતકોભી વો આએ તો કબ
આંખેં જબ પથરા ચુકીથીં, તાબે ગોયાઈ નથી

નઝઅકે વક઼તભી આયા નહીં, અફ઼સોસ, કોઈ
યુંહી મરજાતે હયેં કયા જાન કે ખોનેવાલે

કભી હમ વોહથે કે જો રોતોંકુ હંસા દેતે થે
વહી અબ હમ હયેં કે થમતે નહીં આંસુ અપને

વો પાશીકસ્તા હું, ગુમકર્દા રાહ, ખ઼ાનાખ઼રાબ
કે દશ્તભી નહીં મુજકો નસીબ, ઘર કયસા

ગુલો બુલબુલ હંસેં બોલેં, સબાસેભી હો સરગોશી
હમીંસે સબ ખટકતે હયેં, હમીં હયેં ખ઼ાર ગુલશનમેં

બુલબુલ હું, સેહ઼ને બાગ઼સે દુર, ઓર શીકસ્તા પર
પરવાના હું, ચીરાગ઼સે દુર, ઓર શીકસ્તા પર

જોશે ગુલ ચાકે ક઼ફ઼સસે દમબદમ દેખા કીયે
સબને યાં લુટીં બહારેં, ઓર હમ દેખા કીયે

બયઠે હયેં ચુપ, કુછ આપકા ઇસમેં ઝરર નહીં
નાલા નહીં, ફ઼ુગ઼ાં નહીં, કુછ શોરોશર નહીં

વો મયેં, કે મોયસ્સરથા જીસે સાગ઼રે જમશેદ
પીતાહું તો કરતા હય કમી, ખ઼ુને જીગર આજ
વો મયેં, કે મુજે આલમે બાલાકી ખ઼બરથી
અય બેખ઼બરી, અપની નહીં મુજકો ખ઼બર આજ
વો મયેં, કે મુજે સયરે ગુલીસ્તાંસે ગ઼રઝથી
હય ખ઼ુને જીગર ઓર મેરા દીદએ તર આજ

ગમખ્વાર હય કોઈ, ન કોઇ ગમગુસાર હય
મરનેકો હમ હયેં, રોનેકો શમ્એ મઝાર હય

શકલે ઉમ્મીદતો કબ હમકો નઝર આતી હય
સુરતે યાસભી બન બનકે બીગડ જાતી હય

ન ખુદાહી મીલા, ન વીસાલે સનમ
ન ઇધરકે હુવે, ન ઉધરકે હુવે

ઈલાહી મૌત બેહતર હય જહાંમેં નામુરાદીસે
મુરાદે દીલ નહાસીલ હો તો ફીર કયા ખાક જીના હય

વોભી હોગા કોઇ, ઉમ્મીદ બર આઇ જીસકી
અપને મતલબતો ન ઇસ ચર્ખે કોહનસે નીકલે

ખુશી જીનેકી કયા, મરનેકા ગમ કયા
હમારી ઝીંદગી કયા, ઓર હમ કયા

કીસસે બેરહમીયે કીસ્મતકી શીકાયત કીજે
હમને ચાહાથા કે મરજાએં, સો વોભી નહુવા
મયેંને ચાહાથાકે અંદુહ ઓ બલાસે છુટું
વો સીતમગર મેરે મરનેપેભી રાઝી નહુવા

જીસકા ચારા નહીં દુન્યામેં વો લાચાર હું મયેં
જીસકો સેહતસે હો પરહેઝ વો બીમાર હું મયેં
જીસકી ઉમ્મીદ ન નીકલે વો તલબગાર હું મયેં
ગર્દ તક જીસકી ન ઉઠે વો નીગુસાર હું મયેં

અપને લીયે નહીં હય લુત્ફે બહારે હસ્તી
દામાને આરઝુ હય ઓર ખારઝારે હસ્તી

શીશા હાથ આયા ન હમને કોઈ સાગર પાયા
સાકીયા, લે તેરી મેહફીલસે ચલે, ભર પાયા

કયસ સેહરામેં રહા, કોહમેં ફરહાદ રહા
મયેં બગોલેકી તરાહ દશ્તમેં બરબાદ રહા

ઉસ મુશ્તે ખાકકો દોઝખમેં કયું ન જોંક દીયા
જીસકી તક્દીરમેં લીખાથા મેરા કાલેબ હોના

ઈસિ લીયે મયેને કીયા ચાક ગીરેબાને કફન
કોન ખોલેગા તેરે બંદે કબા મેરે બાઅદ

થા જીન્હે ઝોકે તમાશા વોહતો રૂખ્સત હોગએ
લેકે અબ તુ વાઅદએ દીદારે આમ આયા તો કયા
અન્જુમનસે વોહ પુરાને શોઅલા આશામ ઉઠ ગએ
સાકીયા, મેહ્ફીલમેં તુ આતીશ બજામ આયા તો કયા
આહ, જબ ગુલશનકી જમઈયત પરેશાં હો ગઈ
ફુલકો બાદે બહારીકા પયામ આયા તો કયા

ઉફ્તાદગાને વાદીયે ગુરબતકી સરગુઝસ્ત
કરતા હય ખુદ બયાં લબે ખામોશે નક્ષે પા

આંચે રહ્મ અઝ દીલ બુરદ, તાસીરે ફરીયાદે મનસ્ત
આંચે નીસીયાં આવરદ, ખાસીય્યતે યાદે મનસ્ત

મીસાલે મન બજહાં કસ નઆફરીદ ખુદા
મરા કશીદા ઓ દસ્ત અઝ કલમ કશીદ ખુદા

નાકામે જાવેદાંકી મુજે આરઝુ પસંદ
ગુમકર્દા કારવાંકી મુજે જુસ્તજુ પસંદ

વીરાની છા ગઇ મેરી તુરબતપે કીસ લીયે
અરમાં મેરે કીધર ગએ, હસરતકો કયા હુવા

યાસ.

નકર અય યાસ યું બરબાદ મેરે ખાનએ દીલકો
ઇસી ઘરમેં જલાયા હય ચીરાગે આરઝુ બરસોં

ફીર હસરતો, અરમાનો તમન્નાભી નહોંગે
અય યાસ, નકર બે સરોસામાં મેરે દીલકો

જીગરમેં યાસ કેયામત ઉઠાએ ફીરતી હય
ઉમીદ સોંચમેં બયઠી હય, સર જુકાએ હુવે

વો ખાક ઉડતી હય, વો હય મજમએ યાસ
વહીં હય, દેખલો, મદફૂન કીસીકા

હુજુમે યાસો નૌમીદી, વફુરે હુસરતો અરમાં
ચડાઇ લશ્કરે ગમકી હય એક જાને પુરઅરમાં પર

ગર યેહી હયેં દસ્ત અપને નારસા
ઉનકે પાંઉ તક રસાઈ હો ચુકી

સંભલને દે ઝરા અય નાઉમીદી કયા કેયામત હય
કે દામાને ખેયાલે યાર છુટા જાય હય મુજસે

મુનહસર મરનેપે હો જીસકી ઉમીદ
નાઉમીદી ઉસકી દેખા ચાહીયે

કહેતે હયેં ઉમીદપે જીતે હયેં લોગ
હમકો જીનેકીભી ઉમીદ નહીં

જીનેકે દીન હોં ચાર, ઔર અજલકી દુઆ કરે
માયુસ ઈસ તરાહ નકીસીકો ખુદા કરે

જીસકી હરએક ઉમીદ મુબદ્દલ બયાસ હો
કયા ઉસ મરીઝે ઈશ્કકે જીનેકી આસ હો

થકથકકે હર મુકામપર હમ બયઠ જાતે હયેં
તેરા પતા નહીં તો નાચાર, કયા કરેં

બજુઝ રીફાકતે તનહાઈ આસરા નરહા
સીવાએ બેકસી કોઈભી અબ મેરા નરહા

બીસ્મીલોંકી નીગહે યાસસે અલ્લાહ બચાએ
આપભી લોટ ગએ, તીર ચલાને વાલે

બયઠે હયેં ચુપ, કુછ આપકા ઈસમેં ઝરર નહીં
નાલા નહીં, ફુગાં નહીં, કુછ શોરોશર નહીં

જો તબીબ અપનાથા દીલ ઉસકા કીસીપર ઝાર હય
મુઝ્દા બાદ, અય મર્ગ, ઈસા આપહી બીમાર હય

ચારાગર મરતે હયેં કયું તદબર પર
છોડદેં મુજકો મેરી તક્દીર પર

કહીયો અય બાદે સબા બીછડે હુવે યારોંકો
રાહ મીલતીહી નહીં દશ્તમેં આવારોંકો

અરે ઓ પુછનેવાલે સબબ મેરે નહંસનેકા
મુજે રોનાભી અબ મુદ્દત હુઈ આતા હય મુશ્કીલસે

અબ હસરતોંકા યાસને ખટકા મીટા દીયા
જીસસે ખલીશથી દીલમેં વો કાંટા નીકલ ગયા

અલ્લાહ કીસ કદર, રહે મક્સુદ દુર હય
પયકે ખેયાલ રાહમેં થકથકકે રેહ ગયા

બેકસી.

તુ રીરા હય બહોત, અય પીરે ફૂલક, સચ કહેના
મુજસા બેકસભી ઝમાનેમેં કહીં દેખા હય

હમારી બેકસી કબ તક છુપેગી
ખુદાપર તો નહીં રાહે અસર બંદ

ન કીસીકે આંખકા નુર હું, ન કીસીકે દીલકા કરાર હું
જો કીસીકે કામ ન આ સકે, મયેં વો એક મુશ્તે ગુબાર હું
મયેં નહીં હું નગ્મએ જાંફીઝા, મુજે સુનકે કોઈ કરેગા કયા
મયેં બડેહી રોગીકી હું સદા, કીસી દીલ જલેકી પુકાર હું
મેરા રંગ રૂપ બીગડ ગયા, મેરા યાર મુજસે બીછડ ગયા
જો ચમન ખીઝાંસે ઉજડ ગયા, મયેં ઉસીકી ફૂસ્લે બહાર હું

નતો મયેં કીસીકા રકીબ હું, નહીં મયેં કીસીકા હબીબ હું
જો બીગડ ગયા વો નસીબ હું, જો ઉજડ ગયા વો દયાર હું
કોઈ મુજપે ફુલ ચડાએ કયું, કોઈ મુજપે અશ્ક બહાએ કયું
કોઈ મુજપે શમ્અ જલાએ કયું, મયેંતો એકસીકા મઝાર હું

ગ્રમ.

મેરી કીસમતમેં ગ્રમ ગર ઈતનાથા
દીલભી યારબ કઈ દીયે હોતે

કયા પુછતેહો હમદમ, ઈસ જીસ્મે નાતવાંમેં
રગ રગમેં નયશે ગ્રમ હય, કહીયે કહાં કહાં હય

જાનો દીલ, તાબોતવાં, લો રખ્ખો તુમહી અપને પાસ
યાં હુજુમે ગ્રમસે કીસકીસકી ખબર રખ્ખેગે હમ

ગ્રમ બહોત દુન્યામેં હયેં, પર ઈશ્કકા ગ્રમ ઓર હય
હય ઈસી આલમમેં લેકીન, ઈસકા આલમ ઓર હય
યે ન અચ્છા હોગા જરરાહોંસેભી, ઝખ્મે જીગર
ઈસકા ટાંકા, ઈસકા ફાહા, ઈસકા મરહમ ઓર હય

ગ્રમ ખાતા હું જીતના મેરી નીય્યત નહીં ભરતી
કયા ગ્રમ હય મઝેકા કે તબીઆત નહીં ભરતી

ગ્રમો ગુસ્સાઓ રંજો અંદુહઓ હીરમાં
હમારેભી હયેં મેહેરબાં કયસે કયસે

ગ્રમ દીયા, રંજ દીયા, દર્દ દીયા, દાગ્ર દીયા
હો સકે મુજસે એવઝ કયા તેરે એહસાનોંકા

હમારી શામે ગ્રમકી અય ખુદા હોગી સહર કબતક
રહેં મીન્નતપઝીરે જલ્વએ ફરદા નઝર કબતક

મુસીબત હદસે ગુઝરે તો વો ઝાહેર હો નહીં સકતી
બોહોત ગ્રમમેં બોહોત કમ આંખસે આંસુ નીકલતે હયેં

હુવા જબ ગમસે યું બેહીસ, તો ગમ કયા સરકે કટનેકા
નહોતા ગર જુદા તનસે તો ઝાનુ પર ધરા હોતા

જોશે ગમ, બસ કર, કે પાની સરસે ઉંચા હો ગયા
ડુબે ઉસ દરીયામેં હમ જીસકા કહીં સાહેલ નહીં

હમેં તો ગમસે ઇતનીભી નહીં ફુરસત કે યે સોચેં
મોહોબ્બતમેં હુવા કરતા હય કોઈ શાદમાં કયુંકર

કબ્રમેંભી ન બુજે આતીશે ગમ, વાય નસીબ
હમ જહાં દફ્ન હુવે, ઝેરે ઝમીં આબ નહીં

બુલબુલકો દીયા રોના, ઓ પરવાનેકો જલના
ગમ હમકો દીયા સબમેં જો મુશ્કીલ નઝર આયા

તડપ જાઓગે, મેરા કીસ્સએ ગમ સુન નહીં સકતે
હર એક ફીકરા હય નશ્તર, દુખભરી મેરી કહાની હય

સરાપા દર્દ હય અફસાનએ રંજો અલમ મેરા
તડપ જાઓગે, કાંપ ઉઠોગે, સુનકર હાલે ગમ મેરા

સોઝે જીગરકો, દીદએ પુરનમકો દેખીયે
ઈન આફતોંકો દેખીયે ઓર હમકો દેખીયો

યે આલમ હોગયા સોઝે જીગરસે
નીકલતી આગ હય દીવારો દરસે

અલ્લાહ અલ્લાહરી ગીરાંબારીયે ગમ બાઅ્દે ફના
કે મેરી ખાકસે આંધીભી દબી જાતી હય

અલ્લાહરે સોઝે આતીશે ગમ, બાઅ્દે મર્ગભી
ઉઠતે હયેં મેરી ખાકસે શોઅ્લે હવાકે સાથ

ગમ રહા જબતક કે દમમેં દમ રહા
દમકે જાનેકા નેહાયત ગમ રહા

આતીશે દોઝખમેં યે ગર્મી કહાં
સોઝે ગમહાએ નેહાની ઓર હય

દેખકર મેરી તડપ બોલે ફરીશ્તે કબ્રમેં
યે તમાશા આજતક દેખા, ન દેખેંગે કભી

ખુદાકી શાન વો મેરા તડપના દીલલગી સમજે
કીસીકી જાન જાતી હય. કીસીકા જી બહલતા હય

યે નથી ઉમ્મીદ હરગીઝ મુશ્ફકે મન આપસે
યું ચલે જાવોગે મુજકો તુમ સીસકતા છોડ કર

રાત દીન રોના, તડપના, તલમલાના પીટના
હયેં તો હમ નાકામ પર રેહતા હય કામોંકા હુજીમ

રાત સારી મેરી દોનોંકી તસલ્લીમેં કટી
હાથ સીનેસે ઉઠાયા તો જીગર પર રખ્ખા

વો મઝા હય તડપનેમેં કે રાહત નહીં હોતી
ગર તેરા તસવ્વુર ન હોતો ઝીંદગી કીસ કામકી

કભી બયઠે, કભી ઉઠે, કભી લોટે, કભી તડપે
તમાશા દીદકે કાબીલ હય તેરે બેકરારોંકા

રખતે નથે ચમનમેં જો પાંઉં ફર્શે ગુલપર
તેરી ગલીમેં અબ વો કાંટોંપે લોટતે હયેં

તડપ ફીર અય દીલે નાદાં કે ગયર કહેતે હયેં
આખીર કુછ ન બની, સબ્ર એખ્તેયાર કીયા

ખેયાલે ખાબ કહાં, સોઝે ગમસે જલતે હયેં
તમામ રાત પડે કરવટેં બદલતે હયેં

શબભર નીંદ આઈ નહીં, યે દીલ જો દુખ દેતા રહા
શામસે મયેં સુબ્હદમ તક કરવટેં લેતા રહા
નનીંદ આતી, નમરતે હયેં, ન વો સુરત બીસરતી હય
કે જીતે જાગતે હમપર કેયામત શબ ગુઝરતી હય
કબાબે સીખ હયેં હમ, કરવટેં હરસુ બદલતે હયેં
જો જલ જાતા હય યે પેહલુ તો વો પેહલુ બદલતે હયેં

હમ આહ નહીં કરતે હયેં, નાલા નહીં કરતે
ઇસ તર્હ તડપતે હયેં કે તડપા નહીં કરતે

તડપતે લોટતે હયેં, નાલાએ ફૂરીયાદ કરતે હયેં
મગર ઈસકી ખબર અબતક નહીં હમ કીસપે મરતે હયેં

વો મઝા દીયા તડપને, કે યે આરઝુ હય યારબ
મેરે દોનું પેહલુઓંમેં દીલે બેકરાર હોતા

તડપતે હયેં તેરે કયદી, ન કુછ ફૂરીયાદ કરતે હયેં
હુવે હયેં કયદ જીસપર ઉસ ખતાકો યાદ કરતે હયેં

મુર્ગે કફ્સ તડપતા હય પરવાઝકે લીયે
ઓર ચાહતા હય અહલે ગુલીસ્તાંસે જા મીલે

વો આકે ખાબમેં તસ્કીને ઈઝતેરાબ તો દે
વલે મુજે તપીશે દીલ મજાલે ખાબ તો દે

રોના.

મુર્ગે દીલ મત રો યહાં આંસુ બહાના મન્અ હય
ઈસ ફફસકે કયદીયોંકા આબોદાના મન્અ હય

હમ રોનેપે જબ આવેં તો દરીયાહી બહાદેં
શબનમકી તરાહસે હમે રોના નહીં આતા

રોવું સેહરામેં, અગર આહ કરૂં દરીયામેં
મછલીયાં દશ્તમેં પયદા હોં, હીરન દરીયામેં

હાલ પુછો ન મેરે રોનેકા બસ જાનેદો
અભી રૂમાલ નીચોડુંગા તો તુફાં હોગા

કયા આગે દીલ બુજી, કયા દર્દ કમ હુવા
રોનેસેભી કુછ ફાયદા. અય ચશ્મે નમ, હુવા

મયેં જો રોતા હું તો કહેતે હયેં મુજે હંસહંસ કર
જો કરે ઈશ્ક, યેહી ઉસકી સઝા હોતી હય

ઈરાદા હય બેઠબ કુછ ઇસ ચશ્મે તરકા
ખુદા હાફેઝ આજ અપને દીવારો દરકા

જીસ ઘરમેં બયઠતેથે હમ ઉસ યારસે મીલકર
અબ રોતે હયેં ઉસકે દરો દીવારસે મીલકર

રકીબોંકે ડરસે, મબાદા ન કહે દેં
કભુ ખોલકર દીલ મયેં રોને નપાયા

શબે વસ્લ વોજો બીગડ ગયે, તો ખફા હો મુજકો રૂલા દીયા
વલે મયેંભી વો હું કે રોનેમેં, વો બનાયા મુંહ કે હંસા દીયા

રાતભર નાલે કીયે હમને તો દીનભર રોએ
જીસકદર શામસે ગરજેથે સહરસે બરસે

થમતેહી થમેગા અશ્ક નાસેહ
રોના હય યે, હંસી નહીં હય

યાદમેં ઉસ ગુલકે રોયા, સુબ્હ જો ગુલશનમેં મયેં
બુલબુલાંને બાગમેં એક સખ્ત માતમ હોગયા
ગુન્ચેને ફાડા ગીરેબાં, ગુલકા દામન ચાકથા
ચશ્મે નરગીસસેભી જારી અશ્કે શબનમ હોગયા

સાફ દીલકો કીયા ઓર દાગે જીગરકો ધોયા
કામ કયા કયા નમેરે દીદએ તરસે નીકલે

ઉનકે રોનેપે હંસી આતી હય મુજકો, યારબ
દાઉ પાનીકો હયેં કયા આગ લગાનેવાલે

અલ્લાહરે જોશે ગીર્યા, કે ઈસ જીદ્દતો જેહદ પર
દરીયા હમારે દીદએ તર સે નીકલ ગયા

કીસીકે ખૌફસે જી ખોલકર રોયા નહીં જાતા
કે જો આંસુ ટપકતા હય, છુપા લેતાહું દામનમેં

દીદા ખુંબાર હય મુદ્દતસે, વલે આજ નદીમ
દીલકે ટુકડેભી કઇ ખુનકે શામીલ નીકલે

બરંગે આબેલા હમ ફુટ ફુટ કર રોએ
કીસીકા છેડકે કુછ પુછનાહી નશતરથા

દીદા ખુંબાર હય મુદ્દતસે વલે આજ નસીમ
દીલકે ટુકડેભી કઈ ખુનકે શામીલ આએ

બસ કર અય સોઝે દરૂં બેહ જાએંગે દીલ ઓર જીગર
રહુમ, જોશે ગીર્યા, અબ છાતી મેરી ફટ જાય હય

દેખકર મુજકો ખયાલે તર્કે ઉલ્ફત છોડ દો
મયંભી તુમકો દેખકર રોનેકી આદત છોડદું
કયા યે અંજામે મોહોબ્બત મુજકો ફીર છોડે કહીં
ગર ખયાલે ઇબ્તેદાએ અહદે ઉલ્ફત છોડદું

સરફોડના.

વફા કયસી, કહાંકા ઈશ્ક, અગર સર ફોડના ઠયરા
તો ફીર અય સંગદીલ, તેરાહી સંગે આસ્તાં કયું હો

ઉશ્શાકે પાએ રંગીં, સર ફોડનેકે ખાતીર,
જીસપર પીસીથી મેંહદી, ઉસ સીલકો ઢુંઢને હયેં

યહાં શોરીદગીકો ધુન હય કે હમ સરકો યહીં ફોડે
વહાં યે ઝીદકે ઉસકા સર ઓર મેરા આસ્તાં કયું હો

શોરીદગીકે હાલસે સર હય વબાલે દુશ
સેહરામેં અય ખુદા કોઇ દીવારભી નહીં

સરે શોરીદાકી તસ્કીન વહીં હોતી હય
મુજપર એહસાન હય ઉસ કુચેકી દીવારોંકા

હું વો નાકામ, મુજે વસ્લે સનમતો કયસા
સરકે ટકરાનેકો મીલતા નહીં પથ્થર કોઇ

ઇઝહારે હાલ ઉસ બુતે ખુદસરકે સામને?
સર ફોડનેસે ફાયદા પથ્થરકે સામને?

મર ગયા ફોડકે સર, આશકે વહશી, હય, હય
બયઠના ઉસકા વો આકર તેરી દીવારકે પાસ

મીટ જાયગા સર ગર તેરા પથ્થર ન ઘીસેગા
હું દરપે તેરે નાસીયાફર્સા કઇ દીન ઓર

આંસુ.

આબરૂ ખાકમેં મીલ જાયગી, યે યાદ રહે
એક આંસુભી જો, અય દીદએ ગીર્યાં નીકલા

હીમ્મત અય દીદએ તર, કતરા ફીશાની કબતક
મોસલાધાર ન બરસે તોવો બરસાતહી કયા

તર દામનીપે શયખ હમારી ન રોઇયે
દામાં નીચોડદેં તો ફરીશ્તે વુઝુ કરેં

હમારે દીદએ ગીર્યાંસે અબ્રેતરકો કયા નીસ્બત
વો એક જાલેમેં થમ જાતા હય, યે બરસોં બરસતા હય

કહા હાલે દીલ ઓર નીકલ આએ આંસુ
બીગાડી મુસીબતને આદત હમારી

રગોંમેં દોડને ફીરનેકે હમ નહીં કાયલ
જબ આંખોંહીસે ન ટપકા તો ફીર લહુ કયા હય

છીંટે દેનેસેતો ઓર આગ ભડક ઉઠતી હય
અશ્ક હમ તુજસે લગી દીલકી બુજાએં કયું કર

હય ગોહર. જો અશ્ક મેરે દીદએ પુરનમમેં હય
અય ખુશી, કયા જાને તુ, કયા લુત્ફ મેરે ગમમેં હય

અશ્કે ખું આંખોંમેં આકર જમ ગયા
દુરકેભી દેખનેસે હમ ગએ

કયું મેરે આંસુઓંકી રંગત બદલ રહી હય
કયા કોઈ દીલકા ટુકડા અશ્કોંમેં આ રહા હય

રોનેવાલોંકુ ભી અબ મુજપે હંસી આતી હય
દીદએ તર સે મેરે અશ્કભી ખન્દાં નીકલા

ખું હોકે જીગર આંખસે ટપકા નહીં અય મર્ગ
રહેને દે મુજે યાં, કે અભી કામ બહોત હય

દર્દ.

કયા બતાવું દીલ કહાં હય ઓર કીસજા દર્દ હય
મયેં સરાપા દર્દ હું ઓર દીલમેં મેરે દર્દ હય

હમ અપના દર્દે દીલ રોરોકે બેતાબાના કહેતે હયેં
ઈલાહી ખુશ રહેં વોહ જો હમે દીવાના કહેતે હયેં

દીલમેં શરારે દર્દ હો, લબપર ફુગાં નહો
મુમકીન નહીં કે આગ લગે ઓર ધુવાં નહો

જાનપર બન ગઈ અબ વક્તે મસીહાઈ હય
તેરે દરપર ખલીશે દર્દે જીગર લાઇ હય

દીલમેં, જીગરમેં, સીનેમેં, પેહલુમેં દર્દ હય
અય ચારાગર દીખાવું મયેં તુજકો કહાં કહાં

ઈલાજે દર્દે દીલ તુમસે મસીહા હો નહીં સકતા
તુમ અચ્છા કર નહીં સકતે, મયેં અચ્છા હો નહીં સકતા

પુછતા મયેં, જો મસીહા કહીં મુજકો મીલતે
દર્દે દીલકીભી તુમે કોઇ દવા આતી હય

આરામકા ઇસ ઘરમેં ન ઉસ ઘરમેં ગુઝર હય
દીલ દર્દકા ઘર હયતો જીગર દાગ઼કા ઘર હય

સીવા ઇસકે કે કુછ દીલકે તડપનેકા મઝા પાયા
મેરે પેહલુમેં રેહકર તુને, અય દર્દ, ઓર કયા પાયા

અગર કુછ મુંહસે બોલું તો મઝા ઉલ્ફ઼તકા જાતા હય
વગર ચુપકાહી રેહતાહું કલેજા મુંહકો આતા હય

મરા દર્દેસ્ત અંદર દીલ, અગર ગોયમ ઝબાં સોઝદ
વગર દમ દરકશમ તરસમકે મગ઼ઝે ઓસ્તખાં સોઝદ

મીસ્લે નય હર ઉસ્તખાંમેં, દર્દકી આવાઝ હય
કુછ નહીં માઅ્લુમ, યારબ, સોઝ હય યા સાઝ હય

બયાને હ઼ાલે દીલે ઝાર હો નહીં સકતા
યે દર્દ વો હય કે ઇઝહ઼ાર હો નહીં સકતા

દીલમેં હયેં દર્દો ગ઼મકે ફ઼ીસાને ભરે હુવે
બરસોં સુનાવું ગર કોઇ દર્દ આશના મીલે

મુજકો મજબુર નકીજે કે તડપ જાયેગા
દર્દો ગ઼મસે હય ભરી સારી હ઼ીકાયત મેરી

વો દર્દ હય કે ઉસકા મઝા કુછ ન પુછીયે
કહેતા હય દીલ, કીસીસે દવા કુછ ન પુછીયે

સુના કીસીસે જો નામે દવાએ દર્દે જીગર
તડપકે દીલને સદા દી કે "હાય, દર્દે જીગર"

અય દર્દ રફ઼્તા રફ઼્તા કીયા આપકોભી ગુમ
ઇસ રાહમેં ચલાથા મયેં કીસકે સુરાગ઼મેં

વસ્લમેંભી મેરી ફ઼ીસ્મતકી બુરાઇ ન ગઇ
દીલસે વહ઼શત તેરી, અય દર્દે જુદાઇ, ન ગઇ

ખંજર ચલે કીસીપે, તડપતે હુયેં હમ અમીર
સારે જહાંકા દર્દ હમારે જીગરમેં હય

એહુબાબ કમી ગો નકરેં ફીકે દવામેં
અય દર્દ મયેં હું તેરી તરક્કીકી દુઆમેં

જબ કહા મયેંને શબે ગમ કોઈ ગમખાર નથા
દર્દને ઉઠકે કહા, કયા યે ગુનાહગાર નથા

રેહતા હય કલેજેમેં નેહાં દર્દ મોહોબ્બત
યે ચોટ વો હય જીસકો ઉભરના નહીં આતા

દેખ અય દર્દ, જુદા હો નદીલે મેહઝુંસે
ઓર ઉલ્જેગા યે બીમાર, જો તન્હા હોગા

થમથમકે દીલમેં ઉઠતા હય, ગાહે જીગરમેં, દર્દ
દમભર નહીં કરાર મુજે, આહ, કયા કરૂં

કયા દર્દ દીલ કહું, કે સરાપા હું દર્દમંદ
આતી નહીં હય બાત સીવાએ ફુગાં મુજે

જુદા હો ન પેહલુસે અય દર્દ ઇશ્ક
બહેલ્તી હય તુજસે તબીઅત મેરી

વો દીન ગએ કે દીલમેં રેહતાથા દર્દ મેરે
અબ દીલ નહીં, સરાપા એક દર્દ હો ગયાહું

દર્દકો કયું ન કલેજેસે છુપાએ રખ્ખું
મુજકો ઇસ ફુલસે ખુશબુએ વફા આતી હય

હાય રેહ રેહકે કલેજેમેં મેરે ઉઠતા હય દર્દ
ઇશ્ક કહેતે હયેં જીસે કયા વો યેહી આઝાર હય

રફુએ ઝખમસે મતલબ હય લઝ્ઝત ઝખ્મે સોઝાંકી
સમજીયો મત કે પાસે દર્દસે દીવાના ગાફીલ હય

દર્દ મીન્નતકશે દવા ન હુવા
મયેં ન અચ્છા હુવા, બુરા ન હુવા

તબીબોંસે મયેં કયા પુછું ઇલાજે દર્દે દીલ અપના
મરઝ જબ ઝીન્દગી ખુદ હોતો ફીર ઉસકી દવા કયા હો

સરાપા દર્દ હું બેદર્દપે જીસ દીનસે માયલ હું
મેરી ફરીયાદસે ડરના કે મયેં ટુટા હુવા દીલ હું

હાય કયા પુછતે હો દર્દ કીધર હોતા હય
એક જગાહ હો તો બતાવું કે ઇધર હોતા હય

દીલને પાયા દર્દે ઉલ્ફત, દર્દકો દીલ મીલ ગયા
બાત તો યેથી કે જોથા જીસકે કાબીલ મીલ ગયા

દાગ.

સબ મીટે નક્શે ખેયાલાતે જહાં, બાઅ્દ ફના
દાગે ઉલ્ફત એક ઝેબે સફહએ દીલ રેહ ગયા

અય લાલાહ, ગો ફલકને દીયે તુજકો ચાર દાગ
છાતી મેરી સુરાહ કે એક દીલ હઝાર દાગ

આતા યેહભી શામે જુદાઇમેં અપને કામ
હર દાગે દીલ ચીરાગ હય શબહાએ તારકા

હઝાર બાર ઇસ ઇલ્તેફાતકે સદકે
હમેશા દાગ મેરે દીલકો એક નયા દેના

મુસીબત—રંજ.

એયામ મુસીબતકે તો કાટે નહીં કટતે
દીન અયશકે ઘડીયોંમેં ગુઝર જાતે હયેં કયસે

રંજસે ખુગરજો હો ઇન્સાન તો મીટ જાતા હય રંજ
મુશ્કીલેં મુજપર પડીં ઇતનીકે આસાં હો ગઇં

દીલ હય ગીઝાએ રંજ, જીગર હય ગીઝાએ રંજ
રંજ હય હમારે વાસ્તે, હમ હયેં બરાએ રંજ

જહાંમેં આએથે હમ રંજહી ઉઠાનેકો
ઈલાહી તુને હમે કીસ બલામેં ડાલ દીયા

ઉફ્તાદગાને વાદીયે ગુરબતકી સરગુઝશ્ત
કરતા હય ખુદ બયાં લબે આમોશે નક્ષે પા

ઈતની છાની હય ખાક તેરે લીયે
છા રહા હય ગુબાર આંખોંમેં

ઝબ્ત.

વો માનેં યા નમાનેં ઝબ્તકી તાકત નહીં હમમેં
બયાને મુદ્દુઆ હમ હરચે બાદાબાદ કરતે હયેં

કહાંતક દમ બખુદ રહીયે, ન હું કીજે, ન હાં કીજે
કહાંતક ખાઈયે ગમ, કબતલક ઝબ્તે ફુગાં કીજે

બસ હમતો દીલહી દીલમેં ગુલે ઝબ્તે ફીકસે
અફસોસ શૌકે નાલાઓ ફરીયાદ રેહ ગયા

હાલે દીલે બીમાર નહીં ઝબ્તકે કાબીલ
લેકીન વો ઝબાં મુજકો હીલાને નહીં દેતે

હોગા હમારા ઝબ્ત કીસીકો કહાં નસીબ
જલ્તે હયેં મીસ્લે શમ્અ, ઝબાંપર ફુગાં નહીં

ઝબ્તકા ઢંગ કુછ અયસા દીલે નાશાદ રહે
આંખમેં અશ્ક, ન લબપર કભી ફરીયાદ રહે

સબ્રો તહમ્મુલ તો મયેં કરતા હું મગર
કયા બતાવું મુજપે કયા ગુઝરતી હય

કબતલક ઝબ્ત કીયે જાવું મોહોબ્બતમેં કહો
દીલમેં હો દર્દ તો ફરીયાદ કરૂં યા નકરૂં

મુંહસે ન નીકલે આહ ઓર લબપે કુગાં નહો
દમ ઘુંટકે મર નજાએ તો નાચાર કયા કરેં

ઝબ્ત કરતે કરતે મેરા દમભી ઘુંટા જાતા હય
પર તુજકો યેહી ફીક્ર હયકે તેરી રૂસ્વાઇ નહો

ઇલાહી કયા કરેં ઝબ્તે મોહોબ્બત હમતો મરતે હયેં
કે નાલે તીર બનબનકે કલેજેમેં ઉતરતે હયેં

કહાંકા સબ્ર, કે દમપર હય બનગઈ ઝાલીમ
બતંગ આએ તો હાલે દીલ આશકાર કીયા

ઝબ્ત લાઝીમ હય અગર માઅ્લુમ હોં અસરારે ગયબ
હાલે દીલ કહેના ન હરગીઝ બેખબરકે સામને

વસ્લ.

અય ફલક રશ્કસે ન જબ મરના
બીછડે મીલ્તે હયેં એક મુદ્દતકે

વસ્લમેં હીજ્રકા ગમ, હીજ્રમેં મીલનેકી ઉમીદ
કોન કહેતા હય જુદાઇસે વીસાલ અચ્છા હય

આજ ઇસ પેહલુમેં દીલબર હય જહાં કલ દીલ નથા
અય તેરી કુદરતકે સદકે, મયેંતો ઇસ કાબીલ નથા

વો આએ ઘરમેં હમારે, ખુદાકી કુદરત હય
કભી હમ ઉનકો કભી અપને ઘરકો દેખતે હયેં

બીછડકે યારસે મીલના, અજીબ મીલનાથા
કે આંખેં રોતીથીં, દીલમેં કોઈ મલાલ નથા

નસીમે અયશ ચલતી હય, ખુશીકે ફુલ ખીલતે હયેં
યે વો દીન હય કે બાહમ આશકો માઅ્શુક મીલતે હયેં

હય વસ્લે ગુલો બુલબુલે નાશાદ ચમનમેં
દર બંદ હય, ગુલચીં હય ન સૈયાદ ચમનમેં

વસ્લ હોતા હો જીનકો દુન્યામેં
યારબ અયસેભી લોગ હોતે હયેં

વસ્લે સનમકી માંગ ન યું દમબદમ દુઆ
સાલેક ખુદાસે ઈત્ના તકાઝા ન ચાહીયે

અજબ અપના હાલ હોતા, જો વીસાલે યાર હોતા
કભી જાન સદકે હોતી, કભી દીલ નીસાર હોતા

અગર બહરદુ જહાં યક નફસ ઝનમ બા દુસ્ત
મરા ઝહરદુ જહાં, હાસેલ આં નફસ બાશદ

વાઅદએ વસ્લ ચું શવદ નઝદીક
આતીશે શૌક તીઝતર ગર્દદ

ઉમીદ વસ્લ હો ગયા એક વાઅદએ દીદાર
ઉસેભી તુનેતો રખ્ખા હય રોઝે મેહશરપર

નઝઅ કયસી મૌત કીસકી અબ મેરે દુશ્મન મરેં
પાસ આ બયઠે હયેં વો બાતેં બનાનેકે લીયે

મીલે થે આજ મુદ્દતસે. બહોત રોએ બહોત તડપે
વો દર્દ ઈશ્ક સુનસુનકર, હમ અપના દર્દ કહે કહેકર

શબે વસ્લ.

વસ્લકી શબભી ન ગુઝરી ચયનસે
મયેં ખેયાલે હીજ્રમેં તડપા કીયા

શબે વીસાલ હય, ગુલ કરદો સબ ચીરાગોંકો
ખુશીકી બઝમમેં કયા કામ જલનેવાલોંકા

દી મોઅઝ્ઝીનને શબે વસ્લ અઝાં પીછલી રાત
હાય કમબખ્તકો કીસ વક્ત ખુદા યાદ આયા

વોહ જો બોલેંતો બાત જાતી હય
ચુપ રહું મયેં તો રાત જાતી હય

આજ રૂઠો ન મેરી જાન, કે હય વસ્લકી શબ
કલ કીસી ઓર બહાનેસે ખફા હોજાના

વસ્લકી શબ દર્દે દીલ, અય શાદ, દુના હોગયા
ચારાસાઝી યે હુઇ, ઓર યે મસીહાઈ હુઈ

શબે હીજ.

દીનતો રો પીટકે કટે લેકીન
હીજ્રકી શબ પહાડ આતી હય

શબે ફીરાક ખેયાલે યાર કયા કયા રંગ લાતા હય
તસવ્વુર બનકે આતા હય, તમન્ના બનકે જાતા હય

જીસ કદર આજ સતાના હય સતાલે હમકો
રોઝે મેહશરભી તો કલ અય શબે હીજ્રાં હોગા

આતીશે દીલહી ગનીમત હય શબે ફુરકતમેં
ગર્મ રેહતા હય ઈસી આગસે પેહલુ અપના

મેરે દીલસે કોઈ પુછે શબે ફુરકતકી બેતાબી
યેહી ફરીયાદથી લબપર કે યારબ જલ્દ દમ નીકલે

દેખીયે હાલતે દીલ દર્દસે કયા હોતી હય
રૂહ નામે શબે ફુરકતસે ફના હોતી હય

અય જાં શબે ફીરાકકા સદમા ન પુછીયે
વો હાલ થા કે મોતભી ઘભરાકે ફીર ગઇ

કયા ઠીકાના હય શબે ગમમેં તેરે બીમારકા
હસરતે દીદાર હય, જાને હઝીં આંખોંમેં હય
નઝઅકા આલમ હય, ઘભરાઈ હુઇ ફીરતી હય રૂહ
દમ કહીં લબપર, શબે ગમમેં, કહીં આંખોંમેં હય

કહું કીસસે મયેં કે કયા હય, શબે ગમ બુરી બલા હય
મુજે કયા બુરાથા મરના, અગર એકબાર હોતા

શબે ફુરક્ત, ગુઝરતી હય જો દીલપે, આપ કયા જાનેં
સહુર કરતે હુયેં હુમ કયુંકર, તડપ કર, આપ કયા જાનેં

ન તુમ આએ, નનીંદ આઈ, ન સબ્ર આયા, ન મૌત આઇ
ગુઝરનેકો તો ગુઝરી રાત, લેકીન બેમઝા ગુઝરી

દમ નીકલતા હય હુમારા, ન સહુર હોતી હય
શબે ગ઼મ દેખીયે કીસ તર્હા બસર હોતી હય

શબે ગ઼મ મેરી આંખેં, હાય, કીસકીસકે લીયે તરસીં
નવો આએ, ન મૌત આઈ, ન ચયન આયા, ન ખ્વાબ આયા

રખકે તસ્વીરે ખ્યાલી યારકી પેશે નઝર
રાતભર મુજકો શબે ફુરક્તમેં તડપાતા હય દીલ
ફ઼રેદ કરતા હું જો ઉઠનેકો તો યે ફ઼રમાતા હય
ઔર બયઠો દો ઘડી સાહેબ, કે ઘભરાતા હય દીલ

સદમે શબે ફુરક્તકે ઉઠાએ નહીં જાતે
અબ મૌતકા તાલેબ હય તલબગાર તુમારા

સબ્ર આતા હય જુદાઈમેં, ન ખ્વાબ આતા હય
રાત આતી હય ઇલાહીકે અઝાબ આતા હય

દીનતો આફ઼ીસમેં કીસી તર્હા ગુઝર જાતા હય
રાત કયા આતી હય, એક સરપે બલા આતી હય

કોનસી શબ હય કે રોરોકે નહીં કટતી હય
શામ હોતી હય ઈધર, છાતી ઉધર ફ઼ટતી હય

નીંદભી ફુરક્તમેં ખા બયઠી હય આનેકી ક઼સમ
ખ્વાબમેંભી દેખનેકા આસરા જાતા રહા

શબે ફ઼ીરાક઼કી દેહશતસે જાન જાતી હય
યેહી હય સુબ્હસે ધડકા કે રાત આતી હય

અય અજલ એક દીન આખીર તુજે આના હય વલે
આજ આતી શબે ફુરકતમેં તો એહસાં હોતા

વો હાલ મેરા હીજ્રમેં દેખા હય કઝાને
રોતી હુઈ જાતી હય મસીહાકો બુલાને

ન પુછો કુછ, શબે વાઅદા બલાકી ઈન્તેઝારી હય
સદા પર કાન, દર પર આંખ, દીલમેં બેકરારી હય

શબે વાઅદા ઉમીદા યાસકે જગડે રહે કયા કયા
કભી ઠેહરા દીલે મુઝતર, કભી જાને હઝીં નીકલી

શબે ફુરકતતો અબ્દતક નહીં હોનેકી તમામ
તેરે ઉશ્શાકકો અંદેશએ ફર્દા કયા હય

છોટી હય કેયામત, શબે ફુરકતહી બડી હય
દસ ચાર પહર રાતકી વો એક ઘડી હય

દરાઝી સમજેથે મુદ્દતસે હમ રોઝે કેયામતકી
સો એક કચ્ચી ઘડી નીકલી હમારે રોઝે ફુરકતકી

કલ શબે વસ્લમેં કયા જલ્દ બજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મર ગએ ઘડીયાલ બજાનેવાલે

વો પરવાનોંકા ઘીરના શમ્અપર, વો ઘીરકે જલ જાના
કેયામતખેઝ હીંગામા, શબે ગમ રાતભર દેખા

તુજસે ભી શબે હીજ્રમેં કુછ કામ ન નીકલા
અય મૌત, મગર મરનેકે કાબીલ નહીં હું મયેં

જહાંસે ઈબ્તેદા હોતી હય શામે હીજ્રકી વાએઝ
રસાઈ હો નહીં સકતી વહાંપર રોઝે મેહશરકી

દીન અયશકી ઘડીયોંમેં ગુઝર જાતે હયેં કયસે
ઘડીયાં શબે ફુરકતકીતો કાટે નહીં કટતીં

શબે મેહતાબ કીસ કમબખ્તકો હીજ્રમેં ભાતી હય
કે ઇસસે ગમીંયે રોઝે કેયામત યાદ આતી હય

શીરકતે ગમભી નહીં ચાહતી ગયરત મેરી
ગયરકી હોકે રહે યા, શબે ફુરકત, મેરી

ઝાલીમ કહીં ખુદા નકરે તુ સુને ઉસે
જો કુછ શબે ફીરાકમેં વીર્દે ઝબાં હય અબ

શુરૂએ શામે જુદાઇમેં નાલાઓ અફગાં
અભીતો અય દીલે મુઝતર પડી હય સારી રાત

જપકી જો આંખ, હીજ્રકી શબ, આઈ યે સદા
"અય નંગે ઇશ્ક, મર ન ગયા, હોશીયાર હો"

શબે ફીરાક જો દસ્તે દુઆ બુલંદ હુવા
નીદાએં આઈ કે બાબે કબુલ બંદ હુવા

હીજ્ર.

તપીશસે, દર્દસે, નાલોંસે ફુરકતમેં નહીં ફુરસત
મઝે લેતા હય દીલ કયા કયા, જીગર કયા કયા, ગુલુ કયા કયા

તેરે જાતેહી મુજે લેનેકો આઈ હય કઝા
વો સફર તેરે લીયે થા, યે સફર મેરે લીયે

મૌતહીસે કુછ ઇલાજે દર્દે ફુરકત હોતો હો
ગુસ્લે મૈયત હી હમારા ગુસ્લે સેહત હોતો હો

છુટ જાએં ગમકે હાથોંસે જો નીકલે દમ કહીં
ખાક અયસી ઝીંદગીપર, તુમ કહીં ઓર હમ કહીં

હમ તેરી રાહમેં મર જાએંગે, સાંચા હય યેહી
દર્દમન્દાને મોહોબ્બતકા તરીકા હય યેહી

ફુરકત કે મરીઝોંકુ સુરતતો દીખા જાવો
કયું ઝેહર પીલાતે હો, હર દુખકી દવા હોકર

મૌત કયું આતી નહીં, યારબ ફ઼ીરાક઼ે યારમેં
બંદ હય કયા ઈન દીનો રસ્તા અદમઆબાદ કા

મૌત પર બસ નહીં ચલ્તા હય, કરેં કયા, વર્ના
તુ નહીં હય તો, નહીં ઝીસ્ત ગવારા હમકો

તુમારે હીજ્રમેં મયેં ઈસ તરાહ તડપતા હું
કે મેરા હ઼ાલ જો દેખે, રક઼ીબ ઘભરાએ
ખુદાકે વાસ્તે મેરે લીયે દુઆ માંગો
કે મુજકો સબ્ર અતા હો યા મોત આજાએ

મરીઝે જાંબલબ દેખે હયેં પર અયસે નહીં દેખે
ખુદા હ઼ાફ઼ીઝ નહીં હોતા તેરે બીમારે હીજ્રાંકા

જુદાઈ અબ સહી જાતી નહીં હય
મેરે ઈસ જીનેસે મર જાના બેહતર

તુમારે હીજ્રમેં હમ ઈસ તરાહ઼સે ઝીસ્ત કરતે હયેં
કે સકતેકી સી હ઼ાલત હય, ન જીતે હયેં, ન મરતે હયેં

ખુદાકે વાસ્તે જાકર કહો ઉસ આફ઼તે જાંસે
કે વક઼તે નઝઅ હય, રૂખ્સત તો હો બીમારે હીજ્રાંસે

ખફ઼ા હમ ઝીસ્તસે હયેં, અબ યે દમ રહે ન રહે
તેરે ફ઼ીરાક઼મેં અય યાર હમ રહે ન રહે

તેરા તો આસરાથા જુદાઈમેં યારકે
અય મૌત, તુભી મુજસે ગુરીઝાં હય ઈનદીનો

યે ન સમજો કે ખુદાઈ તુમારે હાથ હય
તુમ ન આવોગે તો કયા મૌતભી આનેકી નહીં

જાનો દીલ દાનોંકી લાશેં, હીજ્રમેં હયેં સામને
મયેં કભી ઈસકે કભી ઉસકે અઝાદારોંમેં હું

કીતને હમદર્દ હવાખાહ હયેં, ચુંતો અય દાગ
પર યે કોઈ નહીં કહેતા, "ઉસે લાતા હું મયે"

મર મીટે હમતો દર્દે ફુરકતસે
અબ મસીહા હુવા કરે કોઇ

રંજે ફુરકતકો પહોંચતી નહીં ઈઝા કોઈ
દીલમેં બયઠા હુવા મલ્તા હય કલેજા કોઈ

ઈસ દીલ જલેકો હીજ્રમેં અય આતીશે ફીરાક
અયસાહી ફુંકીયો કે નબાકી નીશાં રહે

યાદમેં ઉસ ગુલકી રોયા, સુબ્હ જો ગુલશનમેં મયેં
બુલબુલાને બાગમેં એક સખ્ત માતમ હોગયા
ગુન્ચેને ફાડા ગીરેબાં, ગુલકા દામન ચાકથા
ચશ્મે નરગીસસેભી જારી અશ્કે શબનમ હોગયા

અગર દાનેસ્તમ અઝ રોઝે અઝલ દાગે જુદાઈરા
નમી કર્દમ બદીલ રોશન ચીરાગે આશનાઈરા

ન ઝીન્દગીમેં કભી હો ફુરકત, તુમારી હમસે, હમારી તુમસે
બને ન મરકેભી દુર તુરબત, તુમારી હમસે, હમારી તુમસે
ઈધર હય અરમાને દીદ બેહદ, ઉધર હય શૌકે વીસાલ અફઝું
મીટેગી કીસ દીન યે દીલકી હસરત, હમારી તુમસે, તુમારી હમસે

જુદાઈ આતીશે તીઝસ્ત, મીસોઝદ દીલોજાંરા
ખુદા હરગીઝ નસીબે કસ નસાઝદ દાગે હીજરાંરા

ઝોઅ્ફ હય માનએ તેહરીર, વલેકીન કાસીદ
ઉસે પયગામે ઝબાની યે સુનાના અપના
મીસ્લે શમ્એ સેહરી રેહગુઝરે શૌકમેં યાં
દમ હય અબ હોંટોંપે, અય માહે યગાના અપના
અગર આના હયતો આ, વર્ના કોઈ દમમેં અબ
અદમ આબાદકો નઝદીક હય જાના અપના

બલબમ રસીદ જાનમ, તો બયા કે ઝીન્દા માનમ
પસ અઝઆં કે મન નમાનમ, બચેકાર ખાહી આમદ

ઉસે કયા ચયન આએ જીસકે દીલમેં યાદ હો તેરી
ઉસે તસ્કીન હો કયું કર જીસે તેરી મોહોબ્બત હો

આતીશે શૌકૂકો કબ દીલસે જુદા રખ્ખા હયૅ
ઇસ લગીકો તો કલેજેસે લગા રખ્ખા હય
દેખ લેનેકો તેરે સાંસ લગા રખ્ખા હય
વર્ના બીમારે ગમે હીજ્રમેં કયા રખ્ખા હય

ફુરકૃત મેં કીસી સુરત, રાહત નમીલી મુજકો
આંસુભી બહા દેખા ઓર ઝબ્તભી કર દેખા

ક્લક હય, દર્દ હય, કાહીશ હય, ગમ હય, નાતવાની હય
ફીરાકે યાર હય યે યા બલાએ આસમાની હય

કહીયો અય બાદે સબા બીછડે હુવે યારોંકો
રાહ મીલતી હી નહીં, દશ્તમેં આવારોંકો

દર્દ ફુરકૃતકો પહોંચતી નહીં ઇઝા કોઇ
દીલમેં બયઠા હુવા મલ્તા હય કલેજા કોઇ

કીસી દીન આંખસે આકર ઝરા તુમ દેખ તો લેતે
કીયા કરતા હય કોઇ હીજ્રમેં આહો ફુગાં કયુંકર

લીજીયે, સુન્યે, અફ્સાનએ ફુરકૃત મુજસે
આપને યાદ દીલાયાતો મુજે યાદ આયા

યાદ સબ કુછ હયેં મુજે હીજ્રકે સદમે ઝાલીમ
ભુલ જાતા હું મગર, દેખકે સુરત તેરી

કભી ઝીન્દા, કભી મુર્દા, હયેં જબસે તેરી ફુરકૃત હય
કેયામત એક સુન્તેથે, યહાં હરદમ કેયામત હય

ખુદાકે વાસ્તે ફુરકતઝદોંકો મત છેડો
ન પુછો યે કે કટી કીસ તરાહ હમારી રાત

ન આયા ઈસ ફુલકકો ઔર કુછ, આયા તો યે આયા
ઘટાના વસ્લકી શબકા, બડાના રોઝે હીજ્રકા

બડાના ઔર ઘટાના કામ હય અય આસમાં તેરા
બડાદે વસ્લકી શબકો, ઘટાદે દીન જુદાઈકા

હમને માનાકે તગાફુલ ન કરોગે, લેકીન
ખાક હો જાએંગે હમ તુમકો ખબર હોનેતક

દીનકો ચયન આતા નહીં, રાતોંકુ નીંદ આતી નહીં
ખાક ઈસ જીનેપે, અયસી દીલલગી ભાતી નહીં

વો વસ્લકે વાઅદે તેરે, યે હીજ્રકે સદમે
જીને નહીં દેતે મુજે, મરને નહીં દેતે

યા રબ કભી કીસીકા કીસી પર ન આએ દીલ
ઔર આએ તો ન હીજ્રકે સદમે ઉઠાએ દીલ

હીજ્રકે સદમે કહાંતક મયેં ઉઠા સકતા હું
દીલકી જા, કાશ, મેરે સીનમેં પથ્થર હોતા

કરે ફુરકતમેં કબતક સબ્રે અય્યુબ
યે આશક તેરા પયગમ્બર નહીં હય

મત આઈયો, અય વાઅદા ફરામોશ, તુ અબભી
જીસ તર્હા કટા રોઝ, ગુઝર જાએગી શબભી

હમ ગરીબોંસે મીલો, યા ન મીલો, શાદ રહો
તુમ સલામત રહો, હમતો યે દુઆ કરતે હયેં

મત મીલો, લેકીન કરમ ફરમા રહો
ખુશ રહો, જીતે રહો, જીસજા રહો

ઊઝ આનેમેંભી હય, પાસ બુલાતેભી નહીં
બાઅસે તર્કે મુલાક઼ાત જતાતેભી નહીં

નજો ઇશ્ક઼ ઉસસે હોતા. ન ઉઠાતે રંજે ફ઼ુરક઼ત
જો શરાબ હમ નપીતે, તોયે કયું ખુમાર હોતા

કભી દમભર હી જો મીલ બયઠે તો કયા ખુશ હોના
ઝીંદગી. હાય, જુદાઇમેં બસર હોતી હય

તેરી બારગાહે કરીમીસે યારબ
દુઆ હય કે બીછડે હુવોંકુ મીલાદે
તડપતે હયેં જો હીજ્રમેં તેરે બંદે
તેરી શાને રહ઼મત તુ ઉન્કુ દેખાદે

ફ઼સ્લે ગુલો બહાર મુબારક હો ઇન્દલીબ
બીન યાર એકસી હય, બહારો ખીઝાં મુજે

મુર્ગે કફ઼સ તડપતા હય પરવાઝકે લીયે
ઓર ચાહતા હય અહલે ગુલીસ્તાંસે જા મીલે

આશક઼ કહીં માઅ્શુક઼સે કરતે હયેં કીનારા
બુલબુલકો કભી ગુલકી જુદાઈ હય ગવારા
કુમરીકો બજુઝ સર્વે ચમન કોન હય પ્યારા
ગરદનસે કભી તોક઼ ગુલામી ન ઉતારા
સર તનસે જુદા હો પ ન જાનાના જુદા હો
અંધેર હય ગર શમ્અસે પરવાના જુદા હો
ગર શામકો ખુરશેદ નેહાં હોતા હય પ્યારે
તો દેખતે હયેં લોગ ઉસે સુબહ઼કો સારે
ગર દીનકો છુપેં, શબકો નીકલ્તે હયેં સીતારે
તુ કોનસી બદલીમેં હય, અય ચાંદ હમારે
હ઼યરત હય મેરે દીદએ દીદાર તલબકો
જલ્વા તેરા દીનકો નજર આતા હય ન શબકો

શીરકતે ગમભી નહીં ચાહતી ગયરત મેરી
ગયરકી હોકે રહે, યા, શબે ફુરકત મેરી
યે નથી તુજસે ઉમીદ મુજકો તો અય બાદે સબા
આર ફુલોંકો તરસ જાયગી તુરબત મેરી
હાય કીસ નાઝસે વો ફુલ ચડાને આયા
અલ્લાહ, અલ્લાહ, દુલહન બન ગઇ તુરબત મેરી

પુછા ન જીતેજી કભી ફુરકતકા માજરા
મરનેકે બાઅદ કબ્રપે આયા વો દીલરૂબા
ફુલોંકુ જબ ચડહાને લગા પડકે ફાતેહા
મયંને દહાને કબ્રસે ચીલ્લાકે યું કહા
આહીસ્તા બર્ગે ગુલ બફીશાં બર મઝારે મા
બસ નાઝુક અસ્ત શીશએ દીલ, દર કીનારે મા

આહ ભર ભરકે તુજે યાદ કીયા કરતા હું
દીલકો ઇસ તહ઼્રસે બરબાદ કીયા કરતા હું
મેરી આંખોંમેં રહે મેરા સીતારા, યા રબ
શબકો રોરોકે યે ફરીયાદ કીયા કરતા હું
તેરા ફરમાન થાકે ઉલ્ફતમેં મેરી ખુશ રેહના
ગમસે અપને તુજે નાશાદ કીયા કરતા હું
જબસે મયેં તેરી મોહોબ્બતમેં ગીરફ્તાર હુવા
હર ગીરફ્તારકો આઝાદ કીયા કરતા હું
દીલે ગમગીં કો તેરે શાદ કરે તાકે ખુદા
ગમઝદા જો હુયેં ઉન્હેં શાદ કીયા કરતા હું
સંગ દીલ જો હુયેં ઉન્હેં દીલસે દુઆએં દેકર
ઉન્કી બેદાદ પે બેદાદ કીયા કરતા હું
શામ હોતી હય તો મયેં હુસ્ને તસ્વુરસે તેરે
દીલકે વીરાનેકો આબાદ કીયા કરતા હું
ઉસે માઅલુમ હય કયા શય દીલે નાશાદ હય
આહ ભર ભરકે જીસે યાદ કીયા કરતા હું

ઈલાહી કયા કરેં ઝબ્તે મોહોબ્બત હમતો મરતે હયેં
કે નાલે તીર બન બનકે કલેજેમેં ઉતરતે હયેં
કહેં કયા હમપે જો સદમે ગુઝરતે હયેં ગુઝરતે હયેં
લગાયા જીસ ઘડી દીલ ઉસ ઘડીકો યાદ કરતે હયેં
ખુદા હય કોઇ પુછે હશ્રમેં મુજકો તેરે આગે
કે વાં તુમ કીસપે મરતેથે, કહેંગે ઈસીપે મરતે હયેં
કભી યે દીલ તમાશગાહથા અયશોમસરરતકા
અબ ઈસમેં હસરતો શૌકો તમન્ના સયર કરતે હયેં
ન પુછો દાગ હમસે ઈન્તેઝારે યારકી સુરત
કે આંખેં જાનતી હયેં ખુબ જો નક્શે ગુઝરતે હયેં

જુદાઈ.

નહીં ભુલતા ઉનકી રૂખસતકા વક્ત
વો મીલ મીલકે રોના બલા હો ગયા

આમદે યારકા મુશ્તાક તો તુ હમ લેકીન
નહીં વાકેફ કે કેયામત દમે રૂખસત હોગી

ઉઠાલું સરપે અગર હોવે ગમ ખુદાઈકા
મગર નહીં હય ગવારા સીતમ જુદાઇકા

લાખ દેતા ફલક આઝાર, ગવારા થે મગર
એક ઉસ યારકા ન દર્દે જુદાઈ દેતા

હાય રૂખસતકી વો સાઅત, વો ઉદાસી ઘરકી
હમ સંભાલે ઉન્હેં વો હમકુ સંભાલે નીકલે

આતીશે શૌકકો કબ દીલસે જુદા રખ્ખા હય
ઈસ લગીકો તો કલેજેસે લગા રખ્ખા હય
દેખ લેનેકો તેરે, સાંસ લગા રખ્ખા હય
વર્ના બીમારે ગમે હીજ્રમેં કયા રખ્ખા હય

અલ્લાહ નદે ગર્દીશે ઐયામે જુદાઈ
કમ સુબ્હે કેયામતસે નહીં શામે જુદાઈ

વો કેયામતકી ઘડી હય મૌતકા હય સામના
જબ કોઈ માઅશુકસે મીલકર જુદા હોનેકો હય

બહોત આસાં હય મુજકો જાનકા તનસે જુદા હોના
મગર અય જાને જાં તુજસે જુદાઈ સખ્ત મુશ્કીલ હય

કોન સુલજાયગા યે ઝુલ્ફે દુતા મેરે બાઆદ
કીસ્કો ઉલજાગી યે કાલી બલા મેરે બાઆદ

જાતે હુવે કહેતે હો કેયામતકો મીલેંગે
કયા ખુબ; કેયામતકા હય ગોયા કોઈ દીન ઓર

જાતે જાતે દેખના, કુછ કમ નથી ઇઝા હમેં
ઓર જાતે વક્ત રોકર તુમને તડપાયા હમેં

જાવો સીધારો મેરી જાન, તુમ પર ખુદાકી હો અમાન
જીતે રહે મીલેંગે ફીર, કીસમતને ગર મીલા દીયા

જાતે હો, ખુદા હાફીઝ, હાં ઇતની દયા કરના
જબ યાદ તુંમેં આએં મીલનેંકી દુઆ કરના

અયાદત.

ઓર એક બાર મેરી અયાદતકો આઇયે
અચ્છી તરહસે મયેં અભી અચ્છા હુવા નહીં

બહરે અયાદત આએં તો ઉસ વક્ત આએંગે
જીસ વક્ત મુજસે લબભી હીલાયા ન જાયગા

ઠહેર જા અય કઝા, આતા હય વો અયાદતકો મેરી
દમે આખીરતો મીલ લેનેદ મુજકો ઉસ સીતમગર સે

ભરી ઝેહરસે હયેં અયાદતકી બાતેં
મરીઝોંકુ અચ્છી દવા મીલ રહી હય

બેહરે અયાદત આજ વો આકર યે કહે ગએ
હો ઝીન્દગી અઝીઝ જીસે, કયું લગાએ દીલ

ગલે લગાએં, બલાએં લેં, તુમકો પ્યાર કરેં
જો બાત માનો તો મીન્નત હઝાર બાર કરેં

મીન્નત કરે, બલાંએ લે, ઓર ઇલ્તેજા કરે
ઇસ પરભી તુમ નમાનો તો ફીર કોઇ કયા કરે

બેઝબાની તરજુમાને શૌક઼ે બેહુદ્દ હો તો હો
વર્ના પેશે યાર કામ આતી હયેં તક઼રીરેં કહીં

ખ઼ત,—પયગામ.

ઇઝતેરાબ અય દીલે મુઝતર તુજે અયસા કયા હય
પહેલે ખ઼તતો મુજે પડનેદે કે લીખ્ખા કયા હય

દેખકર હોતી હય તસ્કીન, વો પ્યારા ખ઼ત હય
નુસ્ખ઼એ દર્દે જીગર હય, કે તુમારા ખ઼ત હય

ભેજના ખ઼તકાથા કે પયામે અજલ
ઇન્તેઝારે જવાબને મારા

મુશ્ફ઼ીક લીખું, શફ઼ીક઼ લીખું, દીલરૂબા લીખું
હયરતમેં હું કે આપકો અલક઼ાબ કયા લીખું

મયેં જી જાવું, અજલસે આપ આજાએં અગર પહેલે
યે પયગામે ઝબાની ખ઼તસે કહેના નામાબર પહેલે

ખ઼ત કીતાબત કી સદા રસ્મકો જારી રખના
ભુલ જાના ન હમેં, યાદ હમારી રખના

નામેકો મેરે પડના ઝરા દેખ ભાલ કર
કાગઝમે રખ દીયા હય કલેજા નીકાલ કર

તેહરીરે શૌક઼કા મુજે અચ્છા મીલા જવાબ
લીખ્ખા કે હાથ હોંગે ક઼લમ દેખતો સહી

ફાસીદ ચલા હય તુ ખબરે યારકે લીયે
ઇતના રહે ખેયાલ કે આંખોમેં જાન હય

રોરોકે બયાં કરના હુસરત મેરી અએ ફાસીદ
કહેનેમેં જો ન આએ, આંખોંસે અદા કરના

યે કહેના ઊસસે અય ફાસીદ જો મહુવે ખુદ પરસ્તી હય
કે તેરે દેખનેકો આંખ મુદ્દતસે તરસ્તી હય

કહાંસે લાએગા ફાસીદ બયાં મેરા ઝબાં મેરી
મઝા જબ થા કે ખુદ સુનતે વો મુજસે દાસ્તાં મેરી

ઊધર ફાસીદ ગયા હય ઓર ઇધર જાતા હય જી અપના
જવાબે નામા તક કીસકો ઊમીદે ઝીંદગાની હય

કયા લીખું ઊસ્કો મયેં એહુવાલ, યે કહેના ફાસીદ
બેહુવાસી કે સબબ તાક્તે તેહુરીર નહીં

ક્સમ પયગમ્બરકી હય તુજકો ફાસીદ
ઝબાની કહીયો યે નામા દેકર
ચલો બુલાયા હય બંદા પરવર
જવાબ હમ લેકે કયા કરેંગે

તસવ્વુ:

રાતકા ખામોશ મન્ઝર, ઓર તસવ્વુર યારકા
હય યહી એક વક્તે રાહુત ઇશ્કકે બીમારકા

શોકે દીદાર ઇસ્કો કહેતે હયેં, તસવ્વુરને મેરે
હર દરો દીવાર પર ખીંચા હય નક્શા યારકા

ફીર વહી બેબાકીયાં પહેલીસી દીખલાને લગે
ફીર મુજે છેડા તસવ્વુરમેં મેરે આને લગે

દીલ ઢુંઢતા હય ફીર વહી ફુરસતકે રાત દીન
બયઠે રહેં તસવ્વુરે જાના કીયે હુવે

મીલ્તા હય શબે હીજ્ર તસવ્વુરસે સહારા
કી આંખ ઇધર બંધ, ઉધર વો નઝર આએ

તસવ્વુર હય કીસીકા મુનસે ગમ
ખ્યાલે દીલરૂબા હય, ઓર મયેં હું

બહોત અચ્છી ગુઝરતી હય તેરે મહવે તસવ્વુરકી
કભી મગમુમ હો જાના કભી મસરૂર હો જાના

હમ બંદ કીયે આંખ તસવ્વુરમેં પડે હોં
અયસેમેં જો છમસે કોઇ આજાયે તો કયા હો

તસવ્વુરસે તુમારે, દીલકો તસ્કીં દેહી લેતે હયેં
તુમ આવો યા ન આવો, કામ અપના હોહી જાતા હય

તુમકો ખબર નહીં કે તસવ્વુરમેં કોન હય
હમ કયું બતાએં, કરતે હયેં બાતેં કીસીસે હમ

દીલ ચાહતા હય કુદરતે સાનેઅપે હું નીસાર
બયઠા રહું તસવ્વુરે જાનાં લીયે હુવે

જો કીં તસવ્વુરમેં બંદ આંખેં
તો સયર સાતોં ફૂલકકી દેખી
અગરચે ઝાનુંપે સર હય લેકીન
નઝર હમારી કહાં કહાં હય

કુછ નઝર આતા નહીં ઉસકે તસવ્વુરકે સીવા
હસરતે દીદારને આંખોંકુ અંધા કર દીયા

રૂખે રોશનકા તસવ્વુર તો રહા દીલમેં મગર
દીલે ખુંગશ્તા બહા અશ્કકે શામીલ હોકર

હીજ્રકી રાત બદસ્તુર કટી જાતી હય
જાગતે જાગતે ફીર સુબ્હ હુઇ જાતી હય

આહ ઉમ્મીદ; કે અબભી નહીં સોને દેતી
મુજકો માયુસભી ઝાલીમ નહીં હોને દેતી

અય ખુશા, વોહ મેરી જાગી હુઈ આંખેં પુર ખાબ
જો કીસી નુરે તસવ્વુરકે લીયે હોં બેતાબ
મેરી આંખોંમેં વહી નુર સમા જાને દો
ઓર દીલમેં વહી તસ્વીર ઉતર આને દો
સુબ્હુદમ આંખ ખુલે તો વહી સુરત દેખું
ચડતે સુરજમેં વોહી મોહની મુરત દેખું
ઇસી નઝઝારએ દીલકશસે મોહબ્બત બનકર
એક તુફાન ઉઠે મૌજે મસર્રત બનકર
વન્દરીં રાઝચુનીં બાખબરમ ગર્દમ બાઝ
બાઝ ગર્દમ બ મનાઝીલ કે બખુદ જુયમ બાઝ

એક મુદ્દત તક ભરા હસરતને રંગે આરઝુ
જબ તસવ્વુરને કભી ખીંચા સરાપા યારકા

દીલકે આઇનેમેં હય તસવીરે યાર
જબ ઝરા ગરદન જુકાઇ, દેખલી

તસ્વીર.

દેખતેહી શૌકને કયસા કીયા બેઇખ્તીયાર
હાલે દીલ કહેનેં લગે હમ યારકી તસ્વીરસે

ખામોશ સુનતી રેહતી હય પેહરોં શબે ફીરાક
તસ્વીરે યારકો હય મેરી ગુફ્તગુ પસંદ

દીદાર.

કયા ચયનસે જા કબ્રમેં આરામ કરૂંગા
દમભરભી અગર મૌતસે વો પેશતર આએ

અલ્લાહ અલ્લાહ યે દીદારકાથા શૌક મુજે
તકતે તકતે, રહે બુત, બન ગઇ પત્થર આંખેં

હમભી ઝરૂર કાઅ્બેકો ચલતે, પર અબતો શયખ
ફ઼ીસમતસે બુતકદેહી મેં દીદાર હોગયા

ગર શરબતે દીદાર નહીં, મોતહી તો બસ
કોઈ તો નીકલે ઈસ દીલે બીમારકી હવસ

બુલબુલકી આરઝુ ગુલે ગુલઝાર દેખના
ઓર મેરી આરઝુ તેરા દીદાર દેખના

ઉન્તીસ્વીંકો રૂખ્ઃકી તેરે દીદ હો ગઈ
અબ ચાહે ચાંદ હોકે નહો, ઈદ હો ગઈ

આંખેં ખુલી હુઇ હયેં પસે મર્ગ ઈસ લીયે
જાને કોઇકે તાલેબે દીદાર મર ગયા

કુચએ યારમેં યે હસરતે દીદાર મુજે
રોઝ લેજાકે નઈ સયર દીખા લાતી હય
મુજકો અય દાગ કઈ દીનસે વોહ યે કહેતે હયેં
તુજકો કમબખ્ત યહાં તેરી કઝા લાતી હય

ઉનકે દેખેસે જો આ જાતી હય મુંહપર રૈનક
વો સમજતે હયેં કે બીમારકા હાલ અચ્છા હય

દીલકો નીયાઝે હસરતે દીદાર કર ચુકે
દેખાતો હમમેં તાક઼તે દીદાર હી નહીં

વાય દીવાનગીયે શૌક઼, કે હરદમ મુજકો
આપ જાના ઉધર ઓર આપહી હયરાં હોના

આજતક સુરત મરીઝે ગમકુ દીખલાઇ નહીં
યે તો અય જાને જહાં, શાને મસીહાઈ નહીં

અઝ સરે બાલીને મન બરખેઝ અય નાદાં તબીબ
દર્દમંદે ઈશ્ક઼ રા દારૂ બજુઝ દીદાર નીસ્ત

ફ઼ર્ઝ કર્દમ કે બયાદે તો દીલમ ખુરસન્દસ્ત
લેકીન ઈ દીદએ દીદાર તલબરા ચે ઈલાજ

આહટપે કાન, દરપે નઝર, દીલમેં ઇશ્તીયાક઼
કુછ અયસી બેખુદી હય હમેં ઇન્તેઝારમેં

મયેં મર ચુકાહું પ તેરેહી દેખનેકે લીયે
હુબાબવાર ઝરા દમ રહા હય આંખોંમેં
વો મહુવ હું કે મીસાલે હુબાબે આઇના
જીગરસે અશ્ક નીકલ થમ રહા હય આંખોંમેં

કીસકા હય ઇન્તેઝારકે ખ઼ાબે અદમસેભી
હરબાર ચોંક પડતે હયેં આવાઝે પાકે સાથ

હઝાર બાર ક઼યામત ગુઝર ગઈ હમપર
મગર હનોઝ શબે ઇન્તેઝાર બાક઼ી હય

ક઼દમે રંજા નુમા, ચશ્મ બરાહત દારમ
અય ફ઼ીદાએ કદૂ પાએતો સરો મન્ઝીલે મા

ક઼બ્રમેં રોઝન મેરે રખના ઝરૂર
મર ગયા હું ઇન્તેઝારે યારમેં

ગઝબ હય નઝઅમે સબ કહેતે હયેં "પઢો કલમા"
લગી હય રટ મુજે ઉસ બેવફ઼ાકે આનેકી

કીસ કીસ તરાહકી દીલમેં ગુઝરતી હયેં હસરતેં
હય વસ્લસે ઝીયાદા મઝા ઇન્તેઝારકા

મર મરકે કાટતા હું શબે ઇન્તેઝારે યાર
ઉઠતા હય બારે હીજ્ર ભલા મુજ હઝીંસે કબ

તુરબતમેં આંખેં બાઅ્દે ફ઼નાભી ખુલી રહીં
થા ઝીસ્તમેં મઝા જો મુજે ઇન્તેઝારકા

ખ઼બરમ રસીદ ઇમશબ કે નીગાર ખ઼ાહી આમદ
સરે મન ફ઼ીદાએ રાહે કે સવાર ખ઼ાહી આમદ
હમે આહુઆને સેહરા સરે ખુદ નીહાદા બર કફ઼
બઉમીદ આંકે રોઝે બશીકાર ખ઼ાહી આમદ

બલબમ રસીદ જાનમ, તો બેયા કે ઝીન્દા માનમ
પસ અઝઆં કે મન નમાનમ, બચે કાર ખાહી આમદ
કશીશે કે ઇશ્ક દારદ, નગુઝારદત બદીંસાં
બજનાઝા ગર ન આઈ, બમઝાર ખાહી આમદ
બયક આમદન રબુદી દીલો દીનો સબ્રે ખુસરો
ચે શવદ અગર બદીંસાં દોસે બાર ખાહી આમદ

ઝરા ઇશ્રિભીતો તશરીફ લાવોગે કે નહીં
મેરાભી ખાનએ વીરાં બસાવોગે કે નહીં
સખીસે સુભ ભલા હય જો દે જવાબ શીતાબ
અજી તુમ ઇતના તો ફરમાવો, આવોગે કે નહીં

અય ખીઝ ઇતને દીન તેરે કયું કર બસર હુવે
હમસે તો રાત કટ ન સકી ઇન્તેઝારકી

જી બંદ હો નીકલહી ગયા, તુ ખુલી રહી
અય ચશ્મ, આફરીં હય તેરે ઇન્તેઝાર પર

સીવ્વુમકો ફુલ હોં તુરબતપે મેરે નરગીસકે
કે નીકલી આંખોંસે હય મેરી ઇન્તેઝારમેં રૂહ

ઇન્તેઝારે યારમેં જો ચશ્મ હો જાવે સુફીદ
મર્દુમક ઉસમેં કહાં હો, દાગે હસરત હોતો હો

ન પુછો દાગ હમસે ઇન્તેઝારે યારકી સુરત
યે આંખેં જાનતી હયેં ખુબ, જો નક્ષે ગુઝરતે હયેં

ખુલી હય ચશ્મે લહદ, ઇન્તેઝાર બાકી હય
પસે ફનાભી તમન્નાએ યાર બાકી હય

તા ફીર ન ઇન્તેઝારમેં નીંદ આએ ઉમ્રભર
આનેકા વાઅદા કર ગએ, આએ જો ખાબમેં

પુછે હો કયા વજુદો અદમ અહલે શૌકકા
આપ અપની આગકે ખસો ખાશાક બન ગએ

થી અયન વસ્લમેંભી મેરી આંખ સુએ દર
લપકા જો પડ ગયાથા મુજે ઇન્તેઝારકા

યે ચાહતા હય શૌક઼, ક઼ાસીદ બજાએ મોહર
આંખ અપની હો લીફ઼ાફ઼એ ખ઼તપર લગી હુઇ

દીલાસા.

ક઼લક઼ ઓર દીલમેં સીવા હોગયા
દીલાસા તુમારા બલા હોગયા

તસલ્લી મેરે દીલકો કયા દે રહે હયેં
કલેજેમેં વો ચુટકીયાં લે રહે હયેં

યારકે ઝીક્રસે નાસેહને લગાઇ ઓર આગ
યારબ આયાથા તસલ્લીકો કે તડપાનેકો

યે તો નહીં કહેતા હું કે સચમુચ કરો અલ્તાફ઼
જુઠીહી તસલ્લી જોહો, કુછ જીભી સકુંગા

તસલ્લી, દીલદહી, દીલ જોઇ, એક હ઼ીલાથા
મેરા દીલ દેખતે હયેં, વો જો દીલપર હાથ રખતે હયેં

દીલાસાભી દેતે નહીં આશક઼ોંકુ
યે કયા દીલદહી હય, યે કયા દીલબરી હય

યાદ.

સબા તુ જાકે યે કહીયો મેરે સલામકે બાઅદ
તુમારે નામકી રટ હય ખુદાકે નામકે બાઅદ

હર દીલમેં નએ રંગસે હય યાદ કીસીકી
મીલતી નહીં ફ઼રીયાદસે ફ઼રીયાદ કીસીકી
દીલ થામે હુવે ફીરતે હયેં સબ ગીઓ મુસલમાં
કયા યાદ હય, કયા યાદ હય, કયા યાદ કીસીકી

બંદમેં અપને ગીરાહ દે કે તુજે યાદ રહે
મયેં યે ડરતા હું કે જાનું ન ફ્રામોશ કહીં

ખુદ ફ્રામોશ તેરી યાદમેં હો જાતે હુયેં
હમ તુજે ઢુંઢને લગતે હુયેં તો ખોજાતે હુયેં

અય હમનશીં ન કીસ્સએ બેદાદે ઇશ્ક છેડ
વો યાદ આગએ તો ભુલાયા ન જાયગા

જુનુંને ઇશ્કતો મુદ્દત હુઈ જાતા રહા, ફીરભી
ઝબાંપર નામ આતા હય કીસીકા બારબાર અબતક

ભુલાતા લાખ હું લેકીન વો અકસર યાદ આતે હુયેં
ઇલાહી, તર્કે ઉલ્ફત પર વો કયુંકર યાદ આતે હુયેં

ઇસીપર નાઝથા હસરત તુજે તર્કે મોહબ્બતકા
તુજેતો અબ વો પહેલેસેભી બઢકર યાદ આતે હુયેં

હમારે આગે જો તેરા કીસીને નામ લીયા
દીલે સીતમઝદાકો હમને થામ થામ લીયા

ગો મયેં રહા રહીને સીતમહા એ રોઝગાર
લેકીન તેરે ખેયાલસે ગાફીલ નહીં રહા

તુમને કીયા ન યાદ કભી ભુલકર હમે
હમને તુમારી યાદમેં સબ કુછ ભુલા દીયા

હઝારોં તર્હાસે સાહેબ તુમે હમ યાદ કરતે હુયેં
કભી ચુપ હુયેં, કભી રોતે, કભી ફ્રીયાદ કરતે હુયેં

કીસ તરફકી હય હવા, કહીયે કીધર ભુલ ગએ
આજ કયા થા જો તુમે યાદ હમારી આઇ

યાદ કરકે હમ ન ભુલે, ઓર ન ભુલેં આપકો
આપનેભી ભુલકર એક દીન હમારી યાદ કી?

રહા દાગ ઈત્ના પસે તર્કે ઉલ્ફત
નહીં ખેલ દીલસે ભુલાના કીસીકા

હર વક્ત લગા રેહતા હય બસ ધ્યાન તુમારા
ઈસ ગમસે કીસી હ઼ાલમેં ફુરસત નહીં હોતી

કોઇ દમ, કોઈ સાઅ્ત, યાદસે તેરે નહીં ખાલી
હમેં કયા. બેખબર, અપનાસા તુને બેખબર જાના

હય તુજકો શબો રોઝ અબસ યાદ કીસીકી
પરવા ભી હય ઉસકો, દીલે નાશાદ, કીસીકી

મેરે ક઼ાબુમેં ન પેહરોં દીલે નાશાદ આયા
વો મેરા ભુલનેવાલા જો મુજે યાદ આયા

ન કર યાદ, બેખુદ, વો અયશે ગુઝસ્તા
હમેશા રહા હય ઝમાના કીસીકા?

હીચકી.

આના યે હીચકીયોંકા મુજે બેસબબ નહીં
ભુલેસે ઉસ્ને યાદ કીયા હો અજબ નહીં

હીચકીયાં આતી હયેં કયું આજ દીલે નાશાદ મુજે
શાયદ ઉસ શોખ઼ને ભુલેસે કીયા યાદ મુજે

મુજે યાદ કરનેસે યે મુદ્દુઆ થા
નીકલ જાએ દમ હીચકીયાં આતે આતે

લેઆએ ઉન્હેં સાથ. મેરી નઝઅકી હીચકી
ડુબી હુઈ આવાઝમેં ઈતના તો અસર હો

તેરી યાદસે જો હીચકીયાં આઈ થમથમ કર
યેહી આરઝુથી કે નીકલે દમ મેરા થમથમ કર

હીજ્રમેં હમને અજબ તોરસે દીલશાદ કીયા
આઈ હીચકી તો કહા ઉસને મુજે યાદ કીયા

હય વક્તે નઝઅ મેરા, આરહી હય આખરી હીચકી
ઝરા તો અય કઝા થમ જા વો મુજકો યાદ કરતે હયેં

હુસ્ન.

નીંદ ઉસકી હય, દીમાગ ઉસકા હય, રાતેં ઉસકી
જીસ્કે શાનેપે તેરે ઝુલ્ફે પરેશાં હોંગે

પુશ્તે પા હોગઈ રંગીં કફે પા સે પહેલે
અકસે આરેઝને કીયા કામ હીનાસે પહેલે

મશામેં બુલબુલમેં રશ્કે ગુલકી હનોઝ બુભી નહીં ગઇ હય
અભીવો નામે ખુદા હય ગુન્ચા, નસીમ છુભી નહીં ગઈ હય

મસ્હફે રૂખપે તેરે ખાલકા દાના કયસા
કાયમ ઉન્નાંર યે બારૂદકા દાના કયસા

દીલ સંભાલે રહો અય દીલ વાલો
ચોરીયાં દુઝદે હીના કરતે હયેં

અભી ઇસ રાહસે કોઈ ગયા હય
કહે દેતી હય શોખી નક્ષે પા કી

આઇનેને કર દીયા મગરૂર હુસ્ને યારકો
હોગા મહ્શરમે ગીરેબાને સીકંદર હાથમેં

હુસ્નકે આશક નહીં હમ, આશક હયેં દો આરકે
નાઝકે, અંદાઝકે, રફ્તારકે, ગુફ્તારકે

એક ફકત મયેંહી નહીં ચાહનેવાલા તેરા
જીસને પયદા કીયા વોભી તો હય શયદા તેરા

ઈલાહી કયસી કયસી સુરતેં તુને બનાઇ હયેં
કે હર સુરત કલેજેસે લગા લેને કે કાબીલ હય

યે હુસ્નહીસે હય ઈશ્ક પયદા
યે ઈશ્કહીસે મુસીબતેં હયેં
જો યે નહોતા તો દીલ નહોતા
જો દીલ નહોતા તો ગમ નહોતા

યા રબ દીલોંકી ખબર વો કહેતા હય દીલફરેબ
દેખેં તો કોઈ દેખે હમેં ઓર ન આએ દીલ

રૂખે રોશનકે આગે શમ્અ રખકર વો યે કહેતે હયેં
ઉધર જાતા હય દેખેં યા ઇધર પરવાના આતા હય

બઝમે આલમમેં હસીં શમ્અ હયેં, હમ પરવાને
શમ્અરૂ આએ હયેં દુન્યામેં જલાને હમકો

ગુંચે સર અપના જીુકા લેતે હયેં, શરમાતેં હયેં
મુસ્કેરાતે હુવે ગુલશનમેં જો વો આતે હયેં

ઝ ફર્ક તા બકદમ હર કુજા કે મી નીગરમ
કરીશ્મા દામને દીલ મીકશદ કે જા ઈંજાસ્ત

જીસ જાએ સરાપામેં નઝર જાતી હય ઉસ્કે
આતા હય મેરે જીમેં, યહીં ઉમ્ર બસર હો

તસ્વીર તેરી ખીંચે મુસવ્વર તો કયા મજાલ
દસ્તે કઝા તો ફીર કોઈ તુજસા બના સકે

તેરા મુંહ દેખ બુલબુલ ફુલસે બેઝાર હોજાએ
અગર ગુલ તુજ તલક પહોંચે, ગલેકા હાર હોજાએ

નાઝો અદાઓ ઝુલ્ફો રૂખો ચશ્મ હયેં સીતમ
ઈતની બલાઓંસે કોઈ કયુંકર બચાએ દીલ

અલ્લાહ ઉન્હેં તુ નઝરે બદસે બચાના
બન ઠનકે વો બયઠે હયેં મેરે અહેલે અઝામેં

સુરત તેરી દીખાકે કહુંગા યે રોઝે હશ્ર
આંખોંકા કુછ ગુનાહ, ન દીલકા કુસુરથા

અય દાગ કીસ કામકી મસ્તીઓ જવાની
તુમ ઈસમેં જો અંદેશએ ફુર્દા નહીં રખતે

અય જવાની યે તેરે દમકે હયેં સારે જગડે
તુ નહોતી તો ન યે દીલ, ન યે અરમાં હોતે

રેહતી હય કબ બહારે જવાની તમામ ઉમ્ર
માનીંદ બુએ ગુલ, ઇધર આઈ, ઉધર ગઈ

યે નાઝ, યે ગુરૂર, લડકપનમેં તો ન થા
કયા તુમ જવાન હોકે બડે આદમી હુવે

ફુસ્લે ગુલ હય, કુબકુ ચીલ્લા રહે હયેં મય ફુરોશ
બાદએ રંગીં, બયા ઓ સાકીયે કૌસર, બનોશ

અયશ કરલો નવ જવાનો વર્ના જાતા હય શબાબ
ઓર હય દોચાર દીન મહેમાન ફુસ્લે નાઓ નોશ

હય જવાની ખુદ જવાનીકા સીંગાર
સાદગી ઘહેના હય ઈસ દીનકે લીયે

કયા દીન થે, કયા બહારથી, અબ કુછ ન પુછીયે
યાદશ બખયર, હાય ઝમાના શબાબકા

યેહી દીન હયેં દુઆ લેલો કીસીકે કુલ્બે મુઝતરસે
જવાની આ નહીં સકતી, મેરી જાં, ફીર નએ સરસે

બોસા.

ખુદ તેરે હોંઠ યે કહેતે હયેં કે બોસા લેલો
મઅશુકકી હોતી હય ઇજાઝત કયસી

બોસા દેને મેં જો પુછા કે બીગડતા કયા હય
બોલે, લેનેમેં કહો આપકો મીલ્તા કયા હય

બોસા બીન માંગે રહા નહીં જાતા
ગાલીયાં ખાનેકી આદત હો ગઈ

મયંને બોસા તલબ કીયા તો કહા
યે ખરાબી હય મુંહ લગાનેકી

જબ તલબે બોસા કીયા ઉનસે, તો હંસકર બોલે
મુંહ તો અપના દેખીયે સાહેબ ઉઠાકર આઇના

બોસા લેકર દીલ દીયા હય ઔર ફીર નાલાં હો તુમ
કોઈ જાને મુફ્તમેં હઝરતકા નુકસાં હો ગયા

લેતો લો સોતેહી ઉસ્કે પાંઉંકા બોસા મગર
અયસી બાતોંસે વો કાફીર બદગુમાં હો જાયગા

હંસી.

દીલ લેકે કરે ઉનકી બલા બાત કીસીસે
ફુરસતહી નહીં બાતકી, હોંઠોંકુ હંસીસે

યે હંસી અછી નહીં, યાં દીલપે બીજલી ગીર પડી
નીચી નઝરોંસે, મેરીજાં, મુસ્કેરાના છોડદો

હમ ગએથે ઉસસે કરને શીકવએ દર્દે ફીરાક
મુસ્કેરાકે ઉસને દેખા, સબ ગીલા જાતા રહા

તબસ્સુમ હય વો હોઠોં પર જો દીલકા કામ કરજાએ
ઉન્હે ઈસ્કી નહીં પરવા; કોઇ મરતા હો, મર જાએ

સબબ ખુલા યે હમેં ઉન્કે મુંહ છુપાનેકા
ઉડા નલે કોઇ અંદાઝ મુસ્કેરાનેકા

જો કુછ સુજતી હય, નઈ સુજતી હય
મયેં રોતા હું, ઉનકો હંસી સુજતી હય

અય કે મીગોઇકે મીઆયમ, નમીઆઈ ચેરા
પાએ શૌક્તરા મગર રંગે હીના ઝંજીરે પાસ્ત
ગર્ચે મન લયલા અસાસમ દીલ ચુ મજનું દર હવાસ્ત
સર બસેહરા મીઝનમ, લેકીન હયા ઝંજીરે પાસ્ત
ઇશ્ક તા ખામસ્ત બાશદ બસ્તએ નામુસો નંગ
પુખ્તાકારાને જીનુંરા કય હયા ઝંજીરે પાસ્ત

ઉઠ નહીં સકતી હુયાકે બોજસે
રહમ આતા હય નીગાહે યાર પર

જો તુ હય પર્દા નશીં સીતમગર,
હયા યહાંતક હય તુજકો લાઝીમ
કે અબ તસવ્વુરમેંભી તો આકર,
નીગાહે ઉશ્શાકસે છુપા કર

મીલાકર ખાકમેંભી, હાય, શર્મ ઉન્કી નહીં જાતી
નીગાહ નીચી કીયે વો સામને મદફુનકે બયઠે હયેં

હમ તુમ હોં ફકત જબતો હય ખીલવતકા મઝાભી
યે કયા, કે જહાં હમહોં, વહીં શર્મો હયાભી

હીજાબે નવ ઉરૂસાં દર બરે શૌહર નમીમાનદ
અગર માનદ, શબે માનદ, શબે દીગર નમી માનદ

કયસી હયા, કહાંકી વફા પાસે ખલ્ક કયા
હાં યે સહી કે આપકો આના યહાં નથા

જબ ખાબમેં આતેહો, મુંહ મુજસે છુપાતે હો
મુશ્તાકસે શર્મ અયસી, આશકસે હીજાબ અયસા

હમેં તો શૌક હય, બે પર્દા તુમકો દેખેગે
તુમેં હય શર્મ તો આંખોંપે હાથ રખ લેના

રૂખકો પોશીદા અબસ માહેલકા કરતે હયેં
અચ્છી સુરતકો છુપાતે હયેં, બુરા કરતે હયેં

શુક્ર પર્દેહીમેં ઉસ બુતકો ખુદાને રખ્ખા
વર્ના ઈમાન ગયાહીથા, ખુદાને રખ્ખા

મુંહ છુપાનાથા તુમ્હેં પહેલેહી રોઝ
અબ કીયા પર્દા, તો કયા પર્દા કીયા

દીલમેં આ જાવ કે યે ઘર તો હય પર્દેકા મકાન
હમને આંખેં બંદ કરલીં, આવ, પર્દા હોગયા

બુતોંસે પર્દા ઉઠાનેકી બહસ હય બેકાર
ખુલી દલીલ હય, કાબ્બાભી બે નીકાબ નહીં

આએ હયેં મેરી લાશપર ઉલ્ટે હુવે નીકાબ
આંખેં હુઈ જો બંદ તો પર્દા નહીં રહા

ઈસ કદર તો હય તેરા, પર્દાનશીં, પાસે હીજાબ
કે તેરે દર્દકોભી દીલમેં છુપા રખ્ખા હય

દીખાકે મુંહ જો છુપાતે હો, કોઈ છુપતા હય
નીગાહે શૌક રહેગી નીકાબમેં દાખીલ

ખુબ પર્દા હય કે ચીલમનસે લગે બયઠે હો
સાફ છુપતેભી નહીં, સામને આતેભી નહીં

તુમ ખાબમેંભી આએ તો મુંહકો છુપા લીયા
દેખો જહાંમેં પર્દાનશીં ઓરભી તો હયેં

હમતો તબ જાનેકે હય પર્દાનશીં
જબકે તુ દીલમેંહી આના છોડ દે

આતેહો તસવ્વુરમેં, ખેયાલોંમેં, દીલોંમેં
ઉસપર યે તકાઝા હય કે હમ પર્દાનશીં હયેં

નીક઼ાબ કહેતી હય, મયેં ફ઼ીત્નએ કે઼યામત હું
યક઼ીં નહોતો કોઈ દેખલે ઉઠાકે મુજે

હીજાબ કયસા, કહાંકા પર્દા. હટાવોભી, ઈસ્મેં કયા ધરા હય
પુરાને અંદાઝકા યે બુર્ક઼ા, જદીદ ફે઼શનમેં નારવા હય

નાઝ.

દમે રૂખ઼સત કહા મયેંને, યે સુરત ફ઼ીરભી દેખેંગે
તો કીસ અંદાઝસે હંસકર કહા "દેખેં, ખુદા જાને"

એક ક઼તરાભી ન પીના, મગર અય જાને જહાં
ઈસી અંદાઝસે કહેના, કે, નહીં—થોડીસી

આએ જો મેરે પાસ તો મુંહ ફે઼રકે બયઠે
યે આજ નયા આપને દસ્તુર નીકાલા

ખુદા જાને કરેગા ચાક કીસ કીસકે ગીરેબાંકો
અદાસે ઉનકે ચલનેમેં ઉઠા લેના યે દામનકા

અબસ તુમ અપના રૂકાવટસે મુંહ બનાતે હો
વો લબપે આઈ હંસી, દેખો મુસ્કેરાતે હો

કુછ ઈસ અદાસે આપને પુછા મેરા મીઝાજ
કહેના પડા કે શુક્ર હય પરવરદીગારકા

કહા જો ઉનસે કે મયેં દીલ તો કર ચુકા હું ફ઼ીદા
તો હંસકે બોલે અભી તેરી જાન બાક઼ી હય

સદક઼ે હો જાઉં મયેં, અલ્લાહરે, યે ભોલાપન
ગાલીયાં દેતે હયેં ઓર આપહી શરમાતે હયેં

મારા નીગાહે નાઝસે પહેલે જીગરપે તીર
ફીર ઉસપે હુકમ યે હય કે લબપર ફુગાં નહો

રૂસ્વા અગર ન કરનાથા આલમમેં યું મુજે
અયસી નીગાહે નાઝસે દેખાથા કયું મુજે

મુર્ગે બીસ્મીલકી તરાહ લોટ ગયા દીલ મેરા
નીગાહે નાઝકી તાસીરભી કયા હોતી હય

મુંહસે કહેતે હયેં કે જાવો, પ શરારત દેખો
મેરે દામનકો અંગુઠેસે દબા રખ્ખા હય

શહીદે નાઝ.

લીયે ફીરતી હય બુલબુલ ચોંચમેં ગુલ
શહીદે નાઝકી તુરબત કહાં હય

સબા ચમનમેં શહીદાને નાઝ દફ્ન હયેં કયા
હરએક ગુન્ચેસે આતી હય મુજકો બુ ગુલકી

અય ફે જો તેરે હાથસે હો જાવું મયેં શહીદ
વો મૌતભી હો ઝીન્દગીએ જાવેદાં મુજે

નીયાઝ.

મારા વીદાઅ કર્દ દીલો અકલ હરચે બુદ
ઇલ્લા સરે નીયાઝ બરઆં અસ્તાં બમાન્દ

નક્ઝીશે શૌક દેખીયે, હુસ્નકી બઝમે નાઝમેં
ગયરકે પાંઉં પડ ગયા, બેખુદીયે નીયાઝમેં

સર રખ દીયા હમને, દરે જાનાના સમજકર
કાફીર હો જો સીજદા કરે બુતખાના સમજકર

ઇતના ન બેઅદબ હું કે કહું ઇધરકો દેખ
મયેં તુજકો દેખતા હું, તુ ચાહે ઉધરકો દેખ

અલ્લાહ અલ્લાહરી. સીજદેકી તમન્ના મુજકો
ઉસકે હર નક્ષે કદે પાપે જુકા જાતા હું

ન સીતમકા કભી શીકવા, ન કરમકી ખાહીશ
દેખતો હમભી હયેં, કયા સબ્રો કનાઅતવાલે

નાઝુકી પર કોઇ મીટ જાએ ન ઉન્કી કયું કર
ગુન્ચા ચટકા તો કહા સરમેં ધમક હોતી હય

કુરબાન જાવું ઉન્કે મયેં, અલ્લાહરી નાઝુકી
પડતી હય ચાંદની તો વો કુમલાએ જાતે હયેં

નાઝુક કલાઇયાં મેરીં તોડેં અદુકા દીલ
મયેં વો બલાહું શીશેસે પત્થરકો તોડદું

કદમ રખ ગયા કોન સીનેપે મેરે
ગુલે દાગમેં આજ મેંહદીકી બુ હય

અલ્લાહરે નાઝુકી, કે જવાબે સલામમેં
હાથ ઉસકા ઉઠકે રેહ ગયા મેંહદીકે બોજસે

હમારે શીશએ દીલકો સંભલકર હાથમેં લેના
નઝાકત ઉસમેં અયસી હય, નઝરસે જબ ગીરા, ટુટા

ઈમ્તેહાં.

હમારા ઇમ્તેહાં કરતે હો લેકીન
તુમારાભી ઈસીમેં ઇમ્તેહાં હય

વફા.

હમે ઉન્સે હય વફાકી ઉમ્મીદ
જો નહીં જાનતે વફા કયા હય

કુછ બેવફાઇયોંકા તુમારે ગીલા નહીં
માઅશુક કોનસા હય જો હો બેવફા નહીં

જીતેજી કદ્ર બશરકી નહીં હોતી, લેકીન
યાદ આવેગી તુજે મેરી વફા મેરે બાઆદ

નીબાહેંગે ફનાકે બાઅદભી વઝએ મોહોબ્બતકો
ગુબારે રાહ બનકર હમ તેરા દામાં ન છોડેંગે

હલ્ક પર તેગ રહે, સીનેપે જલ્લાદ રહે
લબપે હો નામ તેરા, દીલમેં તેરી યાદ રહે

યું તો વો રોઝ કીયા કરતે હયેં એક઼રારે વફા
વક઼્ત આતા હય તો ફીર સાફ મુકર જાતે હયેં

સીના તીરોંસે છીદ, હલ્કપે તલવાર ચલે
સબ હો, લેકીન નકરે નાક વફાદારીકી

બહોત રોયા વફાએં યાદ કરકે
સીતમગર દેખકર મદફન કીસીકા

હમને એહસાન અસીરીકા ન બરબાદ કીયા
મરતે દમ મુંહ તરફે ખાનએ સૈયાદ કીયા

પર્દા રૂએ વફાસે ઉઠાયા ન જાયગા
દાગ ઉસ્ને જો દીયા હય, દીખાયા ન જાયગા

બેવફા તેરી નહીં કુછ તક઼સીર
મુજકો મેરી વફાહી રાસ નહીં

કોઇ તુમકોભી ચાહેગા. કીસીકો તુમભી ચાહોગે
મગર મેરી વફાએં યાદ હોંગીં. મેહરબાં, બરસોં

મયેં બેવફા હું ઓર વફાદાર આપ હયેં
કયા સચ કહા હય, આપકે કુરબાન જાઇયે

ક઼યામત હય તબીઅત આ ગઈ ઉસ આફતે જાંપર
જીસે ઇતના નહીં માઅ્લુમ ઉલ્ફત કયા, વફા કયા હય

ક઼ાતીલ હમારી નાઅ્શકી તશહીર હય ઝરૂર
આયંદા તા ન કોઈ કીસીસે વફા કરે

વફામેં સાબેત ક઼દમ નીકલના, ફીદાએ ઇશ્કે હબીબ હોના
યે કામયાબી હય આશક઼ીકી, યેહી તો હય ખુશનસીબ હોના

ખુબરૂ હોકર બાવફા હોવે
મયેં ન માનુંગા, ગર ખુદા હોવે

રબ્ત ખાલીદસે બડા, મુજસે વફા ચાહતે હો
દીલમેં સમજો તો યે કયા કરતે હો, કયા ચાહતે હો

ગરચેથે બેવફા મગર, આહી ગયા વફાકા પાસ
રોને લગે વો ઝાર ઝાર, મેરા મઝાર દેખકર

ઉડ ગઈ યું વફા ઝમાનેસે
કભી ગોયા કીસીમેં થીહી નહીં

ઝમાના જાનતા હય, દીલ તુમારા જાનતા હોગા
દગાકી મયેંને યા તુમને, વફાકી તુમને યા મયેંને
તેરે ખેયાલસે કબ આશના નહીં હું મયેં
જુદા હું તુજસે મગર ફીર જુદા નહીં હું મયેં
જહાંને સયેંકડોં બદલી હયેં કરવટેં લેકીન
અઝલસે તેરે સીવા ઓરકા નહીં હું મયેં

હરમમેં, દયરમેં, કાઅ્બેમેં, દશ્તો સેહરામેં
કહાં, કહાં તેરી ખાતીર ફીરા નહીં હું મયેં

ન ઉઠેં મરકેભી અયસે તેરે કુચેમેં હમ બયઠે
મોહોબ્બતમેં અગર નીકલે તો હમ સાબીત-કદમ નીકલે

મરતે મરતેભી તેરા નામ લીયે જાતા હું
કહેદે ઇન્સાફસે અબ મયેં હું વફાદર કે તુ

ઇતના તો ઝુલ્મો જોર ન કર મુજ ગરીબ પર
બંદે ખુદાકે; મયેંભીતો બંદા ખુદાકા હું

લીખકર હમારા નામ ઝમીંપર, મીટા દીયા
ઉનકા તો ખેલ, ખાકમેં હમકો મીલા દીયા

એક આલમકો આઝમા દેખા
જીસકો દેખા, બેવફ્ફા નીકલા

ખુએ ઉલફ્ફત, ન જીમેં બુએ વફ્ફા
ઉસકો દીલ દેકે કયા કરે કોઈ

કુછ બેવફ્ફાઇયોંકા તુમારે ગીલા નહીં
માઅ્શુક્ કોનસા હય જો હો બેવફ્ફા નહીં

જફ્ફા.

જફ્ફાભી કરતે જાતે હયેં, વો ડરકર પુછતેભી હયેં
મેરે શીકવે કરેગા દાવરે મેહશરસે તુ કયા કયા

ઉન્હે રોઝ એક સીતમ ઇજાદ કરના
હમેં રોઝ એક નઈ ફુરીયાદ કરના

કોન ઉઠાએગા તુમારી યે જફ્ફા મેરે બાઆદ
યાદ આવેગી તુમે મેરી વફ્ફા મેરે બાઆદ

દીલોંકે લેનપે આમાદગી જો ફુરમાઈ
અદાસે, નાઝસે, ગમ્ઝેસે, મુસ્કેરાકે લીયે
જો લે ચુકે તો લગે બેવફ્ફાઇયાં કરને
ગુનાહ ઢુંઢકે પયદા કીયે જફ્ફા કે લીયે

મીલાતે હો ઉસીકો ખાકમેં જો દીલસે મીલતા હય
મેરીજાં, ચાહનેવાલા બડી મુશ્કીલસે મીલતા હય

કત્લે આશક્ કીસી માઅ્શુક્સે કુછ દુર નથા
પર તેરે અહદકે આગે તો યે દસ્તુર નથા

કત્લ કર ડાલો મુજે યા જુર્મે ઉલ્ફ્ફત બખ્શદો
લો ખડે હયેં હાથ બાંધે હમ તુમારે સામને

બે નીયાઝી હદસે ગુઝરી, બંદા પરવર, કબ તલક
હમ કહેંગે હાલે દીલ ઓર આપ ફુરમાવેંગે "કયા"

ઝોરહી કયા થા, જફાએ પાસબાં દેખા કીયે
આશીયાં ઉજડા ગયા, હમ નાતવાં દેખા કીયે

ગો ફુહરસેહી દેખેં, મગર દેખતે તો હયેં
મયેં શાદ હું કે હું તો કીસીકી નીગાહમેં

ખુદાકો માનો, હંસી—નજાનો, ન મેરે દીલપર જફા કરો તુમ
હીલેગા અર્શે બરીંકા પાયા, ઝરા તો ખોફે ખુદા કરો તુમ
ઝમાના ઉલ્ટા હય કયા કરો તુમ, બદા જો હય વો અદા કરો તુમ
વફા કરેં હમ, જફા કરો તુમ; દુઆ કરેં હમ, દગા કરો તુમ
સુરૂરે વસ્લત, કે રંજે ફુરકત, દવાએ ઉલ્ફત, કે દર્દે ફુલ્ફત
નીશાને બોસા, કે દાગે હસરત. કબુલ હય, જો અતા કરો તુમ
બજા હય, બેજા મેરા ગીલાથા, તુમારા ઈસમેંહી કયા ગુનાથા
યે મેરી તકદીરમેં લીખાથા કે મુજપે જોરો જફા કરો તુમ

ઈસ તગાફુલ પરભી કરતે હયેં તુજહીકો યાદ હમ
કીતને હયેં મજબુર દેખ, ઓ બાનીયે બેદાદ હમ
અકલ કબ આઈ હમેં, જબ હો ચુકા નાકામ દીલ
રહમ કબ આયા તુજે, જબ હો ચુકે બરબાદ હમ
આએથે મેહફીલમેં તેરી, બા હઝારાં આરઝુ
અબ ચલે હયેં એક લેકર ખાતીરે નાશાદ હમ

તીરપે તીર લગાવો તુમે ડર કીસકા હય
સીના કીસકા હય, મેરી જાન, જીગર કીસકા હય

રહેગા કયું કોઈ તર્ઝે સીતમ બાકી ઝમાનેમેં
મઝા આતા હય ઉસ કાફીરકો ઉલ્ફત આઝમાનેમેં

જબ ઉનસે કહા દર્દકી મેરેભી દવા હો
ફરમાયા કે "અલ્લાહ કરે, ઈસસે સીવા હો"

જબ કહા મયેંને કે લો મરતા હું મયેં
બોલે, "બીસ્મીલ્લાહ, અચ્છી બાત હય

ફરીબ હય યાર રોઝે મેહશર, છુપેગા કુશ્તોંકા ખુન કયુંકર
જો ચુપ રહેગી ઝબાને ખંજર, લહુ પુકારેગા આસ્તીંકા

ખીલોના સમજકર બીગાડો ન હમકો
કે હમભી કીસીકે બનાએ હુવે હયેં

તુજે કયા હય ખબર લઝ્ઝત જો હય દીલકે તડપનેમેં
અરે ઓ રકસે બીસ્મીલકા તમાશા દેખનેવાલે

દર્દે દીલ કહીયે તો કહેતા હય વો શોખ
એકહી તુમકો કહાની યાદ હય

બરસાઓ તીર મુજપે મગર ઇતના માનલો
પહેલુમેં દીલ હય, દીલમેં તુમારા ખેયાલ હય

સીના ઉસકા હય, દીલ ઉસકા હય, જીગર ઉસકા હય
તીરે બેદાદ જીધર રૂખ કરે, ધર ઉસકા હય

આપહી અપને ઝરા જોરો સીતમકો દેખેં
હમ અગર અર્ઝ કરેંગે તો શીકાયત હોગી

ખુશ આતી હયેં પાંઉંકી તેરી ઠોકરેં ઝાલીમ
સરકો કભુ કદમોંસે ઉઠાનેકે નહીં હમ

તુમ જફા કીયે જાવો, હમ સબ્ર કીયે જાવેં
અલ્લાહતો મુન્સીફ હય, અલ્લાહ જઝા દેગા

ઝાલીમ વફાકા મેરે જો લેતા હય તુ હીસાબ
અપને જફાઓ ઝુલમકાભી કુછ શુમાર કર

કીસકા હય જીગર જીસપે યે બેદાદ કરોગે
લો દીલ તુમેં હમ દેતે હયેં, કયા યાદ કરોગે

નાતવાનોંકે સતાનેસેં હુઝર કર ઝાલીમ
અર્શભી આહસે મઝલુમોંકે હીલ જાતા હય

ક઼ત્લસે યે બેગુનાહ રાઝી હય અપને ઈસ લીયે
હાથમેં એક રોઝ તો દામાને ક઼ાતીલ હોવેગા

વો ન છોડેંગે શેવએ બેદાદ
લાખ મેહરો વફ઼ા કરે કોઈ

ઉસકો હય શૌક઼ે સીતમ, મુજકો સીતમકી ખ્વાહીશ
મયેં સીતમગારકો દરકાર, સીતમગાર મુજે

હર જફ઼ાકો તેરે વફ઼ા કહીયે
યે ન કહીયે તો ઔર કયા કહીયે

યેતો સબ જોરો જફ઼ા હોગએ ખુગર હમકો
ચાહીયે અબ સીતમે નવ કોઈ ઈજાદ કરો

જનાઝા દેખકર મેરા કહા હયફ઼
રહી દીલહીમેં સબ હ઼સરત જફ઼ાકી

અય બુતો જો ચાહો સબ કરલો સીતમ
હો રહેગી ફીર ખુદાકે સામને

અય સનમ ઈસક઼દર જફ઼ા મુજપર?
આખીર મયેંભી ખુદાકા બંદા હું

ફેરેંગે મુંહ નહરગીઝ, ઉસ શોખકી જફ઼ાસે
હોગા યેહી ન, આખીર, મર જાએંગે; બલાસે

અભી મીટા નહીં દાઅ્વા સીતમરસીદાંકા
કફ઼ન હુવા નહીં મયલા તેરે શાહીદાંકા

હરએક બાતપે કહેતે હો તુમ કે "તુ કયા હય"
તુમ્હીં કહો કે યે અંદાઝે ગુફ઼્તગુ કયા હય

મયેં હું મુસ્તાક઼ે જફ઼ા, મુજપે જફ઼ા ઔર સહી
તુમ હો બેદાદસે ખુશ, ઈસસે સીવા ઔર સહી

નાલા જીઝ હુસ્ને તલબ, અય સીતમ ઈજાદ નહીં
હય તક઼ાઝાએ જફ઼ા, શીકવએ બેદાદ નહીં

વાય ગર તેરા મેરા ઇન્સાફ઼ મેહશરમેં નહો
અબતલક તો યે તવક઼્કોઅથી વહાં હોજાયગા

તેરે અ઼ઝાબપે મરનેકી મયેંને કોશેષ કી
મગર ન જીને તુ દેતા હય ઓર ન મરનેકો

અર્સએ હશ્રમેં હોતા હય કયા ઈન્સાફ઼ સીતમ
દેખીયે મયેંહી ઠહેરતા હું ગુનાહગાર, કે તુ

સીતમ તાઝા, નઇ બેદાદ, જબ ઈજાદ કરતે હયેં
ઈનાયત મુજપે હોતી હય, મુજે વો યાદ કરતે હયેં

જફ઼ા પર જાન દેતે હયેં, સીતમપર તેરે મરતે હયેં
યે નાકામે મોહ઼બ્બત, સચતો યે હય, કામ કરતે હયેં

ચર્ક઼ે દરીયાપે તક઼ાઝા હય ન દામન ભીગે
પાંઉં બેહકે નકભી, હુકમ હય મસ્તોંકે લીયે
દર્દસે તડપે મગર, ઉફ઼કા કભી નામ નલે
હો ન જુમ્બીશ કભી ઈરશાદ હય યે બીસ્મીલસે
જુલ્મ઼ કરતાભી હય ઓર કહેતા હય ફ઼રીયાદ નકર
ઈસ ક઼દર જબ્ર મેરે હ઼ાલપર જલ્લાદ નકર

મુજકો વફ઼ાકી હસરત, તુ માયલે જફ઼ા હય
મેરા ખ઼યાલ કયા હય, તેરા ખ઼યાલ કયા હય

તેરે સીતમકે સદક઼ે, કયા હ઼ૌસલે નીકાલે
મેરી વફ઼ાએ દીલભી, શરમીંદએ જફ઼ા હય

ચાહકા નામ જબ આતા હય બીગડ જાતે હો
વો તરીક઼ા તો બતાવો તુમ્હેં ચાહેં કયું કર
યે ચલન કીસને સીખાયા, યે તરીક઼ા કીસને
આ ગઈ જોરો જફ઼ાકી તુમ્હેં રાહેં કયું કર

સરઝદ ખતા જો હમસે હુઈ વો બતાઇયે
બંદા નવાઝ, કીસ લીયે હમસે ખફા હયેં આપ

જીડકકે કહેને લગે, લગ ચલે બહોત અબતુમ
કભી જો ભુલકે ઉનસે કલામ મયેંને કીયા

ગુસ્સેમેં તેરે હમને બહોત લુત્ફ ઉઠાયા
અબતો અમદન ઓરભી તકસીર કરેંગે

હો ગયા ઓર ઝીયાદા વો કશીદા હમસે
દોસ્તો કયા કશીશે દીલકા અસર પુછતે હો

બરહમ હુવે હુઝુર મેરી અર્ઝે શૌક પર
આખર યહી ખતા હય; મગર યે ખતા નહીં
આજકી શબ નખફા હો, તેરે કુરબાં, હમસે
કલતો લેવેહીગી બદલા, શબે હીજ્રાં, હમસે

રહમ.

પહોંચે ઉનકે રૂબરૂ, હમતો ઈસી ખેયાલસે
આએગા શાયદ ઉનકો રહમ હાલતે ઝાર દેખકર

રૂઠના.

તુમારા રૂઠના હરબારકા અચ્છા નહીં દેખો
બુરે હયેં હમ, જો દીલપર રખતે હયેં વો કર ગુઝરતે હયેં

ફીર મુજસે લડા હોતા, ફીર રૂઠ ગયા હોતા
ફીર દેખ લીયા હોતા નાલોંકા અસર તુને

આપ રૂઠે હયેં ખુદાતો નહીં રૂઠા હમસે
અપને બંદોકા હય વો પુછનેવાલા કયસા

મનાના.

કહેકે યે ખાબે અદમસે હમે ચોંકાતે હયેં
આંખેં ખોલો કે હમ આએ હયેં મનાનેકે લીયે

જો બાતબાત પર રૂઠે ઈલાજ કયા ઉસકા
કહાં તલક ઉસે હરરોઝ હમ મનાએંગે

ખુદાકા મીલના બહોત હય આસાં
બુતોંકા મીલના હય સખ્ત મુશ્કીલ
યકીં નહીં ગર કીસીકો હય દમ
તો કોઇ લાવે ઉસે મનાકર

અગર તકદીર સીધી હય તો ખુદ હોજાએગે સીધે
ખફા બયઠે રહો તુમકો મનાને કોન આતા હય

તુમ રૂઠ જાવો હમસે તો હમ મીન્નતેં કરેં
હમ રૂઠ જાએં તુમસે તો હમકો મનાએ કોન

મેરા સર ઉનકે કદમોંપર હય વો દામન છુડાતે હયેં
ઈલાહી કીસ તરાહ દુન્યામેં રૂઠોંકો મનાતે હયેં

ચાહે અબ દેખલો ખફા હોકર
હમભી હરગીઝ નહીં મનાનેકે

આકે તુરબતપે મેરી કહેતે હયેં, લો ઉઠ બયઠો
અબતો મુદ્દત હુઇ હમ તુમકો સતાતેભી નહીં

અબસ તુમ અપના બનાવટસે મુંહ બનાતે હો
વો આઈ લબપે હંસી, દેખો મુસ્કેરાતે હો

પશેમાની.

કી મેરે કત્લકે બાઅદ ઉસને જફાસે તોબા
હાય, ઉસ ઝુદ પશેમાંકા પશેમાં હોના

હાય વો શરમીંદગીસે મેરે આગે રોદીયે
મયેં શીકાયત કરકે નાદીમ ઓર ઉલ્ટા હોગયા

મેરે આગે બને બયઠે હયેં વો તસ્વીરે ગમ ગોયા
મુજે એહવાલે દીલ ઉનકો સુનાકર ખુદ નદામત હય

ચઝુબ કીયા, તેરે વાઅ્દે પર એઅ્તેબાર કીયા
તમામ રાત કેયામતકા ઈન્તેઝાર કીયા

તેરે વાઅ્દેપર સીતમગર, અભી ઓર સબ્ર કરતે
અગર અપની ઝીન્દગીકા હમે એઅ્તેબાર હોતા

વાઅ્દેપે, મેરી ઉનકી કેયામતકી હય તકરાર
ઓર બાત હય ઇત્ની, કે ઉધ્ધર કલ હય, ઈધ્ધર આજ

જીતેજીકા યેહભી એક આઝાર હય
સબ્ર કરના વાઅ્દએ દીદાર પર

વાઅ્દા અભી કીયાથા, અભી ખાઈથી કસમ
કહેતે હો ફીર કે હમ તુજે પહેછાનતે નહીં

ઉમીદ વસ્લ હોગયા એક વાઅ્દએ દીદાર
ઉસેભી તુનેતો રખ્ખા હય રોઝે મેહશર પર

હોચુકા વાઅ્દા કે કલ આઇયેગા
દેખીયે, અબ ન બદલ જાઇયેગા

વો મેરા સવાલ, ઓર આંખોંમેં આંસુ
વો ઘભરાકે "મન્ઝુર" કહેના કીસીકા

થા વાઅ્દા સરેશામકા, ફીર અબ હય સહરકા
ડરતા હું કહીં સુબ્હકી ફીર શામ નહોવે

એક લુત્ફ, રોઝકે હય સવાલો જવાબમેં
હમ ખુદ યે ચાહતે હયેં કે વાઅ્દા વફા નહો

મુજે હો કીસ તરાહ કૌલો કસમકા એઅ્તેબાર ઉનકે
હઝારોં દે ચુકે વો કૌલ, લાખોં ખા ચુકે કસમેં

મયેં ઝબાંસે તુમકો સચ્ચા, કહો લાખ બાર કહે દું
ઇસે કયા કરૂં કે દીલકો નહીં એઅ્તેબાર હોતા

યુંતો વો રોઝ કીયા કરતે હયેં એક્રારે વફા
વક્ત આતા હય તો ફીર સાફ મુકર જાતે હયેં

આખરી વક્તભી પુરા ન કીયા વાઅ્દએ વસ્લ
આપ આતેહી રહે, મર ગએ મરનેવાલે

કીયા હય વાઅ્દએ ફૂર્દા ઉન્હોંને, દેખીયે કયા હો
યહાં સબ્રો તહમ્મુલ આજહીસે હો નહીં સકતા

તગય્યુર વાઅ્દએ જાનાંમેં સોસોબાર હોતા હય
કભી એક્રાર હોતા હય, કભી ઇન્કાર હોતા હય

ભલા, મયેંતો બુરા હું, પર તુજે કુછ પાસ હય ઝાલીમ
ક્સમકા, કૌલકા, એક્રારકા, વાઅ્દેકા, પયમાંકા

ફીર ક્લ્બે બેક્રાર હય સરશારે આરઝુ
ફીર એખ્તેબારે વાઅ્દએ ફૂર્દા હુવા હય કયા?

એક બાત તુમસે પુછતા હું ગર ખફા નહો
ઇન્સાન કયા, જો વાઅ્દા કરે, ઓર વફા નહો

દોસ્તી.

સીયાહ બખ્તીમેં કોઈ કબ કીસીકા સાથ દેતા હય
કે તારીકીમેં સાયાભી જુદા હોતા હય ઇન્સાંસે

ચાર દીનકી દોસ્તીકા હય ઝમાનેમેં રીવાજ
કીસ તવક્કોઅ પર કીસીસે આશનાઈ કીજીયે

બવક્તે તંગદસ્તી આશના બેગાના મીગર્દદ
સુરાહી ચું શવદ ખાલી જુદા પયમાના મીગર્દદ

અમીર જબ વક્તે બદ આયા, સભીને રાહ લી અપની
હઝારોં સેંકડોંમેં રંજો ગમ દો આશના ઠેહરે

ખુદા મીલે તો મીલે, આશના નહીં મીલ્તા
કોઈ કીસીકા નહીં દોસ્ત, સબ કહાની હય

દોસ્તી.

દોસ્તી એહબાબકી બાઅ્દ અઝ ફૂના મુજપર ખુલી
જો મેરી મરકદપે આયા વો કુલુખઅંદાઝ થા

બાઅ્દે મુર્દન મુઠીયોંમેં ખાક લેકર આએ દોસ્ત
ઝીન્દગીભર કી મોહોબ્બતકા સીલા દેને લગે

બદદુઆ.

જીસને હમારે યારકો હમસે જુદા કીયા
વોહભી મુરાદ અપની નપાએ, ખુદા કરે

જો હો દુશ્મન બાગકા, બરબાદ હો
કોઈ હો, ગુલચીં હો યા સૈયાદ હો

ચયન તુજકોભી નહો, મુજકો સતાનેવાલે
તુભી ઠંડા નરહે, જીકે જલાનેવાલે

દર્દ ફુરકતકા તુજેભી હો નસીબ
ઓ મુજે ઇસ દર્દકે દેનેવાલે

મેરી તરાહ કીસીપે તુમારાભી આએ દીલ
સીનેપે હાથ રખકે કહો "હાય, હાય, દીલ"

બેદીલીકા દર્દ જાને વો સનમ
અય ખુદા ઉસકા કીસીપર આએ દીલ

યે દુઆ હય આતીશે ઇશ્કમેં, મેરી તર્હા તુભી જલા કરે
ન નસીબ હો તુજે બયઠના, સદા દર્દે દીલસે ઉઠા કરે
તુભી ચયન પાએ ન બેવફા, આવે દીલ દુખાનેકા ફીર મઝા
કરે દર્દસે આહો ઝારીયાં, મુજે બેવફા તુ કહા કરે
હો લતેં ખુલીં ઓર ચશ્મ તર, કભી લબપે નાલએ સોઝગર
મેરે ફીરાકમેં દરબદર, તુ પકડકે દીલકો ફીરા કરે
રહે નામુરાદ રકીબભી, ન ખુદા દીખાએ ઉસે ખુશી
ન નસીબ શરબતે વસ્લ હો, સદા ઝેહરે ગમ વો પીયા કરે

મેરીહી ખાકસે બનકર તુજે હો જામ નસીબ
ઓ મેરી તુરબતસે દામનકો બચાનેવાલે

માંગતા હય મેરે જીનેકી દુઆએં ઝાલીમ
જાનકર જીસે ખફા, જાનસે બેઝાર મુજે

યુંહી દુખ કીસીકો દેના નહીં ખુબ વર્ના કહેતા
કે રકીબકોહી યારબ મીલે મેરી ઝીન્દગાની

આંખ.

આંખેં કહેં કે દીલહીને હમકો કીયા ખરાબ
દીલતો કહે કે આંખોંને હમકો ડુબો દીયા
બીગડા કીસીકા કુછ નહીં, અય દર્દ મુફ્તમેં
દોનોંકી ઝીદને ખાકમેં હમકો મીલા દીયા

લે ગઈ દીલકો ચુરાકર તેરી દુઝદીદા નીગાહ
લુટ ગએ હમતો રાહે ઈશ્કમેં ગાફીલ હો કર

તુ વો આહુ ચશ્મ હય, જાવે અગર ગુલઝારમેં
ગુલ વહીં શાખેં નીકાલેં નરગીસે બીમારમેં

હાય કયા સેહર તેરી નરગીસે જાદુને કીયા
હમ સલામત તેરે ઘર આએથે બીમાર ચલે

કયુંકર ઉસકી નીગાહે નાઝસે જીના હોગા
ઝેહર દે ઉસપે યે તાકીદ કે પીના હોગા

આંખેં ન જીને દેંગી તેરી દીલરૂબા મુજે
ઇન ખીડકીયોંસે જાંક રહી હય કઝા મુજે

હયેં તગાફુલમેંભી સરગર્મે સીતમ વો આંખેં
આપતો સોતે હયેં, ફીતનોંકુ જગા રખ્ખા હય

શીકારે તીરે નઝર, દીલ હુવા, જીગર નહુવા
યે બચ રહા હય ઝરા ઈસકીભી ખબર લેના

વો નીગાહેં હયેં રખ્નાગર અય શયખ
મેરે સીનેમેં—તેરે ઇમાંમેં

નીગાહે હોશરૂબામેં બલાકા જાદુ હય
કે આંખેં મીલ્તેહી દીલકા પતા નહીં મીલ્તા

આંખોંકે દીખાનેસે, ઝાલીમ તુજે કયા હાસીલ
યુંહી તેરા બંદા હું, જાદુ નઝરી કયું કર

ઝમાનેકી ચાલેં કોઇ હમસે પુછે
કે દેખે હુવે હયેં હમ આંખેં કીસીકી

અય દર્દ બહોત પરેખા હમને
દેખા હર તરહકા લેખા હમને
જબ આંખ નથી તો દેખતેથે સબ કુછ
અબ આંખ હુઈ તો કુછ ન દેખા હમને

નીંદ.

અય નીંદ કહાં રેહતી હય, કુછ મુજકો બતાદે
આંખોંકુ તેરી શકલ દીખાઇ નહીં દેતી
બે જાન લીયે છોડ ચુકે શામે જુદાઈ
કટતી હુઈ યે રાત દીખાઈ નહીં દેતી

નીંદકોભી નીંદ આજાતી હય હીજ્રે યારમેં
છોડકર બેખાબ મુજકો આપ સોજાતી હય નીંદ

નાતવાની.

નાતવાનીકાભી એહસાન મેરી ગરદનપર
કે તેરે પાંઉંસે સર મુજકો ઉઠાને નદીયા

નાતવાની તેરા બુરા હોજાય
મુજકો રોનેસેભી તરસાતી હય

નાતવાં હું, કફનભી હો હલ્કા
ડાલદે સાયા તેરે આંચલકા

નાતવાં દેખકે અફસોસ ન આયા મુજપર
ઓર ખફા હુયે કે ઉઠાઈ હય નઝાકત મેરી

નાતવાનીસે કદમ ઉઠતે નહીં
હાથસે અબ જાદએ મન્ઝીલ ગયા

નાતવાનીકા બુરા હો, ગશપે ગશ આને લગે
દો ઘડી દીલ ખોલકર રોનાભી મુશ્કીલ હોગયા

ચાલ હય મુજ નાતવાંકી મુર્ગે બીસ્મીલકી તડપ
હર કદમપર હય ગુમાં, યાં રેહ ગયા, વાં રેહ ગયા

ફીરાકે યારમેં ઈસ દરજા ઝોઅફ્કો નાતવાની હય
કે અય દીલ સખ્ત મુશ્કીલ હય બદલના હમકો કરવટકા

મુજ નાતવાંકો સાંસભી લેના મહાલ હય
પહોંચેગી ખાક મેરી દુઆ, આસમાન તક

ઝોઅફ્સે હાલ યે પહોંચા હય અસીરોંકા તેરે
કુવતે નાલા નહીં, તાકતે ફરીયાદ નહીં

અય ઝોઅફ્ અબતો ઈતનીભી તાકત નહીં રહી
માંગું ખુદાસે વસ્લે સનમ મયેં ઉઠાકે હાથ

હમ અપને ઝોઅફ્કે સદકે, બીઠા દીયા અયસા
હીલે ન દરસે તેરે સંગે આસ્તાંકી તરાહ

ગુંજાયશે અદાવતે અગ્યાર એક તરફ
યાં દીલમેં ઝોઅફ્સે હવસે યારભી નહીં

અબતો મરજાનાભી મુશ્કીલ હય તેરે બીમારકો
ઝોઅફ્કે બાઅસ કહાં દુન્યાસે ઉઠા જાય હય

અબ ઝોઅફ્ને યે હીજ્રમેં હાલત તબાહકી
બયઠે તો દીલકો થામકે, ઉઠે તો આહ કી

ઝોઅ્ફસે ઉઠતે નહીં દસ્તે હુઆ
અબ હમારી શર્મ ઉસકે હાથ હય

તડપા બહોત તો ઝોઅ્ફ બોલા
અલ્લાહ, અબતક યે હૌસલે હયેં

નાલાઓ ફરીયાદકી તાકત નહીં
બાત કરતા હું કલેજા થામકે

પુછતા હાલત હય કયા મેરે દીલે નાશાદકી
આહકી હીમ્મત નહીં, તાકત નહીં ફરીયાદકી

ઝોર હય અબ યે નાતવાનીકા
દીલસે હસરત નીકલ નહીં સકતી

શરાબ.

કયા બાદએ ગુલગુંસે મસરૂર કીયા દીલકો
દાતા રખે આબાદ અય સાકી તેરી મેહફીલકો

મયેં જો મય પીનેપે આવું તો સુબુ પી જાવું
ગર કોઈ મન્અ કરે, ઉસકા લહુ પી જાવું

ગર યાર મય પીલાએ તો ફીર કયું ન પીજીયે
ઝાહેદ નહીં, મયેં શયખ નહીં, કુછ વલી નહીં

સાકીને જો પીલાયા મુજે, મયેંને પી લીયા
ઝાહેદ તુજે ખબર હય હલાલો હરામકી

પહેલેહી કયું આપ ઈત્ની પીગએ ફરમાઈયે
સર પકડ કર અબ જો હય ફરીયાદ, "મેરા સર ગયા"

બુ કહીં ઉલ્ફતે મયકીભી છુપી હય, અય શયખ
હમ તેરી બાતોંસે પયછાન ગએ, જાન ગએ

શીશા હાથ આયા ન હમને કોઈ સાગર પાયા
સાકીયા લે તેરી મેહફીલસે ચલે, ભર પાયા

રૂહ કીસ મસ્તકી પ્યાસી ગઈ મય ખાનેસે
મય ઉડી જાતી હય સાકી તેરે પયમાનેસે

ફકીર મસ્ત હય, પીલ્વા શરાબ. રહે આબાદ
પીલા હમેભી જો સાકી દીયા હો દાતાને

તુજકો પીલ્વાની હો તો પીલ્વાદે મુજે થોડી શરાબ
હાથ ફયસાનેકા બંદા નહીં આદી, સાકી

તીશ્નાલબ જાતા હું, લેકીન તુજે યે યાદ રહે
મેરી એક આહસે જલ જાયગા મયખાના તેરા

મેરી દવા શરાબ હય, મુજકો નહીં હરામ
ઝાહેદ નહો યકીન તો કાઝીસે પુછલે

મસ્ત કયા જાને કે હય દયર કીધર, કાબા કહાં
ઉમ્ર સારી તેરી ભઠ્ઠીમેં ગુઝારી, સાકી

પીનેપે જો આતે હયેં, તો બસ નહીં કરતે
મયખાનેમેં સુન્તે નહીં સરશાર કીસીકી

બાદાપરસ્ત હયેં મગર દીલપેભી એખ્તીયાર હય
તોબા કરેંગે હમ મગર, અબકી બહાર દેખકર

ઝાહેદ શરાબ પીને દે મસ્જીદમેં બયઠકર
યા વો જગાહ બતા કે જહાંપર ખુદા નહો

મય પી તો સહી, તોબાભી હોજાયગી, ઝાહેદ
કમબખ્ત કેયામત અભી આહી નહીં જાતી

મયેં, ઓર બઝમે મયસે, યું તીશ્નાકામ જાઉં
ગર મયેંને કીથી તોબા, સાકીકો કયા હુવાથા

સાકીયા દેતા હય અગર જામ તો જલ્દી દેદે
આસમાં તાકમેં હય રંગ બદલનેકે લીયે

શરાબ જો ન પીયે ઈન્દીનેં વો નારી હય
જનાબે ફીબ્લા ઓ કાઅબાકી આબકારી હય

દાગ યે મય હય, યે સાગીર હય, કહાંકી તૌબા
પી ખુદાકે લીયે, અય મર્દે ખુદા, થોડીસી

ફ્રુરાતે મયકશીને કીયા મુજકો જુઝવે મય
સાકીને મેરી રૂહકો ખીંચા શરાબમેં

હુફે મય તુજસે કયા કહું ઝાહેદ
હાય કમબખ્ત તુને પીહી નહીં

તલબે જામ અબસ કરતે હો મુંહ ફોડકે તુમ
મયકશો, આંખમેં સાકીકે મુરવ્વતહી નહીં

તોડ બયઠે જબકે હમ જામો સુબુ ફીર હમકો કયા
આસમાંસે બાદએ ગુલફામ ગર બરસા કરે

રીંદ વો હુંકે મેરી ખાકસે ખુમ બન્તે હયેં
પાંઉ મરકરભી નનીકલા મેરા મયખાનેસે

હોકે મફરૂઝ મુચાં, કી તર્ક હમને મયકશી
તંગદસ્તીકા ભલા હો, પારસા હોને લગે

મયસે ગરઝ નીશાત હય કીસ રૂસીયાહકો
એક ગુના બેખુદી મુજે દીનરાત ચાહીયે

મયકદે તક મોહતેસબકો મયકશો આનેતો દો
દેખકર પયમાનેકો પયમાંશીકન હોજાયગા

ઓ મોહતેસબ સમજકે તુ શીશેકો તોડીયો
દીલભી ન ટુટ જાએ, કીસી બાદાખારકા

શૌકે મયને કર દીયા ઈસ દરજા બદહવાસ
મોહતેસબસે રાહ પુછી ખાનએ ખુમ્મારકી

તસવ્વુર અર્શપર હય ઓર સર હયેં પાએ સાકી પર
ગરઝ, કુછ ઓર ધુનમેં ઇસ ઘડી મયખાર બયઠે હયેં

પીકે કર લેતા હું તૌબા જબસે યે દસ્તુર હય
દીલભી રોશન હય મેરા, મુંહપરભી મેરે નુર હય

તૌબા સોબાર કરૂં, તૌબાસે હોતા કયા હય
ઝાહેદા તુહી બતા, રીંદકી તૌબા કયા હય

હર ગુનાહસે તૌબા કરલી, જબ જવાની હોચુકી
ઝાહેદા, જન્નતમેં જાના કોઇ તુમસે સીખલે

તૌબા તો હમભી કરલેં અભી શેખજી મગર
નીભતી હમેં નઝર નહીં આતી શબાબમેં

તૌબા કહાંકી ઓર કહાંકા ફીર ઇત્તેકા
આયા જબ અપને સામને સાગેર શરાબકા

તૌબા કર, ઝાહેદ, કરૂં તૌબા મયેં અયસે વક્તમેં
યે બહાર આઇ હુઇ, અયસી ઘટા છાઈ હુઈ

વાએઝો સાકીમેં ઝીદ હય, બાદાકશ ચક્કરમેં હય
લબપે તૌબા, ઓર લબ ડુબા હુવા સાગરમેં હય

તોહમત નરખ ખુદાકે લીયે મુજપે ઝાહેદા
કબ મયેને તૌબા કીથી જો તૌબાશીકન હુવા

મયેં કરૂં તૌબા મયસે, જુઠ ન બોલ
તૌબા કર ઝાહેદા, મઆઝલ્લાહ

મન તર્કે ઇશ્કબાઝી ઓ સાગર નમીકુનમ
સદબાર તૌબા કર્દમ ઓ દીગર નમીકુનમ

તૌબા કર લેતે હયેં હરરોઝ સહરતકકે લીયે
બંદ જબ રાતકો મય ખાનેકા દર હોતા હય

ઝાહેદ.

ઝાહેદ નીગાહે કહરસે તુ રીંદકો ન દેખ
કયા જાને ઉસ કરીમકો તુ હય યા વો પસંદ

ઝાહેદ તેરા ઝોહદ હય તો મઝહબ મેરા હય ઈશ્ક઼
તેરી કીતાબ ઔર હય, મેરી કીતાબ ઔર

જન્નતમેં લેચલી જો મુજે રહ઼મતે કરીમ
ઝાહેદકે દીલમેં રેહ ગઇ હ઼સરત ગુનાહકી

તુમતો દોઝખ઼મેં નજાવોગે મેરે બદલે
ઝાહેદો, હમ જો ગુનાહગાર હયેં તો તુમકો કયા

રાહગુઝરમેં, શયખ઼, રૂસ્વા કર ન બહરે મયકશી
જો ખ઼તા પર્દેમેં હો ઉસ્કી સઝા પર્દેમેંહો

દેખલે નક્શા અગર ઉસ આલમે તસ્વીરકા
તુતો કયા, ઝાહેદ, દીલ આએ ઉસપે તેરે પીરકા

પસંદ અલ્લાહકો કયા જાને કયા આજાએ અય ઝાહેદ
મુજે શર્મે ગુનાહ, તુજકો તકબ્બુર હય ઈ઼બાદતકા

ઉમીદે રહ઼મતો શર્મે ગુનાહ ઓ ખ઼ોફ઼ે ખુદા
જો રીંદ કરતે હયેં વો પારસા નહીં કરતે

રીંદે ખ઼રાબ હ઼ાલકો ઝાહેદ નછેડ તુ
તુજકો પરાઈ કયા પડી, અપની નીબેડ તુ

આં જા કે ઝાહેદાં બહઝાર અર્બઈ઼ રસંદ
મસ્તે શરાબે ઈ઼શ્ક઼ બયક આહ મીરસંદ

હુવા હય ચાર સીજદોં પર યે દાઅ્વા ઝાહેદો તુમકો
ખુદાને કયા તુમારે હાથ જન્નત બેચ ડાલી હય

કીસીકીતો ઝાહેદકુ હોતી મોહ઼ોબ્બત
બુતોંકી નહોતી, ખુદાકી તો હોતી

બુરા ન માન હ઼સીનોંકુ, માન અય વાએ઼ઝ
ખુદા ગવાહ, યે બંદે ખુદાકે પ્યારે હયેં

કરતે હો આજ શેખજી હમકો નસીહતેં
કયા કયા કીયા નહોગા તુમ્હીંને શબાબમેં

તેરે તક્વેકા મયેં ઉસ વક્ત હોવું ક઼ાયલ ઓ શયખ
વો સનમ પાસ હો ઓર તુજકો ખુદા યાદ રહે

પારસાઈ કયસી અય ઝાહેદ બુતોંકે ઇશ્કમેં
મયેં ઈસીકા શુક્ર કરતા હું કે ઇમાં રેહ ગયા

અગર નીભ જાએ હમ રીંદોંમે રેહકર, ખુબ હય ઝાહેદ
યે ગુરરા પાકબાઝીકા, યે દાઅ્વા પારસાઈકા

તેરી બાતભી, ખયર, સુન લેંગે વાએઝ
કોઈ દમ જો ફુરસત ગુનાહોંસે હોગી

દયરકી તહ્કીર ઈતની કર ન તુ અય શયખે હરમ
આજ કાઅ્બા બન ગયા, કલતક યેહી બુતખાના થા

ઝાહેદ, ઉમીદે રહ્મતે હક્, ઓર હજવે મય
પહેલે શરાબ પીકે ગુનાહગારભી તો હો

મસ્જીદમેં બુલાતા હય મુજે ઝાહેદે ના ફૈહમ
હોતા જો અગર હોશ તો મયખાને નજાતા?

લુત્ફે મય તુજસે કયા કહું ઝાહેદ
હાય કમબખ્ત :તુને પીહી નહીં

ઝાહેદાંરા ખબર જ ઈશ્ક નબુવદ
ઉમ્ર દર રોઝાઓ નમાઝ ગુઝરત

અંદેશએ ફર્દા ન રહે, હઝરતે ઝાહેદ
ભુલેસેહી પીલીજીયે થોડીસી અગર આજે

જો શયખ દેખલે એકબાર કયફે મયખાના
તો ભુલકર ન ક઼દમ ખાનક઼ાહ મેં રખ્ખે

હંસી આતી હય મુજકો અવલીયાકી પારસાઈપર
ઈધરતો હાથમેં તસ્બીહ, ઉધર દીલદાર હય દીલમેં

બુતખાનેમેંથા યાકે મયેં કાઅ્બેકે કરીં થા
અય ઝાહેદે નાદાન, તુજે કયા? મયેં કહીં થા

શયખ મયકશકે હયેં મેહમાન, બડી મુશ્કીલ હય
અબ સલામત રહે ઈમાન, બડી મુશ્કીલ હય

ઈબાદતકા અગર હય શૌક, યેભી શર્ત હય ઝાહેદ
જબીં સીજદેકે કાબીલ હો, ઝબાં તકબીરકે કાબીલ

ટકરાનેસે સરકે નહીં હોતા કોઈ ઝાહેદ
સચ પુછીયે તો યાદે ખુદા ઓરહી કુછ હય

ઝાહેદ શરાબ પીનેસે કાફીર હુવા મયેં કયું
કયા ડેડ ચીલ્લુ પાનીમેં ઈમાન બેહ ગયા

ઝાહેદ બતાવો કાઅ્બેમેં કયા દેખતે હો તુમ
જાતે હયેં દહરમેં, તો સનમ દેખતે હયેં હમ

ગર હો શરાબો ખીલ્વતો મેહબુબે ખુબરૂ
ઝાહેદ તુજે કસમ હય કે તુહો તો કયા કરે

વાએઝ ન તુમ પીયો ન કીસીકો પીલા સકો
કયા બાત હય તુમારે શરાબે તહુરકી

યુંહી બસર હુઈ અવકાત, ઝાહેદા અપની
લબોંપે ઝીકે ખુદા, યાદે દીલરૂબા દીલમેં

કહાં હુર ઓર કહાં ઝાહેદ; ઝહે અકલ
અબસ બેદાર રેહતા હય સહર તક

ઝાહેદ હરામ મયકો ન કહેના, વગર્ના મયેં
જન્નતમેં છીન લુંગા પીયાલા શરાબકા

બીરાહમન બનકે જો પુજતે રહે અબતક શેવાલોંમેં
ઉન્હેં જાકર જો દેખા તો હમારે શેખજી નીકલે

દાગે મયકો નદેખ અય ઝાહેદ
દીલતો હય પાક રીંદ મશરબકા

ખુદાકે વાસ્તે ઝાહેદ ઉઠા પર્દા ન કાઅ્બેકા
કહીં અયસા નહો યાંભી વહી કાફીર સનમ નીકલે

રીન્દ.

હાં, યેહ તો હય; મઝહબ મેરા રીન્દાના હય
દીલ શીશા હય. સીના મેરા મયખાના હય
મસ્તે મયએ વાહદત હું, બહક જાતા હું
દીવાને સમજતે હયેં કે દીવાના હું

રીન્દાને બે રીયા કી સોહબત કીસે નસીબ
ઝાહેદભી હમમેં બયઠકે ઇન્સાન હો ગયા

જબ મયકદા છુટા, તો ફીર અબ કયા જગાહકી કયદ
મસ્જીદ હો, મદરેસા હો, કોઇ ખાનકાહ હો

અજબ મઝેસે ગુઝરતી હય મયકશોંકી અઝીઝ
પીયાલા હાથમેં, મીનાએ મય કીનારમેં હય

મસ્જીદકો તેરી, શયખ, હમારા સલામ હય
હમને તો આસ્તાને બુતાં સીજદાગાહ કી

રીંદાંકી ખુશ ગુઝરતી હય બઝમે શરાબમેં
મરતા હય શયખ ખદશાએ રોઝે હીસાબમેં

અય સાકેનાને કાઅ્બા, હયરતકી બાત હય
દીલ ખીંચ રહા હય જીસસે, નાકુસકી સદા હય

હમ નહીં જાનતે કુછ દયરો હરમકા રસ્તા
હમ મયે ઇશ્કમેં સરશાર ચલે જાતે હયેં

મયભી હય, મીનાભી હય, સાગ઼ેરભી હય, સાક઼ી નહીં
દીલમેં આતા હય લગાદેં આગ મયખ઼ાનેકો હમ

સુબ્હ ઉઠ, જામસે ગુઝરતી હય—શબ દીલારામસે ગુઝરતી હય
આક઼ેબતકી ખ઼બર ખુદા જાને—અબતો આરામસે ગુઝરતી હય

બતવાફ઼ે કાઅ્બા રફ઼્તમ, બહ઼રમ રહમ નદાદન્દ
કે બીરૂને દર ચેકર્દી, કે દરૂને ખ઼ાના આઈ
બઝમીં ચું સીજદા કર્દમ, ઝઝમીં નીદા બરઆમદ
કે મરા ખ઼રાબ કર્દી તો બસીજદએ રીઆઈ
બ ક઼ીમારખ઼ાના રફ઼્તમ, હ઼મા પાકબાઝ દીદમ
ચું બેસામેઆ રસીદમ, હ઼મા યાફ઼્તમ દગાઈ
દરે દયર ચું રસીદમ, ઝદરૂં નીદા બરઆમદ
કે બેયા બેયા ફ઼ીરાક઼ી, તો ઝ ખ઼ાસગાને માઈ

મસ્ત.

મેરી રસાઈ હય દયરમેંભી—હ઼રમમેંભી મેરી મન્ઝેલત હય
બુતોંસે બોસેકી હય તવક્ક઼ોઅ—ખુદાસે ઉમ્મીદ મગ઼ફ઼ેરત હય

કભી જુકતા હું શીશેપર, કભી ગીરતા હું સાગ઼ેરપર
મેરી બેહોશીયોંસે હોશ સાક઼ીકે બીગડતે હયેં

જુદા હમ સબસે રેહતે હયેં, મીસાલે તારે તંબુરા
ઝરા છેડેસે મીલ્તે હયેં, મીલાલે જીસ્કા જી ચાહે

મુફ઼્તીએ શેહર હો, યા શેખ઼ે હ઼રમ હો, કોઈ હો
જો નહો મસ્ત, નીકાલો ઉસે મયખ઼ાનેસે

ન મયકદેસે કામ, ન મતલબ હ઼રમસે થા
મહ઼વે ખ઼યાલે યાર રહે, હમ જહાં રહે

હ઼દીસે તોબા ઓ તક઼્વા ઝ શયખ઼ે શાહર શનવ
રમુઝે ઈશ્ક઼ ઝ મસ્તાને બેસરોપા પુર્સ

ભુલાહું મયેં આલમકો, સરશાર ઇસે કહેતે હુયેં
મસ્તીસે નહીં ગાફીલ, હુશ્યાર ઇસે કહેતે હુયેં

કહેતા હય યે "બહીશ્તમેં મસ્તોંકી જા નહીં"
ઝાહેદકા કયા ખુદા હય, હમારા ખુદા નહીં

સુના હય આજ મયખાનેમેં મસ્તોંને
લુટાયા દીનો દુન્યા દોનોં, હીમ્મત ઇસ્કો કહેતે હુયેં

ઝાહેદાંમેં ઝાહેદ, મયખાર મયખારોંમેં હું
ગાફીલોંમેં ગાફીલ, ઓર હુશ્યાર હુશ્યારોંમેં હું

નહીં હય હોશસે ખાલી હમારી બેહોશી
કે બેખુદીમેં ગીરેભી જો હમ તો સાગેરપર

મસ્તમ કુન આંચુનાન કે નદાનમ ઝ બેખુદી
દર અર્સએ ખેયાલ, કેહ આમદ, કુદામ રફ્ત

નાસેહ.

જો સમજાતા હય નાસેહ કબ હમારા દીલ સમજતા હય
ન યે નાદાં સમજતા હય, નવો જાહેલ સમજતા હય

નાસેહ તેરી ઝબાં તેરે બસમેં નહો તોફીર
ઇનસાફ કર કે દીલપે મેરા ઝોર કયા ચલે

મયેં ખુબ સમજતાહું મગર દીલસે હું નાચાર
અય નાસેહો બેફાયદા સમજાતે હો મુજકો

કોન સુનતા હય તેરી જોશે જુનુંમેં, નાસેહ
બીઝલી આએં તો હમ રાહ બતાવેં ઉનકો

કહેના તેરા હમારે સર આંખોંપે નાસેહા
પર કયા કરેં કે દીલહી નહીં એખ્તીયારમેં

કીયા કરતે હો તુમ નાસેહ નસીહત રાતદીન મુજકો
ઉસેભી એકદીન કુછ જાકે સમજાતે તો કયા હોતા

મેરા યે હાલ ખાલીદકો સુના દેતે તો કયા હોતા
અગર એકબાર લોબનાકો યહાં લાતે તો કયા હોતા

અબતો મયેં છોડુંગા નહીં ઉસકો નાસેહા
હોની જો કુછથી, ફીબ્લઅે હાજાત, હો ચુકી

ખુદાહીકી કસમ નાસેહ, ન માનુંગા કહા અબતો
ન છુટેગા તેરે કહેનેસે મેરા દીલ મેરી કૈસે

દીલ લગાનેકો બતાતા હય તુ મુશ્કીલ નાસેહ
તેરે નઝદીક છુડાના મગર આસાં હોગા

ચુપ રહીયે ખુદાકે લીયે અય હઝરતે નાસેહ
ઇસ વક્ત ખુદા જાને મેરા ધ્યાન કહાં હય

કુલ્લાબે આસમાનો ઝમીંકે મીલા નતુ
નાસેહ તુ ઉસકે મીલનેકી બતલાતો કોઈ રાહ

યે કહાંકી દોસ્તી હય, કે બને હયેં દોસ્ત નાસેહ
કોઈ ચારાસાઝ હોતા, કોઈ ગમગુસાર હોતા

યા બંદ નાસેહોંકી ઝબાં કરદે અય ખુદા
યા મુજકો દે યે સબ્ર કે બયઠા સુના કરૂં

આજ મુજસે હઝરતે નાસેહ યે જલકર કહે ગએ
આસમાંસે અબ ફરેશ્તે આએંગે તાઅ્લીમકો

સમજમેં તેરી આજાએ તો મયેં યે રાય દેતા હું
કીસીકા ઇશ્ક તુભી, નાસેહા નાદાન, પયદા કર

જો નસમજે, નાસેહો, ફીર ઉસકો સમજાતે હો કયું
સાથ દીવાનેકે દીવાને બને જાતે હો કયું

અમીર દીલને કહા મુજસે સુનકે નાસેહકો
તુમ અપના કામ કીયે જાવ, ઉસે કહેને દો

નકર ઈશ્કે જુનુંમેં ગુફતગુ અય નાસેહ નાદાન
તેરા મુંહ હય કે તુ બોલે? યે સરકારોંકી બાતેં હયેં

જનાબે હઝરતે નાસેહકા વાહ, કયા કહેના
જો એક બાત નહોતી તો અવલીયા હોતે

હઝરતે નાસેહ જો આવેં, દીદા ઓ દીલ ફૂર્શે રાહ
કોઈ મુજકો યેતો સમજાવો કે સમજાવેંગે કયા

આપકે કહેનેસે, નાસેહ, ફેંક દું તસ્વીરે યાર?
ઓર દીલકો દું તસલ્લી આપકા સર દેખ કર?

છુટકર કહાં અસીરે મોહોબ્બતકી ઝીંદગી
નાસેહ યે બંદ ગમ નહીં, કયદે હયાત હય

નસીહત રાત દીન નાસેહ કીયા કરતે હો નાહક તુમ
ઉસેભી એક દીન તુમ જાકે સમજાતે તો કયા હોતા

હમસે દીવાનોંસે કતરાકે ચલે નાસેહ ન કયું
જાનતા વો હય કે અયસોંકુ નસીહત હો ચુકી

આપહી હઝરતે નાસેહ કોઇ તદબીર કરેં
આપસા કોઇ મેરા મુશ્ફૂકો મોહસીનહી નહીં

નાસેહમેં ઓર હમમેંભી હયેં તુર્ફા સોહબતેં
હમ કુછ નહીં સમજતે વો સમજાએ જાતે હયેં

મુજકો સમજાતે હો કયું, હઝરતે નાસેહ, નાહક્
યેતો કહીયે કે મુજે આપને સમજા કયા હય

નાસેહા પહેલે તો કુછ તજરૂબા ઝાતી કરલે
નાસેહ બનના તો હય આસાન મેરે સમજાને કો

નાસેહા દીલમેં તુ ઈત્નાતો સમજ અપને, કે હમ
લાખ નાદાન હોં, કયા તુજસેભી નાદાં હોંગે?

નાસેહ મેરા ગુઝાર, કે દીવાનએ બુતાં
બા સદ હઝાર મર્દુમે આકેલ બરાબરસ્ત

ઇસ તરાહ સમજા મુજે નાસેહ, કે દીલ સમજે મેરા
પંદ કરના ઓર હય ઓર સર શીરાના ઓર હય

નાસેહ મુજે કયું ઇશ્કસે માનેઅ હય, ઉસે કયા
હું રંજો મુસીબતમેં ગીરફતાર, તો મયેં હું

બુતોંપર ઝાહેદો ગર હમ ફીદા હોંગે તો હોનેદો
તુમેં કયા, હમ ગુનાહગારે ખુદા હોંગે તો હોનેદો

ખયરતો હય? મુજસે સોદાઇકો સમજાને લગે
હઝરતે નાસેહ, સમજકર બાત ફરમાઇયે આપ

બસ શર્હ ઇસકી હઝરતે નાસેહ ન કીજીયે
માઅલુમ હમકો ઇશ્કકા અંજામ હોગયા

કુછ તઝકેરએ ઇશ્ક રહે હઝરતે નાસેહ
કાનોંકુ મઝા દેતી હય ગુફતારે મોહોબ્બત

જબ વો આંખોંમેં સમાએ, મેરે દીલમેં આએ
બંદ હોં, નાસેહે નાફેહમ, યે રાહેં કયું કર

નાસેહસે કલામ કોન કરે
અપની અયસોંસે ગુફતગુહી નહીં

નસીહત.

બુલબુલા, મુઝદહએ બહાર બેયાર
ખબરે બદ બબુમે શુમ બગુઝાર

બાત અપની અપને દીલહીમેં રહે
મુંહસે નીકલી ઓર પરાઈ હો ગઈ

ાજુગ નહીં, કરજુગ હય યે-યાં દીનકો દે ઓર રાત લે
ા ખુબ સૌદા નકદ હય,–ઇસ હાથ દે, ઉસ હાથ લે

ન પુછો ઇસ ઝમાનેમેં ઉલ્ફતકા હાલ કુછ
એક રસ્મ થી કદીમ સો મૌકુફ હો ગઈ

નીય્યત અગર હો ખયર ઓર ઇમાનકી તરફ
આંખેં ન ઉઠાવો બઝમે ઇસીયાનકી તરફ
માના, કે પડોગે વહાં પહોંચ કર લાહોલ
જાના હી ઝરૂર કયા હય શયતાનકી તરફ

ચે બાયદ મર્દરા;—તબએ બુલંદે, મશરબે નાબે
દીલે ગર્મે, નીગાહે પાકબીને, જાને બેતાબે

ચીઝે કે રફત, રફત;—મકુન યાદે ઉ દીગર
ઝીરાકે તાઝા કર્દને ગમ કારે અકલ નીસ્ત

દેખ જો કુછ સામને આજાએ, મુંહસે કુછ ન બોલ
આંખ આઇનેકી પયદા કર, દહન તસ્વીરકા

કયું કીસીકે નેકો બદસે તુજકો ફીક
રખ હમશા કામ અપને કામસે

ન સુનો ગર બુરા કહે કોઇ
ન કહો ગર બુરા કરે કોઈ

ગુરૂર.

ચાર દીનકે હુસ્નપર ઈત્ના ગુરૂર?
ચાંદની હોતી હય કય દીનકે લીયે?

નાઝુક બહોત હય, રીશતએ ઉલ્ફત ન ટુટ જાય
ઈત્ના તુ અપને આપકો અય મેહજમાલ નખીંચ

અલ્લાહરે ગુરૂર, કે આઈના દેખકર
અપનેહી અકસસે હય શીકાયત સલામકી

મુંહસે બસ કહેતે નહરગીઝ યે ખુદાકે બન્દે
ગર હરીસોંકુ ખુદા સારી ખુદાઈ દેતા

મુજસે વો કહેતે હયેં, ઈન્સાફસે તુમ્હીં કહેદો
ઝર નહો પાસ, તો ઉલ્ફતકી ઝરૂરત કયા હય

ઈન બુતોંકુ હમ ફકીરોંસે કહો કયા કામ હય
યેતો તાલેબ ઝરકે હયેં, ઔર યાં ખુદાકા નામ હય

કયા કહીયે કે એહબાબ કો કયસા દેખા
કામ આએ કભી કોઈ, ન અયસા દેખા
સબ ઝરકે હયેં, બેઝરકા નહીં કોઇ રફીક
દુન્યામેં જો કુછ દેખા, વો પયસા દેખા

મઝાક.

સમજા વો રખકે સરપે મેરા ચાક લેચલે
દોડા કુમાર શેખકી દસ્તાર દેખકર

લગે મુંહભી ચીડાને દેતે દેતે ગાલીયાં, સાહેબ
ઝબાં બીગડી તો બીગડીથી, ખબર લીજે, દહન બીગડા

આખેર મયેં આદમી હું, કુછ બાદામ તો નહીં
બકબકકે મગ્ઝ મેરા, કેહદો ન ખાએ નાસેહ

બતાવું આપસે, મરનેકે બાઅદ કયા હોગા
પુલાવ ખાએંગે એહબાબ, ફાતેહા હોગા

વાહરે કીસ્મત, કે એક ગાલીકી હુઈ દો, તીન, ચાર
બાત કરતે જમ ઝબાંપર ઉનકે લુકનત આગઈ

પુછા જો ઔરતોંસે કે પર્દા કીધર ગયા
કહેને લગીં કે અકલપે મર્દોકે પડ ગયા

ઝરૂરી કામ નેચરકા જોહય, કરનાહી પડતા હય
નહીં જી ચાહતા મુતલક, મગર મરનાહી પડતા હય

શેઠજીકો ફીકરથી એક એકકે દસ કીજીયે
મૌત આ પહોંચી કે, "હુઝરત જાન વાપસ કીજીયે"

ખાક તાસીરહો મુલ્લાંઓકે સમજાનેમેં
દીનકો મસ્જીદમેં હો તો રાતકો મયખાનેમેં

ઈદ.

હીલાલે ઈદ બર ઔજે ફલક હુવેદા શુદ
કીલીદે મયકદા ગુમગશ્તા બુદ, પયદા શુદ

સુન્તે હુયેં ફીર જહાનમેં ઈદે સઈદ આઈ
લેકીન ન તુમસે કુછસી ગુફતો શનીદ આઇ
આપસમેં મીલ રહે હુયેં સબ, ઓર હુમ હુયેં મુઝતર
તુમસે હી જબ જુદા હુયેં, કયા ખાક ઈદ આઈ

ઈદકા દીન હય, ખુશી આજકી જાવીદ રહે
ખયર ઓ ખુબી રહે, અલ્લાહકી તાઇદ રહે
કીશ્તે ઈસ્લામ હો સરસબ્ઝ, મુસલમાં શાદાબ
શબે ઉમ્મીદ, ઈલાહી, સહરે ઈદ રહે

ખુશીસે ઈદકા દીન શાદ કરના;
ગુબારે રંજકો બરબાદ કરના
હમારી અર્ઝ ઇત્ની હય યે તુમસે
હમેશી ઈદકે દીન યાદ કરના

આતે જો તુમ તો આયશે ઈદે સઈદ કરતે
જબ તુમ નહીં, તો તુમ બીન કયા ખાક ઈદ કરતે
જંગલમેં મોર નાચા પર કીસને ઉસકો દેખા
બનઠનકા તબ મઝાથા, ગર હમભી દીદ કરતે

ખુશીયાં મનાતે ફીરતે હુયેં સબ લોગ ઈદકી
ઓર મુજકો આરઝુ હય ફકત તેરે દીદકી

યે ઈદ વો હય, દીલમેં સમાઈ જાતી હય
ગલે મીલકે મોહોબ્બત બડાઇ જાતી હય

ન આએ ઈદકે દીનભી તો કયસે ચયન આએ
ફીર ઓર દીલકી લગી કબ બુજાઈ જાતી હય

ન મુનહસર બહમીં રોઝે ઈદ, ઈદ મનસ્ત
મરાસ્ત ઈદ હુમાંદમ કે દરબરમ આઇ

બ ઈદ શાદ હમા ખલ્ક, વ મન બઈદ ઝયાર
ચુ મન ઝયાર બઈદમ, મરા બ ઈદ ચેકાર

મુબારક બાદ ઈદ આં દર્દમંદો બેકસોકુ રા
કે નય કસ રા મુબારકબાદ ગોયદ, નય કસે ઉરા

બ ઈદ શાદ અઝઆં નીસ્તમ કે યાર બઈદ
મબાદ હીચ કસ અઝ યારે ખુદ બ ઈદ બઈદ

શફક કયા ચીઝ હય, ગર્દૂંપે મૌજે ખુને બીસ્મીલ હય
હીલાલે ઈદ અકસે ખન્જરે અબરૂએ કાતીલ હય
કીસીકે હીજ્રમેં યે, ઈદકે દીન, હાલ હય અપના
જીગરમેં દર્દ, લબપર આહ, બેતાબોતવાં દીલ હય

રેહ ગયા અપને ગલેમેં ડાલકર બાહેં ગરીબ
ઈદકે દીન જીસકો ગુરબતમેં વતન યાદ આ ગયા

ઈદકે દીન સબ મીલેંગે અપને અપને યારસે
હમ ગલે મીલમીલકે રોએંગે દરોદીવારસે

મુજસે બદ કીસ્મતકો કયુંકર હો મસર્રત ઈદકી
કમ મોહર્રમસે નહીં, ગુરબતમેં સુરત ઈદકી

એક વો હયેં, જો મનાતે હયેં ખુશી ઈદકે દીન
એક હમ હયેં કે હય આંસુકી જડી ઈદકે દીન
સુબ્હસે ફીરતી હય આંખોંમેં તુમારી તસ્વીર
લબપર આતી નહીં ભુલેસે, હંસી ઈદકે દીન

આહ, યે હીંગામે ગુરબત, યે સરોસામાને ઈદ
આહ, યે ઐયામે ફુરક્ત, યે નીરાલી શાને ઈદ
ફ્લ્બ મેહ્ઝું, ચશ્મ પુરનમ, યેહભી કોઈ ઈદ હય
દુરીયે મેહ્બુબકા ગમ, યેહભી કોઈ ઈદ હય

દોહે.

ભંવરા લોભી ફુલકા, કલી કલી રસ લે
કાંટા લાગા પ્રેમકા, ચયન ન લેનેદે

આવ પીયા તુ નયનમેં, પલક ઢાંક તોહે લું
ના મયેં દેખું ઓરકો, ના તોહે દેખન દું

સંજા ભઈ, દીયો જલો, પીયુ ન આએ પાસ
નયેંનનસે નદીયાં બહીં, મોરી ફુબન લાગી આસ

સાજનકો પતીયાં લીખું, ભરભર લીખું સલામ
જા દીનસે પીયા બીછડે, મોરે નયનન નીંદ હરામ

સાજન વા દીન કોનસે, તુમ હમસે લાગી પ્રીત
અબ દુખદે ન્યારે ભએ, કોન ગાંવકી રીત

પીતમ યે મત જાનીયો, તુમ બીછરે મોહે ચયન
જયસે બનકી લાકડી, મયેં સીલગત હું દીન રયન

અરે પપૈયા બાવરે, આધી રયન ના કુક
હોલે હોલે સીલગતથી સો તેં ડારી કયું ફુક

લકડી જલ કોયલા ભએ, કોયલા જલ ભએ રાખ
મયેં પાપીન અયસી જલી, ન કોયલા ભઇ ન રાખ

તન સુક લકડી ભઈ, રગેં ભઈ સબ તાર
રોમ રોમ ધુન રમ રહે, બાજત નામ તોહાર

નદી કીનારે ધુવાં ઉઠે, મયેં જાનું કછુ હોય
જા કારન બયરાગ લીયો, વહી ન જલતો હોય

સજન સકારે જાએંગે, નયન મરેંગે રોય
બીદના અયસી રયનકો, ભોર કભુ ના હોય

કાગા સબ તન ખાઇયો, ચુન ચુન ખાઇયો માસ
દો નયનાં મત ખાઇયો, પીયા મીલનકી આસ

કાગા નયન નીકાસ દું, પીયુ પાસ લીજો જાય
આગે દરસ દીખાયકે, પાછે લીજો ખાય

નયના તુમ સબસે બુરે. તુમસે બુરા ન કોય
આપહી પ્રીત લગાયકે, આપહી બયઠે રોય

પંખ નહીં બીન પંખ હું, કીસ બુધ ઉડકર જાઉં
દરસ પ્યારે શામકે, મયેં બીનપર કયસે પાઉં

હાથ છુડાએ જાતહો, નીર્બલ જાનકે મોહે
હીર્દેસે જબ જાવગે, મરદ ધીનુંગી તોહે

કાગજ હો તો બાંચલું, કરમ ન બાંચો જાય
તીનકા હોતો તોડડું, પ્રીત ન તોડી જાય

બોંતેર કુબકી મોં દઈ, મોતી કર ના લાગ
સાગરકો કયા દોષદું, લીખ્ખો મોરે ભાગ

ઈતસે અંધા આય હય, ઉતસે અંધા જાય
અંધેસે અંધા મીલા, કોન રાહ દીખાય

જો મયેં અયસા જાનતી પ્રીત કીયે દુઃખ હોય
નગર ઢંઢેરો પીટતી, પ્રીત ન કરીયો કોય

પત્તા ટુટા ડાલસે, પવન લે ચલે ઉડાય
અબકે બીછડે કબ મીલેંગે, દુર પડેંગે જાય

ડોલી ઉપર સજ રહી હય, બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાએ ઉઠ ચલેંગે, કોઈ ન આવે સાથ

પરદેસીકી પીતકો, સબકો મન લલચાય
ઈતની વામેં ખોટ હય, રહે ન સંઘ લેજાય

કલીયાં મનમેં સોંચત હુયેં, જબ ફુલ કોઇ કુમલાવત હુય
જા દીન વાકો બીત ગયો હય વા દીન હમકો આવત હય

આ દઇ કયસી ભઈ, અન ચાહતકે સંઘ
દીપકકે મન ભાવે નહીં ઔર જલ જલ મરે પતંગ

આ દઇ અયસી ભઈ. ઈન ચાહતકે સંઘ
આગે તો દીપક જલે ઓર પાછે જલે પતંગ

ઈલાહી તુજકો સબ કુદરત હય, બુલબુલકો મીલા ગુલસે
જો કુમરી હય, નસીબ ઉસકોભી વસ્લે સરવે બુસ્તાં હો
ન પરવાના ભી અપની શમ્અસે હરગીઝ જુદા હોવે
ચકોરોંકુભી હર સુરતસે કુર્બે માહે તાબાં હો
યે જીસ્દમ મીલ ચુકેં સબ તાલેબો મત્લુબ આપસમેં
ફીર ઈન સબકે તસદ્દુકમેં મુજેભી વસ્લે જાનાં હો

